

ÒRGAN PLE		
DATA 22/12/2025	CARÀCTER SESSIÓ ORDINÀRIA	NÚM. ORDE 28

UNITAT 01304 - GABINET DE NORMALITZACIÓ LINGÜÍSTICA	EFFECTES GESTIÓ N
EXPEDIENT E-00400-2023-000008-00	PROPOSTA NÚM. 5
ASSUMPTE BENESTAR SOCIAL, EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS. Proposa l'aprovació definitiva del canvi de denominació del municipi per la versió bilingüe.	

RESULTAT APROVAT	CODI 00001-O-00028
-------------------------	---------------------------

«FETS

PRIMER. De conformitat amb l'Acord del Ple de l'Ajuntament de 22 de juliol de 2025, l'11 d'agost de 2025 es va sotmetre a informació pública l'expedient E-01304-2025-000005-00 (agregat a l'expedient E-00400-2023-000008-00), de canvi de denominació del municipi de València, a l'efecte que qualsevol persona, física o jurídica, poguera examinar-lo i formular les al·legacions que estimara pertinents.

SEGON. En el termini conferit es van presentar 1.045 sol·licituds d'aportació d'al·legacions per diverses persones i entitats, tal com consta en l'informe i el certificat que figuren en l'expedient. En síntesi, les al·legacions es poden agrupar, a efectes de la seua anàlisi i estimació o desestimació, de la forma que recull l'annex adjunt a este acord amb l'índex que es reproduïx a continuació:

ANNEX DE L'ACORD

Relació de persones i entitats interessades que han presentat al·legacions en la forma i el termini legalment establits, així com el contingut literal d'estes.

AL·LEGACIONS QUE SEGUIXEN UNA PLANTILLA.....p.1

1. Persones i entitats que han presentat les al·legacions. Plantilla 1.....p.1

2. Persones i entitats que han presentat les al·legacions. Plantilla 2.....p.3

3. Persones i entitats que han presentat les al·legacions. Plantilla 3.....p.6

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

4. Persones i entitats que han presentat les al·legacions. Plantilla 4.....p.7

5. Persones i entitats que han presentat les al·legacions. Plantilla 5.....p.18

6. Persones i entitats que han presentat les al·legacions. Plantilla 6.....p.23

7. Persones i entitats que han presentat les al·legacions. Plantilla 7.....p.30

AL·LEGACIONS QUE NO SEGUIXEN CAP PLANTILLA.....p.36

PERSONES QUE APORTEN UNA INSTÀNCIA A L'EXPEDIENT SENSE
AL·LEGACIONS.....p.90

AL·LEGACIONS A FAVOR DEL CANVI DE TOPÒNIM QUE FAN ÚS D'UNA
PLANTILLA.....p.91

Com s'observa en l'annex:

A. Unes al·legacions qüestionen aspectes de caràcter lingüístic, de competència municipal, la necessitat d'informe de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua (AVL), l'adequació del procediment, l'eventual vulneració de la normativa autonòmica i municipal, els principis de seguretat jurídica i bona administració, els drets lingüístics, l'absència d'estudis tècnics i econòmics, i la nul·litat de ple dret.

B. Unes altres es mostren favorables a la proposta municipal que ara està en tramitació i aporten també arguments lingüístics que donen suport al canvi.

Totes les al·legacions i la relació de persones i entitats al·legants, atés el volum, s'han inclòs en l'annex que s'unix a este acord.

TERCER. Al·legacions a l'expedient (de forma resumida. El text íntegre consta en l'annex):

1. Al·legacions lingüístiques normatives

1. La Llei 4/1983, d'Ús i Ensenyament del Valencià, estableix que els topònims de la Comunitat Valenciana tindran com a forma oficial la denominació en valencià; no es contempla cooficialitzar dos formes dins d'una mateixa llengua per motius dialectals o fonètics.
2. L'AVL, com a autoritat normativa segons l'Estatut i la seua llei de creació, fixa que els topònims oficials han de tindre una forma única i normativament correcta, i que la forma del topònim ha de ser "València".

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

3. “València” és la grafia normativa vigent; afirmen que estaria consolidada i que és la usada en institucions i topònims derivats; diuen que “València” no apareix en documents institucionals.
4. Les regles ortogràfiques: les paraules en -ència porten accent obert per coherència amb la pronúncia majoritària; afirmen que el topònim seguiria eixa regularitat.
5. La Gramàtica normativa valenciana i la Gramàtica valenciana bàsica afirmen que, encara que es pronuncie amb e tancada, el topònim València s’escriu amb accent obert, igual que altres casos excepcionals.
6. L'Estatut, la Llei de creació de l'AVL i el Decret 69/2017 li atribueixen competència per a fixar les formes lingüísticament correctes de la toponímia; els seus dictàmens són preceptius i d'obligat compliment per les administracions.
7. La cooficialització “Valencia/València” no té suport normatiu. No hi hauria base lingüística ni acadèmica en l'expedient per a una forma dual; l'AVL desaconsella el doblet i el marc legal exigiria respecte a la tradició lingüística i històrica, sense necessitat real de duplicació quan la diferència és merament gràfica.
8. L'informe no defensaria ni argumentaria l'oficialització d'una forma bilingüe ni la inclusió de la forma castellana “Valencia” com a part del topònim oficial

2. Al·legacions que presenten arguments històrics i lingüístics (tradició, evolució, ús)

1. Afirmen que la tradició escrita i literària multiseccular seria “València”. Des de l'Edat Mitjana, el topònim apareixeria rimant amb paraules en -ència; per tant, l'accent obert tindria tradició en obres literàries i altres escrits.
2. Evolució etimològica i fonètica. Afirmen que, des del llatí Valentia (amb e oberta en el llatí anomenat vulgar), i des de l'adaptació àrab Balansiya, vindria València; afirmen que la documentació de l'AVL explica l'evolució del sufix -ENTIA i el tractament vocàlic, i que València es mantindria com a grafia d'acord amb la tradició escrita consolidada.
3. Coherència ortogràfica que tindria el valencià en la sèrie -ència. Mantindre “València” preservaria la regularitat de les paraules acabades en -ència; afirmen que la variant “València” introduiria una excepció innecessària que trencaria la coherència ortogràfica i dificultaria l'aprenentatge.
4. Asseguren que la pronunciació variable no determinaria la grafia oficial. Afirmen que la diversitat en la pronunciació (e tancada en bona part de parlants, diuen); però que la normativa fixaria una forma unificada i la unitat ortogràfica no se subordinaria a variacions fonètiques que (afirmen) serien locals.

3. Sobre la competència normativa i legalitat del canvi

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

1. La competència per a fixar la normativa lingüística i la toponímia oficial correspon exclusivament a l'Acadèmia Valenciana de la Llengua (AVL), segons l'Estatut d'Autonomia i la Llei 7/1998. L'Ajuntament no pot modificar unilateralment la forma oficial del topònim ni substituir l'informe de l'AVL per un informe d'un expert particular.
2. L'informe de l'AVL de 2016, que avala la forma "València" amb accent obert, és vinculant i d'obligat compliment per a totes les administracions públiques.
3. El procediment seguit per l'Ajuntament, en no recaptar informe de l'AVL i basar-se en un informe de part, incorre en un defecte de forma i pot ser nul de ple dret segons la Llei 39/2015.

4. Infracció de normativa autonòmica i municipal

1. El canvi proposat vulnera el Decret 69/2017 del Consell, que exigix que la denominació dels municipis de predomini lingüístic valencià siga en valencià i que, en cas de forma bilingüe, la forma valenciana figure en primer lloc.

2. El Reglament municipal d'ús del valencià estableix que tots els topònims del terme municipal han de tindre com a forma oficial la valenciana, tradicional, històrica i correcta. Un acord plenari no pot contravenir esta norma municipal d'obligat compliment.

5. Principis de bona administració, seguretat jurídica i confiança legítima

1. El canvi de denominació, realitzat només sis anys després de l'anterior, sense causa justificada, vulnera el principi de bona administració, la seguretat jurídica i la confiança legítima, recollits en la Constitució Espanyola i la Llei 40/2015.

2. La jurisprudència del TSJCV exigix estabilitat i justificació en els canvis toponímics, i rebutja canvis capritxosos o reiterats en períodes breus.

6. Protecció especial del valencià i drets lingüístics

1. L'Estatut d'Autonomia i la Llei 4/1983 imposen l'obligació d'especial protecció i respecte a la recuperació del valencià, i la denominació única en valencià és coherent amb este marc legal.

2. La doble denominació o l'alteració de la forma tradicional pot suposar una vulneració dels drets lingüístics i del deure de protecció de les llengües minoritàries, reconeguts també en normativa internacional.

7. Absència de justificació tècnica i defecte de procediment

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

1. L'expedient manca d'un informe tècnic que justifique la forma bilingüe o l'alteració de la forma en valencià, incomplint el Decret 69/2017 que exigeix un estudi detallat dels fonaments històrics i lingüístics.

2. L'informe encarregat a un expert particular no pot substituir el dictamen preceptiu i vinculant de l'AVL.

8. Conseqüències econòmiques i administratives

El canvi de denominació suposaria un cost econòmic elevat i injustificat per a l'Administració, empreses i ciutadania, sense que existisca un estudi d'impacte pressupostari en l'expedient.

9. Possibles conseqüències de nul·litat i responsabilitat

L'acord municipal podria ser nul de ple dret per incompetència manifesta, per prescindir del procediment legalment establert o per contravenir normes de rang superior, i podria donar lloc a responsabilitat administrativa o fins i tot penal (prevaricació administrativa).

10. Al·legacions favorables a la proposta

La qüestió de la pronunciació del topònim en é tancada no està subjecta a controvèrsia científica: els estudis filològics, inclús dels qui consideren el valencià com a dialecte del català, reconeixen que la pronunciació en é tancada és la pròpia de totes les comarques valencianes. Per tant, la grafia "València", i no "València", és la que s'ajusta a la fonètica pròpia i tradicional, d'acord amb les regles ortogràfiques actuals. S'hi aporten dos informes tècnics emesos en 2016 per la Secció de Llengua de la Real Acadèmia de Cultura Valenciana, subscrits pels doctors Voro López Verdejo i Leopolt Peñarroja Torrejon.

QUART. Correspon a este Ajuntament resoldre sobre l'admissió o desestimació de les al·legacions i, si és el cas, acordar les actuacions d'esmena i continuació del procediment.

Pel que respecta a les al·legacions lingüístiques normatives (punt 1) i les al·legacions que presenten arguments històrics i lingüístics (tradició, evolució, ús –punt 2), la resolució es basa en l'informe de l'expert en lingüística, que s'unix també com a annex a este acord i servix de motivació a este, de conformitat amb el que disposa l'article 88.6 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, de procediment administratiu comú.

Pel que fa a la resolució de les al·legacions sobre competència municipal i paper de l'AVL (3), sobre infracció de la normativa autonòmica i municipal (4), sobre principis de bona administració, seguretat jurídica i confiança legítima (5), sobre la protecció del valencià i drets lingüístics (6), sobre l'absència d'informes tècnics i defectes de procediment (7), sobre

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

conseqüències econòmiques i memòria pressupostària (8) i sobre nul·litat de ple dret i eventuais responsabilitats (9), es basen en la mateixa proposta d'acord firmada pel Servei de Normalització Lingüística amb el conforme del secretari al qual està adscrit.

Resolució de les al·legacions

1. Al·legacions lingüístiques normatives

- Es desestimen.
- Des de la perspectiva legal, una part de les al·legacions no tenen en compte el conjunt de la legalitat vigent. Els ajuntaments valencians tenen dret a disposar d'una forma secundària per al castellà ({Alcoi i Alcoy}, {Borriana i Burriana}). Per a eixa forma, no cal demanar cap estudi, és un dret de cada ajuntament valencià. En canvi, variar el nom oficial (de València a València) exigeix incorporar a l'expedient «un estudi tècnic, subscrit per un expert en lingüística, que expose detalladament els fonaments històrics i lingüístics del canvi proposat en la denominació del municipi» (article 7.1 del Decret 69/2017). Després dels tràmits pertinents (exposició pública, contestar a les al·legacions, etc.), l'Ajuntament envia una proposta a la institució de la Generalitat encarregada de variar els noms de les poblacions valencianes, la qual, en el cas d'aprovar el canvi, demana un informe a l'Acadèmia Valenciana de la Llengua sobre l'adequació de la modificació.

2. Al·legacions que presenten arguments històrics i lingüístics (tradicció, evolució, ús)

- Es desestimen.
- Des de la perspectiva lingüística, l'al·legant hauria d'haver tingut en compte les raons que exposa l'estudi que fonamenta la petició de l'Ajuntament per a canviar València per València. Eixe estudi es va reproduir en la mateixa publicació oficial que obria el període d'al·legacions, el dia 11 d'agost de 2025 (p. 405-616 i 617-724). L'estudi indicat desplega, entre altres, estos temes:
 1. La necessitat de posar el tema particular de l'accent de València dins del tema general de l'accentuació de la lletra e (¿entés o entès?, ¿conéixer o conèixer?): §2 i §3.
 1. L'aportació de Sanchis Guarnier (la diferència estructural entre el valencià i les altres llengües romàniques en la distribució de la é i de la è).
 2. L'aportació de Gulsoy (que permet entendre tres qüestions: 1. la particularitat del valencià en el món romànic; 2. la diferència estructural amb el català oriental; 3. el principi de l'evolució al llarg de la història).
 2. Els criteris internacionals per a escriure topònims: §4.
 3. L'evolució històrica en valencià de: a) la é i de la è; b) -ENTIA; c) València: §5.

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

1. A partir de 38 paraules, el creixement de è al llarg de la història valenciana des del segle xv a l'actualitat; en quin període de temps -ència passa a -ència; causa de no incidir sobre València.
4. L'absència de fonament dels qui diuen que València seria un castellanisme: §5.4.
5. L'actuació de gramàtiques (de Sanchis Guarner 1950 a la GNV 2006): §6.
6. L'actuació de l'Ajuntament en el 2016: §7.
7. L'actuació de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua: §6.4, §7.1, §8.
 1. 2006: com actua la seua gramàtica en la descripció de l'ús de les vocals é i è, i com accentua la lletra e.
 2. 2006: demana 18 informes per a estudiar l'accent de València, però no fa l'estudi ni fa públics els informes.
 3. 2016: informe; anàlisi.
8. Com sol tractar-se la representació gràfica de la vocal tònica de València; exemple: l'informe de l'AVL: §8.3.3
 1. Les Normes d'Ortografia de Castelló: gramàtica i model lingüístic.
9. Com treballen els bons polítics; i com treballen els científics: §9.2.7.
10. El nom València en la fractura social valenciana; efectes negatius de la fractura sobre l'ús del valencià, i sobre la cohesió de la societat valenciana: §9.3.2.
11. Necessitat de consens (transversalitat, unanimitat): §9.3.3.
12. Informació legal sobre els ajuntaments, i sobre una forma secundària per al castellà: §9.3.4.

- Una part alta de les al·legacions fan afirmacions que impliquen que els valencians parlaríem malament (en València i en molts cultismes, com ara «cèsar, guèiser, madrèpora», §9.1.2, §9.2.3-§9.2.6 i referències).
- El conjunt de les al·legacions no consideren ni contesten a estos tres factors: 1) les raons que impliquen que València és la pronunciació que va de Jaume I a l'actualitat en tot el valencià (de Vinaròs a Crevillent; tema exposat en exposat en §9.2.1 i referències); 2) València és la grafia que respon als criteris internacionals (§9.2.2, i referències); 3) les anomalies de l'adaptació de València a l'ortografia del valencià (2006 i 2016; ací, números 7b, 6 i 7c), les quals obligaven a anar pel camí de la ciència i de la dignitat del poble valencià.
- Les al·legacions presentades a títol individual (recollida amb el número 15 en l'annex, en l'apartat sobre al·legacions que no fan ús de plantilla) es basen en l'estudi fet, però no tracten ningun dels 15 temes exposats en el dit estudi de manera ordenada i lligada, fan afirmacions que xoquen amb la realitat legal actual i consistixen en un «conjunt de notes formalment soltes que contenen anomalies des del principi».

3. Competència municipal i paper de l'AVL

- Es desestimen.

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

- Es desestimen les al·legacions sobre la manca de competència municipal. L'Ajuntament és competent per a iniciar l'expedient, tramitar la informació pública i elevar una proposta de canvi de denominació dins del marc procedimental establert. [Decret 69/2017 i Llei 39/2015]

- Este Ajuntament reconeix que l'AVL ostenta funcions determinants en matèria de normativa lingüística i toponímia, de manera que el seu informe és preceptiu quan el canvi de denominació requereix la fixació o validació de la forma oficial en valencià. Este informe serà emés per l'AVL a sol·licitud de la direcció general competent en matèria d'Administració local, una vegada l'Ajuntament envie l'expedient a la Generalitat [art. 11.2.a del Decret 69/2017].

4. Infracció de la normativa autonòmica i municipal

- S'admeten.

- La iniciativa municipal s'ha d'ajustar a la normativa autonòmica que preveu la tramitació de canvis de denominació i, si escau, la coexistència de formes lingüístiques conforme als criteris de la Comunitat Valenciana i de l'AVL [art. 4.1.a del Decret 69/2017: "En el cas de municipis els territoris dels quals siguen de predomini valencianoparlant, en primer lloc anirà la denominació en la forma valenciana, seguit de barra i el nom en castellà" i art. 35.3 de la Llei 4/1983, de 23 de novembre, d'ús i ensenyament del valencià.].

- Pel que fa al Reglament municipal d'ús del valencià, la proposta no ignora la forma en valencià.

5. Principis de bona administració, seguretat jurídica i confiança legítima

- Es desestimen.

- La iniciativa municipal es justifica en la voluntat de incloure les dos llengües oficials en el topònim. Esta possibilitat es contempla en l'article 4.1 del Decret 69/2017.

6. Protecció del valencià i drets lingüístics

- Es desestimen.

- El procediment respecta la normativa lingüística vigent i la funció de l'AVL per garantir la forma correcta en valencià. L'adopció d'una denominació bilingüe assegura la presència de les dos llengües oficials [Estatut d'Autonomia, Llei 4/1983, Decret 69/2017]

7. Absència d'informes tècnics i defectes de procediment

- Es desestimen.

Id. Document: 8gmS MMYJ T5xL fvNf Fywf H7r8 3aQ=
Comprovar autenticitat en <https://sede.valencia.es>
Expedient: E-00400-2023-000008-00

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

- S'ha incorporat a l'expedient un estudi tècnic, subscrit per un expert en lingüística, sense perjudici del dictamen preceptiu de l'AVL, que en cap cas se substitueix [art. 7.1.a del Decret 69/2017] i el procediment administratiu de canvi de denominació s'adequa al que estableix el Decret 69/2017.

8. Conseqüències econòmiques i memòria pressupostària

- Es desestimen.
- No es contempla en el procediment de canvi de denominació la incorporació d'un informe d'impacte econòmic i pressupostari que valore els costos de transició i el seu pla d'execució.

9. Nul·litat de ple dret i eventuais responsabilitats

- Es desestimen.
- No concorren causes de nul·litat de ple dret per incompetència manifesta o per prescindir totalment del procediment, atès que l'Ajuntament és competent per a impulsar l'expedient, s'ha dut a terme el tràmit d'informació pública i s'ha recaptat l'informe tècnic preceptiu abans de la resolució. [Llei 39/2015, règim de nul·litat i anul·labilitat]
- No s'aprecia cap indicati d'arbitrarietat o desviació de poder que permeta sostenir responsabilitat disciplinària o penal.

FONAMENTS DE DRET

PRIMER. La Llei orgànica 1/2006, de 10 d'abril, de reforma de la Llei orgànica 5/1982, d'1 de juliol, d'Estatut d'Autonomia de la Comunitat, en l'article 6.1. determina que «la llengua pròpia de la Comunitat Valenciana és el valencià», i en el 6.8 que «l'Acadèmia Valenciana de la Llengua és la institució normativa de l'idioma valencià».

SEGON. La Llei 4/1983, de 23 de novembre, d'ús i ensenyament del valencià, en l'article 15.1, estableix que «correspon al Consell de la Generalitat Valenciana, d'acord amb els procediments legals establits, determinar els noms oficials dels municipis, territoris, nuclis de població, accidents geogràfics, vies de comunicació interurbanes i topònims de la Comunitat Valenciana. El nom de les vies urbanes serà determinat pels ajuntaments corresponents». A més, l'article 35.3 d'esta norma declara que el terme municipal de València és de predomini lingüístic valencià.

TERCER. La Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local, en l'article 123.1.e, atribueix al Ple de l'Ajuntament la competència per a iniciar l'expedient d'alteració del

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

nom del municipi i establix que el quòrum necessari ha de ser la majoria absoluta del nombre legal de membres de la corporació (article 47.2.d).

A més, dona algunes directrius –desplegades posteriorment en reials decrets– sobre les possibilitats a l'hora d'inscriure el nou topònim monolingüe en castellà, monolingüe en la llengua cooficial en la respectiva comunitat autònoma o bilingüe– i els tràmits que cal realitzar per a registrar-ne els noms perquè les denominacions siguen legals a tots els efectes (articles 14 i 22).

QUART. Així mateix, la Llei 7/1998, de 16 de setembre, de creació de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua de la Generalitat (AVL), en l'article 7 establix les competències d'esta institució, entre d'altres, les següents:

- a) Determinar la normativa oficial del valencià en tots els seus aspectes.
- b) Fixar, a sol·licitud de la Generalitat, les formes lingüísticament correctes de la toponímia i l'onomàstica oficial de la Comunitat Valenciana, per a la seua aprovació oficial.
- c) Emetre i difondre informes o dictàmens i realitzar els estudis sobre la normativa i l'onomàstica oficial valenciana, ja siga a iniciativa pròpia o a requeriment de les institucions públiques de la Comunitat Valenciana.

CINQUÉ. La Llei 8/2010, de 23 de juny, de règim local de la Comunitat Valenciana, en els articles 19 i 21 desplega la competència en matèria d'àmbit local que té atribuïda la Generalitat Valenciana i també el procediment per al canvi de denominació dels municipis que «serà aprovat per decret del Consell, a instàncies de la corporació mitjançant un acord plenari adoptat amb el vot favorable de la majoria absoluta del nombre legal dels seus membres i amb un informe previ de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua».

SISÉ. El Decret 69/2027, de 2 de juny, del Consell, regula els criteris i el procediment per al canvi de denominació dels municipis i altres entitats locals de la Comunitat Valenciana. En el preàmbul d'esta norma s'assenyala que «la toponímia, com a element a través del qual un col·lectiu humà posa nom a la realitat que el rodeja i designa els elements físics i humans del seu entorn, ha de ser protegida i respectada pels poders públics. Partint d'aquesta premissa i atenent l'encàrrec de la Llei d'ús i ensenyament del valencià, es procurarà evitar la forma bilingüe, perquè aquesta no respon a la tradició històrica ni lingüística dels pobles, i es prioritzarà la forma endònima del topònim; és a dir, la denominació valenciana per als municipis de la zona valencianoparlant i la denominació castellana per als municipis de la zona castellanoparlant, amb l'objectiu de salvaguardar la toponímia tradicional com un element que forma part del patrimoni cultural de tots els valencians».

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

Ja en la part dispositiva l'article 4 estableix els criteris per al canvi de la denominació dels municipis:

1. La forma oficial dels municipis podrà ser en valencià, o en castellà, segons la zona de pred lingüístic on estiguen ubicats, o en les dues llengües.

2. En el cas de l'aprovació de la doble denominació oficial en les dues llengües o les denominacions oficials bilingües, els dos noms apareixeran separats per una barra, d'acord amb l'ordre següent:

a) En el cas dels municipis els territoris dels quals siguen de predomini valencianoparlant, en primer lloc anirà la denominació en la forma valenciana, seguit de barra i el nom en castellà.

b) En el cas dels municipis els territoris dels quals siguen de predomini castellanoparlant, anirà en primer lloc el nom en castellà, i, a continuació, la barra i el nom en valencià.

No es podrà utilitzar el guió per a separar els dos elements en els casos de denominacions bilingües. Aquest element gràfic es reservarà únicament per als casos en què dos municipis s'unisquen per a constituir-ne un altre. L'elecció d'una de les dues denominacions oficials aprovades, es durà a terme en funció del context lingüístic utilitzat. Per tant, els municipis que tinguen una denominació oficial bilingüe utilitzaran la forma valenciana en contextos orals o escrits en valencià, i la forma castellana en contextos orals o escrits en castellà, sense perjuí de l'obligació que imposa l'article 15.3 de la Llei d'ús i ensenyament del valencià als municipis que hagen optat per una denominació bilingüe.

En els articles 6, 7, 8, 9 i 10 s'estableix el procediment per al canvi de la denominació del municipi que ha de seguir l'entitat local interessada:

Article 6. Iniciació del procediment

El procediment per al canvi de la denominació del municipi es podrà iniciar:

a) D'ofici, per l'entitat local interessada, mitjançant un acord del Ple adoptat per majoria simple. En l'acord d'inici s'ordenarà la realització dels actes d'instrucció que resulten necessaris, de conformitat amb el que estableix aquest decret.

b) A sol·licitud dels veïns del municipi, amb una petició prèvia raonada i per escrit, d'acord amb el que disposen les lleis vigents en matèria de règim local.

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

En aquest cas el Ple de l'ajuntament, en el termini d'un mes, haurà de pronunciar-se mitjançant acord adoptat per majoria simple, sobre l'inici del procediment, rebutjant o admetent la proposta veïnal.

Article 7. Instrucció del procediment

1. En la instrucció del procediment se seguiran els tràmits següents:

a) S'hauran de demanar els informes justificatius i tècnics on es raone adequadament el canvi que es proposa. A aquests efectes, la documentació necessària a incorporar en l'expedient tramitat per l'entitat local haurà d'incloure un estudi tècnic, subscrit per un expert en lingüística, en què s'exposen detalladament els fonaments històrics i lingüístics del canvi de denominació del municipi proposat.

b) Una vegada demanats els informes esmentats, i abans del tràmit d'informació pública, s'aprovarà l'acord de canvi de denominació del municipi de conformitat amb el que estableix l'article 8 d'aquest decret.

c) Tràmit d'informació pública i resolució, si és el cas, de les reclamacions presentades, de conformitat amb el que estableix l'article 9 d'aquest decret.

2. L'Acadèmia Valenciana de la Llengua prestarà, als municipis interessats que ho sol·liciten, l'assistència i la col·laboració necessàries a fi d'elaborar l'estudi a què es refereix l'apartat 1.a anterior.

Article 8. Acord d'aprovació

El canvi de denominació del municipi requereix l'aprovació prèvia per acord del Ple de l'entitat local interessada, adoptat amb el vot favorable de la majoria absoluta del nombre legal de membres de la corporació local. L'acord plenari contindrà les raons justificatives del canvi de denominació proposat.

Article 9. Tràmit d'informació pública

1. L'expedient serà sotmès a informació pública pel termini de 20 dies hàbils, per mitjà d'anunci a través de mitjans electrònics en la seu electrònica de la respectiva entitat local i en el butlletí oficial de la província respectiva, a l'efecte que qualsevol persona, física o jurídica, pugui examinar l'expedient i formular les al·legacions que estime pertinents.

2. En finalitzar el període d'informació pública, el Ple de l'entitat local resoldrà les al·legacions per majoria absoluta. En el cas que no s'haja presentat cap reclamació en el tràmit d'informació pública, no serà necessària l'adopció d'un nou acord plenari d'aprovació. A l'expedient tramitat

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

s'unirà un certificat expedit per al secretaria de la corporació local, acreditatiu del compliment del tràmit d'informació pública i el seu resultat, en què s'indicarà expressament si s'han presentat o no al·legacions.

Article 10. Remissió de l'expedient a la Generalitat

L'entitat local interessada remetrà l'expedient complet tramitat al departament del Consell competent en matèria d'Administració local. Si l'expedient no reuneix la documentació ne exigida per aquest decret, es requerirà l'entitat local perquè, en un termini de 10 dies, esmene la falta o adjunte dels documents preceptius, amb la indicació que, si no ho fa, es considerarà que ha desistit, amb una resolució prèvia dictada en els termes de la llei del procedimer administratiu comú de les administracions públiques.

SETÉ. En els articles 11 a 13 del Decret 69/2027, de 2 de juny, del Consell, s'assenyalen els tràmits que ha de dur a terme la Generalitat fins a la resolució del procediment:

Article 11. Sol·licitud d'informes

1. L'òrgan competent per a la tramitació del procediment de canvi de denominació del municipi, serà la direcció general competent en matèria d'Administració local. El procediment s'iniciarà en la data en què la sol·licitud haja tingut entrada en el registre de l'òrgan competent per a la seua tramitació.

2. Concloua la instrucció del procediment, d'acord amb els tràmits establits en aquest decret i als efectes de la resolució del procediment, la direcció general competent en matèria d'Administració local sol·licitarà els informes preceptius següents:

a) Informe a l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, que serà emés en el termini de dos mesos, comptats des de la data de la sol·licitud. L'Acadèmia Valenciana de la Llengua podrà proposar alternatives que considere més adequades tècnicament i històricament o advertir si hi ha incorreccions lingüístiques.

b) Informe al ministeri competent responsable del Registre d'Entitats Locals estatal, perquè es pronuncie sobre l'existència d'inscripció en el registre esmentat, d'una denominació idèntica al canvi de denominació proposat o que, si és el cas, pugua produir confusions en l'organització dels serveis públics.

3. Els informes a què es refereix l'apartat anterior tindran caràcter vinculant.

Article 12. Tràmit d'al·legacions i audiència de l'entitat local

1. En el cas d'emetre's informe desfavorable, per part de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua o, si és el cas, pel ministeri competent responsable del Registre d'Entitats Locals estatal,

Id. Document: 8gmS MMYJ T5xL fvNf Fywf H7r8 3aQ=
Comprovar autenticitat en <https://sede.valencia.es>
Expedient: E-00400-2023-000008-00

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

es traslladarà a l'entitat local interessada perquè emeta al·legacions en el termini d'un mes. L'entitat local interessada emetrà les consideracions que crega oportunes mitjançant un acord plenari adoptat per majoria absoluta.

En el cas que el municipi no emeta al·legacions en el termini legalment establert, es considerarà que ha perdut el seu dret a aquest tràmit i el procediment continuarà d'acord amb el que estableix l'article 13 d'aquest decret.

2. La direcció general competent en matèria d'Administració local traslladarà les al·legacions presentades per l'entitat local interessada a l'efecte de l'emissió de nou informe per l'Acadèmia Valenciana de la Llengua o, si és el cas, del Ministeri competent responsable del Registre d'Entitats Locals estatal. Els informes esmentats tindran caràcter preceptiu i vinculant.

3. Una vegada emesos els informes esmentats, el procediment continuarà d'acord amb el que estableix l'article 13 d'aquest decret.

Article 13. Resolució del procediment per la Generalitat

1. Una vegada instruït l'expedient, la direcció general competent en matèria d'Administració local proposarà a la persona titular de la conselleria competent en matèria d'Administració local perquè eleve la corresponent proposta d'acord al Consell sobre canvi de denominació del municipi.

2. Correspon al Consell, mitjançant decret, la competència per a resoldre el procediment de canvi de denominació del municipi. El decret del Consell es notificarà a l'entitat local interessada i es publicarà en el Diari Oficial de la Generalitat Valenciana.

L'acte d'aprovació del decret posarà fi a la via administrativa.

3. La direcció general competent en matèria d'Administració local durà a terme els tràmits conduents per a l' anotació en el Registre d'Entitats Locals de la Comunitat Valenciana del canvi de denominació oficial del municipi, una vegada publicat en el Diari Oficial de la Generalitat Valenciana el decret del Consell.

4. Es comunicarà el canvi de la denominació del municipi a l'Administració de l'Estat perquè practique les anotacions d'inscripció corresponents en el Registre d'Entitats Locals estatal i, es publique en el Boletín Oficial del Estado, de conformitat amb la legislació estatal bàsica de règim local.

5. El procediment de tramitació pels òrgans de la Generalitat, es resoldrà i notificarà en el termini de sis mesos. A falta de resolució expressa, el silenci administratiu tindrà efectes

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

estimatoris. El transcurs del termini màxim legal per a resoldre i notificar la resolució se suspendrà en els supòsits previstos per la Llei del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

Per tant, l'aprovació que es proposa és l'aprovació definitiva en la tramitació municipal, sense perjudici que l'aprovació del canvi de denominació del municipi correspon a una decisió del Consell de la Generalitat, previ informe de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, que serà preceptiu i vinculant, tal com estableixen els articles 11 a 13 citats adés.

HUITÉ. Tant la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local, com la Llei 8/2010, de 23 de juny, de règim local de la Comunitat Valenciana i el Decret 69/2017, de 2 de juny, exigixen que l'aprovació definitiva en la fase municipal s'adopte per acord plenari per majoria absoluta dels seus membres.

De conformitat amb els anteriors fets i fonaments de Dret, i amb el dictamen de la Comissió de Benestar Social, Educació, Cultura i Esports, el Ple de l'Ajuntament acorda:

1. Resoldre les al·legacions en el sentit que s'ha exposat anteriorment, en conseqüència:

A. Desestimar les al·legacions presentades per les persones firmants de les al·legacions incloses en els escrits identificats com a plantilla 1, plantilla 2, plantilla 3, plantilla 4 (excepte el que es referix a l'apartat 2, que s'estima parcialment, com es dirà a continuació), plantilla 5, plantilla 6, plantilla 7 i al·legacions que no segueixen cap plantilla, segons la relació que apareix en l'annex d'este acord.

B. Estimar parcialment les al·legacions formulades per les persones firmants de l'escrit identificat com a plantilla 4 (apartat 2), quant a l'orde de la denominació del municipi, en el sentit que la versió en valencià ha d'anteposar-se a la versió en castellà, d'acord amb el que disposa l'article 4.2.a del Decret 69/2017.

2. Procedir a l'aprovació definitiva del canvi de denominació del municipi per la versió bilingüe València/Valencia.

3. Notificar este acord a les persones i entitats interessades.

4. Remetre l'expedient complet al departament de Consell competent en matèria d'Administració local, perquè continue la instrucció del procediment, i amb els informes preceptius previs, s'eleve al Consell el canvi de denominació del municipi per la versió aprovada per l'Ajuntament en este acord.»

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

Id. Document: 8gmS MMYj T5xL fvNf Fywf H7r8 3aQ=
Comprovar autenticitat en <https://sede.valencia.es>
Expedient: E-00400-2023-0000008-00

AJUNTAMENT DE VALÈNCIA

ANNEX 1

Relació de persones i entitats interessades que han presentat al·legacions en la forma i el termini legalment establits, així com el contingut literal d'estes.

	Pàg.
AL·LEGACIONS QUE SEGUIXEN UNA PLANTILLA.....	1
1. Persones i entitats que han presentat les al·legacions. Plantilla 1.....	1
2. Persones i entitats que han presentat les al·legacions. Plantilla 2.....	3
3. Persones i entitats que han presentat les al·legacions. Plantilla 3.....	6
4. Persones i entitats que han presentat les al·legacions. Plantilla 4.....	7
5. Persones i entitats que han presentat les al·legacions. Plantilla 5.....	18
6. Persones i entitats que han presentat les al·legacions. Plantilla 6.....	23
7. Persones i entitats que han presentat les al·legacions. Plantilla 7.....	30
AL·LEGACIONS QUE NO SEGUIXEN CAP PLANTILLA.....	36
PERSONES QUE APORTEN UNA INSTÀNCIA A L'EXPEDIENT SENSE AL·LEGACIONS.....	90
AL·LEGACIONS A FAVOR DEL CANVI DE TOPÒNIM QUE FAN ÚS D'UNA PLANTILLA...	91

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

S'han presentat, dins el termini i la forma legalment establits, les al·legacions següents:

AL-LEGACIONS QUE SEGUIXEN UNA PLANTILLA

1. Relació de persones i entitats que han presentat les al·legacions que es reproduïxen tot seguit (plantilla 1)

- M. S. P. M.
R. M. V.
Associació Cultural 9 d'Octubre
A. G. B.
J. T. H.
L. F. P.
S. P. E.
CAPPEPV-Coordinadora d'Alumnat, Mares, Pares i Professorat per l'Ensenyament Públic en València
J. A. M. M.
A. E. S. A.
M. J. F. S.
Fundació Sambori de la CV
A. M. C.
S. Z. F.
V. M. B.
S. S. P.
A. B. S.
I. G. N.
B. C. B.
N. C. F.
J. F. G. M.
A. G. E.
V. G. i R.
R. M. F.
M. N. C. P.
Associació per la Llengua El Raig de Crevillent
ACICOM-Associació Ciutadania i Comunicació
D. D. T.
Fundació Escola Valenciana
P. A. Q. M.
A. C. S.
E. G. B.
C. B. E.
M. J. S. P.
M. A. C. G.
R. M. C. G.
E. V. N.
M. I. C. G.
S. S. V.
A. A. L.
E. J. R.
J. A. P.
M. A. R. L.
A. P. C.

Al·legacions:

1. Consolidació institucional, social i cultural

La forma València s'ha consolidat com a denominació oficial des de fa dècades i és la que utilitzen les institucions, els mitjans de comunicació, les entitats culturals i la societat civil en general. És també la forma establerta a partir de les Normes de Castelló (1932), reconegudes com a base de la normativa actual. També és la forma que prescriu l'AVL, que és la institució que regula l'ortografia segons l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana.

2. Coherència amb la normativa ortogràfica

Segons les normes ortogràfiques del valencià, i en coherència amb la pronúncia majoritària, els mots acabats en -ència porten accent obert (è): ciència, paciència, eficiència, consciència, urgència... El topònim València segueix aquesta regularitat. Convertir en norma una variant tancada (é) suposaria trencar amb la coherència ortogràfica, crear una excepció innecessària i una dificultat afegida.

Signat electrònicament per:

Table with 5 columns: Antefirma, Nom, Data, Emissor cert, Núm. sèrie cert. Row 1: EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE, HILARIO LLAVADOR CISTERNES, 22/12/2025, ACCV RSA1 PROFESIONAL ES, 71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

Id. Document: 8gmS MMYJ T5xL fvNf Fywf H7r8 3aQ=
Comprovar autenticitat en <https://sede.valencia.es>
Expedient: E-00400-2023-0000008-00

3. Valor històric i patrimonial

València és un nom arrelat en la tradició literària, administrativa i popular del nostre país. Com han documentat diverses institucions filològiques, la forma amb accent obert apareix ja en textos de referència des del segle XV. Mantenir aquest topònim és respectar la nostra memòria històrica i cultural.

4. Absència de fonament normatiu i institucional

Cap institució acadèmica oficial ha avalat el canvi. L'Acadèmia Valenciana de la Llengua, autoritat estatutària en matèria lingüística, no ha estat consultada. El canvi proposat es fonamenta en criteris aliens a la normativa oficial i contradiu el que estableix el **Decret 69/2017 del Consell**, segons el qual la denominació ha de respectar la tradició lingüística i històrica.

5. Un perillós precedent: la doble denominació com a eina de substitució lingüística

La proposta de canvi estableix una doble denominació oficial: "Valencia/València". Aquesta decisió no respon a cap necessitat real de la ciutadania i suposa una duplicitat innecessària i perillosa. La doble denominació no només dilueix la forma històrica i normativa "València", sinó que obri la porta a substituir la forma pròpia amb la forma castellana.

Aquesta proposta respon a una estratègia deliberada de desactivar la visibilitat, el prestigi i l'ús públic del valencià. L'objectiu real no és reconèixer una suposada diversitat, sinó afeblir encara més l'ús oficial i social del valencià.

6. Impacte en l'àmbit educatiu i cultural

En un context en què el valencià necessita estabilitat i suport, aquest canvi suposarà una interferència innecessària en l'ensenyament i la promoció de la llengua. Implicaria justificar davant l'alumnat i la societat una excepció ortogràfica que no té cap fonament pedagògic ni lingüístic.

7. Cost econòmic injustificat

L'adopció d'un nou topònim comportaria despeses públiques en senyalització, material institucional, logotips, documentació oficial i imatge corporativa. Tot això, sense cap benefici tangible ni demanda social que ho justifique. A més, es genera discrepància amb noms oficials d'altres entitats o demarcacions, com ara la província de València, la Diputació de València, la Universitat de València, la Universitat Politècnica de València, el Palau de la Música i Congressos de València...

8. Motivació política, no social ni lingüística

La proposta respon a una estratègia ideològica que pretén introduir polèmica on no hi ha. El topònim **València** no ha generat mai conflicte real en la ciutadania. Aquest canvi només pot entendre's com una imposició que instrumentalitza la llengua per generar divisió i deslegitimar la normativa oficial.

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

Id. Document: 8gmS MMYJ T5xL fvNf Fywf H7r8 3aQ=
Comprovar autenticitat en ht tps://sede.valencia.es
Expedient: E-00400-2023-0000008-00

2. Relació de persones i entitats que han presentat les al·legacions que es reproduïxen tot seguit (plantilla 2):

J. C. C.	E. M. F.
P. A. L.	V. F. P.
M. G. B.	M. A. S. S.
M. J. F. R.	E. L. A. S.
J. S. O.	Acció Cultural del PV
Ll. M. M.	V. C. L.
M. M. Q.	J. L. A. M.
D. M. T.	E. R. V.
S. V. O. N.	F. T. E.
V. V. A.	C. N. G.
C. P. M.	J. V. I. A.
J. P. i R.	M. N. A.
G. S. G.	J. S. L.
M. M. G. S.	J. B. B.
M. L. F. Z.	C. S. C.
L. A. P.	E. L. H.
C. C. M.	I. M. H.
D. C. M.	A. J. V.
J. F. H. E.	V. J. E. S.
M. F. P.	C. F. D.
B. M. F. A.	J. J. R. E.
F. C. M.	I. N. F.
D. Z. S.	A. L. P.
R. Z. S.	P. J. T. S.
C. E. S. S.	N. V. B.
O. M. D.	M. L. P. M.
M. R. M.	J. A. B.
E. B. R.	M. P. M. G.
D. S. O.	E. P. B.
J. Ll. M. C.	A. C. R.
C. R. P.	P. T. V.
E. B. B.	M. O. M.
N. A. C.	J. V. M. B.
A. E. B.	R. S. B.
S. F. N.	V. J. G. A.
N. G. E.	A. L. R. C.
A. L. R.	S. L. A.
G. D. C.	X. M. S.
B. V. A.	J. M. S.
M. J. J. M.	D. G. J.
R. V. V.	V. P. C.
V. M. G.	J. E. C. C.
C. S. F.	F. J. C. A.
M. C. M.	E. V. F. U.
V. J. G. M.	G. G. O.
J. P. D.	A. M. M. T.
M. D. B.	A. T. B.
B. E. L.	G. O. T.
B. P. F.	M. C. M. L.

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

Id. Document: 8gmS MMYJ T5xL fvNf Fywf H7r8 3aQ=
Comprovar autenticitat en https://sede.valencia.es
Expedient: E-00400-2023-0000008-00

J. R. R. N.	E. S. A.
E. F. M. A.	S. G. O.
C. L. Y.	LI. F. B.
L. F. P. C.	J. A. M.
M. A. F. D.	M. T. L. S.
F. M. M.	M. J. C. T.
J. A. Q. B.	CCOO-PV
L. P. M.	A. M. G.
M. M. C.	S. S. A. Associació El Rogle
R. P. C.	LI. B. L.
I. R. P.	R. C. J. C.
E. Q. F.	V. G. C. F.
A. M. G. P.	C. A. R.
M. R. I. F.	J. E. R.
E. I. G.	X. G. H.
C. M. A.	M. R. I. B.
E. M. T.	V. J. A. G.
J. P. R. P.	F. S. S.

Al·legacions:

1. El topònim *València* té una llarga tradició escrita, consolidada a partir de les **Normes Ortogràfiques de Castelló (1932)**, és a dir, fa 93 anys, que són les que fixen l'ortografia del valencià.

2. La paraula *València* forma part de la sèrie de les paraules acabades en **-ència** (*paciència, audiència, presència...*). Apareix en textos valencians ja des d'antic rimant amb paraules d'aquesta mateixa terminació:

Luís Despuig, mestre de Muntesa / e Visrey en lo Regne de València. / Mirant, senyor, de molta reverència, / L'alta y humil que tots los sants avança (Trobes en lahors de la Verge Maria, any 1474)

fins a València, / ab sa ciència / guorrat avia (Jaume Roig, *Espill*, any 1460)

perderen bella / he gran potència. / Vella València / ffon derrocada, per inculpada / d'incontinència / L'altra València, / dita vellarda, / gran e guallarda (Jaume Roig, *Espill*, any 1460)

Tostemps s'estech / esta València, / ab gran prudència / molt fidellíssima (Jaume Roig, *Espill*, any 1460)

per no veure la insolència / de cinc brivons desdixats / que a les portes de València / hagen al Rei embocat (Un col·loqui noticier del 1600, any 1600)

Les paraules acabades en **-ència** s'escriuen amb accent obert, d'acord amb les nostres normes d'ortografia i la pronunciació majoritària del valencià actual.

3. Qualsevol canvi en l'ortografia consolidada té efectes importants en la població i provoca confusions, especialment quan no es tracta d'un canvi que tendisca a la simplificació, sinó a l'establiment d'una excepció. Cal tenir en compte que la regularitat en les solucions facilita l'aprenentatge de l'ortografia del valencià i evita errors en l'escriptura com a resultat d'excepcions.

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

Id. Document: 8gmS MMYJ T5xL fvNf Fywf H7r8 3aQ=
Comprovar autenticitat en <https://sede.valencia.es>
Expedient: E-00400-2023-000008-00

4. La denominació de la ciutat de València no ha de ser bilingüe. La solució valenciana ha de ser l'única perquè representa la identitat del poble valencià des de fa segles. Es tracta d'una denominació que no s'hauria de posar en qüestió, en funció del color polític del govern de l'Ajuntament de València.

5. Els *Criteris per a la fixació de la toponímia valenciana* (AVL, 2004: 14) mostren que el **Decret 58/1992** del Govern valencià, pel qual es regula el procediment per a l'alteració del nom dels municipis, concreta les característiques que ha de tenir una nova denominació:

Article primer 1. Aquest decret regula el procediment per a l'alteració del nom dels municipis de la Comunitat Valenciana. La nova denominació del municipi s'haurà d'adequar a la seua tradició històrica i lingüística.

I afegeix en nota a peu de pàgina:

L'adequació a la tradició històrica i lingüística està en consonància amb la filosofia de les recomanacions d'organismes internacionals com la UNESCO sobre la normalització dels noms geogràfics (Resolució 31 de la II Conferència).

6. La decisió de modificació del topònim de la ciutat respon a una iniciativa local, en la qual no s'ha fet participar la resta del territori valencià. El topònim *València* i els seus derivats són patrimoni col·lectiu de tots els valencians. *València* dona nom a una província i a un regne històric, i és un topònim destacat pel fet de ser capital de la comunitat autònoma.

7. El canvi ortogràfic comportarà notables efectes econòmics a l'hora de modificar la senyalística. A més, crearà duplicitats entre la nova ortografia del topònim i el nom de moltes institucions i empreses, com ara la Universitat de València.

Reflexió final:

Les institucions polítiques no han de polemitzar ni decidir sobre qüestions lingüístiques, sinó que han de respectar les institucions acadèmiques de referència amb competències lingüístiques reconegudes.

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

3. Relació de persones i entitats que han presentat les al·legacions que es reproduïxen tot seguit (plantilla 3):

L. A. I. M.	J. G. A.
M. A. S.	M. E. C. F.
R. R. S.	D. G. S.
M. D. P. G.	M. R. S. R.
J. L. G. P.	

Al·legacions:

Es prenga en consideració el present escrit com a al·legació, amb el qual es sol·licita que es mantinga el topònim oficial de la ciutat exclusivament en valencià i amb accent greu, tal com figura en l'actualitat, d'acord amb el criteri de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua (AVL), únic òrgan normatiu del valencià (Llei 7/1998, art. 3.1).

Segons l'article 15 de la Llei 4/1983, d'Ús i Ensenyament del Valencià, els topònims de la Comunitat Valenciana han de tindre com a forma oficial la valenciana, respectant la normativa establida per l'AVL. Qualsevol modificació contravindria la legislació vigent i generaria incoherències en la toponímia oficial.

Per tot això, es demana el manteniment íntegre del topònim actual.

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

4. Relació de persones i entitats que han presentat les al·legacions que es reproduïxen tot seguit (plantilla 4):

M. C. A. H.	D. C. A.
J. I. C.	E. S. S.
V. J. G.	I. C. T.
P. G. G.	J. G. B.
F. L. G. B.	P. V. P.
E. A. A.	C. A. S. S.
M. J. D. G.	J. M. C. M.
C. V. I.	M. A. C. T.
F. D. M.	J. C. G.
M. T. N. M.	J. M. G. V.
B. B. S.	D. S. Z.
J. I. B.	R. S. M.
M. S. C.	J. M. B. G.
J. A. I. P.	R. B. P.
M. J. M. F.	M. E. P. G.
C. M. I. A.	E. R. A.
J. F. E. A.	V. P. A. S.
J. F. Z. P.	F. E. A.
X. M. B.	J. L. F.
V. F. V.	Associació Veïnal de Benimaclet
N. D. A. S.	T. M. P.
J. M. I. C.	V. I. B.
A. R. D.	S. M. L.
I. L. L.	M. R. C. M.
N. A. A.	A. B. T.
D. S. J.	B. G. L.
A. R. F.	M. I. L. L.
P. R. T.	A. C. C. F.
B. G. T.	M. S. V.
M. F. R. S.	P. S. F. T.
M. R. A.	R. R. G.
J. V. C. C.	M. J. M. A.
A. A. S.	F. A. C.
P. J. G.	D. P. L.
M. J. C.	F. M. O.
G. V. C.	P. G. N. R.
D. Z. H.	D. B. B.
A. S. S.	J. O. R.
A. P. R.	J. V. T. Z.
P. B. I.	S. H. C.
N. B. F.	M. A. G.
J. F. S. S.	S. C. C.
J. M. G. V.	J. S. S.
J. V. O.	J. V. M. G.
R. E. R.	R. R. M.
C. G. V.	G. C. L.

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

Id. Document: 8gmS MMYj T5xL fvNf Fywf H7r8 3aQ=
Comprovar autenticitat en htpps://sede.valencia.es
Expedient: E-00400-2023-0000008-00

O. P. O.	D. M. B.
P. F. B.	A. C. D.
F. J. A. C.	S. R. Z.
O. M. C.	J. B. R. M.
M. R. V.	M. G. G.
A. G. V.	J. S. S.
A. S. M.	A. R. A.
E. L. G.	D. P. R.
D. S. B.	I. M. G.
J. M. R. G.	H. D. S.
J. V. B. M.	F. X. F. F.
S. C. L.	R. C. N.
V. L. A.	N. B. G.
F. R. L. P.	I. C. A.
M. J. C. M.	A. P. F.
A. G. V.	D. A. R.
S. H. S.	A. E. G.
J. M. M. M.	V. Q. R.
J. M. M. R.	C. V. S. G. E.
V. Z. P. N.	O. L. A.
O. C. G.	M. V. M. T.
J. M. D. P.	I. N. M.
A. R. C. C.	L. E. A. R.
J. L. R. D.	A. V. S.
V. P. C. H.	J. M. C.
V. P. C.	E. M. H.
J. G. M. P.	M. L. B.
M. B. L. M.	L. A. C. N.
P. M. R.	P. H. R.
Assoc. Veïns Poble Nou	M. P. S. B.
J. M. M.	O. B. G.
C. P. F.	A. H. E.
P. C. G.	B. C. R.
M. T. G.	V. V. P.
V. F. S.	V. H. A.
V. B. R.	M. I. D. B.
M. A. V. C.	J. A. C.
M. X. P.	A. U. A.
V. G. M.	G. B. A.
J. B. R.	A. P. G.
J. B. C.	I. P. I.
A. G. A.	E. J. L.
J. E. A. S.	M. O. F.
S. M. P.	R. R. C.
N. P. P.	J. M. P. V.
J. A. G. G.	M. I. R. D.
M. R. S.	V. G. M.
S. E. E.	M. D. O. M.

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

Id. Document: 8gmS MMYj T5xL fvNf Fywf H7r8 3aQ=
Comprovar autenticitat en <https://sede.valencia.es>
Expedient: E-00400-2023-0000008-00

P. I. F.	A. I. M. E.
J. M. G. V.	C. C. N. L.
J. B. D. P.	A. V. G.
J. A. M. V.	P. T. R.
J. C. F.	I. M. P.
J. C. T.	A. G. R.
P. C. C. S.	J. D. F.
M. L. N. V.	A. E. R.
J. C. M. M.	A. T. C.
D. R. S. A.	P. M. S.
R. V. G.	C. S. G.
J. G. O.	F. P. J.
A. H. P. C.	J. R. H. L.
S. C. F.	N. A. C.
B. P. F.	X. G. R. C.
A. F. R.	A. M. P. S.
L. H. P.	J. I. R. P.
J. J. P. S.	A. L. C.
A. M. T.	J. J. M. M.
M. A. T. S.	D. R. S.
C. B. G.	M. P. M.
L. M. R.	A. G. P.
J. M. E. R.	S. R. P.
F. Ll. B.	M. C. C.
G. A. P.	A. C. V.
M. A. V.	A. G. N.
K. G.	R. C. A.
J. B. B.	F. L. D.
J. P. B.	J. V. G. P.
D. P. B.	G. B. E.
I. E. B.	I. C. P.
I. J. M. L.	M. A. M. A.
F. A. C.	D. P. S.
P. P. D. O.	C. D. C.
J. L. S. L.	J. B. M.
C. R. V.	M. D. V. G.
P. I. F. I. S.	A. A. C. C.
J. M. T.	I. F. B.
V. V. S.	J. L. P.
M. C. S. P.	R. A. F. C.
J. M. S.	J. G. Q.
J. A. Q. L.	D. T. M.
F. I. B. A.	D. F. B.
R. H. R.	A. G. B.
C. M. C. V.	J. G. O.
F. R. I. S.	R. J. G. M.
A. B. P.	M. A. B. G.
C. S. H.	M. P. S. P.
C. T. P.	M. J. C. S.
D. C. M.	M. P. A. F.

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

Id. Document: 8gmS MMYj T5xL fvNf Fywf H7r8 3aQ=
Comprovar autenticitat en <https://sede.valencia.es>
Expedient: E-00400-2023-0000008-00

M. F. P.
C. G. S.
R. M. P.
J. M. R.
A. O. S.
M. C. J.
B. I. F.
E. S. M.
R. J. D.
L. R. R.
V. A. R. A.
S. V. J.
E. M. A.
J. V. L. R.
C. N. C.
S. C. H.
M. L. M. R.
J. M. T.
M. C. R.
M. A. T.
F. X. G. L.
M. M. F.
L. M. M.
A. B. L.
F. G. M.
R. M. P.
F. P. M.
R. F. Q. G.
C. Z. T.
E. S. M.
V. M. S. T.
J. J. M. M.
C. M. G.
J. D. O.
B. S. M.
C. M. G.
B. S. C.
B. R. F.
M. S. M. N.
J. C. M.
M. L. D. C.
J. C. S.
A. T. S.
V. R. C.
L. F. Z.
A. R. C.
J. J. A. I. C.
M. A. D. S.
A. S. A.
L. B. G.

F. L. A.
L. C. M.
M. G. L.
V. M. M. R.
A. C. S. A.
M. F. P. P.
M. A. S. C.
S. L. T.
F. P. V.
C. A. C.
L. B. V.
A. R. A.
M. D. B. G.
E. M. C. G.
M. L. L. P.
R. A. C. P.
C. F. M.
M. B. L.
C. C. B.
A. H. H.
V. J. M. G.
L. R. P.
C. P. G.
H. M. P.
L. C. H. M.
A. M. G.
J. V. L. P.
D. P. N.
I. M. M. B.
V. E. D.
I. M. L.
X. B. G.
J. F. L. P.
M. A. A. P.
E. S. F.
S. M. G.
M. M. M. G.
J. E. T. S.
J. R. V.
E. P. B.
L. S. L.
R. G. C.
C. J. V. B.
E. D. R.
I. S. G. O.
M. T. D. S.
C. G. B.
J. E. C. M.
J. R. G.
S. A. F. M.

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

Id. Document: 8gmS MMYj T5xL fvNf Fywf H7r8 3aQ=
Comprovar autenticitat en <https://sede.valencia.es>
Expedient: E-00400-2023-0000008-00

V. F. B.
A. E. M.
M. I. L. B. T.
A. P. L.
E. O. T.
J. I. V. G.
F. J. G. R.
R. N. S.
M. O. L.
J. E. R.
L. A. C. R.
D. M. S. V.
J. C. M.
J. L. S. P.
J. C. A.
M. C. F. R.
M. G. M.
J. V. C. G.
J. V. R. M.
E. S. M.
B. S. C.
S. A. S.
G. F. G. G.
J. E. G.
A. C. R. M.
C. R. A.
L. S. F.
L. I. E.
C. H. F.
Societat Coral El Micalet
M. M. S.
C. P. V.
M. P. M. Z.
M. J. E. P.
A. M. O.
J. F. B. C.
J. J. L. C.
A. H. A.
A. P. F.
F. M. M.
N. J. C. A.
M. C. O. S.
J. P. S. A.
V. B. S.
M. E. P. N.
S. P. M.
M. C. T. I.
F. T. B.
N. F. C.
F. G. D.

S. B.
F. C. C.
A. M. M.
J. V. C. S.
M. M. C.
A. G. L.
F. F. C.
R. M. L. B.
D. C. P. S.
M. A. C. N.
R. V. A.
S. L. C. A.
R. F. I. M.
J. A. R. V.
V. F. P.
M. M. G.
A. F. M.
Assoc. Cívica Tirant lo Blanc
M. V. R.
F. L. S.
A. C. H. M.
F. X. H. M.
A. J. M. G.
H. A. I.
M. S. M.
C. P. M.
C. L. R. G.
FAMPA-València
J. R. L.
I. F. A.
C. R. G.
Grup municipal COMPROMÍS
D. M. C.
L. M. A.
A. L. M.
A. R. M.
G. H. G.
C. M. B.
R. M. S.
I. G. B.
C. T. T.
P. F. M.
C. T. S.
J. S. S.
B. A. C.
Esquerra Unida PV
J. L. P.
M. A. F. G.
A. B. P.
J. P. G.

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

Id. Document: 8gmS MMYj T5xL fvNf Fywf H7r8 3aQ=
Comprovar autenticitat en <https://sede.valencia.es>
Expedient: E-00400-2023-0000008-00

D. S. G.	E. V. L.
E. A. U.	I. P. P.
F. J. F. A.	C. S. A.
J. J. C.	E. M. P.
D. G. C. G.	F. F. A. P.
A. C. F.	G. M. M.
I. A. U.	A. D. A.
J. R. M. C.	P. G. V.
R. M. C.	G. F. I. M.
R. J. S. G.	M. M. C.
M. P. G.	X. N. G.
B. E. R.	V. L. R.
L. C. M.	V. F. D.
N. L. R.	E. T. G.
J. V. V. T.	L. B. P.
H. O. A.	J. C. G.
J. A. M. V.	G. H. B.
V. G. A.	J. M. A. M.
J. A. C.	L. M. M. C.
M. F. C.	G. G.
M. P. S. R.	J. J. T. S.
J. A. C. P.	A. F. M.
N. C. P.	J. G. P.
J. G. V.	P. J. M. M.
M. J. P. T.	P. A. A.
J. E. L. C.	A. S. C.
L. M. G. S.	L. T. D.
M. I. G. L.	M. R. O. S.
A. C. F.	D. E. M. L.
C. S. L.	E. C. C.
I. P. A.	R. F. C.
L. B. B.	I. R. L.
M. B. B.	V. P. S.
M. J. G. S.	M. T. L. E.
L. V. V.	S. U.
M. J. G. V.	M. P. F.
D. F. A.	S. C. P.
J. S. B.	A. A. G.
F. R. O.	M. V. L.
N. S. M.	L. B. G.
A. J. C.	L. V. P.
S. D. L.	F. V. G. F.
M. P. C.	B. I. R.
M. A. C. L.	I. P. A.
J. V. M. L.	A. V. V.
E. F. Z.	M. A. V. S.
M. C. G.	V. P. B.
A. M. Q. B.	L. B. G.
J. V. S. B.	V. M. R. G.
M. C. T. G.	A. S. Z.

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

Id. Document: 8gmS MMYj T5xL fvNf Fywf H7r8 3aQ=
Comprovar autenticitat en https://sede.valencia.es
Expedient: E-00400-2023-0000008-00

C. V. V.
A. L. R. M.
P. S. E.
J. M. H. A.
E. M. F.
A. A. C.
P. J. M. G.
E. S. B.
J. F. T.
E. M. C.
R. S. G. G.
O. P. T.

R. C. V.
P. C. S.
D. F. C.
C. M. N.
J. V. G.
M. M. G. M.
M. C. P. F.
F. V. F. J.
M. M. T.
F. A. V.
L. M. P.

Al·legacions:

1. El municipi de València es troba en zona de predomini lingüístic valencià i no es justifica legalment el canvi.

Segons la disposició addicional segona de la Llei 4/1983, d'Ús i Ensenyament del Valencià, la ciutat de València forma part del territori de predomini lingüístic valencià. El Decret 69/2017, de 2 de juny, del Consell, permet que la denominació oficial siga exclusivament en valencià en este cas, sent el camí natural que bona part dels municipis estan adoptant d'acord amb l'especial atenció cap a la recuperació de la llengua pròpia que li procura la legislació vigent.

No existix cap obligació legal ni cap necessitat objectiva que exigisca la transformació en una formula composta amb l'excusa del bilingüisme, especialment quan l'actual forma oficial és completament identificable també pels parlants de la llengua castellana.

Esta consideració adquireix encara més pes si es té en compte que el valencià és, com ja hem assenyalat abans, la llengua pròpia de la Comunitat Valenciana, tal com ho establix l'article 6.1 de l'Estatut d'Autonomia. En este sentit, el fet que la capital del territori tinga el seu topònim oficial en valencià és plenament coherent amb el marc legal i identitari, i reforça el paper del valencià com a element cohesionador i simbòlic.

El valencià és a més a més una llengua minoritzada que necessita una especial protecció. Així ho establix l'EACV, al seu article 6.5:

"S'atorgarà especial protecció i respecte a la recuperació del valencià".

És evident per tant que l'Estatut d'Autonomia vigent establix en tot el seu articulat una especial protecció cap al valencià que possibilita legalment el topònim únic de "València" ara oficial.

En el cas dels topònims tradicionals, la protecció que s'ha de tindre ha de ser més important encara, i els poders públics han d'exercir una acció general de salvaguarda, ja que són part del patrimoni cultural immaterial, tal com diu l'article 2a de la Llei 10/2015, per a la salvaguarda del patrimoni cultural immaterial.

Així llavors s'ha de protegir el topònim València, que és el tradicional front a les formes duals que en cap cas no són toponímia tradicional, més bé són una invenció administrativa que en el cas de València és a més a més innecessària i únicament motivada per interessos polítics.

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

Id. Document: 8gmS MMYj T5xL fvNf Fywf H7r8 3aQ=
Comprovar autenticitat en <https://sede.valencia.es>
Expedient: E-00400-2023-0000008-00

2. La proposta de l'Ajuntament de València incompleix el Decret 69/2017 en l'ordre de les formes

El Decret 69/2017, en el seu article 4.3, estableix que:

“En el cas que la denominació siga bilingüe, la forma en valencià figurarà en primer lloc en el cas de municipis situats en zones de predomini lingüístic valencià.”

La proposta “Valencia/València” que va aprovar l'equip de govern al ple del 26 de setembre de 2023 incompleix clarament este article, anteposant la forma en castellà a la valenciana actualment oficial, cosa que vulnera directament el marc normatiu vigent i invalida legalment la proposta en els termes formulats. Esta vulneració formal per si mateixa ja obliga a la seua desestimació immediata.

3. El canvi del topònim vulnera el Reglament municipal d'ús del valencià

El Reglament d'ús del valencià de l'Ajuntament de València, aprovat pel Ple i publicat al BOP núm. 30 (06/02/2004), estableix en el seu article 16.1:

“Tots els topònims del terme municipal tenen com a forma oficial la valenciana, que és la tradicional, la històrica i la correcta.”

Esta norma municipal és de compliment obligatori per a l'Ajuntament i no pot ser ignorada per un acord plenari. És evident que “tots els topònims del terme municipal” inclouen el propi topònim del terme municipal, que en l'actualitat és València.

El canvi proposat per l'equip de govern de PP i VOX és per tant incompatible amb este precepte i, en cas d'aplicar-se, suposaria una vulneració manifesta del principi de legalitat interna i de la jerarquia normativa.

4. Cap informe a l'expedient argumenta el canvi de la forma València a la forma dual més enllà d'aspectes ortogràfics.

L'únic informe lingüístic present en l'expedient és l'estudi realitzat pel professor Abelard Saragossà, el qual es limita exclusivament a proposar un canvi en l'accentuació ortogràfica del mot “València” (amb accent obert) per “València” (amb accent tancat) front als criteris de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua.

Este informe no defensa ni argumenta en cap moment l'oficialització d'una forma bilingüe ni la inclusió de la forma castellana “Valencia” com a part del topònim oficial que és el que realment vol fer l'equip de govern local. L'informe d'Abelard Saragossà defensa la continuïtat del topònim en valencià com és en l'actualitat més enllà dels matisos sobre la seua accentuació.

Per tant, la proposta de forma dual “Valencia/València” proposada no compta amb cap fonament lingüístic ni acadèmic ni historiogràfic dins de l'expedient tramitat. Esta absència de justificació vulnera clarament l'article 7.1.a del Decret 69/2017, de 2 de juny, del Consell, que estableix que:

“S'hauran de demanar els informes justificatius i tècnics on es raone adequadament el canvi que es proposa. A aquests efectes, la documentació necessària a incorporar en l'expedient tramitat per l'entitat local haurà d'incloure un estudi tècnic, subscrit per un expert en lingüística, en què s'exposen detalladament els fonaments històrics i lingüístics del canvi de denominació del municipi proposat.”

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

Id. Document: 8gmS MMYj T5xL fVnF Fywf H7r8 3aQ=
Comprovar autenticitat en <https://sede.valencia.es>
Expedient: E-00400-2023-000008-00

Com és evident, la forma bilingüe no està en cap cas raonada ni justificada per cap informe lingüístic, contravenint clarament el procés legal. Per tant, el procediment impulsat pel govern local de l'Ajuntament de València incorre en un defecte greu de forma i la proposta ha de ser desestimada de manera immediata per incompliment dels requisits legals.

5. Precedent institucional: la Comunitat Valenciana també és un nom exclusivament en valencià

El mateix Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana estableix oficialment la denominació "Comunitat Valenciana", de manera exclusiva en valencià, per a tot el territori autonòmic, incloses les comarques històricament castellanoparlants. Este fet no ha generat cap conflicte legal ni social, i és un precedent clar que avala que la forma única "València", per al que segons l'Estatut d'Autonomia és el seu cap i casal, és perfectament compatible amb la convivència lingüística i el respecte institucional.

6. El canvi és lingüísticament innecessari, redundat i infundat

El doblet proposat "Valencia/València" és completament redundat. L'única diferència entre ambdues formes és un accent i per tant no hi ha cap motiu de comprensibilitat ni d'identificació que justifique la introducció d'un nom artificios o duplicat. La forma actual "València" és perfectament entesa per la totalitat de la població, amb independència de la llengua habitual.

Això potser contrasta amb altres casos, especialment de llengües no romàniques, com "Pamplona-Iruña" o "Vitoria-Gasteiz", on les formes en castellà i en la llengua pròpia presenten una variació substancial. En el cas de València, esta diferència és quasi inexistent, la qual cosa fa el doblet completament innecessari, capritxós i simbòlicament perjudicial.

Si en altres casos on la diferència del topònim en valencià i castellà pot ser major com ara "Torrent" o "Xàtiva" s'ha optat per l'oficialització de la forma valenciana no té cap lògica que al cap i casal s'opte per un doblet artificios i administratiu.

7. Un canvi estrictament polític i sense consens social

El canvi tant en el nou topònim compost com en la seua ortografia s'impulsa clarament des de l'àmbit polític, al marge dels mecanismes normatius establerts i no només d'esquena a l'Acadèmia Valenciana de la Llengua sinó clarament amb informes contraris, com els que obren en l'expedient municipal relatiu a l'oficialització del topònim València.

Esta iniciativa estrictament política crea una fractura entre l'acció institucional i el criteri lingüístic legal. Lluny de generar consens i cohesió, esta proposta està provocant una forta contestació social i divisió ciutadana, especialment entre els sectors més compromesos amb la promoció i la defensa de la llengua pròpia.

Cal recordar que el canvi impulsat l'any 2016, substituint la denominació en castellà "Valencia" oficial fins a eixe moment, per la forma històrica valenciana i hui oficial de "València", es va aprovar inicialment per unanimitat de tots els grups municipals.

Encara més, com es pot comprovar a l'expedient que la formula hui oficial només va rebre unes poques esmenes (4) centrades estrictament sobre qüestions ortogràfiques i vinculades sempre als partidaris de les Normes del Puig en tant que detractors de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua reconeguda oficialment per l'Estatut. A banda d'estes al·legacions estrictament ortogràfiques una

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

Id. Document: 8gmS MMYJ T5xL fvNf Fywf H7r8 3aQ=
Comprovar autenticitat en <https://sede.valencia.es>
Expedient: E-00400-2023-0000008-00

cinquena al·legació optava per la recuperació del nom foral “Ciutat de València” igualment en valencià.

Cap d’estes al·legacions van objectar llavors el fet que la ciutat poguera tindre el seu topònim en valencià, demostrant que l’objecte del canvi de denominació actual no respon en cap cas a una demanda social real.

Queda demostrat així que més enllà dels suposats debats ortogràfics que legalment són competència dels lingüistes la fórmula del topònim en valencià no ha estat en cap cas socialment qüestionada fins ara.

Així, la forma dual que ara es proposa no compta amb cap precedent en les al·legacions del 2016, i per tant no pot ser interpretada com una evolució o continuació d’un debat anterior. És una proposta política de l’equip de govern actual sense arrelament tècnic ni social, i per tant mancat d’historial justificatiu.

Una proposta que, a diferència del que va ocórrer amb l’oficialització del terme actual “València” si ha rebut des del primer moment el vot en contra de 16 dels 33 regidores i regidors, i es preveu una major participació en la presentació d’ esmenes de col·lectius i persones crítiques amb la nova proposta en tant que suposa un pas arrere en la protecció del valencià. Elements que fan pensar que la fractura social que generaria el nou topònim serà important.

La conflictivització del valencià provoca de manera evident el seu afebliment i, per tant, va en direcció contrària a allò que la legislació vigent i el propi Estatut d’Autonomia estableixen per a la llengua pròpia.

8. El canvi pot comportar una despesa pública i privada milionària i innecessària

Modificar la denominació oficial del municipi València obligaria a canviar tota la retolació urbana, senyalització viària, logos institucionals, impresos oficials, segells, portals web, etc. Això tindria un cost econòmic molt elevat per a l’administració local i altres institucions, així com per a milers d’empreses i ciutadans.

Esta despesa milionària i incalculable no es fonamenta en cap necessitat ni benefici col·lectiu clar, i resultaria del tot injustificable en un context de recursos públics limitats. Més encara quan no es tracta d’una millora ni d’una correcció, sinó d’una alteració purament política i simbòlica. L’expedient no aporta cap anàlisi de cost ni estudi d’impacte sobre el canvi proposat.

9. La forma “València” és la legal i vigent, aprovada amb aval normatiu.

Contràriament al que pretén este nou procediment, la forma “València” va ser establida com a denominació oficial única pel Decret 16/2017, de 10 de febrer, del Consell, a proposta de l’Ajuntament i amb informe favorable de l’Acadèmia Valenciana de la Llengua (AVL). Esta decisió es va prendre dins d’un procediment plenament legal, transparent i motivat on l’impuls polític era completament harmònic amb el respecte a l’àmbit jurídic i lingüístic.

Cap element nou jurídic ni lingüístic justifica revertir esta decisió ni iniciar un nou procés contradictori amb la normativa lingüística oficial.

L’Acadèmia Valenciana de la Llengua és legalment l’única autoritat normativa i no avala este canvi. L’article 6.8 de l’Estatut d’Autonomia i la Llei 6/1998 reconeixen l’AVL com a autoritat normativa

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

Id. Document: 8gmS MMYj T5xL fvNf Fywf H7r8 3aQ=
Comprovar autenticitat en <https://sede.valencia.es>
Expedient: E-00400-2023-0000008-00

del valencià. No consta cap nou informe d'este organisme que avale el canvi proposat, com sí que es va emetre favorablement en 2016 per a la forma "València".

El suposat debat sobre si l'accent de "València" s'ha d'escriure obert o tancat correspon, en tot cas, única i exclusivament a l'àmbit lingüístic i ja ha estat resolt normativament per l'AVL com consta en el propi expedient. Cap Ajuntament pot contradir o reinterpretar les decisions de l'òrgan estatutari competent en matèria lingüística ja que fer-ho suposaria una vulneració manifesta del principi de legalitat.

Si s'adopten decisions amb coneixement de la seua contradicció amb l'ordenament jurídic vigent, podrien arribar a tindre conseqüències de responsabilitat administrativa o fins i tot penal, segons el que preveu l'article 404 del Codi Penal en casos de resolució arbitrària amb coneixement dels fets coneguts com a prevaricació administrativa.

Sobra dir que, així i tot, si l'equip de govern volguera des de l'esfera política immiscuir-se en debats lingüístics i manifestar la seua opinió sobre el fet que l'AVL puguera revisar la seua decisió sobre l'actuació, pot trobar vies com ara les declaracions institucionals o altres que en cap cas suposen contravindre les lleis vigents ni tractar de desacreditar l'ens normatiu estatutari.

Estem per tant davant una situació absolutament inèdita: amb l'autoritat lingüística de la Real Academia Española de la Lengua, cap estament polític —i encara menys una administració pública— pretén usurpar-li les seues competències en matèria de llengua castellana. N'hi ha prou amb tractar d'establir paral·lelismes per tal de comprovar que estem davant un clar atac a l'ens normatiu i estatutari del valencià, reconegut per motivacions polítiques.

Resulta evident —i per tant esperpèntic— que, en l'hipotètic cas que algun grup polític o social considerara que cal adaptar alguna grafia del topònim en castellà (imaginem-nos, per exemple, la B per la V per adaptar-se suposadament a la parla majoritària), un ajuntament poguera prendre acords amb validesa legal contraris al criteri lingüístic de l'entitat competent.

És una manera de procedir absolutament impensable amb el castellà que deu ser igualment reprovable en el cas del valencià.

10. El canvi genera incoherència institucional i territorial

Mentre es proposa modificar el nom del municipi, a priori altres institucions i divisions administratives mantindran la forma "València": la província de València, la Universitat de València, la Diputació de València, entre altres.

Esta dissonància trenca la coherència institucional i pot crear confusió en l'àmbit administratiu, acadèmic, comunicatiu i cartogràfic. Es genera un precedent perillós de fragmentació toponímica sense base lingüística ni històrica, motivat únicament pels criteris polítics de l'equip de govern.

11. El canvi suposa una regressió en la normalització i visibilitat del valencià

Els topònims en valencià contribueixen a la normalització del seu ús social i institucional. El valencià ha estat històricament minoritzat i la seua presència en els espais públics és clau per a garantir-ne la igualtat efectiva amb el castellà. Modificar la forma "València" per una denominació duplicada, i a més invertida, suposa una forma de banalització del valencià, una deslegitimació de la normativa oficial i del propi autogovern, així com un retrocés simbòlic inacceptable en termes de dignitat lingüística.

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

Id. Document: 8gmS MMYJ T5xL fvNf Fywf H7r8 3aQ=
Comprovar autenticitat en https://sede.valencia.es
Expedient: E-00400-2023-000008-00

5. Relació de persones i entitats que han presentat les al·legacions que es reproduïxen tot seguit (plantilla 5):

J. B. M. A.	P. S. L.
A. R. P.	M. E. D. Z.
I. S. F.	J. M. S.
M. L. A. S.	J. L. G. M. G.
F. X. N. D.	J. D. C. M.
J. L. A. L.	V. S. A.
V. X. G.	

Al·legacions:

PRIMERA. Què l'esmentat Anunci indica que: «*El Ple de l'Ajuntament de València, en la sessió ordinària del dia 22 de juliol de 2025, va adoptar l'acord següent: 1. Aprovar el canvi de denominació del municipi per la versió bilingüe de conformitat amb el que disposa l'article 8 del Decret 69/2017*». **Amb caràcter previ a les objeccions jurídiques que s'exposaran a continuació en les al·legacions següents, relatives a l'ús contrari a Dret i incorrecte lingüísticament de València** com a forma valenciana de la denominació de la ciutat, de conformitat amb Decret 16/2017, de 10 de febrer, del Consell, **cal manifestar que el canvi de la denominació actual exclusiva en valencià per la denominació bilingüe valencià-castellà és contrari a «l'especial protecció i respecte a la recuperació del valencià» a què l'article 6.5 del nostre Estatut d'Autonomia obliga als poders públics respecte de la llengua pròpia de la Comunitat Valenciana.** Sent que **la ciutat de València es troba dins del territori de predomini lingüístic valencià** segons la delimitació prevista per la Llei 4/1983, de 23 de novembre, d'Ús i Ensenyament del Valencià, i **que en res afecta a l'ús normal del castellà ni a la comprensió de la denominació per part de persones castellanoparlants**, atés que estem parlant d'una diferència d'un accent, segons s'ha demostrat durant els més de huit anys transcorreguts des de la publicació del Decret 16/2017, de 10 de febrer, del Consell, pel qual s'aprova el canvi de denominació del municipi de Valencia per la forma exclusiva en valencià de València, no es pot més que qualificar com una actuació del Ple de l'Ajuntament contrària tant a l'interés general que tota Administració ha de perseguir (article 103 de la Constitució), com a l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana que tota la ciutadania valenciana, i amb més raó una administració local, ha de complir. **Només això seria motiu suficient perquè s'arxivara el present procediment de canvi de denominació.**

SEGONA. Que atés que l'actual denominació oficial del municipi és exclusivament en valencià, igual que l'anterior ho era exclusivament en castellà, segons es desprén del **Decret 16/2017, de 10 de febrer, del Consell, pel qual s'aprova el canvi de denominació del municipi de Valencia per la forma exclusiva en valencià de València**, una nova denominació bilingüe hauria d'incloure les dos: València/Valencia, que és tal com la norma prescriu que són les formes oficials i correctes en valencià (València) i en castellà (Valencia) de la denominació de la ciutat que ostenta la capitalitat valenciana, d'acord amb l'ortografia de les corresponents autoritats normatives.

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

Id. Document: 8gmS MMYJ T5xL fvNf Fywf H7r8 3aQ=
Comprovar autenticitat en <https://sede.valencia.es>
Expedient: E-00400-2023-000008-00

Que no obstant l'anterior, és a dir, que l'ordenament jurídic valencià ja té regulades quines són les formes oficials legalment i correctes lingüísticament, tant en valencià (València) com en castellà (Valencia), de la denominació de la ciutat, en el punt següent s'acorda:

«2. Aprovar la forma València per a la denominació en valencià del nom de la ciutat, segons els fonaments històrics i lingüístics exposats en l'estudi tècnic». Un acord que resulta nul de ple dret o, subsidiàriament, incorreria en un vici d'anul·labilitat, sent per tant, contrari a Dret, de conformitat amb la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del Procediment Administratiu Comú de les Administracions Públiques.

L'article 47.1 d'aquesta Llei estableix que són nuls de ple dret els següents actes de les administracions públiques, concorrent en el present cas les causes previstes en els apartats b) i e):

«b) Els dictats per un òrgan manifestament incompetent per raó de la matèria o del territori» I així aquest punt 2 de l'Acord de 22 de juliol de 2025 seria nul de ple dret perquè el Ple de l'Ajuntament de València és un òrgan manifestament incompetent en matèria de normativa lingüística de l'idioma valencià en general, i en matèria de toponímia valenciana en particular, que són competència exclusiva de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua (AVL).

En aquest sentit, l'article 41 de l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana, norma amb rang de Llei Orgànica que forma part del bloc de constitucionalitat, disposa que:

«L'Acadèmia Valenciana de la Llengua, institució de La Generalitat de caràcter públic, té per funció determinar i elaborar, en el seu cas, la normativa lingüística de l'idioma valencià. La normativa lingüística de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua és d'aplicació obligatòria a totes les administracions públiques de la Comunitat Valenciana».

Aquesta incompetència manifesta és assenyalada en el mateix expedient sotmés a Informació Pública per la secretaria general de l'Ajuntament de València, Srs. Hilario Llavador Cisternes i José Vicente Sánchez-Tarazaga Marcelino, en el seu Informe Jurídic de 25 de setembre de 2023 emés a sol·licitud dels grups municipals Compromís i Socialista, que literalment diu: «entendemos que el acuerdo municipal se excede de las competencias legales que se le otorgan al municipio, ya que la normativa lingüística en la Comunidad Valenciana, la fija la Academia Valenciana de la Lengua, de conformidad con lo dispuesto en el artículo 41 del Estatuto de Autonomía de la Comunidad Valenciana. En consecuencia, entendemos que el acuerdo en este punto infringiría el ordenamiento jurídico». És a dir, que l'Ajuntament de València està obligat legalment a complir, també en la denominació del municipi, la normativa lingüística de l'AVL, ens normatiu que ja es va pronunciar en 2016 sobre quina era la forma valenciana correcta, que és València, i en base al seu informe, es va dictar el citat Decret 16/2017, de 10 de febrer, del Consell, que la va oficialitzar.

De manera que en cap cas l'Ajuntament pot invocar, per fonamentar l'aplicació d'uns criteris ortogràfics dispars als oficials, a altres persones diferents de l'AVL com a autoritats lingüístiques, ja siguin persones jurídiques (la RACV o Lo Rat Penal, com es pretén fer a l'inici de l'expedient) o físiques (com un professor universitari, que és el que es fa posteriorment).

A més a més, la Llei 7/1998, de 16 de setembre, de la Generalitat Valenciana, de Creació de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, prescriu expressament en l'article 5 que: «Les decisions de l'AVL, en l'exercici de les funcions que hi corresponen, hauran de ser observades per totes les Institucions de la Generalitat, pels Poders Públics, per la resta d'Administracions Públiques, el sistema educatiu, i els mitjans de comunicació, les entitats, els organismes i empreses, de titularitat pública o que compten amb finançament públic», i en l'article 7 inclou entre les seues competències: «b) Fixar, a sol·licitud de la

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

Id. Document: 8gmS MMYJ T5xL fvNf Fywf H7r8 3aQ=
Comprovar autenticitat en <https://sede.valencia.es>
Expedient: E-00400-2023-0000008-00

Generalitat les formes lingüísticament correctes de la toponímia i l'onomàstica oficial de la Comunitat Valenciana, per a la seua aprovació oficial».

Per tant, en el supòsit que el Ple de l'Ajuntament, segons el punt 4 del seu Acord de 22 de juliol de 2025 que ens ocupa, procedira a «l'aprovació definitiva del canvi de denominació del municipi» de l'oficial actual en forma exclusiva en valencià: *València*, per la pretesament bilingüe *València/Valencia*, estaria dictant no només un acte nul de ple dret, sinó que els regidors i les regidores que votaren a favor o els funcionaris públics que ho avalaren o consentiren, podrien estar incorrent en la **comissió d'uns fets tipificats com a delictes de prevaricació en l'article 404 del Codi Penal**. Un il·lícit penal que es produeix quan una autoritat o funcionari públic, conscient de la seua injustícia (com en aquest cas, tenint la constància i estant advertits que és contrari a Dret), dicta una resolució arbitrària en un assumpte administratiu. Màxim quan **en l'expedient de 2016 el mateix Ajuntament ja va rebutjar expressament al·legacions que advocaven per València**.

«e) Els dictats prescindint totalment i absolutament del procediment legalment establert o de les normes que contenen les regles essencials per a la formació de la voluntat dels òrgans col·legiats»:

Com acabem d'argumentar, **ja hi ha una forma oficial en valencià del municipi fixada, València**, aprovada per l'òrgan competent de la Generalitat Valenciana (el Consell), amb informe favorable de l'ens que estatutàriament i legalment té la competència per a determinar la normativa lingüística de l'idioma valencià i per a fixar la forma lingüísticament correcta de la toponímia de la Comunitat Valenciana (l'AVL). Una forma que és l'oficial com s'ha indicat de forma reiterada, a partir del Decret 16/2017, de 10 de febrer, del Consell, pel qual s'aprova el canvi de denominació del municipi de València per la forma exclusiva en valencià de València.

Per tant, **si la finalitat del present procediment administratiu és el canvi de la denominació exclusiva en valencià oficial actualment per una denominació bilingüe valencià-castellà, s'hauria d'haver aprovat València/Valencia, perquè hi ha un Decret del Consell, norma reglamentària de rang superior a un acord municipal, i un informe de l'AVL, que així oficialitzen les dos formes**, la qual cosa suposa que és un acte administratiu que hauria prescindit totalment i absolutament del procediment legalment establert, en els termes que la jurisprudència interpreta aquesta causa de nul·litat.

Igualment, l'article 48 de la mateixa Llei disposa que «són anul·lables els actes de l'Administració que incorren en qualsevol infracció de l'ordenament jurídic, fins i tot la desviació de poder»; resulta evident que així seria si s'aprova una denominació municipal bilingüe valencià-castellà sense seguir la forma lingüísticament correcta de la toponímia de la Comunitat Valenciana fixada per l'AVL en 2016, en l'exercici de la seua competència exclusiva, i aprovada oficialment pel Decret 16/2017, de 10 de febrer, del Consell. Sense incloure cap motivació, a més, del canvi de criteri que suposa haver rebutjat en l'expedient de 2016 les al·legacions que proposaven *València*, la qual cosa va en **contra de la doctrina dels actes propis i suposa una decisió arbitrària**, arbitrarietat prohibida per l'article 9.3 de la Constitució i que ens remet novament a la conducta tipificada en l'article 404 del Codi Penal.

Al respecte, «l'estudi tècnic incorporat a l'expedient» al que es fa referència en l'acord, sol·licitat en aplicació de l'article 7.1.a) del Decret 69/2017, de 2 de juny, del Consell, de regulació dels criteris i procediment per al canvi de denominació dels municipis i altres entitats locals de la Comunitat Valenciana («un estudi tècnic, subscrit per un expert en lingüística, en què s'exposen detalladament els fonaments històrics i lingüístics del canvi de denominació del municipi proposat»), **no pot ser contrari a una toponímia ja fixada per l'autoritat normativa**.

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	7189850607494309229 89901720561356016792 83739246

Id. Document: 8gmS MMYj T5xL fvNf Fywf H7r8 3aQ=
Comprovar autenticitat en <https://sede.valencia.es>
Expedient: E-00400-2023-0000008-00

Perquè el **procediment administratiu de canvi de denominació oficial d'un municipi no confereix a l'Ajuntament interessat una mena de «iniciativa lingüística», anàloga a la iniciativa legislativa, per a instar l'Acadèmia Valenciana de la Llengua a modificar la seua normativa.** Ni tan sols amb el fonament d'un informe elaborat per un dels seus membres, que hauria de plantejar les seues opinions tècniques, com la resta d'acadèmics i acadèmiques, en els òrgans corresponents de la Institució de la que forma part, Ple i Secció d'Onomàstica, perquè, en el cas contrari, s'estaria produint un frau de Llei.

TERCERA. Que l'acord aprovat pel Ple de l'Ajuntament de València, en la sessió ordinària del dia 22 de juliol de 2025, pel qual aprova la forma *València* per a la denominació en valencià de la ciutat trenca el consens, alimenta la fractura social i resulta letal per a l'ús social del valencià.

Sobre aquest aspecte, s'ha de tindre en compte que el Ple de l'Ajuntament de València, en sessió ordinària de 30 d'octubre de 2009, va acordar **per assentiment de tots els grups polítics amb representació** incorporar el topònim de la nostra ciutat en valencià al logotip de la institució:

Ajuntament de València; d'acord amb la forma fixada per l'Acadèmia Valenciana de la Llengua en el Corpus Toponímic Valencià. D'altra banda, el Reglament sobre l'Ús i la Normalització del Valencià al Municipi de València va ser aprovat pel Ple de l'Ajuntament de València el 28 de juny de 1996 **per unanimitat de tots els grups polítics amb representació en aquell moment** (Partit Popular, PSOE, Esquerra Unida i Unió Valenciana); el Reglament estableix que «tots els topònims del terme municipal tenen com a forma oficial la valenciana, que és la tradicional, la històrica i la correcta», i l'única grafia del topònim que hi apareix és **València**. Finalment, el Ple de l'Ajuntament de València, en la sessió ordinària del dia 31 de març de 2016, va adoptar, **per unanimitat de tots els grups polítics,** l'acord per a iniciar les actuacions necessàries, de conformitat amb la legislació vigent, per a l'adaptació de la denominació oficial del municipi al valencià, és a dir, **València per València**.

Per tant, quan «l'informe tècnic incorporat a l'expedient» afirma que amb l'actual proposta els «partits polítics de l'Ajuntament de València [sic] tenen la possibilitat de fer història» **ignora tots els acord presos per unanimitat sobre la forma valenciana del topònim: València.** De fet, els vots en contra que obtingué finalment el canvi iniciat amb l'acord del dia 31 de març de 2016, que optava per la denominació oficial del municipi en valencià (València), es van justificar a partir d'un defecte de forma en el procediment, no en la denominació proposada. I això va ser a pesar que l'Ajuntament va contestar adequadament els requeriments de la Direcció General d'Administració Local, encarregada de vetlar per la legalitat del procediment.

Com es diu en l'informe incorporat a l'expedient, s'ha de buscar el consens a fi que la proposta que s'aprove siga duradora: «*Eixe camí hauria aconseguit una adaptació estable, i hauria anat en la línia de sanar la fractura social i acostar-se a un objectiu necessari per al valencià i per a la societat valenciana: la llengua pròpia d'un poble i els seus símbols deuen tindre una assumpció i una defensa transversals*». Precisament **l'acord actual trenca el consens i la transversalitat que s'ha donat fins ara.** Un consens que va més enllà dels partits amb representació en l'Ajuntament de València, com mostra **l'assumpció que ha tingut el topònim València en la societat,** ja siga en el logotip de l'Ajuntament, en el nom del *Butlletí Oficial de la Província de València*, en el de la província i la Diputació, en el nom de la Universitat de València o en un element tan simbòlic com les lletres que serveixen d'escenari a les nombroses fotos que es realitzen diàriament en la Ciutat de les Arts i les Ciències. És evident que la forma *València* per a referir-nos al nom de la ciutat no ha generat conflicte social.

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

Id. Document: 8gmS MMYj T5xL fVNF Fywf H7r8 3aQ=
Comprovar autenticitat en <https://sede.valencia.es>
Expedient: E-00400-2023-0000008-00

Finalment, el canvi que es proposa **resulta letal per a l'ús social del valencià**, fonamentalment per dos motius. D'una banda, com ja s'ha indicat, trenca el consens i fomenta la divisió, donant la imatge que el valencià és una llengua problemàtica; d'altra banda, és sabut que els canvis ortogràfics sempre generen inseguretats en els parlants, més encara quan es tracta de canviar una forma tan consolidada i assumida. En el marc actual de minorització del valencià per part de la llengua dominant, el castellà, **fomentar la imatge del valencià com una llengua inestable i conflictiva no pot contribuir a augmentar l'autoestima de les persones que vivim en valencià ni l'adhesió a la llengua de les que la volen aprendre o fer seua**. Sobretot si es té en compte que l'acord del Ple de l'Ajuntament de València objecte de la present al·legació aprova el canvi de denominació per la versió bilingüe en valencià i en castellà; una incorporació de la forma castellana completament innecessària des del punt de vista social, com ja s'ha comentat anteriorment. Resulta evident que acompanyar la forma valenciana, presentada a partir de l'acord aprovat com una opció inestable i problemàtica, amb la forma en la llengua dominant, que ningú qüestiona perquè en castellà es respecten les decisions dels òrgans competents per a fixar la norma lingüística, és una estratègia per a arraconar la forma que hauria de ser l'oficial d'acord amb el Reglament sobre l'Ús i la Normalització del Valencià al Municipi de València, aprovat pel Ple de l'Ajuntament de València el 28 de juny de 1996 per unanimitat de tots els grups polítics amb representació en aquell moment: **«tots els topònims del terme municipal tenen com a forma oficial la valenciana, que és la tradicional, la històrica i la correcta»**.

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

Id. Document: 8gmS MMYj T5xL fvNf Fywf H7r8 3aQ=
Comprovar autenticitat en <https://sede.valencia.es>
Expedient: E-00400-2023-0000008-00

6. Relació de persones i entitats que han presentat les al·legacions que es reproduïxen tot seguit (plantilla 6):

X. B. S.	P. F. B. S.
J. C. V. M.	I. P. C.
M. L. A. M.	F. L. B.
X. H. G.	A. G. V.
M. C. M. A.	O. P. G.
J. M. P. B.	A. J. P. F.
P. S. F.	R. R. G.
V. A. T.	R. S. A.
H. S. C.	A. M. V. B.
C. A. H.	D. M. A.
C. C. T.	S. P. L.
J. B. L.	Fundació Nexa CV
S. F. J. G.	M. C. A. C.
A. O. B.	M. C. E. G.
J. V. S. M.	C. J. G. G.
J. A. S. Q.	M. R. B. N.
J. V. S. M.	N. M. P.
J. A. M. R.	J. V. C. B.
N. M. B.	P. S. M.
M. P. G. G.	M. P. R.
L. P. C.	M. N. S.
C. P. M.	R. T. P.
E. A. A.	E. R. S. V.
R. F. B.	C. B. G.
J. P. M.	A. G. M.
B. M. V.	M. J. L. V.
L. G. P.	F. T. M.
A. O. B.	M. R. G.
M. C. S.	G. F. C.
J. G. N.	Assoc. Plat. Llengua-L'Esbarzer
V. S. J.	J. V. M. M.
I. O. G.	S. R. C.
A. R. P.	R. B. M.
M. V. P. V.	A. P. T.
A. C. A.	Associació Veïns Campanar
E. M. P. C.	N. B. S.
V. P. O.	S. F. P.

Al·legacions:

1. Sobre el principi de bona administració i el canvi arbitrari de denominació

La Sentència del Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana 4106/2019 (Sala contenciosa administrativa, secció primera), del 10 de juliol del 2019 (recurs número 77/2017) —sentència TSJCV 41/2019 a partir d'ara—, va resoldre ja en l'any 2022 sobre l'aprovació del canvi de denominació del municipi de València en la forma exclusiva en valencià. La sentència ja ferma desestimà en la totalitat el recurs interposat per integrants del Grup Municipal Popular de l'Ajuntament de València contra el Decret 16/2017 del Consell de la Generalitat Valenciana i **establí, en conseqüència, la plena legalitat i validesa**

23

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

Id. Document: 8gmS MMYj T5xL fvNf Fywf H7r8 3aQ=
Comprovar autenticitat en https://sede.valencia.es
Expedient: E-00400-2023-000008-00

del nom exclusiu en valencià del municipi. La sentència TSJCV 41/2019 va fixar, fa únicament sis anys, la plena legalitat i validesa del nom exclusiu en valencià (amb la forma “València”).

La present decisió de canvi de nom del municipi de València es tramita quan han passat escassos sis anys del canvi.

La Sentència del Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana 160/2022 (Sala contenciosa administrativa, secció 4a), del 9 de juny del 2022 (recurs 156/2019) —STJCV 160/2022 a partir d’ara— es pronuncia sobre el canvi de denominació del municipi de Castelló de la Plana i determina que, com es justifica plenament dins dels paràmetres de la bona administració, els canvis es poden efectuar sempre **que no siga adoptat de manera capritxosa o en períodes molt curts de temps sense una causa justificada.** Abans del canvi anterior (de la denominació bilingüe Castellón/Castelló a la seua única forma en valencià) van passar més de trenta-cinc anys. En aquest sentit, la STJCV 160/2022, FJ 6, paràgraf cinqué disposa:

*Ni que decir tiene que decisión **tan transcendente como la denominación del municipio dificilmente se acomodaria al principio de buena administración en supuestos de adopción caprichosamente del cambio o cambios sucesivos en muy corto período desde la fijación anterior sin causa especial que lo pudiera justificar.***

*En nuestro caso el Decreto del Consell se adopta a iniciativa del Ayuntamiento **transcurridos más de treinta y cinco años y al amparo de leyes estatal y autonómica posteriores a 1982** (incluida aquí la ley 4/1983, de 23 de noviembre, de Uso y enseñanza del Valenciano). En este punto, por consiguiente, ningún reproche de índole jurídico merece el cambio, como tampoco que la desaparición de la denominación en castellano se haya decidido precisamente siguiendo el procedimiento normado en el Decreto autonómico 69/2017, de 2 de junio, por ser el único que disciplina el cambio de denominación de los municipios; la parte actora no reseña ningún otro procedimiento que hubiera tenido que seguir la Administración.*

El principi de la bona administració es deriva de la Constitució espanyola (article 103) i del conjunt de principis recollits especialment en els articles 3 i 32 de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de Règim Jurídic del Sector Públic i 13 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del Procediment Administratiu Comú de les Administracions Públiques. El principi de bona administració, que es desprèn de l'article 103 de la Constitució, vincula a l'Administració a seguir el procediment legalment establert amb plena observança dels principis de participació, informació, publicitat i transparència.

Aquests principis quan imposen participació, planificació i avaluació d'impacte normatiu estan plasmant regles elementals per a la “bona administració”, per a l'encert en la decisió (legalitat, qualitat, eficàcia i eficiència) perquè prohibeixen l'ocurrència, l'arbitrarietat o l'assaig, en propiciar la millor justificació de la decisió. I el que és més important, la nova Llei 39/2015 proporciona així una empara legal per a qüestionar la tasca reglamentària si s'incompleixen tals principis.

La jurisprudència ha desenvolupat el concepte de **bona administració** en relació amb els supòsits en els quals l'Administració disposa d'àmplies facultats d'apreciació, i controla el respecte de les garanties establertes per als procediments administratius. En aquest sentit, el Tribunal Suprem considera (sentències del 14 de maig del 2019 i del 17 d'abril del 2017) que a l'Administració li és exigible:

[...] una conducta lo suficientemente diligente como para evitar definitivamente las posibles disfunciones derivadas de su actuación, por así exigirlo el principio de buena administración que no se detiene en la mera observancia estricta de procedimiento y trámites, sino que más allá reclama la plena efectividad de garantías y derechos reconocidos legal y constitucionalmente al contribuyente.

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

Id. Document: 8gmS MMYJ T5xL fvNf Fywf H7r8 3aQ=
Comprovar autenticitat en https://sede.valencia.es
Expedient: E-00400-2023-0000008-00

Així mateix, la motivació de les decisions administratives ha d'acreditar que s'adopten amb objectivitat i de manera congruent amb els fins d'interès públic que justifiquen l'actuació administrativa, prenent en consideració totes les circumstàncies que conformen la realitat fàctica i jurídica subjacent (sentència del 3 de novembre del 2015).

La normativa sobre el canvi de denominació dels municipis està dissenyada per a evitar canvis capritxosos i garantir que les decisions siguem preses de manera reflexiva i amb un fonament sòlid. La toponímia és un sector sensible, potser més que uns altres, en vista de la percepció visual i immediata que ofereix de la predisposició d'un determinat ordenament cap a les identitats culturals presents en el territori. ¹ En conclusió, el canvi de denominació del municipi a la forma bilingüe amb una modificació del nom en valencià, després de només sis anys de l'anterior canvi, és capritxós perquè no està basat en una justificació sòlida, perquè no respecta la tradició històrica i lingüística del municipi ni segueix els principis de bona administració, que inclouen l'estabilitat i la justificació adequada de les decisions administratives.

Per tant, és causa de nul·litat de ple dret en virtut de l'article 47.1.e de la Llei 39/2015, ja que el canvi de denominació es tramita **prescindint totalment dels principis i requisits legals essencials** (art. 103 de la CE, art. 3 i 32 de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de Règim Jurídic del Sector Públic i 13 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del Procediment Administratiu Comú de les Administracions Públiques), els quals han de guiar l'actuació administrativa en matèria de toponímia.

2. Legitimitat jurídica del canvi de denominació oficial en valencià als municipis de predomini lingüístic valencià: el precedent de Castelló de la Plana aplicable al cas de València

La STJCV 160/2022 va resoldre en l'any 2022, també, sobre l'aprovació del canvi de denominació del municipi de Castelló de la Plana en la forma exclusiva en valencià. La sentència ja ferma **desestimà en la totalitat el recurs interposat pel Grup Municipal Popular** de l'Ajuntament de Castelló de la Plana contra el canvi de denominació del municipi de Castelló de la Plana i establí en conseqüència la plena legalitat i validesa del nom exclusiu en valencià del municipi.

El cas de canvi de denominació del municipi de Castelló de la Plana constitueix una analogia jurídica pertinent i directa respecte al municipi de València, atès que ambdós es troben inclosos en la zona de predomini lingüístic valencià i el canvi de denominació a la forma exclusiva en valencià es va produir a través de procediments idèntics. La STJCV 160/2022 valida expressament que aquest tipus de modificacions toponímiques són legítimes sempre que s'ajusten al marc normatiu i responguen a la tradició històrica i lingüística. Es rebutgen, però, canvis reiterats o capritxosos en períodes breus de temps. Aquesta doctrina és aplicable al cas de València, en què es pretén una modificació de la denominació oficial a tan sols sis anys del canvi anterior, cosa que contravé els mateixos criteris de racionalitat, estabilitat i bona administració establerts en la STJCV 160/2022.

La STJCV 160/2022, FJ 7, al paràgraf setè es pronuncia de forma clara:

*[...] Para empezar, porque un precepto legal, art. 35 de la Ley 4/1983 —vinculante, por consiguiente, no solo para la Administración, sino también para los tribunales— declara que el término municipal de Castelló de la Plana se incluye entre los de predominio lingüístico valenciano, disposición que, de entrada, **invita a entender la denominación del municipio en valenciano acorde con la tradición histórica y lingüística; nótese que ese artículo 35 enuncia los términos municipales de predominio valenciano-parlante atendiendo a criterios históricos.** En segundo lugar, por el hecho de que, existiendo documentos*

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

Id. Document: 8gmS MMYj T5xL fvNf Fywf H7r8 3aQ=
Comprovar autenticitat en <https://sede.valencia.es>
Expedient: E-00400-2023-000008-00

de distinto caràcter ya desde el siglo XVI (como los relatados en la demanda, incorporando fotocopia) en los que se encuentra "Castellón", —extremo que se vino a reconocer en el acuerdo plenario de 29 de nov. de 2018, como recoge el acta de la sesión, **no significa que la denominación Castellón sea la adecuada a su tradición histórica y lingüística o, al menos que sea la más adecuada o acorde. Los datos y referencias en la demanda se incorporan directamente en el escrito procesal sin el apoyo de prueba alguna como habría podido proponerse por los actores, señaladamente estudios periciales que la Sala habría debido valorar en su conjunto y en contraste con el parecer del informe emitido por el profesor universitario e incluso con el de la Academia Valenciana de la Lengua, porque el carácter estatutario de la institución** (art. 42 de la LO 5/1982, EACV), no avala que sus dictámenes sean correctos por una presunción iuris et de iure. En fin, la propia demanda afirma la tradición histórica de la denominación Castelló de la Plana, más anterior a "Castellón de la Plana", (dado que) posee una tradición histórica de unos 600 años, esto es, solo 150 años después que el uso de la denominación "Castelló de la Plana".

STJCV 160/2022, FJ 8, paràgraf novè: ***“Desde luego que optar por determinar la denominación del municipio exclusivamente en valenciano supone eliminar de la misma el castellano, pero se trata de un cambio que permite la ley en los términos municipales de predominio lingüístico valenciano, sin que la denominación del expediente oculte o disfrace propósito desviado del previsto en la norma primero por parte del Ayuntamiento y después por el Gobierno valenciano.”***

Les sentències adés citades del Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana han establert amb claredat la plena legalitat del canvi de denominació oficial dels municipis situats en zones de predomini lingüístic valencià, com és el cas de València i Castelló de la Plana.

Per tant, és causa de nul·litat de ple dret en virtut de l'article 47.1.e de la Llei 39/2015, ja que el canvi de denominació es tramita **prescindint totalment dels principis i requisits legals essencials** (art. 103 de la CE, art. 3 i 32 de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de Règim Jurídic del Sector Públic i 13 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del Procediment Administratiu Comú de les Administracions Públiques), els quals han de guiar l'actuació administrativa en matèria de toponímia.

3. Fonament normatiu i institucional del caràcter vinculant de la denominació oficial en valencià: “València” com a forma única segons l'Acadèmia Valenciana de la Llengua

El nom del municipi exclusiu en valencià ve recolzat per acord de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua — ple celebrat en febrer del 2016—, el qual recull també la sentència FD2 (adés citada), onzè paràgraf: “Consta asimismo en el expediente el informe de la Academia de la Lengua, siendo elaborado por la citada Academia y firmado por su Presidente, en sesión de 12 de diciembre de 2016, a requerimiento del Director General de administración local, en cumplimiento del Acuerdo de la Junta de Gobierno 172/2016 para su elevación al Pleno (folios 347 a 353)”. En aquest informe de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua s'estableix com a única denominació del municipi la forma valenciana, amb l'accent obert, “València”.

La Llei 7/1998, del 16 de desembre, de la Generalitat Valenciana, de creació de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua disposa en l'art. 7 que seran competències de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua: *“b. Fixar, a sol·licitud de la Generalitat, les formes lingüísticament correctes de la toponímia i l'onomàstica oficial de la Comunitat Valenciana, per a la seua aprovació oficial”*.

El decret 158/2002, del 17 de setembre, del Govern Valencià, pel qual s'aprova el reglament de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, preceptua en l'art. 2: “Són competències de la AVL: [...] e) Vetlar per l'ús normal del valencià i defensar la seua denominació i entitat.” I en l'art. 3, **“Les decisions de**

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

Id. Document: 8gmS MMYj T5xL fvNf Fywf H7r8 3aQ=
Comprovar autenticitat en <https://sede.valencia.es>
Expedient: E-00400-2023-0000008-00

caràcter normatiu de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, en l'exercici de les seues funcions, hauran de ser observades per totes les institucions de la Generalitat, pels poders públics, per la resta d'administracions públiques, pel sistema educatiu i pels mitjans de comunicació, les entitats, els organismes i empreses de titularitat pública o que compten amb finançament públic”.

Per últim, el Decret 69/2017, del 2 de juny, del Consell, de regulació dels criteris i procediment per al canvi de denominació dels municipis i altres entitats locals de la Comunitat Valenciana (art. 11.3), en referència als informes preceptius derivats del procediment de canvi de denominació —com és el de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua— estableix el caràcter vinculant d'aquests informes.

La denominació exclusiva en valencià del municipi de València compta amb un sòlid suport legal i institucional. L'informe de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, emès en compliment dels procediments establerts i recollit en la documentació oficial, estableix de manera clara la forma “València” com a única denominació adequada. Aquest informe, emparat per les competències atribuïdes per la Llei 7/1998, el Decret 158/2002 i el Decret 69/2017, posseeix caràcter vinculant per a totes les institucions públiques. Per tant, la denominació oficial amb la forma única en valencià no només és legítima, sinó que s'ajusta plenament al marc normatiu vigent i a la doctrina jurídica aplicable.

Per tant, és causa de nul·litat de ple dret en virtut de l'article **47.1.e de la Llei 39/2015**, ja que el canvi de denominació es tramita **prescindint totalment dels principis i requisits legals essencials** (art. 7.b. de la Llei 7/1998, del 16 de desembre, de la Generalitat Valenciana, de creació de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua; art. 2 del decret 158/2002, del 17 de setembre, del Govern Valencià, pel qual aprova el reglament de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua (art. 2 i art. 11.3).

4. Obligació d'evitar la denominació bilingüe

El Decret 69/2017 estableix a l'art. 2.2 que “la nova denominació del municipi s'adequarà a la seua tradició històrica i lingüística”. En paraules arrellegades en el preàmbul del decret citat: “Partint d'aquesta premissa i atenent l'encàrrec de la Llei d'ús i ensenyament del valencià, **es procurarà evitar la forma bilingüe, perquè aquesta no respon a la tradició històrica ni lingüística dels pobles**, i es prioritzarà la forma endònima del topònim; és a dir, **la denominació valenciana per als municipis de la zona valencianoparlant** i la denominació castellana per als municipis de la zona castellanoparlant, amb l'objectiu de salvaguardar la toponímia tradicional com un element que forma part del patrimoni cultural de tots els valencians”.

En aquest sentit, i pel que fa als territoris predominantment valencianoparlants, l'art. 35 de la Llei 4/1983 d'ús i ensenyament del valencià estableix que València és un dels termes municipals de predomini lingüístic valencià. **Per tant, i en tant que València és un municipi de predomini lingüístic valencià, la denominació ha de ser la valenciana.**

La LUEV estipula a l'art. 15.2 el següent: “2. Les denominacions adoptades pel Consell, d'acord amb el que es disposa al número anterior, seran legals a tots els efectes i es procedirà a la retolació pública acordada en la forma en què reglamentàriament es determine, amb el respecte degut a les **normes internacionals subscrietes per l'Estat en aquesta matèria**”.

L'Ajuntament de València no pot obviar la normativa internacional d'aplicació a la qual es farà referència seguidament.

D'una banda, la Carta europea de les llengües regionals o minoritàries (CElRoM), **des de l'1 d'agost del**

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

Id. Document: 8gmS MMYj T5xL fVNF Fywf H7r8 3aQ=
Comprovar autenticitat en <https://sede.valencia.es>
Expedient: E-00400-2023-000008-00

2001 en vigor a l'Estat espanyol i vinculant, disposa a l'art. 7, com a objectiu i principi, apartat 1.2: "En matèria de llengües regionals o minoritàries, en els territoris en què aquestes llengües són usades i segons la situació de cada llengua, les parts fonamenten la seva política, la seva legislació i la seva pràctica en els objectius i principis següents: [...] 2. Les parts es comprometen a **eliminar**, si encara no ho han fet, **tota distinció, exclusió, restricció o preferència injustificades** que afectin l'ús **d'una llengua regional o minoritària i tinguin per objecte descoratjar o posar en perill el seu manteniment o el seu desenvolupament**. L'adopció de mesures especials en favor de les llengües regionals o minoritàries, destinades a promoure una igualtat entre els parlants d'aquestes llengües i la resta de la població o encaminades a tenir en compte les seves situacions particulars, no és considerada com un acte de discriminació envers els parlants de les llengües més esteses".

Més concretament, pel que fa a les autoritats administratives i serveis públics (art. 10.2 de la CELRoM), "pel que fa a les autoritats locals i regionals (com seria en aquest cas l'Ajuntament de València) en els territoris de les quals resideix un nombre de parlants de llengües regionals o minoritàries que justifique les mesures que segueixen, les parts es comprometen a permetre i/o fomentar: [...] **g) l'ús o l'adopció**, si escau, conjuntament amb la denominació en la llengua o les llengües oficials, **de les formes tradicionals i correctes de la toponímia en les llengües oficials o minoritàries**".

Per tant, és causa de nul·litat de ple dret en virtut de l'article **47.1.e de la Llei 39/2015**, ja que el canvi de denominació es tramita **prescindint totalment dels principis i requisits legals essencials** (art. 2.2 i preàmbul del Decret 69/2017, del 2 de juny, del Consell, pel qual es regula el procediment per al canvi de denominació dels municipis; i art. 35 de la Llei 4/1983, del 23 de novembre, d'ús i ensenyament del valencià), que estableixen clarament l'obligació d'evitar la forma bilingüe i de prioritzar la forma endònima en els municipis de predomini lingüístic valencià.

5. Obligació d'especial respecte i protecció al valencià

La Constitució espanyola estipula a l'art. 3.3 que "la riquesa de les diferents modalitats lingüístiques d'Espanya és un patrimoni cultural que serà objecte d'especial respecte i protecció". Així, la protecció del valencià és un **deure legal**, d'acord amb allò establert en la Constitució i amb allò disposat per l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana i per la Llei 4/1983 d'ús i ensenyament del valencià. Les institucions han de treballar pel bé públic, i la protecció del valencià forma part d'eixos valors col·lectius que s'han de promoure des de les institucions.

L'article 6 de l'Estatut afirma que el valencià és llengua pròpia i oficial a la Comunitat Valenciana i que se li ha d'atorgar especial **protecció i respecte**, és a dir, que cal garantir-ne l'ús: "Article 6.1. La llengua pròpia de la Comunitat Valenciana és el valencià. [...] Art. 6.5. **S'atorgarà especial protecció i respecte a la recuperació del valencià**". El foment de la nostra llengua pròpia per part de les institucions públiques està avalat també per l'article 7 de la Llei 4/1983 d'ús i ensenyament del valencià, el qual proclama el valencià com a llengua pròpia de la Comunitat Valenciana, i per tant també de l'Administració Local. En conseqüència, el valencià és també la llengua pròpia de l'Ajuntament de Castelló.

La perspectiva de protecció no s'esgota en la normativa nacional, sinó que també es recull en l'**àmbit internacional**. Ja a la Declaració Universal dels Drets Humans (1948) apareixen referències als drets lingüístics, concretament a l'art. 2: "Tothom té tots els drets i llibertats proclamats en aquesta Declaració, sense cap distinció de raça, color, sexe, llengua [...]".

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

Id. Document: 8gmS MMYj T5xL fvNf Fywf H7r8 3aQ=
Comprovar autenticitat en https://sede.valencia.es
Expedient: E-00400-2023-0000008-00

La Declaració de les Nacions Unides sobre els Drets de les Persones Pertanyents a Minories ètniques, religioses o lingüístiques també en fa menció (art. 2): “Les persones pertanyents a minories nacionals o ètniques, religioses i lingüístiques tenen dret a gaudir de la seua pròpia cultura, a professar i practicar la seua pròpia religió i a utilitzar la seua **pròpia llengua**, en privat i en públic, lliurement i sense ingerències **ni discriminacions de cap mena.**”

L'article 11.3 del Conveni Marc per a la Protecció de les Minories Nacionals afirma que «a les regions tradicionalment habitades per un nombre considerable de persones que pertanyen a una minoria nacional, les parts s'han d'esforçar [...] per **exposar les denominacions locals tradicionals**, els noms dels carrers i altres indicacions topogràfiques destinades al públic també en la llengua minoritària quan hi hagi una demanda suficient d'aquestes indicacions».

La Declaració Universal dels Drets Lingüístics també fa referència explícita a la toponímia en l'art. 32: “1. Tota comunitat lingüística té el **dret de fer ús dels topònims en la llengua pròpia del territori**, en els usos orals i escrits, i en els àmbits privats, públics i oficials. 2. Tota comunitat lingüística té el dret d'establir, preservar i revisar la toponímia autòctona. Aquesta no pot ser suprimida, alterada o adaptada arbitràriament, com tampoc no pot ser substituïda en cas de canvis de conjuntures polítiques o d'altre tipus.”

Les deu conferències de les Nacions Unides sobre la Normalització de Noms Geogràfics han adoptat 207 resolucions. La Resolució II/36, sota el títol “Problemes dels idiomes de les minories”, recomana que tals països, en consulta amb persones que parlen l'idioma minoritari, com és el valencià: “(a) Adopten una ortografia comuna per a escriure tots els noms geogràfics en l'idioma minoritari; (b) Utilitzen eixa ortografia per a la normalització dels noms del seu territori en l'idioma minoritari”.

En conseqüència, **negar-se a reconèixer** l'autenticitat de les denominacions històriques, com ara la denominació exclusiva en valencià “**València**” suposa un intent d'alterar la història, **contradiu la normativa internacional adés esmentada** i és un clar exemple d'intent d'assimilació de les minories lingüístiques, la qual cosa constitueix una **greu amenaça contra la pròpia llengua**.

Per tant, és causa de nul·litat de ple dret en virtut de l'article **47.1.e de la Llei 39/2015**, ja que el canvi de denominació es tramita **prescindint totalment dels principis i requisits legals essencials** (art. 3.3 de la Constitució espanyola, art. 6 de l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana, art. 7 de la Llei 4/1983, d'ús i ensenyament del valencià, així com els articles 7 i 10.2.g de la Carta Europea de les Llengües Regionals o Minoritàries i art. 32 de la Declaració Universal dels Drets Lingüístics), que imposen l'obligació de protegir i promoure la llengua pròpia, i reconeixen el dret de les comunitats lingüístiques a preservar i utilitzar la toponímia autòctona en la seua forma tradicional.

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

Id. Document: 8gmS MMYj T5xL fvNf Fywf H7r8 3aQ=
Comprovar autenticitat en <https://sede.valencia.es>
Expedient: E-00400-2023-0000008-00

7. Relació de persones i entitats que han presentat les al·legacions que es reproduïxen tot seguit (plantilla 7):

Centre de Recursos Just Ramírez	J. M. Z.
M. I. A. R. P.	J. M. J.
E. C. C.	M. A. L. G.
C. M. C.	

Al·legacions:

1. Sense justificació legal

Segons la Disposició Addicional segona de la Llei 4/1983, d'Ús i Ensenyament del Valencià, la ciutat de València forma part del territori de predomini lingüístic valencià. El Decret 69/2017, de 2 de juny, del Consell, permet en este cas que la denominació oficial siga exclusivament en valencià. És el camí natural que molts municipis estan adoptant d'acord amb l'especial atenció cap a la recuperació de la llengua pròpia que li atorga la legislació vigent.

No hi ha cap obligació legal ni cap necessitat objectiva que exigisca la transformació en una fórmula composta amb l'excusa del bilingüisme, especialment quan l'actual fórmula és completament identificable també per les persones castellanoparlants.

Especialment, en considerar que el valencià és la llengua pròpia de la Comunitat Valenciana segons l'article 6.1 de l'Estatut d'Autonomia: el fet que el topònim oficial de la capital del territori siga en valencià és plenament coherent amb el marc legal i identitari, a més de reforçar el paper de la llengua pròpia com a element cohesionador i simbòlic.

El valencià és, a més, una llengua minoritzada que necessita d'especial protecció, tal com assenyala l'article 6.5 de l'Estatut d'Autonomia:

"S'atorgarà especial protecció i respecte a la recuperació del valencià."

L'Estatut d'Autonomia vigent determina en tot el seu articulat una especial protecció cap al valencià que possibilita legalment el topònim únic de "València", oficial en l'actualitat.

En el cas dels topònims tradicionals, la protecció necessària encara ha de ser més important, i els poders públics tenen el deure d'exercir una acció general de salvaguarda, ja que són part del patrimoni cultural immaterial, com diu l'article 2.a de la Llei 10/2015, de 26 de maig, per a la salvaguarda del Patrimoni Cultural Immaterial.

Així, s'ha de protegir el topònim València, que és el tradicional front a les formes duals que en cap cas no són toponímia tradicional, sinó una invenció administrativa que en el cas de València és a més innecessària i només es pot entendre motivada per interessos polítics.

2. Incompliment del Decret 69/2017

El Decret 69/2017, en el seu article 4.2.a, disposa que:

"En el cas que la denominació siga bilingüe, la forma en valencià figurarà en primer lloc en el cas de municipis situats en zones de predomini lingüístic valencià."

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

Id. Document: 8gmS MMYJ T5xL fvNf Fywf H7r8 3aQ=
Comprovar autenticitat en <https://sede.valencia.es>
Expedient: E-00400-2023-000008-00

La proposta “Valencia/València” que va aprovar l’equip de govern al Ple del 26 de setembre de 2023 incompleix clarament l’article mencionat, ja que anteposa la forma en castellà a la valenciana actualment oficial, cosa que vulnera directament el marc normatiu vigent i invalida legalment la proposta en els termes formulats. Una vulneració formal que per si sola ja obliga a la seua desestimació immediata.

3. Vulneració del Reglament municipal d’ús del valencià

El Reglament d’ús del valencià de l’Ajuntament de València, aprovat pel Ple i publicat al BOP núm. 30 (06/02/2004), diu al seu article 16.1:

“Tots els topònims del terme municipal tenen com a forma oficial la valenciana, que és la tradicional, la històrica i la correcta.”

El Reglament és d’obligat compliment per a l’Ajuntament i un acord plenari no el pot ignorar. És evident que l’expressió “tots els topònims del terme municipal” inclou el propi topònim del terme municipal, que en l’actualitat és València.

El canvi proposat és per tant incompatible amb el precepte assenyalat i, en cas d’aplicar-se, suposaria una vulneració manifesta del principi de legalitat interna i de la jerarquia normativa.

4. Falta de justificació del canvi a la forma dual

Només hi ha un informe lingüístic present en l’expedient: l’estudi realitzat pel professor Abelard Saragossà, que proposa exclusivament un canvi en l’accentuació ortogràfica del mot “València” (amb accent greu) per “València” (amb accent agut) front als criteris de l’Acadèmia Valenciana de la Llengua.

L’informe no defensa en cap moment l’oficialització d’una forma bilingüe ni la inclusió de la forma castellana “Valencia” com a part del topònim oficial. Ans al contrari, l’informe d’Abelard Saragossà defensa la continuïtat del topònim en valencià, més enllà dels matisos sobre la seua accentuació.

Per tant, la proposta de forma dual “Valencia/València” no té el suport de cap fonament lingüístic, ni acadèmic, ni historiogràfic dins de l’expedient tramitat. Una absència de justificació que vulnera clarament l’article 7.1.a del Decret 69/2017, de 2 de juny, del Consell, que estipula que:

“S’hauran de demanar els informes justificatius i tècnics on es raone adequadament el canvi que es proposa. A aquests efectes, la documentació necessària a incorporar en l’expedient tramitat per l’entitat local haurà d’incloure un estudi tècnic, subscrit per un expert en lingüística, en què s’exposen detalladament els fonaments històrics i lingüístics del canvi de denominació del municipi proposat.”

És evident que la forma bilingüe no està raonada ni justificada per cap informe lingüístic i contravé obertament el procés legal: el procediment incorre en un defecte greu de forma i la proposta ha de ser desestimada de manera immediata per incompliment dels requisits legals.

5. Precedent institucional: el nom de la Comunitat Valenciana

L’Estatut d’Autonomia de la Comunitat Valenciana prescriu la denominació “Comunitat Valenciana”, oficialment i exclusivament en valencià, per a tot el territori autònom, incloses les comarques

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

Id. Document: 8gmS MMYJ T5xL fVNF Fywf H7r8 3aQ=
Comprovar autenticitat en <https://sede.valencia.es>
Expedient: E-00400-2023-0000008-00

històricament castellanoparlants. Açò, que no ha generat cap conflicte legal ni social, avala clarament que la forma única “València”, per a la capital del territori, és perfectament compatible amb la convivència lingüística i el respecte institucional.

6. Vulneració de l'Estatut d'Autonomia

L'actual Estatut d'Autonomia inclou el mot “València”, en referència a la capital del territori, als seus articles 5.1 i 21.2 i 29.3. El mot també hi apareix altres vegades quan parla de l'històric Regne de València, de la província de València o del Tribunal de les Aigües de la Vega de València.

Si el govern municipal aprova el canvi, pensa promoure una reforma de l'Estatut —mitjançant el seu Títol X— que incloga la nova denominació? De no ser així, es produirà una clara i greu contravençió de la nostra norma institucional bàsica. Però si es reformara l'Estatut, la contradicció dins del seu articulat seria tan o més greu encara, amb un mateix topònim escrit amb grafies diferents.

7. Lingüísticament redundant, innecessari i infundat

El doblet proposat “Valencia/València” és del tot redundant. L'única diferència entre ambdues formes és un accent, i per tant no hi ha cap motiu de comprensibilitat ni d'identificació que justifique la introducció d'un nom artificios o duplicat. La forma actual “València” és entesa per la totalitat de la població amb independència de la seua llengua habitual.

Altres casos, sobretot en llengües no romàniques, poden presentar variacions substancials entre les formes en castellà i en la llengua pròpia, com “Pamplona-Iruña” o “Vitoria-Gasteiz”. En el cas de València la diferència és quasi inexistent i fa que el doblet siga completament innecessari, capritxós i simbòlicament perjudicial.

Si en altres casos que la diferència del topònim en valencià i castellà pot ser major, com “Alcoi”, “Torrent” o “Xàtiva”, s'ha optat per l'oficialització de la forma valenciana, no té sentit que al cap i casal s'opte per un doblet artificios i administratiu.

8. Estrictament polític i sense consens social

El canvi tant en el nou topònim compost com en la seua ortografia s'impulsa clarament des de l'àmbit polític, al marge dels mecanismes normatius establits i no només d'esquena a l'Acadèmia Valenciana de la Llengua sinó clarament amb informes contraris, com els que obren en l'expedient municipal relatiu a l'oficialització del topònim València.

Una iniciativa estrictament política que crea una fractura entre l'acció institucional i el criteri lingüístic legal. Lluny de generar consens i cohesió, la proposta està provocant una forta contestació social i divisió ciutadana, especialment entre els sectors més compromesos amb la promoció i la defensa de la llengua pròpia.

Cal recordar que el canvi impulsat en 2016 per a substituir el nom en castellà “Valencia”, oficial fins a aquell moment, per la forma històrica valenciana i per ara oficial de “València”, es va aprovar inicialment per unanimitat de tots els grups municipals.

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

Id. Document: 8gmS MMYj T5xL fvNf Fywf H7r8 3aQ=
Comprovar autenticitat en <https://sede.valencia.es>
Expedient: E-00400-2023-0000008-00

Encara més: com figura a l'expedient d'aquell canvi, la fórmula "València" només va rebre unes poques (quatre) esmenes, centrades estrictament sobre qüestions ortogràfiques i vinculades sempre als partidaris de les Normes del Puig en tant que detractors de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua reconeguda oficialment per l'Estatut. A banda de les quatre al·legacions estrictament ortogràfiques, una cinquena optava per la recuperació del nom foral "Ciutat de València", igualment en valencià.

Cap al·legació va objectar llavors (2016) el fet que la ciutat poguera ostentar el seu topònim en valencià, la qual cosa certifica que el canvi actual de denominació no respon en cap cas a una demanda social real. Demostrant que, més enllà dels suposats debats ortogràfics que són competència legal dels lingüistes, la fórmula del topònim en valencià no ha estat en cap cas qüestionada socialment fins ara.

Així, la forma dual proposada no compta amb cap precedent en les al·legacions del 2016, i per tant no es pot interpretar com una evolució d'un debat anterior. És una proposta política del govern actual, sense arrelament tècnic ni social, i per tant sense història justificativa.

Una proposta que, a diferència del que va ocórrer amb l'oficialització del terme actual "València", des del primer moment ha rebut el vot en contra de 16 dels 33 regidores i regidors, i es preveu una major participació en la presentació d'esmenes de col·lectius i persones crítiques amb la nova fórmula, en tant que suposa un pas arrere en la protecció del valencià. Elements que fan pensar que la fractura social que generaria el nou topònim serà important.

La conflictivització del valencià provoca decisivament el seu afebliment i, per tant, va en direcció contrària a allò que la legislació vigent i el propi Estatut d'Autonomia van determinar per a la llengua pròpia.

9. Innecessària despesa pública i privada

Modificar la denominació oficial del municipi València obligaria a canviar tota la retolació urbana, senyalització viària, logos institucionals, segells, impresos oficials, uniformes, contractes, marques comercials, portals web, etc, amb un cost econòmic molt elevat per a l'administració local i altres institucions, així com per a milers d'empreses i de persones.

Tal despesa milionària, incalculable, no es fonamenta en cap necessitat ni benefici col·lectiu clar, i resultaria del tot injustificable en un context de recursos públics limitats. Més encara quan no és una millora ni una correcció, sinó una alteració purament política i simbòlica. L'expedient no aporta cap anàlisi de cost ni estudi d'impacte sobre el canvi proposat.

10. Incoherència institucional, territorial i social

A priori, altres divisions administratives i institucions conservaran la forma "València" (la província de València, la Universitat de València, la Diputació de València, entre d'altres). El canvi de denominació produiria una dissonància que trencaria la coherència institucional i crearia confusió en l'àmbit administratiu, acadèmic, comunicatiu i cartogràfic. Seria un precedent perillós de fragmentació toponímica sense base lingüística ni històrica, motivat únicament pels criteris polítics de l'equip de govern.

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

Id. Document: 8gmS MMYJ T5xL fVNF Fywf H7r8 3aQ=
Comprovar autenticitat en <https://sede.valencia.es>
Expedient: E-00400-2023-0000008-00

11. Aval normatiu a la fórmula actual

Contràriament al que pretén el procediment en curs, la forma “València” va ser determinada com a denominació oficial única pel Decret 16/2017, de 10 de febrer, del Consell, a proposta de l’Ajuntament i amb informe favorable de l’Acadèmia Valenciana de la Llengua (AVL). Una decisió que es va prendre dins d’un procediment plenament legal, transparent i motivat, on l’impuls polític era completament harmònic amb el respecte a l’àmbit jurídic i lingüístic.

Cap element nou jurídic ni lingüístic justifica revertir esta decisió ni iniciar un nou procés contradictori amb la normativa lingüística oficial.

L’Acadèmia Valenciana de la Llengua és l’única autoritat normativa legal i no avala el canvi. L’article 6.8 de l’Estatut d’Autonomia i la Llei 7/1998, de 16 de setembre, de creació de l’Acadèmia Valenciana de la Llengua reconeixen l’AVL com a autoritat normativa del valencià. No consta cap nou informe de l’AVL que avale el canvi proposat, com sí que es va emetre favorablement en 2016 per a la forma “València”.

En tot cas, el suposat debat sobre l’accent de “València” correspon sols i exclusivament a l’àmbit lingüístic i ja ha estat resolt normativament per l’AVL com consta en el propi expedient. Cap Ajuntament pot contradir o reinterpretar les decisions de l’òrgan estatutari competent en matèria lingüística, ja que fer-ho suposaria una vulneració manifesta del principi de legalitat.

Adoptar decisions amb coneixement de la seua contradicció amb l’ordenament jurídic vigent pot derivar en conseqüències de responsabilitat administrativa o fins i tot penal, segons el que preveu l’article 404 del Codi Penal en casos de resolució arbitrària sabent de la seua injustícia, coneguts com a prevaricació administrativa.

Si l’equip de govern vol immiscuir-se des de l’àmbit polític en debats lingüístics i manifestar la seua opinió sobre el fet que l’AVL poguera revisar la seua decisió al respecte, hi ha vies com ara les declaracions institucionals o altres que en cap cas suposen transgredir les lleis vigents ni tractar de desacreditar l’ens normatiu estatutari.

La situació és del tot inèdita: cap estament polític —i molt menys una administració pública— pretendria usurpar les seues competències en matèria de llengua castellana a l’autoritat lingüística de la Real Academia Española de la Lengua. Només cal fer-ne un paral·lelisme per tal de comprovar que estem davant un clar atac a l’ens normatiu i estatutari del valencià, basat en motivacions polítiques.

Resulta evident i esperpèntic que, en l’hipotètic cas que algun grup polític o social considerara que cal adaptar alguna grafia del topònim en castellà (imaginem-nos, per exemple, la B per la V per adaptar-se suposadament a la parla majoritària), un ajuntament poguera prendre acords amb validesa legal contraris al criteri lingüístic de l’entitat competent. És una manera de procedir absolutament impensable amb el castellà, que deu ser igualment reprovable en el cas del valencià.

12. Regressió en la normalització i visibilitat del valencià

Els topònims en valencià ajuden a la normalització del seu ús social i institucional. El valencià ha estat històricament minoritzat i la seua presència als espais públics és clau per a garantir-ne la igualtat efectiva amb el castellà.

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

Id. Document: 8gmS MMYj T5xL fvNf Fywf H7r8 3aQ=
Comprovar autenticitat en <https://sede.valencia.es>
Expedient: E-00400-2023-0000008-00

Modificar la forma "València" per una denominació duplicada, i a més invertida amb preferència de la versió en castellà, ve a trencar un consens evidenciat des de fa dècades i que abasta tot el poble valencià, és una manera de banalitzar i amagar la llengua pròpia, una deslegitimació de la normativa oficial i del propi autogovern, un retrocés simbòlic inacceptable en termes de dignitat lingüística, que només s'entén com una maniobra per a desactivar l'ús oficial, social i educatiu del valencià.

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

AL·LEGACIONS QUE NO SEGUIXEN CAP PLANTILLA

Les persones i entitats següents han presentat les al·legacions que es reproduïxen tot seguit:

1

[A. A. H.]

L'accentuació amb e oberta o tancada del nom de la ciutat és un tema de debat que ultrapassa la mera filologia. La nova col·lecció sobre temes filològics de la Diputació de València ha publicat un llibre d'Abelard Saragossà en què s'aporten raons en defensa de l'accent agut sobre la e de València. És una posició tan respectable com la contrària. Això sí, ningú està en possessió de la veritat absoluta. Ara hauríem d'esperar que els responsables de la nova col·lecció filològica de la Diputació de València –una institució de tots els ciutadans valencians de la província– publicaren a continuació un volum per un autor competent que aporte raons en favor de l'accent obert de València. Ja sabem que uns valencians pronuncien paciència i altres pronunciem paciència, però normativament s'escriu paciència. Les oscil·lacions fonètiques ens donen en totes les llengües. Són les acadèmies o les institucions lingüístiques oficials de cada llengua les que fixen la norma lingüística en cas de discrepància. En el cas de València –nom d'etimologia segura–, la Llei de Creació de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua estipula que la seua normativa s'han de basar en les Normes de Castelló i en la "normativa consolidada" que se'n deriva. En conseqüència, els acadèmics de l'AVL s'han de subjectar a la Llei de Creació de l'AVL (reconeguda com a l'única institució normativa dels valencians per llei orgànica de l'Estat de 2006), perquè, en ser elegits com a tals, han promés acatar-la, de la mateixa manera que els funcionaris i governants de l'Estat han d'acatar la Constitució, fins i tot si no hi estan d'acord. No poden anar, per tant, contra les Normes de Castelló, que ja van ser consensuades per valencians de les més diverses sensibilitats i ideologies. El fet és que, en les Normes de Castelló, el nom de València apareix escrit quatre vegades amb accent obert i que València amb accent obert sobre la e és la forma que s'ha utilitzat en normativa consolidada a partir de les Normes.

València no és sols el nom de la ciutat, sinó també el de la comarca, el de la província, el de la comunitat autònoma i el del Regne de València. La pronunciació genuïna de València la sabem per les rimes dels poetes, d'obligat compliment en la poesia tradicional. És amb e oberta que els valencians han pronunciat sempre València, des del gran Jaume Roig, autor de l'Espill (c. 1460), que fa rimar València amb penitència, o des de Bernat Fenollar en les Trobes en lahors de la Verge Maria (1474), que fa rimar València amb reverència, fins a l'il·lustre canonge castellanenc Joaquim Garcia Girona, autor del famós poema Seidia (1920), que fa rimar València amb consciència. I si l'opció de l'accent amb e tancada es basa en la pronunciació actual dels habitants de la ciutat de València, per la mateixa lògica s'hauria d'escriure Balència, perquè b respon a la pronúncia dels seus habitants. Amb el mateix criteri Sevilla s'hauria d'escriure Sebiya, Granada s'hauria d'escriure Graná, Madrid s'hauria d'escriure Madriz. En el context actual, tot forma part d'una estratègia de divisió dels valencians, en contra del sentit integrador de les Normes de Castelló, del dictamen del Consell Valencià de Cultura i de la Llei de Creació de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, i d'un interès poc amagat d'acabar per fer més predominant encara el topònim en castellà de la ciutat. Perquè grans ciutats, amb impacte internacional que tinguen el seu topònim en València no hi ha massa, o cap, però en castellà hi ha moltes i molt més grans.

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

Id. Document: 8gmS MMYJ T5xL fvNf Fywf H7r8 3aQ=
Comprovar autenticitat en <https://sede.valencia.es>
Expedient: E-00400-2023-0000008-00

2

[F. F. E.]

1. El topònim València, te una llarga tradició i ús escrit, consolidat des de les Normes ortogràfiques de Castelló (1932), fa ara 93 anys.
2. És la única rima fènix de totes les paraules esdrúixoles acabades en vocal oberta `ència. Usada per totes i tots els poetes valencians de llibrets de falla, gojos i poesia jocfloralesca. des de 1474 en el primer llibre imprès en valencià "obres e trobes en lahors a la verge Maria"
3. Qualsevol canvi de la normativa consolidada, te impacte en la població i provoca confusions. Hem d'evitar el refús a conseqüència de l'aplicació equivocada de canvi de criteri
4. La denominació de la ciutat ha de ser en valencià "València", no podem ara acceptar positures bilingües o dobles que sols faran que es perda la nostra identitat valenciana en llengua pròpia.
5. El criteri final de la fixació de la toponímia valenciana es de competència de l'Acadèmia valenciana de la Llengua des de 2004.14 en decret 58/1992 del Govern valencià i regula l'alteració dels noms dels municipis valencians.
6. Reflexionen perque esta decisió local, pot afectar a l'afecció general del topònim que no sols és de la ciutat de València, és compartit pel nom de la província i de la denominació del Regne històric., sent un desl topònims més destacats dels valencianes i valencians.
7. A més caurem en despeses innecessàries, duplicitat d'esforços a costa de l'herari públic i la butxaca dels ciutadans.
8. Des de la política no hi ha cap criteri pràctic que avale este canvi.
9. Es faria a esquenes dels criteris acadèmics i científics, que no ho recomanen.
10. No és un canvi democràtic que respecte la participació i la bona governança de la nostra ciutat i poble.

3

[A. B. G.]

Que, com a ciutadà/ciudadana de la ciutat de València, manifesta el seu rebuig al possible canvi de denominació oficial de la ciutat de "València" a "València", o qualsevol altra variant que no s'ajuste a la normativa oficial establida per l'Acadèmia Valenciana de la Llengua.

La forma "València", amb accent greu, és la forma normativa reconeguda oficialment i àmpliament utilitzada en l'àmbit institucional, administratiu i cultural. Qualsevol canvi en aquest sentit podria generar confusió, conflicte social i una politització innecessària del nom de la ciutat.

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

Id. Document: 8gmS MMYJ T5xL fvNf FywF H7r8 3aQ=
Comprovar autenticitat en <https://sede.valencia.es>
Expedient: E-00400-2023-0000008-00

4

[A. G. P.]

La forma València és la que reconeix la normativa des de les Normes de Castelló (1932), la que utilitza la societat i les institucions, i la que respecta la nostra tradició històrica, literària i cultural.

Segons l'Estatut d'Autonomia, l'Acadèmia Valenciana de la Llengua és l'autoritat normativa amb competència per a establir l'ortografia i fixar la toponímia oficial, i en cap moment ha avalat aquest canvi.

Modificar el nom per introduir una doble denominació només genera confusió, duplicitats i un precedent que debilita l'ús oficial del valencià. No hi ha cap fonament acadèmic ni demanda social que ho justifique, i sí un cost econòmic i simbòlic innecessari.

5

[B. L. N.]

Que presente al·legació contra la proposta de canvi de nom oficial de la ciutat de València a València/Valencia, ja que no s'ha tingut en compte el criteri de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua com a entitat que, segons el preàmbul de la Llei 7/1998 de 16 de setembre, té la competència d' "Emetre i difondre informes o dictàmens i realitzar els estudis sobre la normativa i l'onomàstica oficial valenciana, ja siga a iniciativa pròpia o a requeriment de les institucions públiques de la Comunitat Valenciana"; i no la té un acadèmic a títol personal, que és el que s'ha fet. Ha de ser l'AVL com a entitat la que faça el corresponent estudi.

A més, el preàmbul del Decret 69/2017 diu que "fa necessària [...] la participació de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua en la determinació de les formes lingüísticament correctes de la toponímia oficial de la Comunitat Valenciana per a la seua aprovació. [...] la seua adequació a la normativa consolidada de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, atenent principalment el criteri de territorialitat establert en la Llei 4/1983, de 23 de novembre, d'ús i ensenyament del valencià."

Per tant, s'està incomplint este Decret, ja que l'AVL ha manifestat en diverses ocasions la seua disconformitat amb esta decisió en la qual sol s'ha tingut en compte l'estudi d'un lingüista a títol personal.

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

6

[G. D. B.]

Contradicció amb la normativa oficial del valencià

L'Acadèmia Valenciana de la Llengua (AVL), òrgan estatutari de la Generalitat Valenciana conforme a l'article 41 de l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana, té la competència exclusiva per determinar la normativa oficial del valencià.

Segons la normativa aprovada i publicada oficialment, el topònim correcte és "València" (accent obert en la "è"), i no "València". El canvi proposat vulneraria de manera directa la normativa oficial, incomplint el que disposa l'article 6 de l'Estatut d'Autonomia i l'article 41.2, que obliguen totes les institucions a respectar la normativa aprovada per l'AVL.

A més, l'article 15 de la Llei 4/1983, d'Ús i Ensenyament del Valencià, estableix que els topònims de la Comunitat Valenciana tenen com a forma oficial la determinada per la normativa de l'AVL, que en este cas és "València".

Falta de base lingüística i coherència ortogràfica

En valencià normatiu, les paraules acabades en "-ència" duen accent obert (è) en la penúltima síl·laba, tal com evidencien exemples com absència, adolescència, competència o presència. Modificar aquesta regla en el nom oficial de la ciutat generaria una excepció arbitrària i confusa que atentaria contra la coherència del sistema ortogràfic i sense cap fonament acadèmic.

Possible nul·litat de l'acord

D'acord amb l'article 47.2 de la Llei 39/2015, de Procediment Administratiu Comú de les Administracions Públiques, qualsevol disposició que contravinga normes jeràrquicament superiors —com l'Estatut d'Autonomia, la Llei d'Ús i Ensenyament del Valencià o la normativa de l'AVL— pot ser declarada nul·la de ple dret. Aquesta nul·litat podria ser reconeguda pels tribunals contenciós-administratius en cas d'aprovació del canvi proposat.

Perjudici institucional i social

L'ús d'una forma no normativa en la denominació oficial de la ciutat provocaria confusió en documents administratius, senyalització, material educatiu i projecció exterior, afectant la imatge institucional i la seguretat jurídica.

Cost econòmic injustificat

La substitució de "València" per "València" comportaria una despesa significativa per a les arques públiques i per al conjunt de la societat. Les administracions haurien d'assumir costos en la modificació de senyalització urbana, documentació oficial, material promocional i sistemes informàtics. Igualment, comerços, xicotetes empreses i professionals autònoms es veurien obligats a canviar rètols, papereria, registres mercantils i elements d'identitat corporativa, generant un impacte econòmic negatiu totalment evitable.

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

Id. Document: 8gmS MMYj T5xL fVNF Fywf H7r8 3aQ=
Comprovar autenticitat en <https://sede.valencia.es>
Expedient: E-00400-2023-000008-00

7

[Al·legacions presentades per l'Associació Cívica per la Llengua El Tempir]

1. La normativa vigent estableix com a forma oficial única la denominació en valencià normatiu

La Llei 4/1983, d'Ús i Ensenyament del Valencià, estableix en l'article 15.2:

“Els topònims de la Comunitat Valenciana tindran com a forma oficial la denominació en valencià.”

En cap cas es contempla la cooficialització de dues formes dins d'una mateixa llengua per motius dialectals o fonètics.

Aquesta línia és reforçada pel principi d'univocitat toponímica establert per la Acadèmia Valenciana de la Llengua (AVL), que és l'autoritat normativa en matèria lingüística segons el que estableix l'Estatut d'Autonomia i la Llei 6/1998, de creació de l'AVL.

La pròpia AVL afirma en els seus dictàmens que: “Els topònims oficials han de tindre una forma única i normativament correcta.”

Així mateix, en diversos documents i informes toponímics, l'AVL ha reiterat que la forma oficial dels noms de llocs ha de ser una i conforme a la normativa ortogràfica del valencià, sense excepcions territorials ni fonètiques. Per tant, la forma oficial del topònim ha de ser únicament “València”, que és la que compleix amb la normativa ortogràfica reconeguda.

En definitiva, la denominació de la ciutat ha de ser únicament en valencià, i no bilingüe. Així, la denominació en valencià és -i ha de ser l'única que representa la identitat de tot el poble valencià d'ençà de la seua consituació com a regne. En conseqüència, no es pot posar en dubte o qüestionar aquesta denominació ni tan sols segon la ideologia del partit o partits que governen l'Ajuntament de València.

2. “València” és l'única forma normativament correcta i històricament consolidada La forma “València”

- És la que fixa la normativa ortogràfica del valencià de l'AVL.
- Té un ús continuat des de l'edat mitjana fins a l'actualitat en tota la producció literària, institucional i cartogràfica en valencià.
- És la que utilitzen tots els topònims oficials derivats (ex. “Universitat de València”, “Universitat Politècnica de València”, etc.).

La forma “València”, amb accent tancat, no apareix en cap normativa oficial, ni en cap document institucional com a forma admesa. De fet, el topònim València té una llarga tradició escrita, consolidada a partir de les Normes Ortogràfiques de Castelló (1932), és a dir, fa 93 anys, que són les que fixen l'ortografia del valencià.

A més, la paraula València forma part de la sèrie de les paraules acabades en -ència (paciència, audiència, presència ...). Apareix en textos valencians ja des d'antic rimant amb paraules d'aquesta mateixa terminació:

Luís Despuig, mestre de Muntesa / e Visrey en lo Regne de València. /
Mirant, senyor, de molta reverència, / L'alta y humil que tots los sants
avança (Trobos en lahors de la Verge Maria , any 1474)

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

Id. Document: 8gmS MMYJ T5xL fvNf Fywf H7r8 3aQ=
Comprovar autenticitat en <https://sede.valencia.es>
Expedient: E-00400-2023-0000008-00

fins a València , / ab sa ciència / guorrat avia (Jaume Roig, Espill , any 1460)
perderen bella / he gran potència . / Vella València / ffon derrocada,
per inculpada / d'incontinència / L'altra València , / dita vellarda, /
gran e guallarda (Jaume Roig, Espill, any 1460)
Tostemps s'estech / esta València , / ab gran prudència / molt
fidellíssima (Jaume Roig, Espill, any 1460)
per no veure la insolència / de cinc brivons desdixats / que a les
portes de València / hagen al Rei embocat (Un col·loqui noticier del 1600, any 1600)

Les paraules acabades en -ència s'escriuen amb accent obert, d'acord amb les nostres normes d'ortografia i la pronunciació majoritària del valencià actual. En definitiva, és un nom ben arrelat en la nostra tradició literària, administrativa i popular.

3. Sobre la diversitat de pronúncia

La pronunciació tancada de la vocal e de "València" es dona de manera natural entre molts valencianoparlants, la majoria.

Ara bé, el reconeixement de la diversitat de pronúncia d'aquest topònim i la llibertat per a fer-ho -tal com ho reconeix l'AVL no comporta necessàriament la creació de grafies alternatives, ni justifica l'oficialització de formes ortogràfiques que s'allunyen de la normativa establida per les autoritats lingüístiques. La normativa ortogràfica del valencià, com la de qualsevol llengua normalitzada, estableix formes unificades que són vàlides per a tot el territori, independentment de la pronunciació local o regional. Aquesta unificació facilita l'ensenyament, la comunicació institucional i la cohesió lingüística, sense negar la riquesa i pluralitat dels parlars orals.

Acceptar com a oficial una grafia basada en una variant fonètica suposaria obrir la porta a múltiples excepcions arbitràries, la qual cosa afebliria el model lingüístic comú, generaria confusió i alteraria els criteris de fixació toponímica establits per l'Acadèmia Valenciana de la Llengua.

En definitiva, la unitat ortogràfica no exclou la diversitat oral, però tampoc pot estar sotmesa a ella. L'oficialitat ha de regir-se per criteris normatius, no per variacions fonètiques.

4. Cal seguir els criteris de fixació de la toponímia valenciana

Els Criteris per a la fixació de la toponímia valenciana (AVL, 2004: 14) mostren que el Decret 58/1992 del Govern valencià, pel qual es regula el procediment per a l'alteració del nom dels municipis, concreta les característiques que ha de tenir una nova denominació:

"Article primer 1. Aquest decret regula el procediment per a l'alteració del nom dels municipis de la Comunitat Valenciana. La nova denominació del municipi s'haurà d'adequar a la seua tradició històrica i lingüística."

I afig en nota a peu de pàgina:

"L'adequació a la tradició històrica i lingüística està en consonància amb la filosofia de les recomanacions d'organismes internacionals com la UNESCO sobre la normalització dels noms geogràfics (Resolució 31 de la II Conferència)."

5. La proposta "Valencia/València" respon a interessos partidistes

No hi ha cap institució normativa, ni cap organisme tècnic ni acadèmic, que haja proposat l'oficialització de "València" com a forma cooficial. La iniciativa prové exclusivament d'un interès polític, no d'una necessitat administrativa ni lingüística.

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

Id. Document: 8gmS MMYj T5xL fvNf Fywf H7r8 3aQ=
Comprovar autenticitat en <https://sede.valencia.es>
Expedient: E-00400-2023-0000008-00

Convertir en oficial una forma no normativa, fora de la tradició i contra l'autoritat lingüística reconeguda, equival a buidar de contingut la funció de l'AVL i a qüestionar l'arquitectura legal de la política lingüística valenciana.

6. Un precedent perillós que pot provocar confusions

Qualsevol canvi en l'ortografia consolidada té efectes importants en la població i provoca confusions, especialment quan no es tracta d'un canvi que tendisca a la simplificació, sinó a l'establiment d'una excepció. Cal tenir en compte que la regularitat en les solucions facilita l'aprenentatge de l'ortografia del valencià i evita errors en l'escriptura com a resultat d'excepcions.

7. El topònim València pertany a tots els valencians i no sols als ciutadans del cap i casal

És curiós que en la intenció de canviar el topònim del cap i casal no s'ha fet participar la resta de valencians d'altres comarques i pobles. De fet, aquest topònim i els seus derivats pertanyen i són patrimoni de tots els valencians, des de Vinaròs a Sant Miquel de Salines. No dona sols el nom a una ciutat i a una província, sinó també a un regne històric. De fet, mai el topònim València ha generat cap conflicte de pes entre els ciutadans. Ara amb aquest canvi el que es vol és generar divisió, és a dir, deslegitimar la forma València perquè s'acabe imposant la forma Valencia en castellà com l'única, que és neutra i que no genera discordança ni discrepància.

8. Conseqüències indesitjables en l'àmbit educatiu, cultural i econòmic

Educativament, el canvi, si es produeix, comportaria justificar una excepció que és injustificable davant els alumnes. Es crearia un precedent per a la introducció de formes dialectals o fonètiques no normatives en l'ensenyament, trencant amb el model d'ensenyament lingüístic coherent i unitari establert per la Llei d'Ús i Ensenyament del Valencià.

Culturalment, el topònim València forma part del patrimoni cultural i identitari valencià des de fa segles com s'hi ha dit més amunt. Alterar-lo amb una forma que no té tradició literària ni històrica seria una ruptura simbòlica amb la nostra història.

El canvi obligaria a la modificació de senyalització urbana, rètols oficials, documents administratius, sistemes informàtics, dominis web, marques comercials, etc. Per tant, econòmicament, suposaria un cost elevat i innecessari per a l'Ajuntament i altres institucions públiques, que haurien d'adaptar la nova forma dual a tota la seua documentació i sistemes... quan no hi ha cap demanda social que ho exigisca ni això comporte un benefici real i efectiu per al conjunt dels ciutadans i de la llengua.

Per tot el que s'ha exposat en aquestes al·legacions, queda acreditat que la forma "València" és l'única oficial, normativa, històricament consolidada i legalment reconeguda. Qualsevol intent de cooficialitzar una forma com "València", basada en criteris fonètics o polítics, contravé la legislació vigent, els criteris de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, i el principi de coherència normativa i toponímica.

Qualsevol altre intent d'oficialitzar aquest topònim en altres llengües també contravé les raons anteriors. La proposta de modificar el topònim o d'introduir formes alternatives no respon a cap necessitat lingüística, administrativa ni social, i suposaria un greu precedent que obriria la porta a la fragmentació del model lingüístic valencià.

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

Id. Document: 8gmS MMYJ T5xL fvNf FywF H7r8 3aQ=
Comprovar autenticitat en <https://sede.valencia.es>
Expedient: E-00400-2023-0000008-00

8

[A. R. C.]

L'intent de canvi de nom del topònim "València" és jurídicament invàlid.

1. El nou canvi de nom es tramita només sis anys després d'haver estat aprovada legalment la forma exclusiva en valencià "València", validada pel TSJCV (Sentència 41/2019) [...]. Segons la normativa vigent, els canvis toponímics han de ser estables, justificats i amb fonament sòlid. Aquest canvi, mancat de motivació raonada, vulnera el principi de bona administració, i prescindeix del procediment legalment establert.

2. El TSJCV va deixar clar que les modificacions toponímiques han de respectar la tradició lingüística i han de realitzar-se amb criteris de racionalitat i estabilitat. Pretendre revertir ara el nom exclusiu en valencià, només sis anys després de la seua validació legal i judicial, contravé expressament la doctrina establerta pel mateix tribunal.

3. S'ha prescindit de l'informe emés l'any 2016 per l'Acadèmia Valenciana de la Llengua (AVL), que establí que "la denominació correcta i única del municipi és València, amb accent obert i en valencià".

4. Segons la normativa, existeix l'obligació d'evitar formes bilingües en els municipis de predomini lingüístic valencià, com és el cas de València.

5. El canvi de nom de València suposaria l'incompliment de l'obligació de protegir el valencià inclòs tant a la Constitució espanyola, com a l'Estatut d'autonomia i a diversos tractats i declaracions internacionals, com la Carta Europea de les Llengües Regionals o Minoritàries o la Declaració Universal dels Drets Lingüístics.

Així doncs, els intents de modificar de nou la denominació oficial del municipi de València no només són políticament discutibles, sinó jurídicament invàlids. El procediment actual incorre en múltiples vulneracions legals i prescindeix totalment de les normes essencials del procediment administratiu, motiu pel qual ha de ser declarat nul de ple dret segons l'article 47.1.e de la Llei 39/2015.

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

9

[J. C. M. S.]

La forma "Valencia", pronunciada en castellà, va ser difosa dins del procés castellanitzador que començà al segle XVI i, igualment, va ser instrumentalitzada per l'administració arran de la Nova Planta centralista, imposada "por justo derecho de conquista", a partir del 1707. La difusió de la forma castellana "Valencia", en època contemporània, ha sigut deguda a la imposició del castellà i a l'autoodi lingüístic.

La forma "València" no és una forma correcta segons l'Acadèmia Valenciana de la Llengua (AVL), que és l'encarregada de fixar les normes correctes de la toponímia, com estableix l'article 7. b de la Llei de creació de l'AVL. A més, totes les administracions públiques valencianes han de complir obligatòriament la seua normativa i, tal com diu l'article 41 de l'Estatut d'Autonomia, la Generalitat Valenciana és l'encarregada de garantir el compliment d'estes normes.

Per poder dur a terme el canvi de nom de València, o de qualsevol altre municipi, cal que l'AVL n'emeta un informe positiu. Este informe és vinculant, tal com marca la Llei 8/2010 de règim local de la Comunitat Valenciana, i el Decret 69/2017, del Consell, de regulació dels criteris i procediment per al canvi de denominació dels municipis i altres entitats locals.

Fa uns pocs anys, l'AVL ja va avalar la recuperació oficial del topònim "València", com un acte de normalitat lingüística i cultural.

D'acord amb la legalitat vigent: Decret 69/2017, l'AVL recomana no emprar la versió bilingüe.

Per poder dur a terme el canvi de nom de València, o de qualsevol altre municipi, cal que l'AVL n'emeta un informe positiu. Este informe és vinculant, tal com marca la Llei 8/2010 de règim local de la Comunitat Valenciana, i el Decret 69/2017, del Consell, de regulació dels criteris i procediment per al canvi de denominació dels municipis i altres entitats locals.

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

10
[I. S. N.]

[Presenta una versió en castellà remodelada de la plantilla d'al·legacions núm. 4]

1. Vulneraciones Normativas Directas y Defectos Graves de Forma

La propuesta de cambio de denominación incurre en incumplimientos legales manifiestos que exigen su desestimación inmediata.

- **Incumplimiento del orden de las formas bilingües:** La propuesta «Valencia/València» vulnera directamente el artículo 4.3 del Decreto 69/2017, que establece claramente que en municipios de predominio lingüístico valenciano, **la forma en valenciano debe figurar en primer lugar**. Esta violación formal invalida la propuesta en sus términos actuales y obliga a su desestimación.

- **Contradicción con el Reglamento Municipal de Uso del Valenciano:** El artículo 16.1 del propio reglamento municipal, aprobado por el Pleno, establece que «todos los topónimos del término municipal tienen como forma oficial la valenciana, que es la tradicional, la histórica y la correcta». Este reglamento es de cumplimiento obligatorio para el Ayuntamiento, por lo que el acuerdo plenario de cambio de nombre es **incompatible con la normativa municipal vigente** y atenta contra el principio de jerarquía normativa.

- **Ausencia de informes técnicos justificativos:** El expediente carece de un estudio lingüístico que justifique la forma bilingüe. El único informe presente, del profesor Abelard Saragossà, se limita a un debate ortográfico sobre la acentuación, pero **en ningún caso defiende ni argumenta la necesidad de una forma bilingüe**. Esta ausencia vulnera el artículo 7.1.a del Decreto 69/2017, que exige fundamentos históricos y lingüísticos para el cambio, lo que supone un defecto grave en el procedimiento.

2. Carencia de Fundamento Lingüístico y Usurpación de Competencias

La propuesta no tiene ninguna base lingüística y, además, invade las competencias de la única autoridad normativa reconocida.

- **Propuesta artificial y redundante:** El topónimo «València» es perfectamente reconocible y comprensible por toda la ciudadanía, independientemente de su lengua. La diferencia entre «Valencia» y «València» es un simple acento, lo que hace que el doblete sea **lingüísticamente innecesario, redundante y caprichoso**. A diferencia de casos como «Vitoria-Gasteiz», donde las formas son sustancialmente distintas, aquí la duplicidad es una invención administrativa sin utilidad práctica.

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

Id. Document: 8gmS MMYj T5xL fvNf Fywf H7r8 3aQ=
Comprovar autenticitat en <https://sede.valencia.es>
Expedient: E-00400-2023-0000008-00

- **Invasión de las competencias de la AVL:** El Estatuto de Autonomía reconoce a la Acadèmia Valenciana de la Llengua (AVL) como la única autoridad competente en materia normativa del valenciano. El debate sobre la acentuación del topónimo ya fue resuelto por la AVL, que avaló la forma «València» en 2016. Pretender que un ayuntamiento pueda contradecir o reinterpretar las decisiones del órgano estatutario competente **supone una vulneración manifiesta del principio de legalidad.**

3. Falta de Consenso Social y Coste Económico Injustificado

Esta iniciativa, estrictamente política, fractura el consenso social y derrocharía recursos públicos sin ningún beneficio colectivo.

- **Una decisión política sin demanda social:** El cambio a «València» en 2016 se aprobó inicialmente por unanimidad de todos los grupos políticos y no recibió alegaciones que cuestionaran el uso del topónimo en valenciano. En cambio, la propuesta actual nace **sin consenso político ni social**, generando una fuerte contestación y una división artificial en un ámbito donde no existía conflicto.
- **Gasto millonario e innecesario:** El cambio de la denominación oficial obligaría a modificar miles de rótulos, señales de tráfico, documentos oficiales, webs institucionales y material corporativo de empresas y administraciones. Este **gasto, incalculable pero sin duda millonario**, es del todo injustificable, ya que no responde a ninguna mejora ni necesidad real, sino a una decisión puramente simbólica y política. El expediente, además, no aporta ningún estudio de impacto económico.

4. Regresión en la Normalización Lingüística

La oficialidad del topónimo en la lengua propia es una medida coherente con nuestro marco legal y un símbolo de normalización.

- **Coherencia con el marco estatutario:** El Estatuto de Autonomía otorga una «especial protección» a la recuperación del valenciano, la lengua propia de la Comunitat Valenciana. Que la capital tenga su nombre oficial en valenciano es plenamente coherente con este marco, siguiendo el ejemplo de la propia denominación «Comunitat Valenciana», oficialmente solo en valenciano.
- **Paso atrás en la dignidad y visibilidad del valenciano:** Modificar la forma única «València» por una denominación duplicada y, además, con el orden invertido, supone **un retroceso simbólico inaceptable**. Banaliza la lengua propia, deslegitima la normativa oficial y va en dirección contraria a las políticas de normalización que buscan garantizar la igualdad efectiva del valenciano.

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

11

[E. X. C. G.]

[Article seu d'investigació publicat en *La Veu* que es presenta com a al·legació]

VALENTIA, BALANSIYA, VALÈNCIA

El següent article té com a finalitat exposar de forma objectiva, rigorosa, contrastada i divulgativa els motius pels quals el topònim «València» ha de portar accent obert i no tancat com afirmen algunes investigacions. No pretenem, de cap manera, entrar en disquisicions polítiques, tendencioses i parcials, sinó fer un recorregut expositiu on, amb arguments històrics, gramaticals, lingüístics i, sobretot sociolingüístics, reforcem la idea que el nom del Cap i Casal no pot portar altre accent que no siga obert.

ETIMOLOGIA DEL TOPÒNIM «VALÈNCIA»

En primer lloc, com és sabut, el primer nom del qual se'n té constància és el de **Valentia Edetonarum** (138 aC). **Valentia** significa «valentia», «força» o «valor». Cal afegir que, **Edetonarum** fa referència a la regió ibera dels edetans, on es trobava la ciutat. Fou fundada com una colònia romana en la desembocadura del riu Túria i el nom significa «Valentia dels edetans» en honor a la tribu local.

En segon lloc, entre l'any 711 i l'any 1238 té lloc la conquesta musulmana i, a partir d'aquesta època, la capital passà a denominar-se **Balansiya**. La ciutat esdevingué un important centre neuràlgic durant el domini andalusí i fou coneguda com «La perla d'al-Àndalus» i també com Madinat al-Turab, «ciutat de l'arena».

En tercer lloc, tenim la denominació **Valencia**, a partir de la conquesta de Jaume I el 1238. La ciutat i el seu territori s'integraren dins de la Corona d'Aragó i, amb la victòria cristina s'hi repoblà amb catalans i catalanes a la costa, i aragonesos i aragoneses, a l'interior. La capital es rebatejà amb el nom en català de **Valencia**. (Evitem ací accentuar, perquè, evidentment, passaran uns quants segles fins que es consensuen unes normes d'accentuació).

QUINA PRONUNCIACIÓ TENIEN VALENTIA EDETONARUM, BALANSIYA I VALENCIA EN AQUELLS TEMPS?

És important fer ressò de la **fonètica descriptiva** d'aquestes paraules, atés que ja ens donen una informació molt específica i aclaridora de la pronunciació del topònim.

Valentia pertany al llatí romà i la pronúncia clàssica és **/wa'len.ti.a/** amb *e* oberta. Ací la *v*/sonava com una semivocal */w/*, molt propera a */b/*. Si ens centrem en el llatí vulgar (més proper al parlat pels romans a Hispània) la pronúncia seria **/ba'len.ti.a/**. La grafia *ε* ens torna a indicar que la *e* és de nou oberta.

Balansiya és la forma de l'àrab andalusí i la transcripció aproximada seria **/ba'lan.si.ja/**. Ací, la síl·laba tònica la tenim en «lan» i l'escriptura amb la lletra *α* ens indica que s'usa una vocal clarament oberta. Remarquem que l'àrab no té el fonema */v/* i se substitueix per */b/*. En aquest cas s'insereix una vocal epentètica per tal de facilitar la pronunciació: *Val*→*Bal*→*Balani* s'afegeix el sufix **-iya** molt comú en la toponímia àrab.

Valencia és la forma llatina adaptada a la llengua catalana. En aquesta època medieval la

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

Id. Document: 8gmS MMYj T5xL fVnF Fywf H7r8 3aQ=
Comprovar autenticitat en https://sede.valencia.es
Expedient: E-00400-2023-0000008-00

Id. Document: 8gmS MMYJ T5xL fvNf Fywf H7r8 3aQ=
Comprovar autenticitat en <https://sede.valencia.es>
Expedient: E-00400-2023-0000008-00

pronúncia del topònim és /va'len.si.a/. Com s'hi observa, s'elimina el sufix àrab, es retorna a la forma amb **v** i es manté la tònica en la **e** oberta.

Tal com es pot constatar estimològicament, la **e** oberta /e/ de la segona síl·laba s'ha mantingut des del llatí i en la forma àrab aquesta síl·laba s'escriu amb una vocal oberta com és la **a**.

QUINES PISTES ENS DONA EL SEGLE D'OR VALENCIÀ AL RESPECTE?

L'empremta més aproximada ens l'ofereix Jaume Roig en la seua poesia religiosa i satírica del segle XV. Tant en les *Trobes en llaors de la Verge Maria* (1474) com en *l'Espill* (1460 aprox.), l'autor feia rimar el topònim amb paraules acabades en *-ència* com «reverència» i «prudència», respectivament. Fet que ens indica que, la pronúncia dos segles més tard de la fundació del Regne de València, continuaria mantenint-se amb la **e** oberta.

PER QUÈ L'EVOLUCIÓ DE LA LLENGUA CONVIDA A PRONUNCIAR VALÈNCIA AMB E TANCADA?

Totes les llengües evolucionen al llarg del temps i durant aquest procés, es produeixen diversos fenòmens. A tall d'exemple tenim la coneguda **revolució fonològica dels Segles d'Or**, també coneguda com el «reajustament de les sibilants», va ser un procés que va transformar l'espanyol medieval en el modern entre els segles XV i XVII. Va consistir, principalment, en la reducció dels sis fonemes sibilants del castellà medieval a només dos o tres a l'espanyol modern. Això produí canvis com la «desafricació» de les africades /ts/ i /tʃ/ i l'**ensordiment de les sonores**.

Al seu torn, si ens situem exclusivament en el **domini lingüístic de la província de València**, trobem com una mateixa paraula com ara «porta» [pórta] es pronuncia en zones de la Costera i de la Safor com [pórt] on la **a** sona com la **o** oberta.

De la mateixa manera, constatem que, dialectalment, tenim zones geogràfiques del nostre territori on la sonoritat de la **s** es manté i, d'altres, on s'apitxa, i la sonoritat de la qual s'hi ha perdut. D'aquesta forma, conviuen dues formes de pronúncia en l'actualitat.

Amb açò volem argumentar que en un domini lingüístic reduït, com ho és una província, existeixen diferents formes d'articular el so de la vocal d'una mateixa paraula, però, així i tot, no afecta, gens, a la seua escriptura.

FETS HISTÒRICS RELLEVANTS I CONCLOENTS

Ara bé, hi ha dos fets històrics cabdals que expliquen que una part de la societat pronuncie la **e** de València tancada: **La guerra de Successió** (1707) i **El franquisme** (1939-1975).

La victòria borbònica en la guerra de Successió i la consolidació de l'absolutisme va enfortir la imposició del castellà en àmbits oficials, judicials i educatius reduint progressivament el valencià.

El franquisme, de la mateixa manera, es va caracteritzar per una centralització, repressió, censura i promoció d'una identitat nacional espanyola homogeneïtzada. Es van suprimir les autonomies i es buscà la difusió de la llengua i cultura espanyoles per damunt de les llengües regionals. Això tingué efectes en l'ensenyament, l'administració i la vida pública, reduint la presència i la normalització del valencià que passà de ser la llengua oficial de la Corona d'Aragó a ser una llengua **minoritzada i minoritària**. El castellà es convertí en la llengua oficial del règim, fet que provocà un conflicte identitari social arran de la pregunta de quina era la llengua «útil», «valiosa» i de «prestigi» del moment. Per aquest motiu, molts pares i mares

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

Id. Document: 8gmS MMYJ T5xL fvNf Fywf H7r8 3aQ=
Comprovar autenticitat en https://sede.valencia.es
Expedient: E-00400-2023-0000008-00

valencianoparlants triaren el castellà per a comunicar-se amb els seus fills i filles. Situació que provocà que, també de portes endins, la castellanització del territori fora total.

En ambdues situacions històriques ocorre el que coneixem com a **llengües en contacte** amb la convivència del castellà i del valencià i, en conseqüència, el sorgiment d'un cas evident de **diglòssia**. Açò ocasionà que hi haguera molts préstecs de paraules i que hi abundaren l'ús tant de castellanismes com de barbarismes i, per descomptat, que hi apareguen **canvis fonètics**.

El general Franco batejà el Cap i Casal com «Valencia del Cid» i, açò, juntament amb el que hem exposat i la imposició del castellà, determinà que la forma castellana de pronunciar la capital arrelara en la societat valenciana.

DOS INCISOS HISTÒRICS IMPORTANTS

Fent un xicotet incís, volem aportar que al segle XIX, durant la Renaixença, Constantí Llobart en el poemari *La copa d'argent* fa rimar «València» amb «competència» i «magnificència». Trobem ací que el fundador de Lo Rat Penat, amb la seua consciència cultural i valencianista, no escrigué l'accent obert en la *e* per atzar. Sobretot, perquè en qüestions poètiques, els autors són molt curosos i civíl-len molt a l'hora de cercar les paraules precises per a rimar amb la pulcritud estètica que requereix el vers.

Tot continuant amb els incisos, puntualitzarem que anys més tard, el 1932, se signaren a Castelló les Normes Ortogràfiques que dictaminaren la forma d'escriure el nom de la capital després d'un ampli consens social i cultural tot basat en qüestions històriques i filològiques.

SOBRE L'ESTÀNDARD

Tota llengua té un estàndard i el valencià no n'és cap excepció. Durant molts anys, l'ús de l'estàndard ha permés que la pronúncia de consonants fricatives sonores com la *v* i la *s* no es perderen, ja que aquests sons formen part del patrimoni sonor de la nostra llengua que li configuren, al seu torn, riquesa i varietat. El mateix ocorre amb les set vocals del nostre sistema fonètic on el fet de tindre tres vocals obertes com la *a*, la *e* i la *o*, aporten musicalitat a més de riquesa en contrastos.

CONCLUSIÓ

Comptat i debatut, després del recorregut que hem realitzat, comprovem que el valencià conserva la distinció entre vocals obertes i tancades que prové del llatí, a diferència d'altres llengües romàniques com el castellà que han simplificat la seua fonètica. Per aquesta raó, no hem d'incórrer en el mateix i no caure en el parany de simplificar el valencià.

L'escriptura de **València** amb accent obert no és només una qüestió ortogràfica, sinó també un reflex de la història, la identitat i la fidelitat lingüística.

La vocal oberta a la segona síl·laba pren les arrels de la tradició més antiga: ja a **Valentia**, nom romà, i a **Balansiya**, denominació andalusina, la pronunciació mantenia aquesta sonoritat oberta que el poble va transmetre de generació en generació. Fins i tot, Jaume I, el mateix fundador del Regne de València, en donar-li nom al segle XIII, la pronunciava així, conscient de la continuïtat amb l'herència cultural i lingüística prèvia.

Per això, escriure **València** amb l'accent obert no és només respectar la norma del valencià actual, sinó també reconèixer un llegat històric que uneix passat i present, i reivindicar una identitat que ha sabut conservar la seua autenticitat al llarg dels segles.

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

Id. Document: 8gmS MMYj T5xL fVNF Fywf H7r8 3aQ=
Comprovar autenticitat en <https://sede.valencia.es>
Expedient: E-00400-2023-0000008-00

12
[C. F. S.]

1. El municipi de València es troba en zona de predomini lingüístic valencià segons la disposició addicional segona de la Llei 4/1983, d'Ús i Ensenyament del Valencià, i, per altra banda, el valencià és a més a més una llengua minoritzada que necessita una especial protecció. Així ho estableix tant l'article 3.3. de la Constitució Espanyola de 1978 com l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana al seu article 6.5: "S'atorgarà especial protecció i respecte a la recuperació del valencià". Per tant la doble denominació "València/València" es converteix en una forma d'humiliació de de la llengua pròpia de la Comunitat Valenciana.
2. Que la capital de la Comunitat Valenciana mantinga la forma valenciana del seu topònim reforça el paper del valencià com a element simbòlic i és plenament coherent amb el marc legal i identitari que reflexa l'Estatut d'Autonomia. A més, les formes duals no són toponímia tradicional sinó una invenció administrativa motivada per interessos polítics i de marginació de la toponímia valenciana.
3. Que el canvi de topònim vulnera el Reglament Municipal d'Ús del Valencià de 2004 on en el seu article 16.1. diu "Tots els topònims del terme municipal tenen com a forma oficial la valenciana, que és la tradicional, la històrica i la correcta." Evidentment el nom oficial de la ciutat és també un topònim del terme municipal.
4. Que la diferència entre el nom de la ciutat en valència i en castellà és mínima, perfectament comprensible i identificable per la població castellanoparlant. El seu canvi a la doble denominació resultaria redundant i provocaria una despesa innecessària de temps, lletres i diners que pagaria la ciutadania, quan eixos recursos, especialment els econòmics, es podrien utilitzar per una millor gestió i serveis municipals.
5. Que el canvi de topònim de valencià a castellà/valencià reobri un debat sobre l'ús de la llengua autòctona que perjudica el seu ús social, la subordina al castellà i la deixa en una situació de feblesa que costa molt de recuperar, especialment per les poques polítiques de promoció de la llengua pròpia que fa el govern del PP i Vox del cap i casal.
6. Que l'Acadèmia Valenciana de la Llengua és legalment l'única autoritat normativa per al canvi de topònims, tal i com avala l'article 6.8 de l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana i la Llei 6/1998, i, aquesta institució, no avala el canvi aprovat en el ple municipal de València el passat 22 de juliol. Pel que l'aprovació definitiva de la doble denominació "València/València" contradiu l'ordenament jurídic vigent.

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

Id. Document: 8gmS MMYj T5xL fvNf Fywf H7r8 3aQ=
Comprovar autenticitat en <https://sede.valencia.es>
Expedient: E-00400-2023-000008-00

13
[A. M. M.]

Primera. No és escaient un nou canvi de denominació.

1. En sessió ordinària del 26 de setembre de 2023, el Ple de l'Ajuntament de València va acordar «iniciar el procedimiento, de acuerdo con el Decreto 69/2017, de 2 de junio, para el cambio de denominación del municipio por la versión bilingüe Valencia/València». Aquest canvi ha estat aprovat recentment pel mateix Ple en sessió ordinària del 22 de juliol de 2025. L'expedient, sotmés a informació pública, té l'identificador E-00400-2023-000008-00 (al mateix expedient també consta l'identificador E-01304-2025-000005-00).

2. Tanmateix, el municipi de València va adoptar el seu actual nom oficial fa només huit anys i escaig, mitjançant el Decret 16/2017, de 10 de febrer, del Consell (*Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*, núm. 7979, de 14.02.2017), després que el Ple de l'Ajuntament acordara adoptar la forma exclusiva en valencià *València* en les sessions dels dies 31 de març, 28 de juliol i 27 d'octubre de l'any anterior.

3. És cert que l'ordenament jurídic no estableix un límit temporal pel que fa a la competència dels ajuntaments per a adoptar un canvi en la seua denominació oficial. Tanmateix, sembla evident que una successió tan pròxima d'alteracions en el nom oficial d'un mateix municipi resulta problemàtica, atés no només a la càrrega econòmica que cada canvi suposa, sinó també a la confusió i dubtes que pot generar en la ciutadania en general.

4. En aquest sentit, és molt clar el parer de la sentència STSJ CV 2462/2022, sobre l'aprovació del canvi de denominació del municipi, llavors, de Castelló de la Plana / Castellón de la Plana per la forma exclusiva en valencià, hui vigent, *Castelló de la Plana*. Diu: «Ni que decir tiene que decisión tan transcendente como la denominación del municipio difícilmente se acomodaría al principio de buena administración en supuestos de adopción caprichosamente del cambio o cambios sucesivos en muy corto período desde la fijación anterior sin causa especial que lo pudiera justificar» (fonament de dret 6é).

5. Un nou canvi només huit o nou anys des del darrer podria justificar-se en la necessitat d'esmenar una forma defectuosa o, més generalment, millorar la forma prèviament adoptada (per exemple, en el cas dels municipis valencianoparlants que han adoptat per primera vegada la forma valenciana del seu nom dins d'una denominació bilingüe, amb l'objecte d'adoptar la forma exclusivament en valencià). Tanmateix, no s'aprecia en el cas de València aquesta necessitat; ben al contrari, la forma bilingüe aprovada pel Ple de l'Ajuntament no només suposa un clar retrocés respecte de la denominació actual, sinó que és contrària a dret (com més avant tindrem l'ocasió d'exposar). Per tant, i com reconeix la sentència esmentada, un canvi com el que pretén adoptar l'Ajuntament de València resulta contrari al principi de bona administració implícit en la Constitució espanyola.

Segona. Sobre l'adopció d'una denominació oficial bilingüe en el cas de València.

1. Com s'ha exposat més amunt, l'Ajuntament de València va adoptar la denominació ofici-al exclusiva en valencià *València* l'any 2017. Aquest canvi constitueix tota una fita en la normalització i dignificació del valencià, llengua pròpia de la ciutat, atés que fins llavors l'única denominació

51

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

Id. Document: 8gmS MMYj T5xL fVNF Fywf H7r8 3aQ=
Comprovar autenticitat en https://sede.valencia.es
Expedient: E-00400-2023-000008-00

oficial del municipi havia estat *Valencia*, en castellà, forma contrària a la tradició històrica i lingüística de València.

2. Aquest canvi, a més, va representar la culminació dels esforços dels successius ajuntaments democràtics per normalitzar i dignificar el nom de la ciutat en la llengua pròpia. A tall d'exemple, podem esmentar el Reglament sobre l'ús i la normalització del valencià al municipi de València, de l'any 1996, publicat al BOPV el 14 de maig de 2005, que estableix que «tots els topònims del terme municipal tenen com a forma oficial la valenciana, que és la tradicional, la històrica i la correcta» (article 16). Així mateix, en sessió ordinària de 30 d'octubre de 2009, el Ple va acordar per assentiment incorporar la denominació en valencià *València* al logotip de l'Ajuntament, d'acord amb el Reglament.

3. És cert que el Decret 69/2015, del Consell, que regula el procediment per a la modificació de les denominacions oficials dels municipis, contempla la possibilitat que el nou nom oficial siga «en les dues llengües» (article 4.1). No obstant això, pareix evident que l'adopció d'una denominació bilingüe en el cas d'un municipi valencianoparlant que ja té com a nom oficial exclusiu la forma en valencià és contrària a l'esperit d'aquesta norma, com queda de manifest al preàmbul del mateix Decret (el subratllat és nostre):

La toponímia, com a element a través del qual un col·lectiu humà posa nom a la realitat que el rodeja i designa els elements físics i humans del seu entorn, ha de ser protegida i respectada pels poders públics. Partint d'aquesta premissa i atenent l'encàrrec de la Llei d'ús i ensenyament del valencià, *es procurarà evitar la forma bilingüe, perquè aquesta no respon a la tradició històrica ni lingüística dels pobles, i es prioritzarà la forma endònima del topònim; és a dir, la denominació valenciana per als municipis de la zona valencianoparlant i la denominació castellana per als municipis de la zona castellanoparlant, amb l'objectiu de salvaguardar la toponímia tradicional com un element que forma part del patrimoni cultural de tots els valencians.*

4. Més generalment, la fórmula que pretén adoptar l'Ajuntament de València amb l'aprovació de la denominació oficial *Valencia/València* és contrària al principi d'especial protecció i respecte de la llengua valenciana i la seua recuperació, reconegut a la Constitució espanyola (article 3.3) i al nostre Estatut d'Autonomia (article 6.5) i desenvolupat per la Llei 4/1983, de 23 de novembre, d'ús i ensenyament del valencià i les normes que en depenen, entre les quals hi ha l'esmentat Decret 69/2019. De més a més, l'informe tècnic no justifica la seua adopció, tal com exigeix el mateix Decret (vegeu més avall).

Tercera. *La disposició dels elements en la forma Valencia/València és contrària a dret.*

1. S'ha exposat més amunt que l'acord de 26 de setembre de 2023 disposava l'inici del procediment per tal d'adoptar la denominació oficial *Valencia/València*, i entenem que l'acord de 22 de juliol de 2025, pel qual s'aprova aquest canvi, fa referència implícita a aquesta mateixa formulació, atès que només disposa, més enllà dels punts relatius al procediment administratiu, «Aprovar el canvi de denominació del municipi per la versió bilingüe de conformitat amb el que disposa l'article 8 del Decret 69/2017» (punt 1) i «Aprovar la forma València per a la denominació en valencià del nom de la ciutat, segons els fonaments històrics i lingüístics ex-posats en l'estudi tècnic» (punt 2).

2. Tanmateix, l'article 4.2.a) del Decret 69/2017 disposa que «En el cas dels municipis els territoris dels quals siguen de predomini valencianoparlant, en primer lloc anirà la denominació en la forma valenciana, seguit de la barra i el nom en castellà». No cal dir que el territori del municipi de València és de predomini valencianoparlant, com, d'altra banda estableix, l'article 35.3 LUEV. Per

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

Id. Document: 8gmS MMYj T5xL fvNf Fywf H7r8 3aQ=
Comprovar autenticitat en <https://sede.valencia.es>
Expedient: E-00400-2023-0000008-00

tant, la forma aprovada per l'Ajuntament de València al seu acord sobre el canvi de la denominació del municipi de València és manifestament contrària a dret.

Quarta. L'estudi incorporat a l'expedient no justifica suficientment la denominació bilingüe.

1.L'estudi tècnic del professor Abelard Saragossà, incorporat a l'expedient d'acord amb el que disposa l'article 7.1.a) del Decret 69/2017, dedica la immensa majoria de les seues 103 pàgines a qüestionar la decisió de l'AVL de reconèixer *València* com a única grafia cor-recta i normativa del topònim. En canvi, respecte de l'adopció de la forma bilingüe, aprovada pel Ple, només diu el següent (§ 9.3.4):

Hi ha una qüestió que no he tractat en tot l'estudi: el nom *València* ¿ha de tindre una adaptació en al-tres llengües? Això ho han de decidir els parlants de cada llengua, de manera que no és competència dels valencians. En canvi, sí que és competència de l'Ajuntament de València decidir si adopta una forma per al castellà (*Valencia*). És una possibilitat legal de cada ajuntament valencià, per a la qual no necessiten cap estudi (i l'Acadèmia Valenciana de la Llengua té l'obligació d'acceptar-ho).

Els partits polítics de l'Ajuntament de València ho haurien de tractar d'una manera franca i amb voluntat d'entendre's i aplegar a un acord. Molts habitants de la ciutat de València han tingut el castellà com a llengua materna, siga 53erquè els pares (o uns altres predecessors) varen decidir parlar als fills en castellà, o siga 53erquè els seus pares provenen d'Aragó, de la Manxa o d'Andalusia. Cal respectar els sentiments d'eixes persones; i, correlativament, eixes persones han de tindre en compte que el topònim no és només de la ciutat de València: és de tots els valencians. Trobe que, si els partits polítics volen, arribaran a un acord. Un exemple purament indicatiu: no crec que siga in-compatible la dualitat *València / Valencia* amb l'acord de reservar *Valencia* per als usos institucionals externs (excepte les Balears i Catalunya). En canvi, de la mateixa manera que expressant-se en castellà els polítics valencians apliquen *Generalitat* o *Consell* (i no *Generalidad, Consejo*), podrien acordar usar *València*.

Resumim. No ha de dir ningú als partits polítics valencians com han d'actuar. Les reflexions anteriors no tenen més finalitat que opinar que, si hi ha una voluntat franca d'arribar a un consens, el consens aplegarà. És una necessitat de la societat valenciana, de manera que els partits polítics de l'Ajuntament de València deuen satisfer-la.

2. Considerem que aquestes paraules de l'estudi, que es limiten a reconèixer la possibilitat de l'Ajuntament de València d'adoptar un nom bilingüe, difícilment poden considerar-se que exposen «detalladament els fonaments històrics i lingüístics del canvi de denominació del municipi proposat» (article 7.1.a) del Decret 69/2017), i pels motius que hem expressat més amunt en referir-nos a l'escaïença d'una denominació bilingüe per al municipi de València, són clarament contràries al principi d'especial protecció i respecte de la llengua valenciana i la seua recuperació, a què ens hem referit abans, atesa la naturalitat amb què assumeix el canvi lingüístic a la ciutat de València. Precisament, l'objectiu de normes com la LUEV o el Decret 69/2017 és el de revertir aquest procés de minorització lingüística i restaurar al valencià tots els seus usos, inclosos els oficials.

3. En conseqüència, s'ha de considerar que l'informe no compleix els requisits exigits per l'article 7 del Decret 69/2017, ja que no justifica «detalladament» els fonaments tècnics del canvi de denominació, sinó únicament els de la forma valenciana que es pretén adoptar amb aquest procediment. Per tant, es tractaria d'un defecte de forma en la instrucció del procediment, sense perjudici que no siga invalidant.

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

Id. Document: 8gmS MMYJ T5xL fVNF Fywf H7r8 3aQ=
Comprovar autenticitat en https://sede.valencia.es
Expedient: E-00400-2023-000008-00

Quinta. *L'estudi incorporat a l'expedient no justifica la forma castellana València.*

L'estudi del professor Saragossà, a què ens hem referit més amunt, tampoc exposa «detalladament» en cap lloc «els fonaments històrics i lingüístics del canvi de denominació del municipi proposat» (article 7.1.a) del Decret 69/2017) pel que fa a la forma en castellà *Valencia*. Pot resultar obvi que el nom correcte de la ciutat en aquesta llengua és *València*, i segurament n'hi hauria prou amb citar els documents normatius de la Reial Acadèmia Espanyola o el fet que el nom oficial de la ciutat, fins a l'any 2017, fora precisament aquest. Tanmateix, trobem que aquesta deficiència de l'estudi tècnic suposa, com en el cas anterior, un defecte de forma en la instrucció del procediment, sense perjudici que no siga invalidant.

Sexta. *La forma valenciana València no és normativa.*

1. Considerem que l'estudi del professor Saragossà demostra de manera més que suficient que el nom de la ciutat de València és, tradicionalment, en tots els parlars valencians, pronunciat amb [e] tancada, i que aquesta pronúncia no és incorrecta ni exòtica: ans bé, es tracta de la forma recomanada per l'Acadèmia Valenciana de la Llengua i s'ajusta perfectament a la tradició històrica i lingüística de València, en particular, i tot el valencià, en general, tractant-se d'una forma fins fa relativament poc de temps general a tot el català occidental (i de tota la llengua catalana, en època de Jaume I). En aquest sentit, doncs, ens trobem en perfecta consonància amb l'estudi tècnic justificatiu que, en principi, fonamenta el canvi aprovat pel Ple.

2. L'evidència de [va'lensja]~[ba'lensja] com a pronúncia històrica, pròpia, correcta, normativament preferible, etc. del topònim, a primera vista, semblaria justificar, d'acord amb les normes ortogràfiques del valencià, que la denominació oficial en valencià del municipi fora *València*, en lloc de *València*, forma actualment oficial. Efectivament, les bases ortogràfiques del valencià, al nivell més element, prescriuen que l'accent sobre la e, quan aquesta es pronuncia oberta [e], siga greu o obert (è), i greu o tancat (é) quan aquesta es pronuncia tancada [e]. Així, segons aquest principi ortogràfic bàsic, *València* s'ajustaria al nom *real* de la ciutat molt millor que no *València*.

3. Aquest raonament, però, ignora que les normes sovint tenen excepcions, fet més que conegut per tots els estudiants. És, precisament, el cas de *València*, com llegim ben clarament en la *Gramàtica normativa valenciana* de l'AVL (§ 5.1.2.1):

A fi d'evitar una excessiva discrepància entre les diferents varietats de la llengua, també porten accent greu —tot i pronunciar-se habitualment amb e tancada en valencià— dos paraules gramaticals d'ús freqüent (el pronom relatiu i interrogatiu tònic *què* i la conjunció *perquè*), alguns cultismes i neologismes esdrúixols o plans acabats en consonant (*èter*, *sèsam*, *plèiade*, *bèstia*, *sèrie* i *època*) i el topònim *València*.

Aquest criteri es repeteix a la *Gramàtica valenciana bàsica* (§ 7.4): «S'escriuen amb accent greu algunes paraules gramaticals i certs cultismes o neologismes, tot i pronunciar-se habitualment amb e tancada en valencià. Es tracta de casos com ara *què*, *perquè*, *València*, *sèrie*, *època*.» També l'Institut d'Estudis Catalans, l'altra institució que regula la normativa del valencià, reconeix aquesta particularitat de la tradició ortogràfica valenciana, reconeguda com a normativa per l'AVL (*Ortografia de la llengua catalana*, § 3.1.2.1.2):

En la tradició ortogràfica valenciana ratificada per les *Normes* de Castelló (1932), que és seguida per la major part de gramàtiques elaborades per valencians fins avui, és habitual i acceptable l'ús de l'accent agut (en comptes del greu) sobre la e tònica corresponent, d'acord amb la pronúncia

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

Id. Document: 8gmS MMYj T5xL fvNf Fywf H7r8 3aQ=
Comprovar autenticitat en <https://sede.valencia.es>
Expedient: E-00400-2023-0000008-00

pròpia dels parlars occidentals [...]. Tanmateix, es manté l'accent greu en l'interrogatiu i el relatiu tònic *què* i la conjunció *perquè*, en alguns cultismes i manlleus esdrúixols o plans com *època*, *sèrie*, *èter*, *plèiade*, *dèbil* o *mèrit* (aquests tres darrers, pronunciats amb *e* oberta), i en el topònim *València*.

Així mateix, la mateixa AVL, en informe preceptiu aportat al procediment de l'any 2016, ja va determinar que «[...] encara que la pronunciació recomanada per als valencians és amb *e* tancada, la grafia adequada des del punt de vista històric i lingüístic del topònim és *València*».

4. És perfectament respectable la posició del professor Saragossà i la de tots aquells qui pensen que el topònim *València* hauria d'escriure's *València*, així com les discrepàncies d'aquest estudiós respecte d'altres aspectes de la normativa ortogràfica valenciana. Tanmateix, fins que l'AVL, que és la institució normativa del valencià (article 6.8 de l'EACV) encarregada amb determinar i elaborar la seua normativa lingüística, la qual és d'aplicació obliga-tòria a totes les administracions públiques de la Comunitat Valenciana (article 41), no modi-fique els seus documents normatius per tal d'incorporar-hi eixe canvi, resulta evident que la denominació oficial del municipi de València, en la seua forma valenciana, ha de ser *València*, no obstant la seua pronúncia. Seria un cas diferent, és clar, si *València* no figurara, explícita-ment, com a excepció a les normes d'accentuació de la *e* a la normativa lingüística del valen-cià, sobre l'obligat compliment de la qual per part de l'Ajuntament de València no necessitem estendre'ns. L'AVL «és la institució que té la competència per a fixar les formes lingüísticament correctes de la toponímia valenciana», segons l'article 3.1 del Decret 69/2017, no l'Ajuntament de València ni el senyor Saragossà (ni tampoc qui açò subscriu).

5. Més enllà d'això, cal apuntar també que la forma *València* a penes ha tingut ús en la tradició ortogràfica valenciana, com podríem demostrar *in extenso* partint, exclusivament, de les dades aportades pel professor Saragossà a l'estudi tècnic incorporat a l'expedient. A més a més, es tracta d'una variant gràfica fortament connotada políticament, ja que s'associa al secessionisme lingüístic valencià (les úniques gramàtiques perceptives que prescriuen *València* estan vinculades a la Reial Acadèmia de Cultura Valenciana i a la societat Lo Rat Penat, que pertanyen a aquesta tendència). Això no vol dir, evidentment, que *València* (ni molt menys la pronúncia amb [e] tancada del nom de la ciutat) siga inherentment secessionista, però és un aspecte a considerar en el context de la denominació oficial del municipi. Aprovar *València* contribueix, de manera completament contraproduent, a la conflictivització i problematització de la nostra llengua, la recuperació de la qual, com hem apuntat més amunt, hauria de ser objecte d'especial respecte i protecció. Estimem que l'Ajuntament de València, amb aquest canvi, pretén generar una polèmica innecessària i perjudicial al voltant del valencià, la qual és clarament nociva pel que fa a la seua normalització, ja que causa que aquesta llengua siga relacionada per part de la ciutadania amb debats estèrils. Aquestes discussions i discrepàncies correspon abordar-les als especialistes en la nostra llengua i, en concret, a l'AVL com a organisme estatutari de la Generalitat encarregat d'elaborar la seua normativa lingüística.

6. L'aprovació de *València* (que considerem, per tot el que s'ha exposat més amunt, contrària a dret) com a forma valenciana de la denominació oficial del municipi suposaria, a més, moltes contradiccions amb les denominacions d'altres organismes i entitats, els quals segueixen, amb tota normalitat, la normativa ortogràfica del valencià. A tall d'exemple, la província de València, de què és capital el municipi (article 3 de la Llei 25/1999), i la comarca de València (article 228 de la Llei 8/2022, de 29 de desembre), constituïda per València com a únic municipi integrant. Resultaria especialment anòmal el cas de la ciutat de València com a entitat de població dins el

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

Id. Document: 8gmS MMYj T5xL fVNF Fywf H7r8 3aQ=
Comprovar autenticitat en https://sede.valencia.es
Expedient: E-00400-2023-000008-00

municipi, ja que, en els usos oficials, hauríem d'escriure *València* o *València* segons si es tractava del nucli de població o del municipi de què és capital, respectivament.

7. Considerem, en definitiva, perfectament justificada la pronúncia amb [e] tancada del nom de la ciutat, però no així, si més no en els usos oficials, la grafia *València* (sense perjudici, això no obstant, que l'Ajuntament de València suggerisca a l'AVL que reconsidere el tractament d'aquest topònim per part de la seua normativa ortogràfica, a fi que en un futur siga normatiu escriure *València* i, per tant, puga esdevindre el nom oficial de la ciutat). El nomen valencià del municipi de València, ara per ara, ha de ser *València*, forma que, d'altra banda, és la que usa la versió valenciana l'Estatut d'Autonomia en referir-s'hi, ja abans de l'adopció de la denominació oficial del municipi (article 5.1, modificat per la Llei orgànica 1/2006, de 10 d'abril).

14

[S. M. B.]

1. Que he tingut coneixement, mitjançant edicte publicat en el Butlletí Oficial de la Província i en la seu electrònica municipal, del procediment E-00400-2023-000008-00 per al canvi de denominació oficial del municipi de València.
2. Que en l'acord adoptat pel Ple de l'Ajuntament es proposa com a forma oficial en valencià la grafia "València", amb accent agut sobre la "e", al·legant fonaments històrics i lingüístics.
3. Que esta forma "no s'ajusta a la normativa ortogràfica vigent del valencià", establerta per l'Acadèmia Valenciana de la Llengua (AVL), autoritat normativa reconeguda legalment segons l'article 6.8 de l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana.
4. Que la forma normativa, tradicional i històricament avalada és "València", amb accent greu (è), tal com recull el Diccionari Normatiu Valencià (DNV) i la normativa ortogràfica oficial de l'AVL.
5. Que el Decret 69/2017 del Consell recomana explícitament evitar formes bilingües o no tradicionals que no responen a criteris històrics ni normatius consolidats.

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

Id. Document: 8gmS MMYj T5xL fVNF Fywf H7r8 3aQ=
Comprovar autenticitat en <https://sede.valencia.es>
Expedient: E-00400-2023-0000008-00

15

[J. J. A.]

Primera. Que la proposta de canvi de denominació municipal afecta de manera directa la identitat i el patrimoni lingüístic, històric i cultural, així com la cohesió social de la ciutat, de la província de València i de tota la Comunitat Valenciana i els seus habitants.

Segona. Que, conforme a la normativa vigent ja mencionada (Decret 69/2017, de 2 de juny, del Consell, i la resta de normativa aplicable), qualsevol alteració de la denominació ha de ser degudament justificada tècnicament i legal, i ha de comptar, segons ho estableix la legislació, amb l'informe preceptiu i vinculant de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua.

Tercera. Que, no havent-se presentat un informe tècnic procedent de la corresponent corporació, sinó un estudi de part elaborat

per un particular, al marge de la seua relació acadèmica, l'anomenat *Estudi sobre la e de València* manca de valor vinculant i preceptiu en el procediment descrit, d'acord amb el que mana la llei, no podent-se prendre com a referència fins que no s'haja sotmés a dictamen de l'AVL.

Quarta. Que l'esmentat estudi presenta defectes de forma i contingut, no podent-se demostrar la validesa de moltes de les afirmacions en ell contingudes, d'acord amb el que es detallarà en els següents

FETS

1. Si bé és cert que la legislació vigent deixa a elecció pròpia de cada ajuntament la decisió de sol·licitar la doble denominació bilingüe per als municipis, esta elecció només es sostindria tècnicament en casos en què la forma en ambdós llengües fora fonèticament i lèxicament diferent (p. ex., *Vitoria-Gasteiz*, *Pamplona-Iruña*, etc.), és a dir, quan cadascuna correspon a una arrel lingüística pròpia, identificable i diferenciada per cada grup de parlants. La dualitat reflectix no només l'existència de dos llengües, sinó de dos tradicions toponímiques completes i culturalment reconegudes. En casos com els de la doble denominació de *València/Valencia*, quan la diferència és mínima -a dures penes un accent gràfic, sense canvi d'arrel-, el consens acadèmic s'inclina per optar pel topònim de la llengua predominant o tradicional només, ja que no hi ha una raó històrica ni lingüística suficient per a la dualitat oficial en peu d'igualtat.

Per tot això, en el cas de *València/Valencia*, la diferència és únicament gràfica (la vocal oberta/tancada en la pronunciació, segons els parlars i les llengües, i les consonants fricatives /s/~θ/ segons l'idioma), però la base lèxica i etimològica, així com la denominació fonamental coincideixen plenament en ambdós llengües. És a dir, no es tracta de dos arrels ni de dos noms que convisquen socialment com a formes autònomes, sinó d'una variació translingüística menor (ortogràfica i fonètica) entre les llengües oficials. Per aquesta raó, la majoria d'especialistes en onomàstica i normalització consideren que no existix la mateixa «doble identitat toponímica» (tan sols una única versió onomàstica traduïda a la llengua no predominant) que justificaria una cooficialitat amb guió o barra, com succeeix en territoris bilingües amb dos noms històricament distints.

1. Tanmateix, l'autor de l'estudi exclou estes preferències que acabem d'explicar, tot i que critica en diverses ocasions que haver omés treballs seus en processos anteriors és «poc científic». Només emparant-se en l'ordenació jurídica i obviar per complet l'absència de necessitat per a la doble denominació, també fa notòria poca professionalitat (veja's, fins i tot, la proposta poc encertada que fa en § 9.3.4). En qualsevol cas, la duplicació del nom propi no hauria de fer cas omís de la llei, sempre respectant, en cas d'aprovar-se, que la forma en castellà hauria d'anar, per norma, en segon lloc i deixant la primera posició per a la forma en llengua autòctona, el valencià. No

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

Id. Document: 8gmS MMYJ T5xL fvNf Fywf H7r8 3aQ=
Comprovar autenticitat en <https://sede.valencia.es>
Expedient: E-00400-2023-0000008-00

obstant, este sí que és un criteri que menciona l'autor, ja que apareix a l'aparell jurídic que cita, però el seu parer general en este tema demostra cert biaix i desídia no exempts de càrrega ideològica.

2. En nombroses ocasions, l'autor argumenta amb impressions pròpies no demostrades «científicament»¹. El paréixer del lingüista és un bon indicatiu per a la investigació, però les intuïcions han de ser corroborades com cal, bé per (i) via bibliogràfica (amb citacions d'obres precedents degudament revisades, publicades i indexades, assegurant uns mínims indicis de qualitat)², o bé (ii) per mitjà d'un treball de recerca que aporte resultats vàlids, interpretables i extrapolables a la població general. Fins i tot, quan acudix a referències bibliogràfiques, estes també estan basades en la impressió del gramàtic de torn, no mai en estudis empírics³. Només d'esta manera —amb un treball de camp degudament elaborat— es podrà donar per bones moltes de les asseveracions que es fan al llarg de tot l'estudi, algunes de les quals són, per esmentar-ne unes quantes, les següents:

2.1. En matèria de pronunciació de les vocals mitges obertes (tant de topònims com de noms comuns):

2.1.1. Si bé el 1995, l'autor ja havia presentat un treball on intentava demostrar per què la *e* de *València* havia de ser tancada des del segle XI fins a l'actualitat (*València*), la seua actitud, que data del mateix any, es basava en un estudi propi (sense evidència empírica) que explicava que «*València* era la pronunciació de totes del poblacions valencianes (de punta a punta: des de Vinaròs fins a Crevillent)» (p.5), repetit en vèries ocasions al llarg de l'estudi, però no demostrat com cal.

2.1.2. L'autor afirma que és constatable que, als diccionaris, hi ha paraules amb la grafia *è* que els valencians pronuncien en general com *é* (p. 11). Note's eixa generalització (qui diria si fal·laç, a més de simplificadora, que abasta tot l'estudi). Una volta llegit l'estudi, sembla que la variació no existix al territori valencià, qüestió que és radicalment contrària a la investigació lingüística (variacionista i dialectològica).⁴

¹ En paraules del propi autor: «Si algú dubta de les paraules de Coromines [...] o de l'experiència que hem tingut els valencians d'edat parlant amb persones de totes les comarques valencianes, es podria fer un estudi empíric a fi d'evitar debats inútils i afirmacions dubtoses» (p. 38).

² La major part de la bibliografia que l'acadèmic aporta respon a les referències primàries emprades en l'anàlisi i síntesi historiogràfiques, no a treballs dialectològics, experimentals o de reflexió teòrica.

³ Cal dir que l'aparell bibliogràfic que l'autor recopila en l'apartat de referències és molt defectuós. No només es troben articles de periòdic, autòcites, obres normatives i moltes obres historiogràfiques (a banda d'alguna duplicació), sinó que moltes d'eixes referències no estan degudament referenciades al cos del text. Si un estudi tècnic té com a objectiu principal l'exposició i la defensa d'arguments basats en una investigació profunda, diferenciar clarament en la bibliografia les fonts que sustenten estos arguments d'aquelles que són objecte de la seua crítica o que simplement aporten context fàctic podria millorar la claredat i la transparència de la investigació. Això permetria identificar més ràpidament quines fonts són pilars de l'argumentació (l'article de Gulsoy, per exemple) i quines són exemples o casos d'estudi dins l'anàlisi (fonts primàries o secundàries). Per tant, encara que l'estudi fa servir una bibliografia combinada, una separació de les referències segons la seua funció (argumentativa vs. referencial/objecte d'anàlisi) no només seria una pràctica recomanable en un estudi tècnic, sinó que també realçaria la distinció qualitativa que el mateix autor ja estableix entre les diferents fonts al llarg del seu informe.

⁴ L'acadèmic menciona paraules com *llépol*, *pésol*, *sémola*, *teléfon* i d'altres en què la pronunciació habitual de la zona de qui escriviu estes al·legacions és comú la vocal oberta (fins i tot en topònims compostos per *Pobla*). La realitat és molt més complexa del que l'autor vol fer vore, sobretot en aquells casos en què s'esforça per a uniformar LA PRONUNCIACIÓ DELS VALENCIANS eliminant tota heterogeneïtat a propòsit d'*entés/entès* (p. 10). Note's que l'autor esgrimix l'existència

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

Id. Document: 8gmS MMYj T5xL fVNF Fywf H7r8 3aQ=
Comprovar autenticitat en https://sede.valencia.es
Expedient: E-00400-2023-0000008-00

2.2. En matèria de percepció i categorització psicolingüística de les vocals mitges obertes:

2.2.1. Segons l'autor, per a un valencià, a causa del condicionament sil·làbic de *é* i *è*, és pràcticament inimaginable la pronunciació *entès*, *conèixer*, *replanèll*, *nuèt* (p. 9), fet que ocasionaria una percepció pròxima a *é*. La mancança d'estudis al respecte demana prudència en afirmacions d'este tipus; no queda clar si un parlant amb els dos fonemes (obert i tancat) tendirà a assimilar un o altre en funció de l'estructura sil·làbica.

2.2.2. L'autor descriu que la sorpresa dels alumnes davant de topònims com *Novetlè* o noms de persona com *Fifè* és comprensible perquè, si bé un valencià acostumat no s'estranya, algú que els escolta per primera vegada, i el sistema fonètic mental del qual no conté paraules agudes que acaben en *-è*, experimenta una espècie de «torbació causada pel desajust entre les estructures fonètiques que el seu cervell ha deduït i assimilat, i la pronunciació que li arriba» (p. 36). Potser s'extralimita un poc.

2.3. En matèria de percepció i ús sociolingüístic per qüestions de prestigi i consciència i adhesió social:

2.3.1. Per a l'autor, seguir el sistema del català oriental en valencià obliga els parlants a no dominar el sistema d'accentuació de la lletra *e* i a cometre faltes d'ortografia. Això afavorix la desconfiança, en comptes d'augmentar l'autoestima i la confiança en la manera de parlar dels valencians. L'autoestima i la confiança incrementen la identificació amb el valencià i l'adhesió a ús públic; la desconfiança provoca el contrari (pp. 10, 79-80). Malauradament, l'adhesió o desconfiança depèn de cada particular i juga en funció de les seues creences i perspectives ideològiques (que poden ser més o menys propícies a l'eix català).

2.3.2. L'autor inferix que l'objectiu de la normativa ha de ser buscar la cohesió i l'estabilitat, tenint en compte com parla la major part dels valencians i evitant dogmes (p. 14). D'això es desprén que el conjunt del procés normatiu actual no és positiu ni per als valencians que parlen valencià ni per als que volen aprendre'l (p. 19) i que, en presentar el valencià de forma distorsionada, l'actuació de l'Acadèmia té una conseqüència greu: on els valencians parlen correctament (*època*), se'ls impulsa a creure que parlen malament, considerant *època* com la forma correcta (p. 20). Considerem, aleshores, que l'autor d'estes al·legacions «parla mal» per pronunciar *època* en lloc d'*época* (v. nota a peu de pàgina n.º 2)?

3. Tanmateix, el treball no fa quasi menció a articles on es desenvolupe l'assumpte de l'evolució de la *ɛ* llatina (tant de forma aïllada en paraules patrimonials o cultismes, com en categories verbals diferents (p. ex., noms propis/comuns, adjectius, verbs, etc.) ni en sufixos com *-ENTIA*, sinó que només fa un recorregut històric per gramàtiques normatives (i una reconstrucció dubtosa) aportant a penes un treball, el de Gulsoy (1981). Això no obstant, és cert que l'acadèmic fa palesa la manca d'estudis sobre el tema, incidint en què no hi ha cap estudi conclouent sobre el procés d'evolució d'*ɛ* llatina com a base per a l'actual accentuació. De fet, Saragossà explica que, si bé en les investigacions el passat (evolució històrica) sol anar abans del present, en este estudi va canviar l'ordre dels capítols 4 i 5 precisament perquè l'evolució històrica (capítol 5) és «relativament complicada», mentre que l'aplicació dels criteris internacionals per a deduir la grafia de València (capítol 4) és més simple (p. 24). Qui sap si este canvi d'ordre suposa una reconstrucció ad hoc a partir de la forma actual que l'autor creu com a genuïna i legítima.

d'estudis «que mostren que voler seguir el català oriental produïx un caos en l'accentuació de la *e*», però no n'esmenta cap.

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

Id. Document: 8gmS MMYJ T5xL fvNf Fywf H7r8 3aQ=
Comprovar autenticitat en <https://sede.valencia.es>
Expedient: E-00400-2023-0000008-00

4. Per motius com l'anterior, la metodologia deixa molt que desitjar. Les crítiques del propi autor de l'estudi als informes lingüístics precedents i la suma d'anomalies el porta a dubtar si segueixen el camí de la ciència o si seleccionen dades per arribar a un resultat predeterminat, presentant un ideari com si fora una visió científica (pp. 59-60). L'autor considera que és ideal anteposar els interessos dels valencians als particulars, siga quina siga la ideologia, sense caure en què el seu treball fa una recopilació historiogràfica amb les mateixes carències que ell mateix ressalta. Esgrimir gramàtiques i gramàtics que han sigut favorables a l'accentuació de *València* no suposa cap aval ni garantia suficient per al canvi. La perspectiva historiogràfica, en este sentit, només és una eina més de revisió bibliogràfica i contextualització que no avala ni sosté cap elecció, almenys tal com el propi autor planteja l'estudi. De grafies i ortografies se n'han proposat moltes i se'n seguiran defenent moltíssimes més.

En addició, convé destacar la incongruència provocada per esta metodologia: encara que l'autor es dedica a defensar que els criteris en matèria de toponímia, segons les directrius internacionals, haurien de radicar en els dos primers punts (sincrònics: pronunciació oriünda i adequació ortogràfica), considerats preeminents, la seua argumentació no passa d'una exposició de la tradició escrita (o part d'ella), que més bé s'encabix en els dos últims punts (diacrònics: la història i l'etimologia), considerats, per ell mateix, secundaris i suplementaris quan els primers no poden ser aplicats correctament. Tal com el propi autor defén, si allò que es pretén és justificar la pronunciació autòctona i una ortografia pròpia, caldria fer estudis empírics —recorde's que ell mateix així ho fa notar, v. nota a peu de pàgina n.º 1—.

5. De manera general, la tesi de l'informe és que la grafia oficial del topònim de la capital valenciana ha de ser *València*, amb *e* tancada, perquè esta és la pronunciació històrica i generalitzada en tot el territori valencià, i la seua adopció està sòlidament recolzada per la lingüística històrica, els criteris internacionals de toponímia i la necessitat de promoure l'autoestima lingüística i la cohesió social valenciana. Encara que l'autor s'esforça per presentar una explicació coherent i basada en la lingüística històrica, i de fet critica durament les incongruències que detecta en altres informes, es poden identificar alguns punts en la seua pròpia argumentació que, encara que no necessàriament falsos en un sentit estricte, podrien ser percebuts com a complexos, amb un grau de deducció inferencial excessiva, o amb certes limitacions en l'explicació.

Un dels grans problemes és la «paradoxa» entre harmonia i contrast en l'obertura vocàlica. L'autor explica que la vocal *é* (tancada) es vincula sovint amb vocals de la mateixa obertura en la síl·laba posterior (com *sempre* o *llèpol*, amb *e* o *o* tancades), creant una «harmonia». No obstant això, en un procés contrari a l'harmonia que qualifica de «paradoxa», quan s'introdueixen cultismes amb una *i* o *u* (vocal més tancada) en la síl·laba posttònica, la *e* s'obri en *è* per a crear contrast (p. ex., *prèmi*, *prèdica*). Si bé els dos fenòmens (harmonia i contrast) poden coexistir i operar en diferents contextos (com ell mateix explica per a les diferents vocals segons la síl·laba següent), la descripció d'una «paradoxa» que implica que la *é* fomenta el contrast obrint la vocal és una relació causal de difícil explicació. Utilitzar el concepte d'«interacció vocàlica» per a explicar resultats oposats (tancament per harmonia, obertura per contrast) pot requerir una elaboració més explícita dels mecanismes subjacents per a una claredat absoluta. Potser no siga una fal·làcia a l'ús, però la terminologia ressalta una tensió que, si bé pot ser real en el sistema lingüístic, no queda adequadament raonada.⁵

⁵ A més a més, en no poques ocasions, l'autor empra una terminologia poc acurada i bastant obsoleta, com quan es referix a fenòmens d'obertura o tancament vocàlic que succeïxen en contextos de síl·laba travada per consonants igualment «obertes» i «tancades», no quedant clar a què es fa referència en cada cas. Per exemple, en ocasions tracta les consonants [t] i [m] incloent-les en una mateixa categoria (tancades), sense ser conscient que la jerarquia de força quant al grau de sonoritat (*sonoritat* en sentit ampli) les oposa clarament: la primera (tancada) és una obstruent (per tant, més forta), mentre que la segona (oberta) és una sonorant (per tant, més dèbil). Tal com l'autor les comprén (p. 12), ambdós serien tancades, obviant que el cas de les nasals, per exemple, és particular, ja que, pel que fa a l'articulació, són simultàniament obertes (per la cavitat nasal) i tancades (per la cavitat oral). Esta classificació, en conclusió, resulta poc adequada per a la descripció de fenòmens en contextos sil·làbics de la manera en què la presenta.

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

Id. Document: 8gmS MMYJ T5xL fVNF Fywf H7r8 3aQ=
Comprovar autenticitat en <https://sede.valencia.es>
Expedient: E-00400-2023-0000008-00

Un altre punt crític és la deducció inferencial de la cronologia del canvi *-ència* a *-ència*. L'autor afirma que el canvi del sufix *-ència* a *-ència* és «recent: de la segona meitat del XIX, o ja del segle XX» (p. 32). En base a això, dedueix que «en els segles XV, XVI, XVII i XVIII tots els valencians pronunciaríem *incontinència*, *reverència*, *preeminència*, *llicència* i *València*» (p. 42). La justificació per a esta cronologia es basa en l'observació que «un canvi es pot propagar en 100 o 150 anys» (citant l'exemple de *molt de pa* el 1850). Esta és una inferència plausible sobre la velocitat dels canvis fonètics, però no és una prova directa i documentada per al moment exacte en què el sufix *-ENTIA* va passar de *é* a *è* (note's l'absència d'estudis d'història de la llengua i fonètica històrica que l'avalen). El mateix autor reconeix una certa falta d'exactitud en altres moments, en dir «No ho sabem encara, com no sabem tampoc quan la vocal *i* en la síl·laba posttònica comença a fer que la *e* siga oberta (*prèmi*)» (p. 32). La fermesa de la deducció sobre els segles XV-XVIII es recolza en aquesta inferència, que, encara que raonable, es podria considerar un punt de suport indirecte per a una afirmació tan categòrica.

D'altra banda, sorgeix també un problema arran del reconeixement de tendències i excepcions amb explicacions no sempre exhaustives al text. L'autor explícitament indica que «els processos que fan créixer la vocal *è* són, en general, tendències, de manera que hi han excepcions» (p. 14). Esmenta casos com *selva* davant de *melsa* o *tela*. També destaca que paraules com *església*, *sèpia*, *sénia*, *séquia*, *Dénia* han mantingut la *é* històrica malgrat tindre una *i* posttònica. Si bé l'existència d'excepcions és inherent a la descripció lingüística, l'autor sovint es limita a assenyalar la seua existència o persistència històrica sense oferir una explicació estructural detallada del perquè estes paraules específiques es van desviar o es van mantindre, més enllà de la naturalesa no absoluta de les tendències. Per exemple, sobre el grup *església*, *sèpia*, *Dénia*, remet a la seua obra completa per a una explicació més concreta.

Amés amés, l'argument de la castellanització del topònim tampoc és un motiu vàlid en cap de les dos direccions. Ni l'un (aquell que afirma que l'accent tancat és per influència de la llengua d'imposició) ni l'altre (el que defén que és una pronunciació pròpia del valencià, tal com és el cas del present estudi) serien justificatius de cap canvi o manteniment. La feblesa del raonament radica en què, ho siga o no, la pronunciació seria la dels propis habitants, més enllà de les connotacions negatives que es puguen associar a una o altra per suposades càrregues ideològiques. De fet, que *València* fora una castellanització de *València* tan sols seria el reflex d'un procés sociolingüístic que els parlants podran optar o no per concebre negativament. L'única veritat en tal cas seria la d'un canvi social i lingüístic que té efectes en la llengua; la solució, molta pesar de les implicacions que poguera tindre, difícilment passaria per desterrar una grafia sense «puresa» ni arrelament o purificar-ne una altra.

Finalment, l'últim gran problema és el to i posicionament personal. L'autor subratlla l'objectivitat i la ciència com a principis del seu treball, i critica fortament els qui posen l'ideari per davant de la realitat (p. 43). Tot i això, ell mateix exposa la seua llarga trajectòria defensant la grafia *València* des de 1995 i el seu vot en contra de l'informe de l'AVL el 2016. També declara: «Per les raons que siga, sempre he confiat en la llengua que parlaven els meus pares, en la llengua de Silla, i en la llengua dels llauradors de l'Horta i de la Ribera dels anys 60 (són els que coneixia quan era adolescent; mon pare era llaurador)» (p. 39). El biaix és clar; tot parlant té dret a guiar-se per la seua forma vernacular, però no es pot extrapolar sense perdre l'objectivitat. Encara que la transparència sobre el seu posicionament és un valor acadèmic, la passió i la contundència amb què desqualifica les postures oposades (arribant a usar a consciència termes com a «heretgia», p. 43) podrien, per a alguns lectors, restar una percepció de neutralitat purament acadèmica. Tot i això, l'autor argumenta que la seua defensa es basa en fets lingüístics (recordem: no demostrats ni experimentalment ni bibliogràficament) i no en una preferència subjectiva. Qui sap si el resultat no ha sigut el contrari, cosa que el situa en l'àmbit de la defensa acarnissada amb alt to de modalització subjectiva, motiu pel qual perd força la seua argumentació.

6. De l'anterior se'n deriva que, si bé el professor Saragossà emmarca explícitament el seu treball com un «estudi tècnic» i el distingix d'un mer «informe» (p. 53) o de les «actuacions

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

Id. Document: 8gmS MMYJ T5xL fVnF Fywf H7r8 3aQ=
Comprovar autenticitat en https://sede.valencia.es
Expedient: E-00400-2023-0000008-00

poc adequades» (p. 21) d'altres organismes, l'anàlisi del seu discurs revela un alt grau de modalització i subjectivitat que l'allunya de la neutralitat esperada (totes les conclusions sanceres són un míting polític més). D'acord amb els principis d'anàlisi textual, el treball no té coherència i adequació al requeriment formal que li hauria de ser pròpia una investigació objectiva en un context administratiu. Tot i l'aspiració científica, l'informe de Saragossà està impregnat d'un to personal i persuasiu, propi d'un text que busca influir en el debat públic i social. Això es manifesta en, per exemple, valoracions personals explícites, judicis de valor i prediccions, llenguatge emotiu i metafòric (p. 40), termes polaritzadors i de confrontació (pp. 39-40), interessos sociopolítics explícits (pp. 55-57), i un posicionament ferm i combatiu (com ja s'ha comentat anteriorment a propòsit de la seua obcecació). Per tot això, no és un «estudi tècnic» i neutral en la seua presentació, a més de ser un estudi confús en el contingut i les aspiracions metodològiques.

7. En conseqüència, s'espera d'un estudi tècnic l'objectivitat —com a garantia de qualitat científica— que el propi autor predica, però en comptades ocasions deixa entreveure el fil ideològic que tant critica a companys seus, com és el cas de Garcia Illa. D'acord amb allò que comenta l'autor al respecte, en el seu article, Garcia Illa vincula la pronunciació *València* amb l'apitxat, suggerint que és una castellanització. Se li retreu, per part de Saragossà, que no considera les aportacions crucials de Gulsoy (1981) sobre l'evolució de les vocals *é* i *è*, ni la implicació que Saragossà va assenyalar el 1997 respecte a la pronunciació de *València*. L'article és descrit per Saragossà com un treball on l'autor anteposa el seu ideari (*València*) a la realitat científica. A més, segons comenta, la qualificació de «castellanisme» per a *València* per part de Garcia Illa es va fer sense considerar les estructures lingüístiques del valencià i sense proves verificables, denotant una «absència de ciència [...] absoluta» (p. 38). Deixant a banda les crítiques sobre els fonaments científics de les apreciacions de Garcia Illa allà on pertoqueuen —en certa mesura també aplicables al propi Saragossà—, la realitat bibliogràfica no pareix ser del tot contrària a què la pronunciació tancada de les vocals mitges tinga arrel en l'apitxat. De fet, Kot'átková (2023)⁶ assenyala que a les característiques tradicionals del mencionat dialecte se'n poden afegir d'altres com el tancament de les vocals obertes, sota el que l'autora denomina *neoapitsat*. Esta nova varietat «és fruit d'una interferència creixent del castellà i que es va expandint socialment i geogràfica i substituint el valencià general com a varietat col·loquial en dependència diglòssica del castellà» (p. 243). Obviant la discussió sobre l'estatus dialectal o diastràtic d'esta varietat, no pareix del tot desgavellat que el triomf de la pronunciació d'*é* sorgisca del *neoapitsat* (o almenys hi estiga relacionat), que és present arreu de la capital (i més enllà), i que sí que podria lligar-se amb la castellanització del valencià.

En qualsevol cas, la interpretació dels fenòmens lingüístics sempre depén, en certa manera, del gramàtic de torn, malgrat que açò puga provocar en ocasions relacions de fets esbiaixades. La veritat absoluta, ni tan sols en les ciències «pures i exactes» no existix, sinó que és la investigació i l'acord unànime la qual crea veritats falsables. Si és el cas d'este estudi o de la postura de l'AVL tan sols se sabrà després d'haver investigat amb paciència, asèpsia opinadora, crítica científica i, sobretot, amb voluntat d'avançar en un consens humanístic. Per tant, encara que l'autor inferix que l'objectiu de la normativa ha de ser buscar la cohesió i l'estabilitat, tenint en compte com parla la major part dels valencians i evitant dogmes, la postura del propi acadèmic s'intuïu prou intransigent. Tot i això, obviarem en estes al·legacions el debat sobre normativa i estandardització en el marc valencià, ja que això suposaria un debat molt més extens i no correspon a l'objectiu d'estes línies.

⁶ Kot'átková, A. (2023). Atrició fonològica i desestabilització de l'estàndard en la televisió valenciana. *Zeitschrift für Katalanistik*, 36, 237–262. <https://doi.org/10.46586/ZfK.2023.237-262>

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

Id. Document: 8gmS MMYj T5xL fvNf Fywf H7r8 3aQ=
Comprovar autenticitat en https://sede.valencia.es
Expedient: E-00400-2023-0000008-00

Qui sap si la raó la tindran uns o altres (o cap dels dos bàndols). Qui sap si es trobarà una solució ideal (si és que tal cosa és possible). El que sí que se sap és que peticions com estes haurien d'eixir de la voluntat acadèmica, no de la voracitat política. Malauradament, el problema ja l'assenyalava Vicent Andrés Estellés en el seu sonet cxxv d'*El gran foc dels garbons* (19581967): «El nom incògnit, sense que els filòlegs / arrodonesquen un acord unànime, / passava l'aigua com un brau remot / entre els canyars de musicat prestigi. / Tots es complauen, cristianament, / amb un principi episcopal, i accepten, / què li hem de fer, un precedent sofert, / un vassallatge o purgatori. **Oculten**, / llunyanament, **una etimologia**, / o bé vinyeta, torbadora i gràcil, / de l'alqueria, uns arbres, una fúria. / Ho han ocupat els andalusos. Bramen, / llunyanament, desesperadament, / unes vedelles. Els contesta l'aigua» [negreta nostra].

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

Id. Document: 8gmS MMYj T5xL fvNf Fywf H7r8 3aQ=
Comprovar autenticitat en <https://sede.valencia.es>
Expedient: E-00400-2023-000008-00

16
[UGTPV]

PRIMERA.- Respecte de la modificació de la forma en valencià de 'València' a 'València':

El topònim 'València' està perfectament consolidat en tots els usos institucionals, acadèmics, comunicatius, econòmics i socials. La seua modificació, en conseqüència, requeriria un consens provinent de tots aquests àmbits. La iniciativa del canvi que ara es proposa no només no compta amb aquest consens sinó que tampoc ha considerat que València és cap i casal, topònim de referència per al conjunt de la Comunitat Valenciana, que afecta la institucionalitat de la Generalitat, de la província i de nombroses entitats, organismes, organitzacions, etc., de naturalesa pública i privada, i que moltes d'aquestes l'utilitzen també com a part integrant de la seua denominació.

L'ús de la forma històrica i tradicional 'València' ha tingut i té en l'actualitat un ús normal, àmpliament generalitzat i no problemàtic. Aquesta forma, a més a més, és la que ha avalat la Generalitat, mitjançant l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, com a única institució a la qual l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana li atorga la facultat de determinar la normativa lingüística de l'idioma valencià obligatòria per a totes les administracions públiques. Així, l'AVL ja va emetre un informe l'any 2016, aprovat per majoria, en el qual conclou que la grafia adequada des del punt de vista històric i lingüístic del topònim és 'València'. En aquest informe, l'AVL va rebutjar expressament la forma 'València'.

Des d'UGT-PV entenem que el conjunt de la societat valenciana té plena confiança en l'Acadèmia Valenciana de la Llengua i absolut respecte a les seues decisions. Faltar a la lleialtat institucional i qüestionar sense fonament els treballs, el prestigi i l'autoritat que l'Estatut li atorga exclusivament a l'AVL entrebanca greument l'objectiu més important de tots i al que s'haurien de dedicar tots els esforços, que no és altre que donar especial protecció i respecte a la recuperació del valencià i assegurar el seu ús normal i oficial, lluny de polèmiques i conflictes estèrils.

SEGONA.- Respecte de l'adopció de la forma bilingüe en valencià i castellà per a la denominació de la ciutat:

L'adopció de la forma bilingüe que en resultaria del conjunt de la proposta, és a dir 'València / Valencia', no aporta res positiu a la ciutat i, en canvi, es negativa per a l'especial protecció que cal atorgar al valencià, com a llengua pròpia de la Comunitat Valenciana i com a llengua pròpia de la ciutat de València, vulnera nombrosos preceptes legals i hi introdueix perjuís i molèsties de tota classe en la vida diària de la ciutadania, incloent-hi un impacte negatiu de naturalesa econòmica que la proposta ha evitat avaluar.

La forma València és prou clara per a tot el món, no es presta a confusions i respecta la identitat i particularitat històrica i cultural de la ciutat. L'adopció innecessària de la forma bilingüe, si respectara la legalitat i no fora només una estratègia de substitució lingüística per a utilitzar exclusivament i de forma irregular la forma en castellà, comportaria que a partir de la seua aprovació la forma a utilitzar en tots els contextos institucionals, la retolació, etc., seria 'València / Valencia', de forma inseparable, ja que la legalitat estableix que els municipis que tinguen denominació en les dues llengües hauran d'utilitzar sempre el seu nom en forma bilingüe: No 'València' o 'Valencia' sinó sempre 'València / Valencia'.

D'altra banda, la proposta de la doble denominació és manifestament contrària al Reglament municipal sobre ús i normalització del valencià al municipi de València, publicat al BOP de 14 de maig de 2005, el qual té per objecte genèric el desenvolupament i l'aplicació en l'àmbit d'actuació municipal de l'Ajuntament de la Ciutat de València, allò que disposa l'article seté de l'Estatut

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

Id. Document: 8gmS MMYJ T5xL fVNF Fywf H7r8 3aQ=
Comprovar autenticitat en <https://sede.valencia.es>
Expedient: E-00400-2023-0000008-00

d'Autonomia i la Llei de les Corts Valencianes 4/1983, d'Ús i Ensenyament del Valencià. En aquest sentit, el referit reglament estableix el valencià com a llengua usual de l'Ajuntament de la Ciutat de València i la seua Administració Municipal i compromet l'Ajuntament en protegir la seua recuperació i fomentar-ne l'ús en tots els actes de la vida ciutadana.

L'article 16 d'aquest mateix Reglament municipal sobre ús i normalització del valencià al municipi de València estableix de forma inequívoca i taxativa que tots els topònims del terme municipal tenen com a forma oficial la valenciana, que és la tradicional, la històrica i la correcta.

Pel que fa a l'impacte econòmic de la modificació que impulsa la proposta, des d'UGT-PV advertim que, per molt que l'expedient no incorpore cap avaluació, el dany és incalculable, ja que afecta no només a l'activitat de la corporació municipal sinó que tindrà un cost enorme que recaurà sobre la ciutadania i l'activat dels particulars, en tant que impactarà de ple sobre la identitat de marca de la ciutat que requereix claredat, previsibilitat i estabilitat per a l'activitat empresarial i comercial, turística, acadèmica i científica, sociocultural, etc.

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

17
[PODEMOS]

1. El valencià és la llengua pròpia de la ciutat de València.

L'article 6.1 de l'Estatut d'Autonomia estableix que el valencià és la llengua pròpia de la Comunitat Valenciana. L'article 2 del Reglament municipal sobre ús i normalització del valencià al municipi de València indica que el valencià és la llengua pròpia de València.

Totes les institucions tenen l'obligació de conservar-lo i promoure'l i la primera forma de mostrar-ho i comunicar-ho a tota la societat és la denominació oficial de les nostres institucions. En eixe sentit la denominació oficial del nostre territori és únicament en valencià: Comunitat Valenciana.

Coherentment amb aquest criteri, altres institucions i divisions administratives es denominen en Valencià: la província de València, la Universitat de València, la Diputació de València, entre altres.

La capital no pot ser una excepció: també ha de fer palès des de la seua denominació que el valencià és la nostra llengua pròpia i no ha de ser una excepció introduint una doble denominació que pot crear confusió en l'àmbit administratiu, acadèmic, comunicatiu, cartogràfic.

2. La proposta de canvi de nom a una forma bilingüe no és ni obligada ni necessària.

La disposició addicional segona de la Llei 4/1983, d'Ús i Ensenyament del Valencià estableix que la ciutat de València forma part del territori de predomini lingüístic valencià. El Decret 69/2017, de 2 de juny, del Consell, permet per això que la denominació oficial siga exclusivament en valencià.

Este és el camí natural que bona part dels municipis estan adoptant d'acord amb l'especial atenció cap a la recuperació de la llengua pròpia que li procura la legislació vigent. No existeix cap obligació legal ni cap necessitat objectiva que exigisca la transformació en una fórmula composta amb l'excusa del bilingüisme, especialment quan l'actual forma oficial és completament identificable també pels parlants de la llengua castellana.

3. La proposta de canvi de nom aprofundeix en la minorització del valencià.

El valencià ha estat progressivament minoritzat i la seua presència en els espais públics és clau per a garantir-ne la igualtat efectiva amb el castellà.

L'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana estableix al seu article 6.5: "S'atorgarà especial protecció i respecte a la recuperació del valencià".

Els topònims en valencià contribueixen a la normalització de l'ús social i institucional del valencià. Modificar la forma "València" per una denominació duplicada suposa una forma de banalització del valencià, una deslegitimació de la normativa oficial i del propi autogovern, així com un retrocés simbòlic inacceptable en termes de dignitat lingüística.

En un context de forta castellanització, la potenciació del valencià passa per la seua visibilitat en l'àmbit oficial: escoltar-lo cada vegada que es parle de València sí que fomenta el valencià, la forma bilingüe, no.

La ciutat de València com a capital de la Comunitat Valenciana hauria de ser capdavantera a tindre el seu topònim oficial únicament en valencià i reforçar així el paper de la llengua com a element cohesionador i simbòlic del territori.

4. La proposta de canvi de nom no respecta la toponímia tradicional.

Els topònims tradicionals són part del patrimoni cultural immaterial, tal com diu l'article 2a de la Llei 10/2015 per a la salvaguarda del patrimoni cultural immaterial. Els poders públics han d'exercir una acció general de salvaguarda i protecció d'este patrimoni, del qual el valencià és una expressió importantíssima. El topònim València és el tradicional, per protegir-lo i salvaguardar-lo cal usar-lo sempre, en tot context i, especialment, fora del nostre àmbit lingüístic: és així com es fa saber a tot el món que la Comunitat Valenciana i València tenen una llengua pròpia.

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

Id. Document: 8gmS MMYJ T5xL fvNf Fywf H7r8 3aQ=
Comprovar autenticitat en https://sede.valencia.es
Expedient: E-00400-2023-0000008-00

5. L'ajuntament no té competència per establir la correcta forma dels topònims.

L'Acadèmia Valenciana de la Llengua és l'única autoritat estatutària en matèria lingüística. A més, el DECRET 69/2017 de 2 de juny, del Consell, de regulació dels criteris i procediment per al canvi de denominació dels municipis i altres entitats locals de la Comunitat, estableix al seu Article 3, apartat 1: L'Acadèmia Valenciana de la Llengua és la institució que té la competència per a fixar les formes lingüísticament correctes de la toponímia valenciana.

L'AVL en cap moment ha estat consultada.

El canvi proposat es fonamenta en criteris aliens a la normativa oficial i contradiu el que estableix el el mateix decret Decret 69/2017 del Consell, segons el qual la denominació ha de respectar la tradició lingüística i històrica.

6. La proposta de canvi de nom incompleix el Reglament municipal sobre ús i normalització del valencià al municipi de València

El Reglament municipal sobre ús i normalització del valencià al municipi de València estableix al seu article 16.

1.- Tots els topònims del terme municipal tenen com a forma oficial la valenciana, que és la tradicional, la històrica i la correcta.

2.-Tots els noms de carrers, places, avingudes i, en general, qualsevulla denominació que serveixa per a indicar un indret o espai determinat dins del territori municipal, així com la toponímia menor del terme municipal, tenen com a forma oficial la valenciana.

És evident que això s'ha d'aplicar, en primer lloc, al nom de la mateixa ciutat.

7. La doble denominació és una eina de substitució lingüística

La proposta de canvi estableix una doble denominació oficial: "Valencia/València". Esta decisió no respon a cap necessitat real de la ciutadania i suposa una duplicitat innecessària i perillosa. La doble denominació no només dilueix la forma històrica i normativa "València", sinó que obri la porta a substituir la forma pròpia amb la forma castellana.

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

Id. Document: 8gmS MMYj T5xL fvNf Fywf H7r8 3aQ=
Comprovar autenticitat en <https://sede.valencia.es>
Expedient: E-00400-2023-0000008-00

18
[Á. J. M. A.]

1. Consolidació institucional, social i cultural

La forma «València» (amb “e” oberta) està consolidada com a denominació oficial des de fa dècades i és la que utilitzen les institucions, els mitjans de comunicació, les entitats culturals i la societat civil en general. És també la forma establida a partir de les Normes de Castelló (1932), reconegudes com a base de la normativa actual.

L'ús de la forma «València» en valencià està científicament avalat per la comunitat científica, les universitats valencianes i la pròpia Acadèmia Valenciana de la Llengua (AVL), que és la institució encarregada de la normativa del valencià, segons l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana (art. 6.8). Aquesta forma reflecteix la pronunciació històrica del nom de la ciutat en valencià i és la que correspon amb l'evolució fonètica de la llengua.

A nivell científic-lingüístic, la variant «València» amb accent obert s'ajusta a les regles fonètiques del valencià, sent la forma que correspon en la seua evolució al llarg dels segles. Contràriament, la forma «València» (amb accent tancat) que es proposa no només és incorrecta, sinó que també constitueix una alteració no avalada per la tradició històrica ni per la comunitat científica.

2. La legislació aplicable

La legislació vigent a la Comunitat Valenciana estableix un marc normatiu clar sobre l'ús del valencià i les seues normes lingüístiques, que han de ser respectades en els documents oficials.

L'article 6 de l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana estableix que el valencià és llengua pròpia del nostre país. El valencià és oficial, juntament amb el castellà, en l'àmbit de la Comunitat Valenciana, i, encara que l'Estatut garanteix que ambdues llengües han de ser respectades i utilitzades en peu d'igualtat en els actes oficials, aquesta llei orgànica de l'Estat també estableix que s'atorgarà una especial protecció i respecte a la recuperació del valencià.

La Llei 7/1983, de 23 de novembre, de la Generalitat Valenciana, dels Drets Lingüístics dels Valencians, garanteix el dret dels ciutadans a utilitzar tant el valencià com el castellà en la vida pública i administrativa, i estableix les bases per a la normalització del valencià en tots els àmbits.

Segons la disposició addicional segona de la Llei 4/1983, d'Ús i Ensenyament del Valencià, la ciutat de València forma part del territori de predomini lingüístic valencià. El Decret 69/2017, de 2 de juny, del Consell, permet que la denominació oficial siga exclusivament en valencià en aquest cas, sent el camí natural que bona part dels municipis estan adoptant d'acord amb l'especial atenció cap a la recuperació de la llengua pròpia que li procura el propi Estatut d'Autonomia.

El Decret 69/2017, en el seu article 4.3, estableix que: «En el cas que la denominació siga bilingüe, la forma en valencià figurarà en primer lloc en el cas de municipis situats en zones de predomini lingüístic valencià.»

La proposta «Valencia/València», que va aprovar l'equip de govern al ple del 26 de setembre de 2023, incompleix clarament aquest article, anteposant la forma en castellà a la valenciana, actualment oficial, cosa que vulnera directament el marc normatiu vigent i invalida legalment la proposta en els termes formulats.

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

Id. Document: 8gmS MMYj T5xL fvNf Fywf H7r8 3aQ=
Comprovar autenticitat en <https://sede.valencia.es>
Expedient: E-00400-2023-0000008-00

A més, el canvi proposat a «València» amb e tancada es fonamenta en criteris aliens a l'ample consens científic i a la normativa oficial de l'AVL, i, per tant, contradiu el que estableix el Decret 69/2017 del Consell, segons el qual la denominació ha de respectar la tradició lingüística i històrica.

3. El risc d'una denominació bilingüe per a la unitat lingüística i cultural

La proposta de modificar la denominació oficial a una forma bilingüe «Valencia / València» podria generar confusió tant en la ciutadania com en les administracions públiques. Introduir dues formes distintes de referir-se a la ciutat no només pot socavar la normalització del valencià, sinó també crear divisions innecessàries entre les comunitats lingüístiques.

L'ús de la denominació «Valencia» en els documents oficials podria ser interpretat com una imposició de la llengua espanyola sobre la llengua valenciana, debilitant la presència i l'ús del valencià en l'esfera pública. La coexistència de les dues denominacions «Valencia/València» també podria donar lloc a discrepàncies i dubtes sobre la forma correcta d'escriure el nom de la ciutat, la qual cosa afectaria la claredat i la coherència en els documents oficials.

Com és evident, la forma bilingüe no està en cap cas raonada ni justificada per cap informe lingüístic, contravenint clarament el procés legal. Per tant, el procediment impulsat pel govern local de l'Ajuntament de València incorre en un defecte greu de forma i la proposta ha de ser desestimada de manera immediata per incompliment dels requisits legals.

El doblet proposat «Valencia/València» és completament redundant. L'única diferència entre ambdues formes és un accent i, per tant, no hi ha cap motiu de comprensibilitat ni d'identificació que justifique la introducció d'un nom artificios o duplicat.

El valencià i el castellà són dues llengües romàniques i, per tant, fonèticament i ortogràficament no hi ha diferències substancials que dificulten identificar la ciutat. Posem per cas: no és com el nom de la ciutat de Dublín, que en anglés és «Dublin» però en gaèlic és «Baile Átha Cliath». La forma actual «València» és perfectament entesa per la totalitat de la població, amb independència de la llengua habitual, inclús per a persones estrangeres que visiten la ciutat.

4. Precedent institucional: la Comunitat Valenciana

El mateix Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana estableix oficialment la denominació «Comunitat Valenciana», de manera exclusiva en valencià, per a tot el territori autonòmic, incloses les comarques històricament castellanoparlants. Aquest fet no ha generat cap conflicte legal ni social, i és un precedent clar que avala que la forma única «València», per al que, segons l'Estatut d'Autonomia, és el seu cap i casal, és perfectament compatible amb la convivència lingüística i el respecte institucional.

5. El risc de la substitució lingüística

El nom «València» és un reflex de la nostra història, cultura i llengua. Alterar-lo, com es proposa, podria restar valor a la llengua valenciana i obrir la porta a futurs intents de modificar altres formes lingüístiques en favor d'una visió uniformista i assimilatòria a la llengua castellana.

A nivell cultural, «València» amb accent obert és la forma que preserva la nostra identitat lingüística davant dels intents d'homogeneïtzació cultural. Qualsevol intent de "blanquejar" o "diluir" la forma valenciana en favor d'una opció bilingüe socavaria l'esforç històric de recuperació del valencià com a llengua d'ús públic i administratiu.

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

Id. Document: 8gmS MMYj T5xL fvNf Fywf H7r8 3aQ=
Comprovar autenticitat en <https://sede.valencia.es>
Expedient: E-00400-2023-0000008-00

6. Impacte en l'àmbit educatiu i cultural

En un context en què el valencià necessita estabilitat i suport, aquest canvi suposaria una interferència innecessària en l'ensenyament i la promoció de la llengua. Implicaria justificar davant l'alumnat i la societat una excepció ortogràfica que no té cap fonament pedagògic ni lingüístic.

7. Cost econòmic injustificat

L'adopció d'un nou topònim comportaria despeses públiques en senyalització, material institucional, logotips, documentació oficial i imatge corporativa. Tot això, sense cap benefici tangible ni demanda social que ho justifique. A més, es generaria discrepància amb noms oficials d'altres entitats o demarcacions, com ara la província de València, la Diputació de València, la Universitat de València, la Universitat Politècnica de València...

8. Riscos jurídics per a l'Ajuntament de València

Contràriament al que pretén aquest nou procediment, la forma «València» va ser establida com a denominació oficial única pel Decret 16/2017, de 10 de febrer, del Consell, a proposta de l'Ajuntament i amb informe favorable de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua (AVL). Aquesta decisió es va prendre dins d'un procediment plenament legal, transparent i motivat, on l'impuls polític era completament harmònic amb el respecte a l'àmbit jurídic i lingüístic.

Cap element nou, jurídic ni lingüístic, justifica revertir aquesta decisió ni iniciar un nou procés contradictori amb la normativa lingüística oficial.

L'Acadèmia Valenciana de la Llengua és legalment l'única autoritat normativa i no avala aquest canvi. L'article 6.8 de l'Estatut d'Autonomia i la Llei 6/1998 reconeixen l'AVL com a autoritat normativa del valencià. No consta cap nou informe d'aquest organisme que avale el canvi proposat, com sí que es va emetre favorablement en 2016 per a la forma «València».

El suposat debat sobre si l'accent de «València» s'ha d'escriure obert o tancat correspon, en tot cas, única i exclusivament a l'àmbit lingüístic i ja ha estat resolt normativament per l'AVL, com consta en el propi expedient. Cap Ajuntament pot contradir o reinterpretar les decisions de l'òrgan estatutari competent en matèria lingüística, ja que fer-ho suposaria una vulneració manifesta del principi de legalitat.

Si s'adopten decisions amb coneixement de la seua contradicció amb l'ordenament jurídic vigent, podrien arribar a tindre conseqüències de responsabilitat administrativa o fins i tot penal, segons el que preveu l'article 404 del Codi Penal en casos de resolució arbitrària amb coneixement dels fets (prevaricació administrativa).

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

Id. Document: 8gmS MMYJ T5xL fvNf Fywf H7r8 3aQ=
Comprovar autenticitat en https://sede.valencia.es
Expedient: E-00400-2023-000008-00

19
[J. S. G. G.]

Que l'actual govern del partit Popular i Vox, vol canviar el nom de la nostra ciutat d'una forma contrària a la lingüística i per raons de crear enfrontament polític entre els valencians.

Que tot i ser possible que la pronunciació de València per alguns valencians siga tancada i no oberta, també passa en moltes localitats d'altres àmbits lingüístics que pronúncien "Zevilla" però obviament segueixen la normativa i escriuen Sevilla, o pronúncien "Madriz" però obviament escriuen Madrid, per descomtat acò també passa a les diferents formes de pronunciar London per les múltiples variants de parla anglesa. Aquest cas és similar podem dir "València" però escrivim València. Perque una cosa és parlar i un altra escriure. Aquest assumpte seria inconcebible en la llengua castellana.

20
[Unió Consumidors CV]

PRIMERA.- Tal com consta en l'expedient instat per l'**AJUNTAMENT DE VALÈNCIA**, el canvi de denominació dels municipis a la Comunitat Valenciana està regulat en el Decret 69/2017, de 2 de juny, del Consell, que atribueix a l'**Acadèmia Valenciana de la Llengua (AVL)** la competència exclusiva per a fixar les formes correctes de la toponímia valenciana, d'acord amb l'article 41 de l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana.

Este marc normatiu garanteix seguretat jurídica i evita la confusió de la ciutadania en qüestions tan essencials com la denominació oficial dels municipis. Qualsevol intent de modificar la denominació sense l'informe preceptiu de l'AVL suposa una vulneració de l'ordenament jurídic i als drets de les persones consumidores i usuàries, que exigixen estabilitat i coherència en els actes de l'Administració i que estos s'ajusten a la normativa vigent.

SEGONA.- En el cas de la ciutat de València, existix ja un pronunciament exprés de l'**AVL** arrellegat en el Decret 16/2017, de 10 de febrer, on es conclou, després d'una anàlisi tècnica i científic, que la forma adequada és **VALÈNCIA**. Esta decisió va ser fruit d'un procediment rigorós i participatiu que va posar fi a un debat que no pot reobrir-se contínuament i del qual ja hi havia un pacífic consens social.

Replantejar ara esta qüestió implica un exercici d'inseguretat jurídica, contrari al principi de confiança legítima (arts. 3.1.e de la Llei 40/2015 i 9.3 CE), que perjudica directament la ciutadania, als establiments comercials, empreses i administracions, obligando a assumir noves càrregues econòmiques i administratives innecessàries, derivades de la modificació de documents, registres, rètols, logos i materials oficials i privats, i els imports dels quals haurien de destinar-se en major benefici de la ciutadania i dels seus drets com a persones consumidores i usuàries.

TERCERA.- El Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana, en sentència ferma 408/2019, ja va avalar la legalitat del topònim **VALÈNCIA**, validant el procediment

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

Id. Document: 8gmS MMYj T5xL fVNF Fywf H7r8 3aQ=
Comprovar autenticitat en <https://sede.valencia.es>
Expedient: E-00400-2023-0000008-00

administratiu i els informes aportats en el seu moment, per la qual cosa reobrir este debat suposa una utilització de recursos públics que haurien de destinar-se a resoldre problemes més apremiants de la ciutadania, especialment, a través de les entitats associatives que treballem per a la defensa i protecció dels seus drets.

QUARTA.- En tot cas, en el present expedient de referència es fa necessari, conforme al ja exposat, comptar amb l'informe de l'AVL, a fi de poder disposar de tota la informació necessària per a l'adopció d'un acord, malgrat considerar que el debat social estava ja suficientment tancat i era una decisió de pacífic i generalitzat compliment.

QUINTA.- L'expedient oblida, a més, un informe d'impacte pressupostari. És imprescindible avaluar el cost que este canvi suposaria no sols per a l'Administració, sinó també per a empreses, professionals, associacions i entitats, que es veurien obligats a modificar documentació, retolació, registres i materials identificatius, perjudicant greument l'interés econòmic de les persones consumidores i usuàries, que veurien repercutit íntegrament este cost en el moment de la contractació de productes o servicis, o en la seua renovació, incrementant el preu en un moment, a més, d'alta inflació.

En conseqüència, estes càrregues econòmiques injustificades lesionen greument els drets de la ciutadania, perjudiquen els interessos de les persones consumidores i usuàries, i atempten contra el principi d'eficàcia i eficiència en la despesa pública.

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

Id. Document: 8gmS MMYj T5xL fvNf Fywf H7r8 3aQ=
Comprovar autenticitat en <https://sede.valencia.es>
Expedient: E-00400-2023-000008-00

21 [P. B. G.]

PRIMERA.- Com bé consta en el present expedient, el canvi de denominació dels municipis de la Comunitat Valenciana està subjecte al procediment i regulació previst en el Decret 69/2017, de 2 de juny, del Consell. Una norma que concedix a l'Acadèmia Valenciana de la Llengua (AVL) la competència exclusiva per a fixar les formes lingüísticament correctes de la toponímia valenciana (art. 3 Decret 69/2917) en coherència amb l'article 41 de l'Estatut d'Autonomia pel qual estableix que la normativa lingüística la fixa l'AVL.

Esta qüestió, coneguda pels Servicis implicats en este procediment, va ser recordada expressament en un informe emés pel Secretari General del Ple i el Lletrat de la Ciutat en data 25 de setembre de 2023 a petició dels Grups Socialista i Compromís. En este informe, que obra en el Foli 28 de l'Expedient administratiu, es pot llegir el següent:

la normativa lingüística a la Comunitat Valenciana la fixa l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, de conformitat amb el que es disposa en l'article 41 de l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana i sol·licita't un canvi denominació de conformitat amb les Normes del Puig infringiria l'ordenament jurídic".

Per això, atés que el nom de la ciutat no podrà canviar-se sense la validació de l'AVL, el Decret 69/2917 arplega que tots els municipis puguem sol·licitar a esta Institució *l'emissió d'informes o dictàmens i la realització d'estudis*" per a la modificació de la seua denominació (art. 7.2 del Decret 69/2917).

Si bé, la norma també permet que les entitats locals recapten l'informe fora de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua a través de la contractació d'un estudi emés a un *"expert lingüista"* malgrat que posteriorment *-en la fase del procediment tramitada en la Generalitat Valenciana-* no puga ser aprovada la modificació sense l'informe favorable de l'Acadèmia (Arts. 7.1, 10 i 11 del Decret 69/2917).

SEGONA.- En el cas de la denominació de la nostra Ciutat ens trobem davant un cas peculiar i amb la seua pròpia idiosincràsia perquè **el topònim va ser modificat fa a penes huit anys a través del del Decret 16/2017, de 10 de febrer, del Consell.** Un Decret que va posar fi al procediment de canvi de denominació iniciat en este Ajuntament l'any 2015 (*Expedient E-01304-2015000001-0 del Gabinet de Normalització Lingüística*) i **en el qual l'Acadèmia es va pronunciar expressament a través de l'informe aprovat per l'Acord del Ple de l'AVL de data 16 de desembre de 2016 que conclou que "la grafia adequada des del punt de vista històric i lingüístic del topònim és VALÈNCIA".**

Per tant, llevat que l'AVL modifique o deixi sense efecte el citat informe, la posició de l'Acadèmia *-emsa des d'un rigorós criteri tècnic i recolzat per una ampla majoria dels seus membres-* és que la nostra ciutat reba el nom de València.

Per això, respecte al fons de la qüestió d'estes al·legacions *-la procedència o improcedència de la modificació del topònim cap a la forma València-* **ens adherim expressament a l'argumentació arplegada per l'informe tècnic emés en el seu moment per l'AVL en ser esta la Institució amb competència exclusiva per a fixar les formes lingüísticament correctes**

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	7189850607494309229 89901720561356016792 83739246

Id. Document: 8gmS MMYj T5xL fvNf Fywf H7r8 3aQ=
Comprovar autenticitat en <https://sede.valencia.es>
Expedient: E-00400-2023-0000008-00

de la toponímia valenciana i reunir acadèmics experts amb acreditada competència científica i acadèmica així com a personalitats de l'ensenyança lingüística i cultura valenciana.

Segons s'arreplega en este Informe:

“La normalització de la toponímia és el procés a través del qual les denominacions geogràfiques queden incloses dins del sistema lingüístic al qual pertanyen mitjançant l'aplicació d'unes normes establides prèviament per una autoritat competent en la matèria. Les regles ortogràfiques o gramaticals aplicades als noms propis no poden ser diferents a les aplicades als noms comuns del mateix idioma.

Este no és un procés exclusiu del valencià, sinó que té un àmbit internacional, ja que es du a terme en la majoria de llengües del món. En este sentit les Nacions Unides han creat el Grup d'Experts en Noms Geogràfics, l'objectiu del qual és fomentar l'establiment i la divulgació de les formes normalitzades dels topònims.

L'AVL, des del començament de la seua activitat, ara fa quinze anys, ha tingut com a objectiu la normalització de tota la toponímia valenciana: la menor, consignada en les obres Corpus toponímic valencià (2009) Nomenclàtor Toponímic Valencià (en construcció), i la major, constituïda pel nom dels municipis valencians i els grans accidents geogràfics. En este sentit l'Acadèmia Valenciana de la Llengua considera que la denominació dels topònims majors ha d'estar constituïda per l'endònim, és a dir, la denominació en oficial la llengua de la zona, escrita correctament, segons les normes ortogràfiques actuals establides en les obres normatives.

Quan l'AVL començà la seua activitat l'any 2001, dels 395 pobles de les comarques valencianoparlants, 71 no tenien la seua denominació oficial correctament escrita en valencià. En este temps de funcionament s'ha afavorit la normalització de la denominació de 37 municipis, però encara hi ha 34 topònims que no es consideren correctes per diversos motius. Entre estos es troba el de la primera ciutat valenciana, capital de la província i de la comunitat autònoma.

La disciplina Onomàstica a través de les seues obres i dels seus autors de referència ha establert quines són les qüestions que s'han de tindre en compte a l'hora de fixar la forma gràfica d'un topònim per a aconseguir un ús social cohesionat i estable. Estos elements són els següents: l'etimologia, la pronunciació i la documentació o tradició escrita.

2. Etimologia

Valentia és una fundació romana de l'any 138 abans de Crist tal com es coneix per Titus Livi, que en va transmetre la notícia de la fundació utilitzant les paraules: «quod vocatum est Valentia». Per tant, se sap que la denominació de la ciutat es formà a partir del nom abstracte del llatí clàssic VALĒNTĪA 'força, fortalesa', amb e breu. Al seu torn, els àrabs quan arribaren al nostre territori al segle VIII adaptaren el semicultisme com a Balansiya.

En la nostra llengua, la e breu tònica del llatí clàssic, convertida en e oberta ([é]) en llatí vulgar, va experimentar un tancament generalitzat en e tancada ([é]). Només es va mantindre oberta en cinc contextos, considerats obridors, com els que presenten les paraules t[é]rra, c[é]l, c[é]rt, div[é]ndres i d[é]u. Totes les altres ee breus del llatí clàssic es van tancar: v[é]nt, b[é], v[é], t[é], s[é]mpre, s[é]rp i h[é]rba. Així, originàriament, VALĒNTĪA i totes les paraules formades amb el sufix -ĒNTĪA es pronuncien en la nostra llengua amb e tancada ([é]): Val[é]ncia,

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

Id. Document: 8gmS MMYJ T5xL fvNf Fywf H7r8 3aQ=
Comprovar autenticitat en https://sede.valencia.es
Expedient: E-00400-2023-000008-00

equival[é]ncia, resist[é]ncia, paci[é]ncia i consci[é]ncia, igual com els adjectius corresponents, que també tenien e breu en llatí, val[é]nt, equival[é]nt, resist[é]nt, paci[é]nt i consci[é]nt.

Posteriorment, per dissimilació amb la i tancada de la penúltima síl·laba, es produí l'obriment de la e del sufix -encia, i així, en la major part dels nostres parlars, es pronuncien amb e oberta ([é]) tant el nom de la ciutat de València, com els noms comuns formats amb este sufix, com ara equival[é]ncia, resist[é]ncia, paci[é]ncia i consci[é]ncia. Però s'ha conservat l'antiga pronunciació amb e tancada en el cas del sufix -encia en la diòcesi de Girona i en el valencià meridional, on diuen Val[é]ncia, equival[é]ncia, resist[é]ncia, paci[é]ncia i consci[é]ncia. En el valencià central i septentrional, així com en part de la resta de varietats occidentals, encara que el sufix es pronuncia amb e oberta (com ara en equival[é]ncia, resist[é]ncia, paci[é]ncia i consci[é]ncia), el nom de la capital valenciana i el de la població de la Vall d'Àneu es pronuncien amb e tancada (Val[é]ncia i Val[é]ncia d'Àneu).

3. Documentació i tradició escrita

*El fet que es tracte del topònim major d'una de les ciutats més importants del Mediterrani i que històricament haja format part del nom de l'antic Regne, fa que se'n puga constatar una llarga tradició gràfica. D'altra banda, també és cert que la consolidació del sistema d'accentuació en valencià és relativament recent; per tant, **la constatació del timbre de la vocal només es podrà observar en les formes gràfiques documentades en els últims huitanta anys.***

La utilització de la forma València amb accent agut és inexistent en els usos oficials i apareix en comptades ocasions en obres o documents molt concrets. En canvi, la forma València amb accent greu és la utilitzada generalment quan el topònim apareix en valencià. És la que recomanà Manuel Sanchis Guarner en la seua Contribució al Nomenclàtor Geogràfic del País Valencià (1966) i la que han utilitzat reconeguts escriptors en les obres més representatives de la nostra literatura recent.

La denominació amb accent greu és la que apareix en l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana (2006); és també la forma oficial establida com a nom de la província en la Llei 25/1999, de 6 de juliol, per la qual es declaren cooficials les denominacions Alacant, Castelló i València per a les províncies que integren la Comunitat Valenciana; és la que utilitza l'Ajuntament de València en els seus impresos, logos, web, etc.; també la que dona nom a la Universitat de València, la Universitat Politècnica de València i la Diputació de València.

València és la denominació que apareix en les gramàtiques i els diccionaris utilitzats pels valencians com a obres bàsiques de consulta, així com en les obres normatives actuals de l'AVL, el Diccionari normatiu valencià (2016) i la Gramàtica normativa valenciana (2006), on s'explicita que el topònim València s'escriurà amb accent greu, tot i que es pronuncia amb e tancada en valencià, igual que altres paraules, com ara sèrie, bèstia o època.

*Tant l'obra Corpus toponímic valencià (2009) com el document Els pobles valencians (2016), com també el manual Criteris per a la fixació de la toponímia valenciana (2015), **consignen la forma València com la denominació normativa per a referir-se al Cap i Casal.***

Esta última obra exposa clarament les pautes que s'han de seguir en el procés de normalització de la toponímia (pàg. 44): «la variabilitat de les formes que apareixen en toponímia va lligada molt estretament a la variació dialectal i als diversos parlars vius en el nostre territori. Però la codificació ortogràfica actual i la fixació del lèxic actuen com a elements anivelladors o orientadors entre tota eixa variabilitat. Es tracta de conjuminar dos

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

Id. Document: 8gmS MMYJ T5xL fvNf Fywf H7r8 3aQ=
Comprovar autenticitat en https://sede.valencia.es
Expedient: E-00400-2023-000008-00

tendències oposades: d'una banda, la necessitat de preservar la identitat del topònim, i per tant de respectar les formes populars que servixen de referència identificadora, i de l'altra, la necessitat de fixar el topònim segons la tradició oral, però tenint en compte la tradició escrita i la normativa lingüística pròpia de tota llengua de cultura.

4. Pronunciació del topònim

El timbre de la e tònica del nom de la ciutat es pronuncia tancat pels valencians i també per part dels parlants de la resta de varietat occidental de la llengua mentre que en les varietats orientals el topònim té un timbre obert llevat del Bisbat de Girona. En canvi, **la paraula comuna culta valència es pronuncia amb e oberta val[é]ncia, segons es fa constar en el Diccionari normatiu valencià (2016).**

Per tot això, atès el que s'ha exposat amb anterioritat, prenent en consideració la proposta de l'Ajuntament, valorant sobretot la continuïtat d'una tradició escrita ja consolidada, i amb la finalitat de contribuir a la normalització de la llengua en tots els aspectes, la Secció d'Onomàstica, d'acord amb el que preveuen l'article 4.1 del Decret 58/1992, de 13 d'abril, del Govern valencià, pel qual es regula el procediment per a l'alteració del nom dels municipis; l'article 21 de la Llei 8/2010, de 23 de juny, de la Generalitat Valenciana, de Règim Local de la Comunitat Valenciana, i l'article 7, apartat b, de la Llei 7/1998, de 16 de setembre, de Creació de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, considera que, encara que la pronunciació recomanada per als valencians és amb e tancada, **la grafia adequada des del punt de vista històric i lingüístic del topònim és VALÈNCIA.**

Amb este informe i argumentació queda acreditat que **l'AVL recolza la fórmula València per al topònim de la nostra ciutat i que expressament rebutja el terme València.**

TERCERA.- Que des del primer moment en el qual el Consell va aprovar -amb l'informe favorable de l'AVL- València com a nom oficial de la nostra ciutat (Decret 16/2017), els Regidors del Partit Popular de València van intentar revertir eixa situació a través d'accions legals amb la finalitat de mantindre el nom oficial de la ciutat en castellà i fer ús de València (amb accent tancat en lloc d'obert) per al topònim valencià.

Tal com consta en l'Expedient E-01304-2015000001-00 del Gabinet de Normalització Lingüística, els Regidors del Grup Popular van interposar recurs de reposició, una mesura cautelar i un recurs contenciós administratiu contra el Decret que aprovava la denominació València com a nom oficial de la ciutat. No obstant això, totes estes accions -basades purament en interessos partidistes i ideològics del Partit Popular- van ser desestimades per la Secció Primera de la Sala contenciosa administrativa del TSJ de la Comunitat Valenciana que, en la seua **Sentència ferma del TSJCV Núm. 408/2019 de 10 de juliol, va declarar ajustat a Dret el canvi de denominació de la ciutat a València.**

El rellevant d'esta situació -més enllà que el TSJ declarara ajustat a Dret que la nostra ciutat reba el nom oficial de València- són **tres qüestions:**

1. En primer lloc, l'evidència que este nou expedient de canvi de denominació oficial de la ciutat (E- 00400-2023-000008-00) es basa en una espècie de revengisme polític en el qual el Partit Popular pretén aprovar a la força -sense acord polític i sense l'aprovació de l'AVL- allò en què no li van donar la raó els Tribunals. Una

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

Id. Document: 8gms MMYJ T5xL fvNf Fywf H7r8 3aQ=
Comprovar autenticitat en https://sede.valencia.es
Expedient: E-00400-2023-000008-00

acció que es duu a terme exclusivament per raons polítiques i ideològiques i al marge del criteri tècnic i lingüístic.

2. En relació amb l'anterior, que la modificació impulsada per la Regidoria a favor del terme bilingüe València/València se sustenta en un únic informe que va ser encarregat discrecionalment a favor

de D. Abelard Saragossà Alba. Un lingüista al qual ja es feia referència en l'informe de la RAC utilitzat pel Partit Popular en el seu recurs contenciós administratiu de 2017 enfront del topònim València i que, per tant, des de llavors es podia saber que el seu informe afavoriria als interessos del Grup Popular.

3. Finalment, no es pot obviar l'actuació dels Serveis de l'Ajuntament de València. I és que, a pesar que els càrrecs polítics de l'Ajuntament pugen canviar, l'Administració continua sent la mateixa

i, en conseqüència, queda subjecta als seus propis actes, a la seguretat jurídica i a la confiança legítima (arts 3.1. e Llei 40/15 i 9.3 i 103 CE).

En este sentit, resulta molt difícil entendre que els Serveis d'esta Administració -com el Gabinet de Normalització Lingüística, la Secretaria General del Ple o l'Assessoria Jurídica- pogueren defensar fa tan sols cinc anys -tant en via administrativa com en via judicial- que el nom que havia de rebre la nostra ciutat era València -malgrat conèixer el criteri de Abelard Saragossà- i ara pugen justificar que eixe terme seria erroni i el correcte seria València.

QUARTA.-En relació amb la seguretat jurídica i la confiança legítima no podem obviar que la utilització del topònim "València", amb accent obert, va ser introduït progressivament a l'Ajuntament a partir de l'any 2009 (precisament durant l'Alcaldia de Rita Barberá) després d'acatar les resolucions i recomanacions de l'AVL.

Com a prova d'això podem acudir a l'Acta de Sessions de l'Ajuntament de València del Ple celebrat en data 30 d'octubre de 2009 en el qual el Grup Municipal Socialista va presentar una moció per a modificar el logotip de l'Ajuntament de València perquè passara a ser "Ajuntament de València". En eixe moment la posició del Grup Popular, segons consta en l'acta, va ser la següent:

"El Sr. Grau Alonso (PP), expressant-se en valencià, va agrair al Sr. Soto que diga que l'estan fent bé. Va respondre que, en efecte, l'AVL va acordar recentment que el topònim de la ciutat és València. Va aduir que fins llavors no hi havia una determinació clara. No obstant això, va prosseguir, per no reobrir un debat innecessari i improductiu, en totes les publicacions recents, inclòs el bàndol d'Alcaldia, el topònim que apareix és València. És el cas de les convocatòries de les Comissions Informatives, de la Guia d'Activitats de l'Ajuntament, d'un fullet editat per la Delegació de Cultura on es relacionen els museus i monuments... Per tot això, va dir no entendre a què ve la Moció. Va afirmar que el seu interès és ajustar-se a la Llei i va aduir que en 1993 no hi havia una norma, hui sí. I va afegir: "Si recentment s'ha promulgat per part de l'Acadèmia una norma, estem d'acord i l'anem a acceptar". No obstant això, va advertir que el que no es farà per raons òbvies és tirar a les escombraries els impresos que ja estan editats. Més en unes circumstàncies com les actuals, va dir. I va assegurar que s'anirà actualitzant el topònim conforme a la normativa de l'AVL.

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

Id. Document: 8gmS MMYJ T5xL fvNf Fywf H7r8 3aQ=
Comprovar autenticitat en <https://sede.valencia.es>
Expedient: E-00400-2023-0000008-00

*Finalment va afirmar: “Sobra esta Moció absolutament, perquè estem d’acord i no hi ha que prendre cap tipus d’acord. I si vosté ens força a votar, votarem en contra de la seua Moció perquè ja estem fent-ho i crec que és absurd quan estem d’acord. Per tant, propose que es retire la Moció”. Y va concloure: “**La voluntat és clara i rotunda: complir la norma que diu l’AVL**”.*

*Obert el segon torn d’intervencions per la Presidència, el Sr. Soto, expressant-se en valencià, va agrair la voluntat favorable del Sr. Grau i va dir estar disposat a portar-lo a terme. I va afegir: “L’únic problema que em quedaria és saber si en estos moments l’acord del 93 deuria de ser modificat o revocat o si l’aplicació automàtica de les normes de la AVL revoquen d’ofici eixe acord del 93”. Va dir estar d’acord, per operativitat, que conforme es vagen acabant els impresos es normalitzen els nous. I va afegir: “Si la voluntat és clara i no hi ha problema jurídic i s’entén l’aplicació automàtica perquè la grafia de l’AVL així ho establix, no tinc inconvenient en retirar la Moció”. El Sr. Grau Alonso, expressant-se en valencià, va respondre que una Llei o norma superior anul·la una altra de rang inferior –en este cas, un acord plenari-. I va afegir que si està equivocada que informe el Sr. Secretari. **La Sra. Alcaldessa va manifestar: “He consultat amb el Sr. Secretari. La Llei està per damunt de l’acord plenari. Per tant, el tema està més que resolt”.***

QUINTA.- Atés que l’Ajuntament de València és coneixedor de l’informe de l’AVL emés l’any 2016 així com el seu rebuig absolut al fet que la ciutat reba el nom de València, el Regidor d’Acció Cultural, Patrimoni i Recursos Culturals va decidir evitar sol·licitar el criteri a l’AVL. Igualment, va ometre unir al present expedient el citat informe de l’AVL -*informe que obra en el seu poder*- o fer la més mínima referència al fet que l’Acadèmia s’oposa a la utilització de la forma València per ser *inexistent en els usos oficials i aparèixer en comptades ocasions o documents molt concrets*” (al contrari que València que és la utilitzada generalment, la utilitzada pels escriptors més representatius de la nostra literatura recent i la que apareix tant en l’Estatut d’Autonomia de la Comunitat Valenciana de 2006 com en la Llei 25/1999 per a referir-se a la província).

Per a això, la Regidoria va decidir fer ús de la facultat prevista en l’article 7.1 del Decret 69/2917 i contractar un estudi privat a un lingüista que li permetera continuar amb el procediment de modificació del topònim sense haver de recaptar informe a l’AVL.

El lingüista triat pel Regidor d’Acció Cultural, Patrimoni i Recursos Culturals va ser D. Abelard Saragossà Alba. Una contractació que no es va deixar a l’atzar ja que, com s’ha exposat anteriorment, el Grup Municipal Popular ja havia utilitzat l’argumentació d’esta lingüista (a través de l’informe emés per la RAC) en el procediment judicial de l’any 2017 en què es van desestimar totes les pretensions del Partit Popular. Per tant, l’equip de Govern era plenament coneixedor que l’informe del Sr. Saragossà afavoriria els seus interessos polítics.

Per a poder triar lliurement al lingüista la Regidoria va formalitzar un contracte de menor de 2.000€ (inferior al lliandar que li requeriria sol·licitar diverses ofertes diferents professionals) encara que, prèviament a això, ja s’havien produït contactes entre el Regidor i el Sr. Saragossà per a la realització de l’estudi.

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

Id. Document: 8gmS MMYj T5xL fVnF Fywf H7r8 3aQ=
Comprovar autenticitat en <https://sede.valencia.es>
Expedient: E-00400-2023-0000008-00

Precisament, en l'estudi emés per D. Abelard Saragossà es fa una extensa introducció sobre l'origen de l'encàrrec i, encara que és totalment innecessària per a l'expedient, resulta del tot interessant.

Segons exposa el Sr. Saragossà en les pàgines 3 a 5 de l'estudi (*Folis 407 a 409 de l'expedient*):

En febrer del 2024, escrigué al diputat de cultura de la Diputació de València per a proposar-li l'edició dels dos llibres sobre l'accentuació. No vaig rebre resposta a cap de les dos cartes (enviades a correus oficials diferents de la Diputació). En maig, em telefonà el regidor de cultura de l'ajuntament de València (José Luis Moreno) per a preguntar-me si podria fer, per a l'ajuntament, un estudi sobre l'accent del Cap i Casal. Li responguí que tenia una investigació llarga dedicada a eixe tema (entre 400 i 500 pàgines). Per tant, sí que el podia fer. Però, tenint en compte que la investigació era per a gramàtics, procuraria llevar les parts que no tenen interès per al públic general. Com és natural, l'obra divulgativa tindria afirmacions que estarien justificades en l'obra d'investigació. Per tant, quan es fera públic l'estudi elaborat per a l'ajuntament el treball d'investigació hauria d'estar publicat; i, com no tenia cap notícia sobre l'edició, encara no podia acceptar l'encàrrec. José Luis Moreno reaccionà d'una manera molt comprensiva. Satisfet, vaig vore que era un polític dialogant, humà, ètic.

Al cap de dos setmanes (al principi de febrer), José Luis Moreno em tocà per telèfon per a dir-me que sabia que els meus llibres havien començat el camí de l'edició, de manera que em tornava a fer la petició d'elaborar un estudi per a l'ajuntament sobre l'accent de València. Li diguí que la previsió era publicar en octubre el llibre sobre el topònim; per tant, faltaven 8 mesos. Em contestà que el procés era llarg, de manera que s'acabaria quan el llibre ja estaria disponible en les llibreries. Davant d'eixos factors, vaig acceptar la petició del regidor de cultura, i l'ajuntament inicià el contracte per a fer l'estudi el dia 18 de febrer del 2025.

Esta actuació de la Regidoria i del Servei de Normalització Lingüística de l'Ajuntament de València constituïx un frau de Llei i un abús de dret ja que fa ús d'una excepció normativa, amb la despesa corresponent, per a impulsar un procediment administratiu de canvi de nom que no compta amb l'aprovació de l'AVL a pesar que, d'acord amb el Decret 69/2917 i l'Estatut d'Autonomia, haurà de ser fixat amb l'informe favorable emés per esta Institució.

No obstant això, el més greu no és que l'Administració no haja unit a l'expedient l'informe de l'AVL de l'any 2016 (*que defén la fórmula València en lloc de València*) o que s'hagen pagat 2.000€ de diners públics per un informe l'estudi del qual ja estava realitzat en lloc de sol·licitar-lo a l'AVL. El més greu és que l'Administració va posar l'informe emés per l'AVL en 2016 a la disposició del lingüista contractat perquè este poguera atacar-ho en el seu estudi. Complint amb l'encàrrec realitzat per la Regidoria, el Sr. Saragossà va dedicar les pàgines 60 a 76 (*Folis 573 589 de l'Expedient*) a criticar durament l'informe de l'AVL de data 16-12-2016.

Malgrat això, des de l'Ajuntament de València no ha donat trasllat de l'informe emés per D. Abelard Saragossà Alba a l'AVL i, per tant, **ha privat a l'Acadèmia de defensar la seua postura respecte dels arguments exposats pel Sr. Saragossà.**

Un fet insòlit ja que, amb això, **l'Ajuntament de València ha promogut que es descredite a la Institució que és l'encarregada de fixa la normativa lingüística a la Comunitat Valenciana i de fixar el topònim de la ciutat i, quan això ha succeït, ni tan sols li ha permés defensar de la seua postura. Sens dubte, amb esta actuació l'Ajuntament vulnera el principi bàsic de lleialtat**

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

Id. Document: 8gmS MMYJ T5xL fVnF Fywf H7r8 3aQ=
Comprovar autenticitat en https://sede.valencia.es
Expedient: E-00400-2023-000008-00

institucional que, per imperatiu legal, ha d'operar entre les administracions públiques (arts. 3.1 e) i 140.1 a) de la Llei 39/15 i 103 CE).

Precisament, per actuacions com estes, recentment més de tres-cents escriptors valencians - entre els quals es troben Ferran Torrent, Rafa Lahuerta, Carles Alberola, Marc Granell, Susanna Lliberós o Rodolf Sirera- han firmat un manifest en contra de l'arraconament que està patint l'AVL i han sol·licitat a les Administracions que les qüestions *estrictament gramaticals* es debaten en els *escenaris acadèmics pertinents*.

Per tant, sent la pròpia AVL l'òrgan competent per a fixar el topònim entenem que des d'esta mateixa fase del procediment se li requerisca informe i estudi sobre la modificació proposada (tràmit que és completament viable en virtut de l'art. 7.2 del Decret 69/2017 i 7.C de la Llei 7/1998, de 16 de setembre, de Creació de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua).

SIXTA.- Que l'estudi emés pel lingüista D. Abelard Saragossà Alba no recolza el canvi de nom de la ciutat de mode incondicional, sinó que relega esta opció a un escenari de consens polític.

Així consta en els Folis 843 a 851 de l'Expedient quan exposa:

9.3.3 València, però amb condicions

*En el marc descrit, no poden tractar el nom València només amb les deduccions lingüístiques que hem obtingut (§9.2.2). Al costat del factor qualitatiu, ha d'estar també el factor quantitatiu, que és indispensable per a que el canvi tinga estabilitat i es mantinga siga quin siga el partit que governe en l'Ajuntament de València. A més, no és un tema local, de l'ajuntament. Com hem dit, el nom València és u dels components de la fractura social. Per tant, si actuem malament en la dualitat {València / València} **alimentarem la divisió; en canvi, si argumentem i consensem contribuïrem a curar-la i superar-la.***

*Els partits polítics de l'Ajuntament de València haurien de considerar que, en les seues mans, està un símbol important dels valencians. A la vista de com de necessari és sanar la fractura social valenciana (§9.3.2), si aconseguiren unanimitat en l'accent de Valencia seria un èxit per a tots els valencians: per al poble valencià. **I, si no és unanimitat, hauria de ser una majoria que garantisca l'estabilitat.** En conseqüència, els partits polítics de l'Ajuntament de Valencia haurien de buscar quines maneres d'actuar i quines propostes permetrien arribar a un acord.*

En conseqüència, atés que este expedient de canvi de denominació del municipi només ha comptat -en totes les seues fases- amb l'aprovació dels Regidors de l'equip de Govern (Partit Popular i Vox) **entenem que la tramitació d'este expedient de canvi de denominació del municipi ni tan sols compta amb l'informe favorable del lingüista (art. 7 Decret 69/2917) ja que no compta amb el consens polític que exigix el seu estudi elaborat per a l'Ajuntament.**

SÈPTIMA.- D'altra banda, a més del rebuig a la formula valenciana "València" per a referir-se al nom de la nostra ciutat, també ens oposem al fet que es faça ús oficial de la fórmula bilingüe castellà/valencià al no quedar justificada la seua necessitat més enllà de pretendre perjudicar deliberadament la nostra llengua per raons polítiques.

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

Id. Document: 8gmS MMYj T5xL fvNf Fywf H7r8 3aQ=
Comprovar autenticitat en https://sede.valencia.es
Expedient: E-00400-2023-000008-00

En qualsevol cas, la utilització bilingüe resulta incompatible amb els principis generals del Reglament Municipal sobre ús i normalització del valencià en el municipi de València (BOP 14.05.2005) així com amb els seus articles 16 i 17 en el qual, de manera literal, s'arreplega que:

Article 16.

1.- **Tots els topònims del terme municipal tenen com a forma oficial la valenciana, que és la tradicional, la històrica i la correcta.**

2.- **Tots els noms de carrers, places, avingudes i, en general, qualsevol denominació que servisca per a indicar un lloc o espai determinat dins del territori municipal, així com la toponímia menor del terme municipal, tenen com a forma oficial la valenciana.**

Article 17.

1.- **Els rètols, cartells i indicacions existents en els immobles, dependències i servicis municipals hauran d'estar escrits en valencià.**

2.- **En les inscripcions o retolacions que identifiquen béns de propietat municipal, tant vehicles com immobles o utilitatge en general, es procedirà de la mateixa manera.**

3.- **Els rètols de la via pública destinats a informar els transeünts, l'elaboració dels quals siga competència municipal, seran redactats preferentment en valencià.**

OCTAVA.- Que l'Ajuntament de València no ha valorat les conseqüències directes i indirectes de la modificació del topònim. Entre altres qüestions, no s'ha valorat que el preàmbul, la D.A 3a i els articles 1; 2; 4; 5; 7; 21; 29; 36; 57 de l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana utilitzen el terme València per a referir-se a la nostra ciutat i que, amb la seua aprovació, es requeriria una modificació de l'Estatut.

NOVENA.- Que a l'expedient de modificació del topònim no s'acompanya cap informe d'impacte pressupostari i, en conseqüència, es desconeix la despesa *-directa i indirecta-* que suposaria esta mesura. Una despesa que no sols repercutiria a l'Administració, sinó també a empreses i particulars que es veuran obligats a sufragar amb els seus propis diners el canvi en els seus logos, rètols, cartells publicitaris i documents a pesar que l'actual nom oficial va ser aprovat tan sols fa huit anys.

En virtut d'això,

SOL·LICITE A L'AJUNTAMENT DE VALÈNCIA que es tinga per presentat en el meu nom este escrit d'al·legacions en fase d'informació pública del canvi de denominació del municipi de València (E-00400-2023-000008-00), l'admeta i una a l'expedient administratiu perquè, després dels tràmits procedimentals oportuns, siguen tingudes en compte a l'hora de dictar la resolució final del procediment. Amb això, **s'interessa que s'acorde arxivar el present expedient i no continuar amb els tràmits administratius per al canvi del topònim de la ciutat per ser contrari al criteri de l'AVL fixat en el seu informe de 16-12-2016 (criteri que compartim) així com a l'Estatut d'Autonomia, al Reglament Municipal sobre ús i normalització del valencià en el municipi de València (BOP 14.05.2005) i al propi criteri mantingut per l'Ajuntament de València des de l'any 2009 a més de no comptar amb el consens polític que exigeix l'estudi tècnic emés per D. Abelard Saragossà Alba en este expedient.**

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

Id. Document: 8gmS MMYJ T5xL fvNf Fywf H7r8 3aQ=
Comprovar autenticitat en https://sede.valencia.es
Expedient: E-00400-2023-000008-00

En cas que no es paralitze el present expedient, s'interessa que, amb caràcter previ al fet que es remeta l'expedient a la Generalitat Valenciana (art.10 Decret 69/2017 del Consell), se sol·liciten i recaptin els següents estudis i informes perquè siguen incorporats a l'expedient:

- 1) Que es recapte informe sobre el canvi de topònim a l'AVL conforme el que es preveu en l'art. 7.2 del Decret 69/2017 i 7.C de la Llei 7/1998, de 16 de setembre, de Creació de l'AVL
- 2) Que se sol·licite l'aclariment de l'informe a lingüista D. Abelard Saragossà Alba en el qual informe si el seu estudi és favorable a la modificació del nom de la ciutat sense consens ni acord polític;
- 3) Sol·licitud de dictamen facultatiu al Consell Jurídic Consultiu de la Comunitat Valenciana (sol·licitat en els termes de l'art. 9 Llei 10/1994) en tant que, com a suprem òrgan consultiu del Consell vela per l'Observança de l'Estatut d'Autonomia (art. 2) i, en este cas, la modificació de la denominació de la ciutat afectaria directament el preàmbul, a la D.A 3a i als articles 1; 2; 4; 5; 7; 21; 29; 36; 57 de l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana (preceptes normatius que utilitzen el terme Valencia);
- 4) Que s'emeta Informe d'impacte pressupostari de la mesura de modificar el topònim de la ciutat.

A més, independentment de la resolució que adopte el Ple de l'Ajuntament de València, sol·licite que s'incorporen les al·legacions a l'expedient que s'enviarà a la Generalitat Valenciana.

22

[V. A. S. V.]

- L'Acadèmia Valenciana de la Llengua (AVL), màxima autoritat estatutària en matèria lingüística, no ha avalat el canvi i la proposta va en contra del Decret 69/2017, que exigeix respectar la tradició lingüística.
- La doble denominació contravé les normes ortogràfiques i atempta contra la consolidació social, cultural i institucional del topònim valencià, considerant-lo una fissura cultural i no una decisió ideològica.
- El canvi suposaria un enorme cost en senyalètica i imatge corporativa, a més d'un cost material i reputacional per a la ciutat.
- La incoherència entre la llengua oral i l'oficial genera dubtes sobre la correcció lingüística, cosa que pot derivar en desafecció i inhibició lingüística, especialment entre els joves.

23

[P. A. A.]

Que el govern municipal ha pres la decisió de substituir la vocal oberta "è" en l'oficialitat del nom del Cap i Casal i, per tant, en les futures comunicacions i senyalitzacions oficials, una mesura que atempta contra la normativa lingüística estatutària vigent i contra la identitat pròpia del valencià normatiu. Aquesta decisió, a més, genera confusió entre la ciutadania i suposa un retrocés en la normalització de la llengua de totes les valencianes i valencians.

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

Id. Document: 8gmS MMYJ T5xL fvNf Fywf H7r8 3aQ=
Comprovar autenticitat en https://sede.valencia.es
Expedient: E-00400-2023-000008-00

24

[Intersindical valenciana]

A. Respecte de qüestions lingüístiques i la normativa aplicable

7. El topònim *València* té una llarga tradició escrita, consolidada a partir de les **Normes Ortogràfiques de Castelló (1932)**, és a dir, fa 93 anys, que són les que fixen l'ortografia del valencià. Però el seu ús és molt anterior, remuntant-se al mateix Regne de València (segle XIII), i apareixent en textos en els quals es rima amb altres paraules que també tenen accent obert:

- *Luís Despuig, mestre de Muntesa / e Visrey en lo Regne de València. / Mirant, senyor, de molta reverència, / L'alta y humil que tots los sants avança* (Trobos en lahors de la Verge Maria, any 1474)
- *fins a València, / ab sa ciència / guorrat avia* (Jaume Roig, *Espill*, any 1460)
- *perderen bella / he gran potència. / Vella València / ffon derrocada, per inculpada / d'incontinència / L'altra València, / dita vellarda, / gran e guallarda* (Jaume Roig, *Espill*, any 1460)
- *Tostemps s'estech / esta València, / ab gran prudència / molt fidellíssima* (Jaume Roig, *Espill*, any 1460)
- *per no veure la insolència / de cinc brivons desdixats / que a les portes de València / hagen al Rei embocat* (Un col·loqui noticier del 1600, any 1600)

A banda de la perspectiva històrica, volem destacar que en el valencià **actual**, les paraules acabades en **-ència** s'escriuen amb accent obert, d'acord amb les nostres normes d'ortografia i la pronunciació majoritària: ciència, polivalència, paciència, prudència...

2. Les consideracions lingüístiques i històriques, com no pot ser d'altra manera, guien els **documents normatius**, que en van lògicament en consonància. Així, tenim Els **Críteris per a la fixació de la toponímia valenciana** (Acadèmia Valenciana de la Llengua, **2004**: 14), i la legislació vigent, concretament el **Decret 69/2017, de 2 de juny** del Govern valencià, pel qual es regula el procediment per a l'alteració del nom dels municipis, que estipula les característiques que ha de tindre una nova denominació:

Article primer 1. *Aquest decret regula el procediment per a l'alteració del nom dels municipis de la Comunitat Valenciana. La nova denominació del municipi s'haurà d'adequar a la seua tradició històrica i lingüística.*

I afegeix en nota a peu de pàgina:

L'adequació a la tradició històrica i lingüística està en consonància amb la filosofia de les recomanacions d'organismes internacionals com la UNESCO sobre la normalització dels noms geogràfics (Resolució 31 de la II Conferència).

A més, també es concreta a l'**article tercer** del mateix Decret 69/2017 que és l'**Acadèmia Valenciana de la Llengua** qui té la competència i atribució en exclusiva per a fixar les formes lingüísticament correctes de la toponímia valenciana, en tant que és -com marca l'**Estatut d'Autonomia** (article 41)- la institució màxima en la matèria.

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

Id. Document: 8gmS MMYj T5xL fVNF Fywf H7r8 3aQ=
Comprovar autenticitat en <https://sede.valencia.es>
Expedient: E-00400-2023-0000008-00

En aquest sentit, i amb ocasió de la modificació del topònim duta a terme mitjançant el Decret 16/2027, l'Acadèmia Valenciana de la Llengua s'hi va pronunciar expressament a través d'un **informe** aprovat per l'**Acord del Ple de l'AVL de data 16 de desembre de 2016**, que conclou que "la grafia adequada des del punt de vista històric i lingüístic del topònim és VALÈNCIA".

Amb tot açò, **no n'hi ha cap discussió ni lingüística ni normativa possible**: l'òrgan estatutari que té l'atribució estatutària de l'us i fixació de la nostra llengua s'hi ha pronunciat al respecte de manera clara i inequívoca i, tal i com mana el nostre ordenament jurídic, els seus dictamens són preceptius i d'obligat compliment.

A continuació, reproduïm un extracte del citat informe, on podem trobar citades tant entitats i institucions, com nombrosos documents legals i filològics que validen la denominació "València":

*La utilització de la forma València amb accent agut és inexistent en els usos oficials i apareix en comptades ocasions en obres o documents molt concrets. En canvi, la forma València amb accent greu és la utilitzada generalment quan el topònim apareix en valencià. És la que recomanà **Manuel Sanchis Guarner** en la seua Contribució al Nomenclàtor Geogràfic del País Valencià (1966) i la que han utilitzat reconeguts escriptors en les obres més representatives de la nostra literatura recent.*

*La denominació amb accent greu és la que apareix en l'**Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana** (2006); és també la forma oficial establida com a **nom de la província en la Llei 25/1999**, de 6 de juliol, per la qual es declaren cooficials les denominacions Alacant, Castelló i València per a les províncies que integren la Comunitat Valenciana; és la que utilitza l'Ajuntament de València en els seus impresos, logos, web, etc.; també la que dóna nom a la **Universitat de València**, la **Universitat Politècnica de València** i la **Diputació de València**.*

*València és la denominació que apareix en les gramàtiques i els diccionaris utilitzats pels valencians com a obres bàsiques de consulta, així com en les **obres normatives actuals de l'AVL**, el **Diccionari normatiu valencià** (2016) i la **Gramàtica normativa valenciana** (2006), on s'explicita que el topònim València s'escriurà amb accent greu, tot i que es pronuncia amb e tancada en valencià, igual que altres paraules, com ara sèrie, bèstia o època.*

*Tant l'obra **Corpus toponímic valencià** (2009) com el document **Els pobles valencians** (2016), com també el manual **Criteris per a la fixació de la toponímia valenciana** (2015), consignen la **forma València com la denominació normativa per a referir-se al Cap i Casal**.*

3. Com molt profusament el citat informe raona, la denominació de la ciutat de València ha de ser en valencià i portar accent obert. Açò implica, així mateix, que **no ha de ser bilingüe**. El doblet resulta redundant, ja que l'única diferència entre el topònim valencià i el castellà és un accent que en castellà no té forma gràfica. Així, no existeix cap confusió per

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

Id. Document: 8gmS MMYJ T5xL fvNf Fywf H7r8 3aQ=
Comprovar autenticitat en https://sede.valencia.es
Expedient: E-00400-2023-0000008-00

aquelles persones que no coneguen la nostra llengua pròpia: València -igual que Torrent o Alcoi- resulta perfectament comprensible encara que qui ho llisca no parle valencià.

Afegir, per tant, la doble denominació correspon més a una voluntat perniciosa de ridiculitzar i menystenir el valencià que a una necessitat real social o lingüística. Voluntat, val a dir, que entra en clara contradicció amb l'Estatut d'Autonomia, la Llei d'Ús i Ensenyament del Valencià i la Constitució, que marquen que el valencià (que és una llengua minoritzada) mereix especial protecció i promoció.

A més, és el mateix Estatut d'Autonomia el que marca un precedent institucional de denominació únicament en valencià, ja que estableix oficialment la denominació "Comunitat Valenciana", de manera exclusiva en valencià, per a tot el territori autonòmic, incloses les comarques de predomini lingüístic en castellà. Açò no ha generat cap conflicte legal ni social, i és un precedent clar que avala que la forma única "València" -reconeguda com a capital a l'Estatut d'Autonomia-, és perfectament compatible amb la convivència lingüística i el respecte institucional.

B. Relacionades amb els principis del bon govern i la bona administració

4. El principi de la bona administració es deriva de la Constitució Espanyola (article 103) i del conjunt de principis recollits especialment en els articles 3 i 32 de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de Règim Jurídic del Sector Públic i 13 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del Procediment Administratiu Comú de les Administracions Públiques. La "bona administració", que es desprèn de l'article 103 de la CE, vincula a l'Administració a seguir el procediment legalment establert amb plena observança dels principis de participació, informació, publicitat i transparència.

Aquests principis que imposen participació, planificació i avaluació d'impacte normatiu estan plasmant regles elementals per a la "bona administració", per a l'encert en la decisió (**legalitat, qualitat, eficàcia i eficiència**), perquè prohibeixen l'**ocurrència, l'arbitrarietat** o l'**assaig**, en propiciar la millor justificació de la decisió. I el que és més important, la nova Llei 39/2015 proporciona així una empara legal per a qüestionar la tasca reglamentària si s'incompleixen tals principis.

La jurisprudència ha desenvolupat el concepte de **bona administració** en relació amb els supòsits en els quals l'Administració disposa d'àmplies facultats d'apreciació, i controla el respecte de les **garanties establertes per als procediments administratius**. En aquest sentit, el **Tribunal Suprem** considera (sentències del 14 de maig del 2019 i del 17 d'abril del 2017) que a l'Administració li és exigible:

*[...] una conducta lo suficientemente **diligente** como para evitar definitivamente las posibles **disfunciones** derivadas de su actuación, por así exigirlo el principio de buena administración que no se detiene en la mera observancia estricta de procedimiento y trámites, sino que más allá reclama la **plena efectividad de garantías y derechos reconocidos legal y constitucionalmente al contribuyente.***

Així mateix, la motivació de les decisions administratives ha d'acreditar que s'adopten amb **objectivitat** i de manera congruent amb els fins d'**interès públic** que

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

Id. Document: 8gmS MMYj T5xL fvNf Fywf H7r8 3aQ=
Comprovar autenticitat en https://sede.valencia.es
Expedient: E-00400-2023-0000008-00

justifiquen l'actuació administrativa, prenent en consideració totes les circumstàncies que conformen la realitat fàctica i jurídica subjacent (sentència del 3 de novembre del 2015).

A més, l'actuació dels Serveis de l'Ajuntament de València s'ha de regir en tot moment per la legalitat vigent. A pesar que els càrrecs polítics de l'Ajuntament puguen canviar, l'Administració continua sent la mateixa i, en conseqüència, queda

subjecta als seus propis actes, a la **seguretat jurídica** i a la **confiança legítima** (arts 3.1. e Llei 40/15 i 9.3 i 103 CE).

5. La normativa sobre el canvi de denominació dels municipis està dissenyada per a **evitar canvis capritxosos i garantir** que les decisions siguen preses de manera reflexiva i amb un **fonament sòlid**. La toponímia és un sector sensible, potser més que uns altres, en vista de la percepció visual i immediata que ofereix de la predisposició d'un determinat ordenament cap a les identitats culturals presents en el territori.

6. No forma part de la bona administració, ni de la seguretat legítima ni de la confiança legítima encomanar a càrrec de l'erari públic un **estudi** a un lingüista respecte de l'accent del topònim "València" quan ja existeix l'estudi tècnic emès per la màxima institució que el nostre Estatut d'Autonomia designa com a competent en la matèria, l'Acadèmia Valenciana de la Llengua.

Si bé és cert que el Decret 69/2017 contempla, dins de l'article 7 -referent a la instrucció del procediment-, que es recabarà un "estudi tècnic" suscrit per un expert lingüista, no és menys cert que el mateix article també explicita que l'AVL podrà prestar, a petició de l'Ajuntament que així ho requerisca, la seua col·laboració en aquest particular. Com hem explicat anteriorment, dit estudi tecnic ja existeix des del procediment anterior que valencianitzava el topònim i, per tant, atribuir dotació pressupostària a tal efecte constitueix un ús inadequat dels diners de la ciutadania. Resulta ben evident que el govern municipal ha contactat amb un lingüista que sabia que anava a corroborar -en part, com explicarem a continuació- la seua intenció, cosa que el mateix expert explica en el preàmbul del seu estudi que, lluny de ser tècnic, entra en qüestions també de caire ideològic i, fins i tot, en les conclusions, remet de manera molt desafortunada, a la Dana del 29 d'octubre.

Diem que és **en part** que es corrobora la intenció del govern municipal perquè a l'estudi tampoc no es proposa en cap moment la denominació bilingüe del Cap i Casal: l'expert contractat proposa la forma valenciana amb accent tancat.

7. El propi **Reglament d'ús del valencià** de l'Ajuntament de València, aprovat pel Ple i publicat al BOP núm. 30 (06/02/2004), estableix en el seu article 16.1:

"Tots els topònims del terme municipal tenen com a forma oficial la valenciana, que és la tradicional, la històrica i la correcta."

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

Id. Document: 8gmS MMYj T5xL fVnf Fywf H7r8 3aQ=
Comprovar autenticitat en <https://sede.valencia.es>
Expedient: E-00400-2023-000008-00

Un Acord plenari no pot contravindre ni ignorar una norma municipal d'obligat compliment. Resulta obvi que "tots els topònims del terme municipal" inclouen el propi topònim del terme municipal, que no és altre que València.

8. La proposta -per l'Acord del Ple Municipal del 22 de juliol- del canvi de denominació del municipi a la forma bilingüe amb una modificació del nom en valencià es realitza després de només sis anys de l'anterior canvi, no està basada en una justificació sòlida, no respecta la tradició històrica i lingüística del municipi ni segueix els principis de bona administració, que inclouen l'estabilitat i la justificació adequada de les decisions administratives.
9. Per tant, és causa de **nul·litat de ple dret** en virtut de l'article **47.1.e de la Llei 39/2015**, ja que el canvi de denominació es tramita **prescindint totalment dels principis i requisits legals essencials** (art. 103 de la CE, art. 3 i 32 de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de Règim Jurídic del Sector Públic i 13 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del Procediment Administratiu Comú de les Administracions Públiques), els quals han de guiar l'actuació administrativa.

C. Relacionades amb qüestions alienes a la lingüística i la normativa

10. La solució valenciana amb accent obert ha de ser l'única pels motius històrics i lingüístics que hem exposat i és una denominació que no s'hauria de posar en qüestió, en funció del **color polític** del govern de l'Ajuntament de València.

Un exemple clar d'açò és el fet que la utilització del topònim "València", amb accent obert, ja va ser introduït progressivament a l'Ajuntament a partir de l'any **2009** (precisament durant l'Alcaldia de Rita Barberá), després d'acatar les resolucions i recomanacions de l'AVL. Com a prova d'això podem acudir a l'Acta de Sessions de l'Ajuntament de València del Ple celebrat en data 30 d'octubre de 2009 en es va debatre una moció per a modificar el logotip perquè passara a ser "Ajuntament de València". En eixe moment la posició del Grup Popular, segons consta en l'acta, va ser la següent:

El Sr. Grau Alonso (PP), expressant-se en valencià, va agrair al Sr. Soto que diga que l'estan fent bé. Va respondre que, en efecte, l'AVL va acordar recentment que el topònim de la ciutat és València. Va aduir que fins llavors no hi havia una determinació clara. No obstant això, va prosseguir, per no reobrir un debat innecessari i improductiu, en totes les publicacions recents, inclòs el bàndol d'Alcaldia, el topònim que apareix és València. És el cas de les convocatòries de les Comissions Informatives, de la Guia d'Activitats de l'Ajuntament, d'un fullet editat per la Delegació de Cultura on es relacionen els museus i monuments... Per tot això, va dir no entendre a què ve la Moció. Va afirmar que el seu interès és ajustar-se a la Llei i va aduir que en 1993 no hi havia una norma, hui sí. I va afegir: "Si recentment s'ha promulgat per part de l'Acadèmia una norma, estem d'acord i l'anem a acceptar". No obstant això, va advertir que el que no es farà per raons òbvies és tirar a les escombraries els impresos que ja estan editats. Més en unes circumstàncies com les actuals, va dir. I va assegurar que s'anirà actualitzant el topònim conforme a la normativa de l'AVL.

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	7189850607494309229 89901720561356016792 83739246

Id. Document: 8gmS MMYj T5xL fvNf Fywf H7r8 3aQ=
Comprovar autenticitat en <https://sede.valencia.es>
Expedient: E-00400-2023-000008-00

11. El canvi de topònim, per tant, s'impulsa clarament des de l'**àmbit partidista actual**, al marge dels mecanismes normatius establerts i no només d'esquena a l'Acadèmia Valenciana de la Llengua sinó també amb informes tècnics contraris, com els que obren en l'expedient municipal relatiu a l'oficialització del topònim València realitzada en 2017.

Aquesta proposta inicia un **debat estèril**, i crea una **fractura entre l'acció institucional i el criteri lingüístic legal** que va **en detriment de la credibilitat** de les nostres institucions. Lluny de generar el **consens i cohesió necessàris**, la proposta de canvi ha provocat una forta **contestació social**, especialment entre els sectors més compromesos amb la promoció i la defensa de la llengua pròpia.

Estem doncs, ara mateixa, ben lluny del context del canvi impulsat l'any 2016, -que adoptava la denominació històrica valenciana i hui oficial de "València"-, ja que aquell es va aprovar inicialment per unanimitat de tots els grups municipals.

Amb tot, cal preservar la salut democràtica en totes les actuacions públiques i les institucions polítiques no s'han de dedicar a crear conflictes on no n'existeixen, ni a polemitzar ni a decidir sobre qüestions lingüístiques, sinó que han de respectar les institucions acadèmiques de referència amb competències lingüístiques reconegudes.

12. La decisió de modificació del topònim de la ciutat respon a una **iniciativa local**, que s'ha fet al marge de la resta del territori. El topònim *València* i els seus derivats són **patrimoni col·lectiu de tots els valencians i valencianes**. *València* dona nom a una província i a un regne històric, i és un topònim destacat pel fet de ser capital de la comunitat autònoma.

Tant és així que es dona la circumstància que l'Acord del Ple de l'Ajuntament de València no té en compte les conseqüències directes i indirectes de la modificació del topònim. Entre altres qüestions, no s'ha valorat que el preàmbul, la D.A 3a i els articles 1, 2, 4, 5, 7, 21, 29, 36 i 57 de l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana utilitzen el terme València per a referir-se al Cap i Casal i que, amb la seua aprovació, es requeriria una modificació de l'Estatut.

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

Id. Document: 8gmS MMYJ T5xL fVnF Fywf H7r8 3aQ=
Comprovar autenticitat en <https://sede.valencia.es>
Expedient: E-00400-2023-0000008-00

25

[R. C. P.]

Tothom que té informació sociolingüística sobre les llengües que intenten passar a una vida social digna a partir de la situació en què viuen d'opressió i de pèrdua d'àmbits socials i de parlants, sap que no és tan important quina normativa concreta té una llengua que es trobe en aquest procés de recuperació social, com el fet de tindre'n una i només una. Efectivament, val més tindre una sola normativa, per molts defectes que hi haja, que tindre'n cinquanta, encara que poguessen ser perfectes, ja que la pluralitat de normatives sempre té conseqüències molt negatives. A la vista d'aquesta observació, no és estrany que, entre els qui estan contra el valencià, hom promoga que hi haja diverses normatives valencianes per tal que l'única normativa que s'use siga la del castellà. No cal dir que, en aquestes condicions, hem d'extremar la prudència davant dels canvis en la normativa. De canvis, sí, però sempre que primer hi haja treballs seriosos que s'hagen debatut públicament i que porten a conclusions prou segures.

Segures i, sobretot, compartides. En efecte, en una situació tan delicada com la valenciana, on els carrers de la ciutat de València han renunciat al valencià durant la llarga dictadura franquista, i on els polítics d'aquesta ciutat també manen en la Generalitat i tenen ben poc d'interés perquè València torne a ser el magnífic cap i casal del Regne de València que va ser durant l'època foral; en aquesta situació, l'opinió que importa més és la d'aquells valencians que intenten que el valencià siga una llengua viva (tant en l'oralitat com en l'escriptura) no solament en la seua família, sinó també en el treball i en les relacions socials pel carrer. En canvi, no importa tant el parer de les persones que, davant del valencià, mantenen una actitud que respon a aquestes característiques: que han parlat als fills en castellà; que no saben escriure en valencià ni llegeixen llibres i revistes valencianes; que no han fet res perquè els seus nets aprenguen i usen el valencià; que no han mogut mai un dit perquè el valencià recupere una miqueta de dignitat social; i que senten antipatia contra Catalunya perquè els seus habitants, davant de les pressions castellaneres assimilistes, no han avançat tant com els valencians ni en l'abandó de la seua llengua ni en la renúncia de la seua personalitat.

Dit d'una altra manera: el valencianisme no pot introduir canvis normatius emblemàtics que puguen posar-se en contra aquells valencians que estan fent més per la recuperació social del valencià. Sí, de sobte, l'Institut Interuniversitari de Filologia Valenciana comencés a promoure la grafia "València", és segur que una part dels valencians que intenten que el valencià siga efectivament la llengua del poble valencià, es sentirien defraudats.

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

**RELACIÓ DE PERSONES QUE APORTEN UNA INSTÀNCIA A L'EXPEDIENT SENSE
ADJUNTAR-HI CAP AL·LEGACIÓ**

J. G. F.	M. P. C.
J. M. M. C.	R. M. M. F.
D. E. S.	V. R. P. A.
F. A. A.	E. M. P.
M. V. M.	C. M. V.
I. A. G.	J. F. P.
F. T. R.	M. P. P. M.
M. P. M. M.	M. C. M.
B. G. G.	A. P. G.
C. V. R.	Y. T. R.
D. R. H.	J. E. F.
D. Q. B.	A. L. R. G.
M. S. S.	J. B. M.
F. J. R.	A. R. G.
J. J. V. M.	E. C. M._A FAVOR
V. P. O.	C. C. I._A FAVOR
M. L. V. P.	M. E. M. D._A FAVOR
C. M. V.	C. I. L. L._A FAVOR
L. S. R.	

Id. Document: 8gmS MMYJ T5xL fvNf Fywf H7r8 3aQ=
Comprovar autenticitat en <https://sede.valencia.es>
Expedient: E-00400-2023-0000008-00

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

**AL-LEGACIONS A FAVOR DEL CANVI DE TOPÒNIM QUE FAN ÚS D'UNA
PLANTILLA**

Relació de persones i entitats que han presentat les al·legacions juntament amb dos annexos a favor i que es reproduïxen tot seguit:

Associació Cívica Trelat	F. J. E. V.
P. G. B._Assoc. Cult. Poble Benimaclet	M. A. B. F.
J. F. S. G.	A. E. M. A.
J. B. T.	V. T. H.
P. G. B.	M. A. G. G.
V. J. A. A.	M. A. V. G.
M. M. M.	J. L. V. G.
J. I. T. M.	A. R. T.
J. A. G. M.	I. R. S. O.
J. G. H.	I. A. R.
B. B. B.	F. B. A. M.
M. R. Q.	J. C. M.
D. S. P.	L. F. F.
B. C. L.	M. J. C. T.
J. R. G. N.	J. F. B. S.
V. M. F.	M. A. T. L.
M. R. P.	E. R. B.
F. S. P. L.	M. F. G.
O. R. P.	R. V. F. B.
M. A. C. S.	T. C. C. T.
J. C. V.	A. V. M. M.
R. P. C.	E. A. C.
J. V. G. R.	M. M. B. B.
M. J. V. L.	V. R. C. T.
M. A. E. B.	J. V. L.
A. M. S.	C. G. L.
V. S. R. A.	J. L. N. P._ Cercle Isabel Villena
E. M. O.	A. J. C. S.
R. C. M.	E. V. M.
J. L. N. P.	J. C. P.
J. B. B.	

Al·legacions:

1) La qüestió de la pronunciació del nostre topònim en é tancada no està subjecta a controvèrsia científica: els estudis filològics, inclús dels qui consideren el valencià com a dialecte del català, reconeixen que la pronunciació del nostre topònim en é tancada és la pròpia de totes les comarques valencianes. Per tant, la grafia "València", i no "València", és la que s'ajusta a la fonètica pròpia i tradicional, d'acort en les regles ortogràfiques actuals. En este sentit, són incontestables els dos informes tècnics emesos en 2016 per la Secció de Llengua de la Real Acadèmia de Cultura Valenciana, subscrits pels doctors Voro López Verdejo i Leopolt Peñarroja Torrejon, que s'adjunten com a Annexos ad este document, com també atres emesos per atres prestigiosos estudiosos i llingüistes.

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

Id. Document: 8gmS MMYj T5xL fvNf Fywf H7r8 3aQ=
Comprovar autenticitat en <https://sede.valencia.es>
Expedient: E-00400-2023-0000008-00

2) La forma “València”, en è oberta, reflectix la pronunciació del topònim en català. Per tant, rebugem rotundament l’inadmissible actitud d’obligar als valencians a escriure el nom del seu territori i de la seua capital conforme a una pronunciació aliena.

3) “València”, en é tancada, és, ademés, una forma que fon utilizada oficialment pel consistori municipal en els anys trenta del segle XX, que fon reivindicada pel valencianisme des de l’època de la Transició i per centenàries entitats valencianistes com Lo Rat Penat o la Real Acadèmia de Cultura Valenciana. És, per tant, l’única acceptable des d’una visió estrictament valenciana, si deixem de banda raons sucursalistes, forasteres o diglòssiques.

4) Considerem que la decisió del consistori, respalada per criteris filològics, històrics i culturals, no deu vore’s somesa a l’habitual maniqueisme partidista de “esquerra contra dreta” o “dreta contra esquerra”. Simplement, supon un pas simbòlic pero significatiu en la dignificació de la llengua valenciana, tal com és parlada i sentida pel poble valencià, i, per tant, nos representa als valencians de totes les ideologies. La cultura i la lliteratura valencianes necessiten un marc llingüístic que respecte la seua personalitat pròpia, i este canvi va precisament en eixa direcció.

5) Com afirma l’artícl 9 de la Declaració Universal dels Drets Llingüístics, “tota comunitat llingüística té dret a codificar, estandardisar, preservar, desenrollar i promoure el seu sistema llingüístic, sense interferències induïdes o forçades”. Que alguns vullguen excloure del debat públic una matèria tan sensible per a l’identitat d’un poble com és la seua llengua, incloent el seu nom, entitat i normativació, nos ompli de preocupació i és tant com voler seqüestrar l’opinió i el dret a la llibertat d’expressió de millions de persones, que som lliures i sobiranes per a autodeterminar la nostra identitat llingüística.

6) Per una atra banda, el Corpus Toponímic Valencià que ha realisat la AVL és de caràcter consultiu, no vinculant i provisional fins que cada municipi pren la decisió de valencianisar la seua denominació (o de modificar-la posteriorment). De fet, per a un número significatiu de municipis, la forma valenciana finalment oficialisada no ha segut la que originàriament s’arreglava en dit Corpus Toponímic. És, per tant, competència de cada corporació municipal, en primera instància, triar la forma valenciana del seu topònim que millor s’ajusta a la seua tradició històrica i llingüística. De fet, hi han casos significatius en que la forma inicialment triada per la AVL no ha segut finalment oficialisada, o s’ha modificat en acabant, com ara en els casos de Castelló, Sant Joanet o el més significatiu de tots, Énova, anteriorment escrit impròpiament “Énova” en è oberta, en una casuística anàloga a la de València.

7) És competència de les institucions valencianes prendre autònomament les seues decisions, sense la necessitat d’haver-se de subjugar a institucions o entitats no valencianes. El fet de que unes atres llengües o territoris seguixquen, des dels seus principis, uns atres criteris, no és motiu suficient per a coartar la llibertat i independència dels valencians a l’hora d’ordenar i decidir el nom de les nostres poblacions segons la nostra realitat i història. I més encara, si cap, en el topònim que dona nom al nostre territori i a la nostra capital, pel seu especial simbolisme per a tots els valencians.

ANEXOS

- 1) Informe de la Secció de Llengua i Lliteratura Valencianes de la RACV sobre el topònim “València” (3 de maig de 2016), subscrit pel doctor Voro López Verdejo
- 2) Informe sobre el topònim “València” (25 d’octubre de 2016), subscrit pel doctor Leopoldo Peñarroja Torrejon.

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

SECCIÓ DE LLENGUA I LLITERATURA VALENCIANES
REAL ACADEMIA DE CULTURA VALENCIANA

Ciutat de València, 3 de maig de 2016

Informe de la Secció de Llengua i Lliteratura Valencianes de la RACV sobre el topònim "València"

El Ple de l'Ajuntament de València, en la sessió ordinària del dia 31 de març de 2016, adoptà, per unanimitat de tots els grups polítics, iniciar les actuacions necessàries per a l'adaptació oficial del nom del municipi de València a la llengua valenciana.

Atés que existix controvèrsia, tant a nivell social com entre els experts, sobre si la forma valenciana del topònim és "València", en accent obert sobre la e (com propon l'acort municipal) o be "València", en accent tancat, la *Secció de Llengua i Lliteratura Valencianes* emet el present informe tècnic, que analisa dita qüestió des del punt de vista filològic.

1.- Consideracions ortogràfiques preliminars

És sabut que en les costums ortogràfiques migevals no s'utilisava l'accentuació gràfica. Per això, en el cas del nom del territori valencià i de la seua capital, la grafia habitual fins a l'època contemporànea ha segut *Valencia*. Únicament se registren, com a excepció, alguns casos, en l'Edat Mija, de *Valença* i *Valentia* i, ya en el segle XIX i primera mitat del XX, de *Valensia*, en aquells autors que adopten per complet l'ortografia castellana per a transcriure per escrit el valencià.

L'accentuació gràfica s'introduí gradualment en les llengües romàniques (valencià, castellà, italià, francès...) a lo llarc de l'Edat Moderna, encara que no ha segut fins als sigles XIX i XX quan les regles ortogràfiques adoptades per als respectius idiomes han acabat d'estabilisar-se. En la llengua valenciana és Carles Ros, ya en el segle XVIII, el primer en introduir d'una manera sistemàtica l'accentuació gràfica.

En qualsevol cas, en esta etapa prenortativa la tendència valenciana solia ser la de prendre com a eixemple les costums ortogràfiques castellanen. Encara que *València* és esdrúixola segons la separació silàbica del valencià clàssic, el desconeiximent general d'este fet pels escriptors valencians del XVIII i XIX, i el fet que en castellà es considerara plana, reforçava que no es plantejara la necessitat d'accentuar-la. Significativament, l'única diferència apreciable dels usos dels escriptors valencians respecte als usos castellanen és que solien accentuar les vocals obertes; fet que, com vorem a continuació, resulta molt útil per a saber com era pronunciada la paraula en sigles anteriors: si s'haguera pronunciat en e oberta, aixina s'haguera grafiat pels escriptors.

Despuix d'haver-se succeït a lo llarc del segle XX propostes diverses per a fixar l'accentuació gràfica, la norma actual del valencià determina que totes les paraules esdrúixoles s'han d'accentuar. La paraula *València* està composta de quatre sílabes (Va-lén-ci-a) segons la separació silàbica clàssica i normativa del valencià, i l'accent fonètic recau sobre l'antepenúltima d'elles; per tant, és esdrúixola i ha de portar accent gràfic en la e.

El dilema que es presenta, puix, és si eixe accent gràfic que determina la normativa valenciana actual ha de ser obert o tancat, com a reflex de l'articulació de la e com a oberta o be com a tancada. Qüestió que tractarem d'aclarir en els apartats següents.

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	7189850607494309229 89901720561356016792 83739246

SECCIÓ DE LLENGUA I LLITERATURA VALENCIANES
REAL ACADEMIA DE CULTURA VALENCIANA

2.- Pronunciació i evolució ortogràfica

La pronunciació en valencià del topònim és sempre en e tancada: [valència] en valencià general, o [balència] en les comarques a on la consonant labiodental [v] es confon en la bilabial [b].

Esta pronunciació de la e com a tancada és general en tot el territori valencià. Els principals gramàtics i estudiosos del segle XIX i XX, a l'hora de tractar la qüestió, aixina ho constaten:

- 1) **Constantí Llombart** seguia la norma, ben estesa durant aquella època, d'accentuar tota e oberta en l'accent greu. Si be no hi ha cita expressa d'esta qüestió en el *Ensayo de ortografía lemosino-valenciana*, en el seu *Diccionario valenciano-castellano* trobem l'entrada *Valencia* junt a *prudència, ausència, audiència...* Veem que Llombart accentuava les es obertes de les paraules acabades en el sufix *-ència*, pero no la e del topònim, fent patent que no considerava que la e de València fora oberta.
- 2) **Josep Nebot i Pérez**, en el seu *Tratado de ortografía valenciana clásica* (1910) proponia igualment accentuar gràficament totes les vocals obertes per a facilitar la seua llectura, i accentuar les tancades només quan ho requeriren segons les regles per a distinguir la sílaba tònica:

La e tiene entre nosotros dos sonidos; para diferenciarlos en el lenguaje escrito, han adoptado los modernos el acento francés, de modo que la è abierta debe escribirse siempre con acento grave, reservando el agudo para la e cerrada o castellana cuando carga en ella el acento prosódico; cuando no ocurre esto, se escribe la e cerrada sin acento alguno; v. gr.: dèu (diez), Deu (dios), mèl, seré, mes.

En Nebot notem el mateix fenomen descrit per a Llombart. A l'hora de descriure les normes d'ús de la lletra ce, Nebot fa patent que la e de València és tancada, puix no l'accentua, i és oberta en *ciència* o *prudència*, puix les accentua:

*Se escribirán siempre con c las voces terminadas en encia, como **Valencia, ciencia, prudencia...***

L'obra du al final un *Catálogo de voces de estructura dudosa*, en el que efectivament s'accentuen totes les vocals obertes. Aixina, llegim *bajòca, divèndres, herència, Oriòla...* pero *Valencia* (no "València"). Resulta evident que, també per a Nebot, València es pronunciava en e tancada.

- 3) **Jogim Martí i Gadea** usava la mateixa pràctica (l'accentuació de totes les vocals obertes) en les seues obres. Per tant, si València era realment pronunciada *València*, aixina la deuria haver escrita.

Per eixemple, en el compendi de tradicions valencianes titulat *Tipos, modismes, y còses rares i curioses de la tèrra del Gè* (1908), en cap moment s'accentua en accent obert la e de València. Quan parla de *Valencia la gica* (sic), diu:

Pòchs hiaurá en lo nòstre reyne que no sapien qu'èsta població es la ciutat de Gandía, la qual en moltes còses li sembla á la capital, ja que llevát de qu'en

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

SECCIÓ DE LLENGUA I LLITERATURA VALENCIANES
REAL ACADÈMIA DE CULTURA VALENCIANA

*vehinát li guanyen Alacant, Alcòy, Xátiva y Castelló, en quant á bonica, pietosa y queta pòt ser que no li guanye la mateixa **València**; [...]*

Efectivament: *pòchs, nòstre, còses, Alcòy, pòt*, en o oberta, pero *Valencia* (no "València"), en e tancada.

Anàlogament, en el seu *Vocabulario valenciano-castellano* de 1909, que du una llista del nom de totes les poblacions valencianes, trobem que accentua totes les vocals obertes quan aixina són pronunciades, d'acort en la norma ya descrita (*Benidòrm, Benllòch, Novel·lè, Patèrna...*), pero tampoc, en este cas, escriu "València", de lo que es deduïx que la seua pronunciació és en e tancada.

- 4) **El pare Lluís Fullana i Mira**, en la *Gramàtica elemental de la llengua valenciana* (1915), accentuava també sense excepció totes les vocals e i o que foren obertes (aixina: *mèl, vèrt, gèndre, guerra*, etc.). Com en els casos anteriors, el topònim València mai apareix accentuat en accent obert:

*L'hòrta de **Valencia**, que es la més rica del mon...* (pàg. 53)

*... favorable per a **Valencia*** (pàg. 189)

*Vinc de **Valencia*** (pàg. 232)

El mateix procedir observem en el restant de la seua abundant obra filològica.

Resulta interessant observar que, si be Constantí Llombart era natural de la ciutat de València, els demés gramàtics i lexicòlecs no ho eren: Nebot era de Vilarreal, Martí i Gadea de Balones i Fullana de Benimarfull. Este fet exclou qualsevol *sospita* d'una pronunciació *viciada* per la castellanisació que tradicionalment s'atribuïx al parlar del Cap i Casal.

Les primeres cites en accent obert, "València", apareixen precisament en les primeres obres que tracten d'introduir l'ortografia de l'Institut d'Estudis Catalans en la llengua valenciana escrita. En concret, en la *Gramàtica valenciana* d'Ortín Benedito¹, de 1918, i *La llengua valenciana* de Lluís Revest², de 1930.

El motiu és ben evident: en català, com en mallorquí, la e de *València* (com la de moltes atres paraules que en valencià presenten e tancada: *séquia, sénia, Dénia, café, francès, comprén, conèixer...*) se pronuncia (i s'escriu) oberta. El mimetisme d'estos autors respecte a la normativa catalana feu que adoptaren acriticament eixa grafia exògena, tant en esta com en moltes atres paraules, sense qüestionar-se la seua evident inadequació a la fonètica valenciana. Esta incongruència d'orige s'arrossegà per molts escritors de les tres dècades posteriors.

L'arreglaren també en accent obert les *Bases ortogràfiques* de 1932, a on el topònim apareix citat tres voltes³, si be l'estat de conservació de l'original ha fet dubtar ad alguns estudiosos sobre est extrem. No obstant, els principals gramàtics i lexicòlecs de l'època que recolzaven

1 Pàg. 4.

2 Pàg. 71.

3 En el text de la Biblioteca Valenciana en les bases 22, 23 i 32 i en el text del *Vocabulari ortogràfic* de Carles Salvador en les bases 22, 23 i 34 (pàgs. 9 i 10).

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

SECCIÓ DE LLENGUA I LLITERATURA VALENCIANES
REAL ACADEMIA DE CULTURA VALENCIANA

explícitament l'ús de les Bases de 1932 continuaren constatant que la pronunciació general de la e de València és tancada:

- 1) **Josep Giner i Marco**, en el seu treball *Les e tòniques del valencià* (1938),⁴ deixava clara la diferència entre el topònim *València* i les paraules acabades en la terminació eurdita *-ència*:

La e de la terminació popular -ença és tancada: coneixença, convinença, creixença, etc. La e de València és també tancada. La e de la terminació erudita -ència és sempre oberta: penitència, sentència, evidència, abstinència, presència, influència, essència, conseqüència, pac(i)ència, ciència, experiència, etc.

En un altre article publicat en 1951, en el títol de "L'accentuació ortogràfica en valencià"⁵ també manifestà, en una naturalitat aborronant, la raó per la qual, a partir de l'adopció de les Bases ortogràfiques de 1932, s'estengué la costum d'escriure *València* "com en barceloní":

El mot València en valencià es pronuncia amb e tancada, però se sol escriure habitualment, per excepció, com en barceloní: València.

La mateixa argumentació es repeteix en el *Diccionari de la Rima* (consultem l'edició de 1980) de **Francesc Ferrer Pastor**, a l'hora de constatar la pronunciació tancada de la e, a través d'una acotació del mateix Josep Giner:

La e de la terminació -ència és oberta, excepció del mot València, que té e tancada en valencià, com en els mots en -ença, per ser mot d'evolució popular, malgrat la i conservada per topònim.

- 2) **Manuel Sanchis Guarner**, en la seua *Gramàtica valenciana* de 1950, també deixa meridianament clar que la pronunciació del topònim *València* és en e tancada.

En les pàgines 72 i 73, **Sanchis Guarner** dona unes normes bàsiques de situacions en les que habitualment se dona e oberta en valencià. Quan aplega a la categoria "*En les paraules cultes en què hi ha i en la síl·laba que va darrera la de la vocal tònica*", l'autor dona una sèrie d'exemples de e oberta (*gremi, misteri, ciència, cèntric, etc.*) i **sis excepcions a la norma**, per a les que Sanchis Guarner fa constar expressament **que la e es pronuncia tancada**. Este excepcions són **església, sénia, Dénia, sépia, séquia i València** (sic).

L'única explicació que dona al contrasentit d'escriure "València" (a pesar de reconèixer que es pronuncia València) apareix en una nota al peu: "*Encara que la paraula València es pronuncia amb e tancada, convé escriure-la amb è*". No s'explicita cap justificació filològica per a obrar de tal manera, més allà de la motivació, més pronte peregrina, de que aixina podrà "*rimar amb les paraules cultes terminades en -ència*".

Per una altra banda, en la seua obra *Els pobles valencians parlen els uns dels altres*, en la

4 Reproduït en *Obra filològica (1931-1991)*. Josep Giner Marco, a càrrec d'Antoni Ferrando i Santi Cortés. Denes, 1998, pàgs. 61-72. La cita està en la pàg. 68.

5 Ibid., pàgs. 154-158. La cita està en la pàg. 157.

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

Id. Document: 8gmS MMYJ T5xL fVNF Fywf H7r8 3aQ=
Comprovar autenticitat en https://sede.valencia.es
Expedient: E-00400-2023-0000008-00

SECCIÓ DE LLENGUA I LLITERATURA VALENCIANES
REAL ACADÈMIA DE CULTURA VALENCIANA

que Sanchis Guarner indica la pronunciació tradicional de tots els pobles valencians, torna a deixar constància expressa de la pronunciació de la e de València com a tancada en tot el territori valencià (i no a soles en la ciutat de València): **/balénsia/ en València; /valénsia/ en Castelló i Alacant;** mentres que es pronuncia oberta en català i mallorquí: /balènsia/ en Barcelona; /valènsi/ en Mallorca.

3) El **Diccionari Català-Valencià-Balear**, d'Alcover i Moll, coincideix també en registrar la pronunciació tancada de la e com a pròpia del valencià:

Fon.: baténsia (or.); baténsie, baténsia (occ.); valénsia (Cast.); baténsia (Val.); valènsi (mall.); valénsia (men.).

O siga: que es pronuncia **en e oberta en català**, tant occidental (occ.) com oriental (or.), mallorquí (mall.) i menorquí (men.), pero en **e tancada en valencià**: tant en Castelló (Cast.) com en València (Val.).

Esta anomalia ortogràfica encetada en 1932 escomençà a reconduir-se en la dècada dels setanta. En les gramàtiques de Lo Rat Penat de 1976 i 1977 se recuperà definitivament l'accent tancat de València, com podem apreciar directament en la seua portada, lo mateix que en l'edició de les *Normes de l'Acadèmia de Cultura Valenciana* de 1979 i la seua reedició de 1981, en motiu de l'acte popular d'adhesió a les mateixes en el Monasteri d'El Puig, eixe mateix any. També en la primera gramàtica de Lo Rat Penat redactada per Fontelles, Garcia i Lanuza d'acort en les Normes de l'Acadèmia, de 1980.

Abans d'això, en 1977, Miquel Adlert havia exigit, ben expressivament, la correcció de l'us de l'accent greu en el topònim⁶:

En tot el Regne de València es diu València. Els noms de les coses valencianes són cosa dels valencians, i no dels catalans ni dels filòlegs que entre uns i atres pretenen variar els topònims valencians. ¡És cosa del poble valencià! (...)

No hi ha ninguna raó per a escriure è, contra la fonètica de tot el Regne de València que pronuncia València. I que pronuncien en la fonètica catalana València, com en la mallorquina pronuncien Valenci. Cal escriure i pronunciar València...

Eixe mateix criteri és el que ve mantenint en l'actualitat esta Secció, el qual se reflectix en tota la seua obra filològica.

Per desgràcia, la **Gramàtica normativa valenciana de la AVL** (2006), a pesar de **reconèixer** (pàg. 22), com no podria ser d'una atra manera, **que la e de València és tancada**, insistí en grafiar-la com a oberta: "*per excepció, en les paraules què, perquè i València, i en altres casos (època, sèrie, etc.) la e es pronuncia tancada*". D'esta manera es desaprovà una excelent oportunitat per a esmenar l'anomalia ortogràfica introduïda en 1932.

6 En defensa de la llengua valenciana. Per què i còm s'ha d'escriure la que es parla, pàg. 103.

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

SECCIÓ DE LLENGUA I LLITERATURA VALENCIANES
REAL ACADÈMIA DE CULTURA VALENCIANA

3.- Etimologia i genuïtat de la forma "València"

És sabut que el topònim *València* prové de la forma llatina *Valentia*, puix la ciutat és de fundació romana, i que tot apunta a que evolucionà a *València* ya en llatí vulgar, abans de la conquesta de Jaume I i independentment dels usos lingüístics dels repobladors aragonesos, catalans, occitans i d'unes atres terres; els quals, ademés, coincidien majoritàriament, en aquella època, en pronunciar també la e de València com a tancada, segons han senyalat diversos estudiosos.

Molts autors han observat una aparent contradicció entre este fet i la pronunciació en e oberta de les paraules que acaben en el sufix cult *-ència*, com ara *essència* o *excelència* (o el propi substantiu *valència*: "número químic màxim d'àtoms d'hidrogen que poden combinar-se en un àtom d'un cos simple", que sí presenta e oberta). Ha de notar-se, no obstant, que les vocals obertes no existien en llatí, i que quan aparegueren en algunes llengües romàniques el topònim *València* ya era tan important i conegut que mantingué la é etimològica llatina tancada, puix la toponímia sol tendir a conservar les formes antigues.

Abelard Saragossà, en un treball de 1995,⁷ propougué una explicació convincent per ad este fet:

- En la llengua del segle XI, la e oberta provinent de la e breu llatina es tancà quan anava travada per m o n: TEMPUS > *tèmps* > *témps*, BENE > *bèn* > *bén* > *bé*, VALENTE > *valènt* > *valént*, VALENTIA > *València* > *València*, PATIENTIA > *paciència* > *paciència*.
- Posteriorment, cap al segle XV, en el marc d'una nova reestructuració de les vocals obertes i tancades, les es tancades tòniques seguides d'una i o una u postònica experimentaren una obertura. D'esta manera, paraules com *paciència* o *presència* tornaren a pronunciar-se de nou en e oberta, pero la e tancada es mantingué tant en el topònim *València* com en les paraules acabades en *-ença* (*creença*, *naixença*).

Respecte a les raons per les quals la e de *València* se mantingué tancada en valencià (pero no en català o balear, a on passà a pronunciar-se oberta en el segle XV, en el marc d'eixa reestructuració vocàlica), ya Josep Giner argumentà⁸ que "*caldría esperar VALÈNTIA > Valença, però el manteniment de la i s'explica per la pronunciació tradicional d'un nom propi tan usat i important i, a més, per ser la conservació antiga del seu adjectiu popular valenci, valencina amb la seua i.*"

Jordi Colomina, acadèmic de la AVL, ha argumentat també⁹ que:

El principal motiu lingüístic degué ser sens dubte la no percepció per part dels parlants del segment -ència de Valencia com a un sufix. La prudencia, la resistencia o la violencia es relacionaven clarament amb la persona prudent, resistente o violenta; però Valencia no es podia relacionar amb la persona valenta, que tenia el seu substantiu abstracte en valentia. Esta falta de transparència semàntica del topònim degué afavorir el

⁷ «Sobre les causes de les pronúncies del nom de la capital valenciana», *Actes del IV Col·loqui d'Onomàstica Valenciana, i XXI Col·loqui de la Societat d'Onomàstica*, Ontinyent, 29 i 30 de setembre i 1 d'octubre de 1995, Paiporta, Denes, 1997, pàgs. 1025-1039.

⁸ En una ressenya dedicada a la *Gramàtica Valenciana* de Sanchis Guarner. En Ferrando, op.cit., pàg. 283.

⁹ "Sobre l'accent del nom de la capital [del] Regne". *Levante-EMV*, 10 de juny de 2005.

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

SECCIÓ DE LLENGUA I LLITERATURA VALENCIANES
REAL ACADÈMIA DE CULTURA VALENCIANA

manteniment de la pronunciació antiga. A més, totes les paraules en -ència eren cultismes poc usuals en la parla comuna, mentres que el topònim era d'ús vivíssim i habitual.

Per a Colomina, ya els indígenes del Regne de València, més o manco arabisats, devien pronunciar *València* (no s'ha de perdre de vista que les formes transliterades de l'alfabet àrap *saniya, sakiya, Balansiya* i *Daniya* donaren com a resultat en el romanç valencià *sénia, séquia, València* i *Dénia*: les quatre en e tancada). Els nous repobladors aragonesos, els occitans i la major part dels provinents dels comtats catalans, com s'ha dit, pronunciaven també en aquella època *València* en e tancada, d'acort en el vocalisme propi de les seues respectives varietats romàniques. Aixina, "la majoria dels habitante del Regne dels segles XIII i XIV pronunciaven *València*. Esta fixació del nom de la Ciutat i del Regne en els primers segles forals degué ser un factor decisiu de resistència a un eventual canvi de timbre."

Són, per tant, carents de fonament certes postures extremes que atribuïxen a una suposta influència del castellà la pronunciació general en tot el valencià, des del Maestrat fins al Vinalopó, del topònim València en e tancada. Sobretot, quan eixa suposta castellanisació, que hauria afectat per igual a totes les comarques sense excepció, no ha modificat la pronunciació d'uns atres topònims que segueixen pronunciant-se en vocal oberta (com Paterna, Serra, Vinaròs, Alcoy o Elig).

4.- Conclusió

Els gramàtics, lexicòlegs i especialistes més eminents des de l'època de la Renaixença fins a l'actualitat (Llombart, Nebot, Martí Gadea, Fullana, Giner, Sanchis Guarner, Adlert...) han constatat que la pronunciació valenciana del topònim que dona nom al nostre territori i a la seua capital és **València**, en e tancada. No obstant, alguns d'ells han defés la divergència entre esta pronunciació unànim i una grafia escrita "València" que no la respecta.

Ya en 2005, esta Secció de Llengua i Lliteratura Valencianes de la RACV redactà un informe, presentat oficialment a l'Ajuntament i a la Diputació de València i recolzat per numeroses entitats culturals i particulars, que conclouia¹⁰:

Totes les autoritats llingüístiques de diferents tendències reconeixen que el topònim València es pronuncia en e tancada, com ho fan la AVL i la Real Acadèmia de Cultura Valenciana. És inexplicable que si existix este consens a l'hora de reconéixer la fonètica del topònim, s'haja trencat per part de la AVL adoptant una ortografia que reflectix la pronunciació catalana del topònim, subjugant la fonètica valenciana a l'ortografia catalana.

Si observem els motius explícits o tàcits que alguns autors donen per a perpetuar esta anomalia que dura ya massa anys, estos se reduïxen a dos, purament extralingüístics:

- adoptar la fonètica catalana en lloc de la valenciana en el principal topònim valencià,
- o "permetre rimar València en les paraules acabades en -ència" (obviant que eixe fet, més allà de la seua irrellevància, és sempre possible per llicència poètica, encara que s'escriga *València*).

10 Pot consultar-se en internet: <http://www.lenguavalenciana.com/media/documents/informes/valencia.pdf>

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	7189850607494309229 89901720561356016792 83739246

SECCIÓ DE LLENGUA I LLITERATURA VALENCIANES
REAL ACADÈMIA DE CULTURA VALENCIANA

Per contra, numerosos filòlegs, inclús des de dins de la pròpia AVL, han clamat per que es corregga esta situació. Jordi Colomina, en el seu article de 2005, ya referit, opinava que "L'adopció, d'ençà del segon terç del segle passat, de l'accent greu sobre la vocal tònica del nostre topònim més emblemàtic, feta amb la millor bona fe i pensant retornar-lo a una suposada puresa original, no ha aconseguit ser admesa per la majoria dels valencians. [...] Si l'Acadèmia Valenciana de la Llengua adoptara la grafia València, coherent amb la pronunciació unànime regnicòla, lluny d'afavorir tendències segregacionistes, enfortiria l'autoestima dels nostres conciutadans envers la pròpia varietat."

Per una altra banda, Abelard Saragossà, en un treball recent sobre la qüestió, donava també arguments de pes per a l'adopció de la forma València, en accent tancat:¹¹

En primer lloc, és la pronúncia general dels valencians (des del Maestrat fins a les Valls del Vinalopó). En segon lloc, la forma València s'explica per l'evolució interna de la llengua. En tercer lloc, l'ortografia dels topònims depèn en primer lloc dels seus usuaris. En quart lloc, hi ha un factor emotiu: el fet de tractar-se del topònim que origina el nom d'un poble. Finalment, podem recordar que l'ajuntament del cap i casal encara no ha oficialitzat cap nom, haja sigut quin haja sigut el partit majoritari.

A tots els poderosos arguments anteriors podríem afegir-ne un altre. Adoptar la grafia "València" contra la pronunciació general i llegítima dels valencians socava els mateixos fonaments d'una norma ortogràfica que, en teoria, hauria de facilitar al parlant la correcta diferenciació entre vocals obertes i tancades, i la seua fixació en l'escriptura i la parla (en lloc de dificultar-la i deformar-la a pur d'afegir excepcions a la regla). I ho fa, ademés, en una paraula, València, absolutament simbòlica per als valencians, puix dona nom tant al nostre territori, del Sènia al Segura, com a la nostra capital.

Aixina, la perfecta lògica lingüística –que una vocal que es pronuncia tancada s'escriba tal com se pronuncia; açò és, tancada, com passa sense cap de problema en uns altres topònims valencians, com ara Dènia, Bétera, Petrés o Vallés– pert la batalla front a una lògica extralingüística: la que proclama que es diluïxquen les diferències escrites entre el valencià i el català, encara que això signifiqui apartar-se de la llengua valenciana genuïna.

D'esta manera, la banalisació d'una norma ortogràfica i l'introducció de nombroses excepcions per motius purament extralingüístics i ideològics inutilisa, en la pràctica, la necessitat de diferenciar ortogràficament l'obertura de les vocals. I lleva tot sentit a una normativa que, per definició, ha de reforçar el geni idiomàtic dels parlants, en lloc d'incloure-los al dubte i l'inseguretat a l'hora d'expressar-se en la llengua pròpia.

Com ha senyalat Rafel Pastor¹²:

El cas d'este topònim, com el d'unes altres paraules o estructures de la llengua, segons manera ha devingut inexplicablement un tabú per ad alguns responsables de la política lingüística valenciana, quan difícilment se pot sostindre que per a la ciència puguen haver-ne, de tabús. Difícilment se pot consensuar els diferents punts de vista científics sobre una mateixa realitat quan se vol excloure de la discussió tabús que per uns

¹¹ ¿Com convé escriure el nom del cap i casal? Text en línia en academia.edu consultat el 30 d'abril de 2016

¹² "A propòsit de Consens i futur". Solcant les lletres, núm. 2, estiu 2011, pàgs. 187-188. Text en línia en www.aelva.org.

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	7189850607494309229 89901720561356016792 83739246

SECCIÓ DE LLENGUA I LLITERATURA VALENCIANES
REAL ACADÈMIA DE CULTURA VALENCIANA

interessos no precisament científics, sino més aïna polítics, se volen impondre a pesar de la reiterada constatació de la realitat.

Per tots els motius aduïts, **esta Secció de Llengua i Lliteratura Valencianes se referma en lo ya expressat sobre el particular en informes anteriors, i manifesta, en conclusió, que:**

1. Si be no s'escrigué en accent durant l'Edat Mija (l'accentuació és un fet relativament modern en totes les llengües), les actuals regles valencianes d'accentuació determinen que totes les paraules esdrúixoles s'han d'accentuar gràficament. *València* està composta de quatre síl·labes (Va-lén-ci-a) d'acort en la separació sil·làbica clàssica i normativa, i l'accent fonètic recau sobre l'antepenúltima d'elles, motiu pel qual és esdrúixola i ha de dur accent.
2. Sobre el topònim *València* s'ha de dir que prové de la forma llatina *Valentia*, ya que la ciutat és de fundació romana, i que evolucionà a *València*, en e tancada, en el llatí vulgar parlat en estes terres. Se tracta d'una articulació que, ademés, coincidía en la majoritària dels nous pobladors que s'instalaren en el Regne de València en motiu de la conquesta per Jaume I en el segle XIII i que s'afegiren a la població autòctona.

És cert, no obstant, que totes les paraules valencianes que acaben en el sufix cult *-ència* són en e oberta. La divergència de comportament entre este grup de paraules i el topònim se deu a que, quan se produí l'obertura de la e en dites paraules, el topònim *València* ya era tan important i conegut que mantingué la e etimològica llatina tancada, puix la toponímia sol tendir a conservar les formes antigues.

Per eixe motiu els valencians fem una distinció entre les paraules *valència* i *València*: en la vocal e greu o oberta nos referim al "número químic màxim d'àtoms d'hidrogen que poden combinar-se en un àtom d'un cos simple", mentres que en la vocal e aguda o tancada parlem del topònim que dona nom al nostre territori i a la nostra capital.

3. Tot el territori valencià ha pronunciat històricament la vocal tònica e del topònim tancada a pesar de que l'oficialitat dels últims anys ha descuidat l'assunt i, en alguns casos, ha assumit la fonètica catalana que la fa oberta. S'ha de reparar est important erro i restablir la correspondència entre la realitat llingüística del topònim i el seu reconeixement oficial.

Esta qüestió està completament assumida en el restant de poblacions valencianes que oficialment s'han adaptat a la fonètica valenciana. Per eixemple, en els casos de les poblacions de *Dènia*, *Vallès*, *Petrès* o *Bètera* seria impensable adoptar les formes **Dènia*, *Vallès*, *Petrès*, *Bètera*. Per tant, en este sentit, no hi ha fonamentació llingüística ni política per a la defensa de la forma "*València*", en e oberta.

4. És competència de les institucions valencianes prendre autònomament les seues decisions, sense la necessitat d'haver-se de subjugar a institucions o entitats no valencianes. El fet que unes atres llengües o territoris segueixquen, des dels seus principis i lícitament, uns atres criteris, no és motiu suficient per a coartar la llibertat i independència dels valencians a l'hora d'ordenar i decidir el nom dels nostres territoris segons la nostra realitat i història. I més encara, si cap, en el topònim que dona nom al nostre territori i a la nostra capital, pel seu especial simbolisme per a tots els valencians.

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

SECCIÓ DE LLENGUA I LLITERATURA VALENCIANES
REAL ACADÈMIA DE CULTURA VALENCIANA

Per una altra banda, el *Corpus Toponímic Valencià* que ha realitzat la AVL és de caràcter consultiu, no vinculant i provisional fins que cada municipi pren la decisió de valencianisar la seua denominació. De fet, per a un número significatiu de municipis la forma valenciana finalment oficialisada no ha segut la que originàriament s'arreglava en dit corpus. És, per tant, competència de cada corporació municipal, en primera instància, triar la forma valenciana del seu topònim que millor s'ajusta a la seua tradició històrica i llingüística.

5. Totes les autoritats llingüístiques de diferents tendències reconeixen que el topònim *València* es pronuncia en e tancada, com ho fan la AVL i la Real Acadèmia de Cultura Valenciana. És inexplicable que si existix este consens a l'hora de reconèixer la seua fonètica, alguns pretenguen adoptar una ortografia que reflectix la pronunciació catalana del topònim, subjugant la fonètica valenciana a l'ortografia catalana.

Per tant, esta Secció de Llengua i Lliteratura Valencianes considera que **València**, en accent tancat sobre la e, **és l'única forma que respecta la tradició històrica i llingüística dels valenciaparlants en general i dels habitants del municipi en particular, i per tant, és l'única que s'ajusta als criteris de l'article 1.1 del Decret 58/1992, de 13 d'abril, del Govern Valencià que regula el procediment per a l'alteració del nom dels municipis; el qual exigix expressament que "La nova denominació del municipi s'haurà d'adequar a la seua tradició històrica i llingüística."**

EL DIRECTOR DE LA SECCIÓ

EL SECRETARI DE LA SECCIÓ

Voro López Verdejo

Vicent Ramon Calatayud i Tortosa

VIST I PLAU AL DECA DE LA REAL ACADÈMIA DE
CULTURA VALENCIANA

Federico Martínez Roda

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

INFORME SOBRE EL TOPÒNIM VALÈNCIA

Resum

L'informe aborda el problema normatiu de l'accentuació gràfica en el topònim *Valencia*. Partix d'una observació: no hi ha un, sino dos "Valencia", en el sentit de que dita forma és tradicional i històrica tant si l'usuari s'expressa en valencià i si ho fa en espanyol, llengua també dels valencians pero sobre la que l'Administració valenciana no té competència normativa. La part inicial desvirtua el "mètode al revés" del *Gabinet de Normalització Lingüística* de l'Ajuntament de València, el qual convertix lo anormal en norma i la norma en anormalitat. En la segon part es procedix a dos abordages filològics. **1.** Les rimes de la poesia valenciana clàssica no provenen que els valencians del segle XV pronunciaren [valensja], ab è oberta, manifesten una llicència poètica que permetia harmonisar vocals obertes i vocals tancades, com ara *Vicent* i *valent*, *sèu* i *seu*. **2.** Un anàlisis de les fonts semítiques, no realisat fins ara, permet establir que la forma <Balansiya> no era una "pronunciació", sino una *adaptació* gràfica; i que no apunta a una pronunciació nativa genuïna "València" ab è oberta, sino *València* ab é tancada. En conclusió: **a)** les traces essencials del topònim estaven ya consumades en el segle VIII; **b)** la forma *València*, ab é tancada, no deixà mai de circular entre la població de llengua romànica nativa, estava vigent quan a la conquesta del s. XIII; **c)** el topònim, a causa de sa forta individualitat i simbolisme social, restà deslligat de la família de noms en *-ència* que podien haver induït una pronunciació oberta de la [e], pero que no l'alteraren; **d)** un procés de nivellament d'estrats llingüístics copresents acabà imposant, en el s. XIII, un *València* ab é tancada, no sols al ser el compartit per més grups socials diferents, sino per constituir la forma antiga i genuïna; **e)** no hi ha raó científica que refrende l'oficialisació d'una forma escrita "València" ab accent greu, marginal a la tradició i a la fonètica viva del domini valencià.

Paraules clau: toponímia, València, accentuació gràfica, normativisació, <Balansiya>, fonts aràbigues

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

Id. Document: 8gmS MMYj T5xL fvNf Fywf H7r8 3aQ=
Comprovar autenticitat en <https://sede.valencia.es>
Expedient: E-00400-2023-0000008-00

Resumen

El informe aborda el problema normativo de la acentuación gráfica del topónimo *Valencia*. Parte de una observación: no hay uno, sino dos "Valencia", en el sentido de que dicha forma es tradicional e histórica tanto si el usuario se expresa en valenciano como si lo hace en español, lengua también propia de los valencianos sobre la que la Administración valenciana no tiene competencia normativa. La parte inicial desvirtúa el "método al revés" del *Gabinete de Normalización Lingüística* del Ayuntamiento de Valencia, el cual convierte lo anormal en norma y la norma en anomalía. En la segunda parte se procede a dos abordajes filológicos. **1.** Las rimas de la poesía valenciana clásica no prueban que los valencianos del siglo XV pronunciaran [valensja], con *è* abierta, manifiestan una licencia poética, clara y palpable, que permitía armonizar vocales abiertas y vocales cerradas, como *Vicent* y *valent*, *sèu* y *seu*. **2.** Un análisis de las fuentes semíticas, no realizado hasta ahora, permite establecer que la forma <Balansiya> no era una "pronunciación", sino una adaptación gráfica; y que no apunta a una pronunciación nativa genuina "València" con *è* abierta, sino *Valencia* con *é* cerrada. En conclusión: **a)** las trazas esenciales del topónimo estaban ya consumadas en el siglo VIII; **b)** la forma *Valencia*, con *é* cerrada, no dejó nunca de circular entre la población de lengua románica nativa, estaba vigente cuando la conquista del s. XIII; **c)** el topónimo, debido a su fuerte individualidad y simbolismo social, quedó desligado de la familia de nombres en *-ència* que podían haber inducido una pronunciación abierta de la [e], pero que no la alteraron; **d)** un proceso de nivelación de estratos lingüísticos copresentes acabó imponiendo, en el s. XIII, un *Valencia* con *é* cerrada, no sólo al ser el compartido por más por más grupos sociales diferentes, sino por constituir la forma antigua y genuina; **e)** no hay razón científica que refrende la oficialización de una forma escrita "Valencia" con acento grave, marginal en la tradición y a la fonética viva del dominio valenciano.

Palabras clave: toponimia, Valencia, acentuación gráfica, normativización, <Balansiya>, fuentes árabes

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

Id. Document: 8gmS MMYj T5xL fvNf Fywf H7r8 3aQ=
Comprovar autenticitat en <https://sede.valencia.es>
Expedient: E-00400-2023-0000008-00

Abstract

The report approach the normative problem of the graphic accentuation of the Valencia place-name. It initiates with an observation: there is not one, but two "Valencia", in the sense that this form is traditional and historical whether the user speaks in Valencian or speaks in Spanish, a language also of the Valencians over which Valencian Administration does not have normative competences. The initial section detracts the "reverse method" of the *Gabinet de Normalització Lingüística de l'Ajuntament de Valencia*, that turns the abnormal into a norm and the norm into an abnormality. The second part proceed to two philological approaches. **1.** The rhymes of classical Valencian poetry do not prove that the Valencians of the fifteenth century pronounced [valénsja], with open è, they manifest a poetic license, clear and evident, which allowed to harmonize open vowels and closed vowels, such as *Vicent* and *valent, seu* and *Seu*. **2.** An analysis of the Semitic sources, not done until today, allows to establish that the form <Balansiya> was not a "pronunciation", but a graphic adaptation; and that does not suggest a genuine native pronunciation "València" with open è, but "Valencia" with closed é. In conclusion: **a)** the essential traces of the place-name were already completed in the 8th century; **b)** the word *Valencia*, with closed é, did not stop circulating among the population of native Romance language, was in force when the conquest of the thirteenth century; **c)** the place name, due to its strong individuality and social symbolism, was disconnected from the family of names in *-ència* that could have induced an open pronunciation of the [e], but that did not alter it; **d)** a process of leveling simultaneous linguistic layers ended up imposing, in the thirteenth century, a *Valencia* with closed é, not only because it was shared by more different social groups, but because it was the old and genuine form; **e)** there is no scientific reason that supports the officialization of a written form "València" with open accent, marginal in the tradition and the live phonetics of the Valencian domain.

Keywords: place names, Valencia, graphic accentuation, normativization, <Balansiya>, Arabic sources

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

INFORME SOBRE EL TOPÒNIM VALÈNCIA

En data 21-09-2016, l'Ajuntament de València, a través del *Gabinet de Normalització Lingüística*, desestima l'alegació de la Real Acadèmia de Cultura Valenciana a la proposta de "Adaptació al valencià del nom del municipi Valencia per València". Importa fer, a propòsit d'això, una sèrie de consideracions.

1. Qüestió preliminar. Els dos *Valencia*

Hi ha una qüestió preliminar. Si be cap interpretar que l'aplicació del *Reglament sobre ús i normalització del valencià al municipi de Valencia* [BOP 14-05-2005], invocat com a norma, es circumscriu a l'escriptura en valencià del topònim *València*, l'afirmació de l'article 16.1, "tots els topònims del terme municipal [de València] tenen com a forma oficial la valenciana, que es *la* tradicional, *la* històrica i *la* correcta", redunda en una clara disfunció. Perque el topònim valencià per antonomàsia, *Valencia* nom de la ciutat i *Valencia* corònim del territori, és en l'ús quotidià una forma generalisada, tant si l'usuari s'expressa en llengua valenciana com si ho fa en llengua castellana o espanyola, cooficials d'acort ab l'Estatut d'Autonomia.

Per consegüent, escrit en valencià o escrit en espanyol, el topònim *València - Valencia* és forma tradicional i forma històrica, ya que tradició i historicitat son categories anteriors i independents de qualsevol reglament. I serà o no forma correcta en funció de l'adequació o inadequació a determinades normes ortogràfiques. La matisació no és banal. En primer terme, perque els criteris que rigen l'ortografia en espanyol dels noms geogràfics valencians de certa solera històrica (com ara els de les grans viles i ciutats) competen a la *Real Academia Española de la Lengua*, de manera que l'Administració local, provincial, etc., no pot declarar correcte o incorrecte un topònim escrit en una llengua també nostra com la castellana, sobre la que no té competències normatives. I en segon lloc, perque, donat el pes històric de València (ciutat i regne o comunitat), hi ha una forma *Valencia* que trascendix l'àmbit estrictament valencià, feta pròpia per la cultura hispànica, i consignada des de les manifestacions més antigues, que van des dels codexs mossàraps del segle X, l'*Historia Roderici*, el *Cantar del Cid* o el *Libro de Buen Amor*, al *Romancer General*, les obres cervantines o la literatura, l'art o la ciència contemporàneus. La justificació es innecessària. Resultaria enciclopèdica.

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

2. Inconsistència filològica de l'escrit de desestimació. Lo anormal com a norma i la norma com a anormalitat

Sintomàticament, l'escrit del Gabinet de Normalització evita una argumentació lingüística interna. Es redüïx a una simple apelació a la "norma", però no del tot en el sentit de la Llingüística, sino com a mera imposició, garantia de que res que no siga la forma *barcelonina* de pronunciar el topònim *Valencia*, per històric, documentat i socialment compartit que siga, goge d'estatus d'oficialitat, de visibilitat pública. Transforma lo anormal en norma i la norma en anormalitat. Es més, omet evidències filològiques, amaga hipòtesis interpretatives per no coincidir ab el seu *a priori*, o be n'enfatiza alguna atra de poca vàlua científica per confluïr en un interès comú.

Orbita sobre dos idees:

a) La forma escrita "València", ab è oberta, és la que figura en tres produccions de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua: la *Gramàtica Valenciana*, el *Diccionari* i el *Corpus Toponímic Valencià (CTV)*, obra esta resultat d'un procés de confecció peculiar, revisable i defectuosa. [Note's que en la p. 939, es llista "València", més 14 topònims menors de Cocentaina, Piles, Onil, Benigànim, etc. que el duen com a complement, senyalant-se una (falsa) doble pronunciació: "[e] o [ɛ]". Contradictòriament, admet només la dicció [é] tancada el nomenclàtor inicial, p. 43].

b) Figura generalment en la bibliografia derivada de les "Normes del 32", a més d'haver segut propiciada per autors com ara Coromines, Sanchis Guarner o Carles Salvador.

Cosa notable, l'escrit admet que l'alegació de la RACV conté "afirmacions que *no són incertes*". Però no concreta les *no incertituts*, o siga, les veritats, excloent respostes coherents a la qüestió. No deixa de sorprendre, además, que es perga en divagacions laberíntiques, com ara sobre l'eliminació del accent greu de "València" del logotip de l'Ajuntament en 1993 (punt *c* de l'escrit), un fet que dista d'incidir en el *quid* de la qüestió; o be en apelacions a idees esvaroses com ara les d'*oficialitat* o de *normalitat*, com si constituïren *per se* estats anteriors a i determinants de la realitat de la llengua.

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

Leopoldo Peñarroja Torrejón

3. Síntesis de la posició ya defensa per la RACV (3-05 2016)

Convé recordar que ya l'Informe de la Secció de Llengua i Lliteratura Valencianes de la RACV (3-05-2016) aduïa raons de caràcter llingüístic que justifiquen la forma *València*, i no *València*, com a genuïnament valenciana, pròpia dels valencians. En síntesis, son les següents:

3.1. El fet contrastat, empíric, d'una pronunciació valenciana general [valénsja], ab [é] tònica tancada, i no [valénsja] ab [é] oberta (característica la darrera del català oriental i del mallorquí). No ho modifica la forma apichada [balénsja] del valencià central, puix que l'unitat fonètica al respecte, de Morella a Guardamar, es inequívoca. Considerant, ademés, que *València* és paraula esdrúixola si l'escansió silàbica es fa a la manera clàssica, l'accent gràfic sobre la *e* deuria ser agut, no greu: *València*. Esta pronunciació patrimonial ve refrendada per una sèrie de gramàtics i escriptors valencians que van de Constantí Llombart, Josep Nebot i Pérez o Joaquim Martí Gadea al Pare Lluís Fullana, els quals mai l'escrigueren ab un accent greu (cosa que sí feen quan la terminació *-ència* té una articulació oberta, com ara en *ciència*, *potència*, *dolència*), sino sense marca accentual, evidenciant la pronunciació valenciana nativa ab [é] tancada.

3.2. Front ad esta costum, els primers testimonis imitatius del *València* ab [é] oberta típic del català oriental i el mallorquí es deuen a M. Ortín Benedito (*Gramàtica Valenciana*, 1918, p. 4) i a Lluís Revest (*La llengua valenciana*, 1930, p. 71), que d'alguna manera segueien les directrius de l'Institut d'Estudis Catalans. Les escasses mencions del nom en el text de les *Bases del 32* duen la mateixa *e*. En qualsevol cas, es clar que tant Josep Giner i Marco (*Les e tòniques en valencià*, 1938, reed. de 1998, p 68), com Francesc Ferrer Pastor (*Diccionari de la rima*, ed. de 1956, p. 498) i Sanchis Guarner (*Gramàtica Valenciana*, 1950, pp. 72-73), defensors d'una forma *València* escrita al modo barceloní, admeten la realitat d'una pronunciació general [valénsja] ab *e* tònica tancada, com a pròpia de territori valencià. Ho confirma l'entrada corresponent del *Diccionari Català-Valencià-Balear* d'Alcover-Moll, on es distingeix la pronunciació valenciana, catalana oriental i occidental i balear del topònim en qüestió. [No tot és tan simple, aixina i tot. Un "València" ab accent greu no era, en la bibliografia del primer terç del s. XX, tan general com es preten. Veja's més avall].

3.3. La recuperació de l'accent agut de la forma *València*, indicatiu de la pronunciació valenciana tradicional [é] tancada, és un fet en la *Gramàtica Valenciana* per als cursos de

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

Id. Document: 8gmS MMYJ T5xL fVnF Fywf H7r8 3aQ=
Comprovar autenticitat en <https://sede.valencia.es>
Expedient: E-00400-2023-0000008-00

llengua de Lo Rat Penat (València, 1976, 1977, varies cites), autors com Miquel Adlert (*En defensa de la llengua valenciana*, 1977, p. 103), *Normes de l'Acadèmia de Cultura Valenciana* de 1979 (i reedició de 1981) o la *Gramàtica* de Fontelles, García i Lanuza (1980). La supressió de l'accentuació gràfica, salvo la diacrítica, en les Normes de l'Acadèmia de Cultura Valenciana i sa ulterior reintroducció en 2003 no modifiquen el fet fonamental: la pronunciació tancada, genuïnament valenciana, de la *é* del topònim *València*, la qual o no du gué accent gràfic o el portà tancat, no obert, d'acort ab dites normes ortogràfiques.

3.4. S'aludix, en fi, a dos hipòtesis convergents ab el criteri exposat per l'*Informe*: les dels professors Abelard Saragossà ("Sobre es causes de les pronúncies del nom de la capital valenciana", *XXI CSO 1995*, Paiporta 1998, pp. 1025-1039) i Jordi Colomina ("Sobre l'accent del nom de la capital del Regne", *Levante* 10-06-2005). Abdós tracten d'explicar el procés d'estabilisació del *València* ab [é] tancada típic del valencià; compatible ab la [é] oberta de les continuacions del sufix -ÈNTIA (com ara *paciència*, *clemència*, *solvència*, etc.). Cap d'estes dos teories es menciona en l'escrit del Gabinet de Normalització. "La forma *València* -conclou l'*Informe*- és l'única que respecta la tradició històrica i llingüística dels valenciaparlants i dels habitants del municipi en particular"; i que s'ajusta, per tant, al Decret 58/1992 de 13-05, art. 1, del Govern Valencià sobre alteració del nom dels municipis.

4. Més abordages, diacrònics i sincrònics, sobre topònim València

Pero hi ha més informacions, bàsiques i productives per a una resolució objectiva del problema, que devem abordar.

4.1. Les rimes de la poesia clàssica no demostren una pronunciació oberta de la *é* de València

La primera, la qüestió de les rimes de la poesia valenciana clàssica, que, segons alguns, mostrarien que en el segle XV, en temps de Martorell, Villena o Jaume Roig, el nom del cap i casal valencià era *València*, ab [é] tan oberta com la de *solvència*. És J. Garcia i Illa qui repren el plantejament ("Apunts sobre el nom de València", *XXI CSO de 1995*, ed. 1997, pp. 485-492), argüint que el *València* dels repobladors catalans vinguts quan a la conquesta del s. XIII, visible encara -al seu parer- en les rimes de l'*Espill*, seria modificat pels pobladors aragonesos [note's que hi ha ací una incongruència cronològica] i pel pes de la castellanisació. Diem "repren" perquè l'hipòtesis (no tesis, com es diu en l'escrit del Gabinet de Normalització) no és nova. Ya en 1950, Sanchis Guarner (*Gramàtica Valenciana*,

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

Leopoldo Peñarroja Torrejón

p. 73, nota), intentava justificar la contradicció entre el *València* propi del valencià i el *València* escrit que recomanava, en les ventages que la forma *València* accentuada al modo barceloní reportaria al permetre rimar el nom de la capital ab els finals en *-ència*.

Encara que la paraula València -diu- es pronuncia ab *e* tancada, convé escriure-la amb *è* i pot rimar amb les paraules en *-ència*; exemples: “Vella València fon derrocada | per inculpada | d’incontinència” (*Espill*, 6895), etc.

El raonament de Sanchis G. és ineficaç. La rima funciona en el pla *fònic* de la llengua, no en el de la seua representació. Per tant, la forma aguda o greu de l’accent ortogràfic no reporta ventaja ninguna als usuaris (pocs, els poetes ab ofici), que seguirien dient *València* on escrivien *València*.

Pero, en resum, la teoria de les rimes del valencià clàssic no prova una dicció *València* en el segle XV. Jaume Roig no rimava “Valencia” ab “incontinència” per pronunciar oberta la primera, sino per la llicència, comuna en la poesia del s. XV i posteriors, de rimar [é] obertes i [é] tancades; com també de rimar les variants oberta i tancada de la *o*. Els exemples estalvien esforços de demostració, puix si en uns casos el poeta harmonisa finals de vers on *València* rima ab *prudència* o *potència*:

Tot Arago | de Rossello | fins a València | ab sa çiença | guorrat avia (*Espill*, 4539 ss);

Ha gran potencia | vella València (*Espill*, 7151 ss);

Tots temps se stech | esta València | ab gran prudència | molt fidelissima (*Espill*, 7195 ss),

rima en atres casos segments finals com ara *valent* - *Vicent*, sense fer problema del caràcter obert [é] o tancat [é] de la vocal:

Per repicar | al campanar | de *Sent Viçent*, | la gent *valent* (*Espill*, vv 7235 ss)

Sense tancar | sobre l’altar | de *Sent Valero* | de tot lo *clero* (*Espill*, vv 3754 ss.)

Es en la *Seu* | ¿sabeu on *seu*? (*Espill*, vv 4267 ss.)

Ho corroboren les rimes que combinen [ó] oberta i [ó] tancada, paraleles al cas anterior:

De llet tan *bona* | volta’s *redona* (*Espill*, vv 5057 ss)

Que la prengué | per *companyona* | he muller *bona* | molt a mi cara (*Espill*, vv 3884)

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

Id. Document: 8gmS MMYJ T5xL fVNF Fywf H7r8 3aQ=
Comprovar autenticitat en https://sede.valencia.es
Expedient: E-00400-2023-0000008-00

Molt més crexqué | per Jaume'l Bo | rey d'Araguo (*Espill*, vv 7114 ss.)

Maria que al mon *corona* | en bon punt i en hora *bona* (Timoneda, *Hui és nat lo Redentor*)

L'altre li porta un chiulet | y una fogaça *redona* | en bon punt y en hora *bona* (Timoneda, *ibid*)

Sent la caixa del *tesor* | io que fos lo *cobertor*

On està pres lo meu *cor* | io que fos lo *cobertor* (Timoneda, "Puix sou senyora la caixa")

4.2. Una via colateral d'exploració: la grafia del topònim València en les fonts semítiques

Pero hi ha una via colateral d'exploració: l'indagació de la forma pròpia del romànic valencià anterior a 1238, que cabria rastrejar (deixat el *Repartiment* de Valencia, que és el primer registre censal coetàneu al procés de conquesta) be en la documentació primitiva llatina o romanç, be en les fonts àraps. En este sentit, no és acceptable l'idea de que el *Valencia* de les primeres generacions de postconquesta derive directament de la forma duta pels colonisadors de 1238, i més en concret pel contingent català. En primer terme, perque no existia una, sino varies formes o modulacions fonètiques, tantes o casi com grups 'nacionals' o de llengua nouvinguts. En segon lloc, perque existia, i no hi ha en això dubte possible, una forma romànic-valenciana, extensiva a la població de religió cristiana o islàmica des de temps immemorial. És dir, en Valencia ciutat, carrers, barris o ravalis podien presentar variants del topònim "Valencia" en boca de navarresos, aragonesos, catalans orientals, catalans occidentals, occitans o cristians i moros de la terra, valencians.

Evite les fonts llatines antigues, ya que no permeten una deducció efectiva sobre la *e* del *Valencia* antic, desenvolupat des d'època tardorromana, visigoda i postislàmica a partir de la base llatina VALÈNTIA. Pero sí cap indagar en les semítiques, ya que les peculiaritats de l'escriptura àrap (que no té signe específic per a representar la *e*) obligaven als escribes a buscar seqüències imitatives del fonema reproduït (en este cas del timbre de la vocal [e]), lo que pot reportar-nos informacions d'interés.

Les inferències que presente ací deriven del corpus romànic de font àrap que he vingut sistematitzant fins ara, i del que he donat algunes mostres, majorment inèdit. Faig us de certs manuscrits de la *Biblioteca del Escorial*, produccions històriques, geogràfiques o biogràfiques hispanoàraps (repertoris d'Ibn al-Abbār, Ibn Baškuwāl, Al-Ḍabbī, Al-Ḥumaydī,

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

Id. Document: 8gmS MMYJ T5xL fvNf Fywf H7r8 3aQ=
Comprovar autenticitat en https://sede.valencia.es
Expedient: E-00400-2023-0000008-00

Leopoldo Peñarroja Torrejón

etc., geògrafs de l'Idrīsī, Al-Ĥimyarī, Al-Bakrī, Abū l-Fiḏā, etc.), i dels denominats “documents mozàrabs de Toledo”, pou inagotable d'informació llingüística.

[Introducció. La representació en àrap de la veu València]

4.2.1. La llengua àrap només dispon de tres fonemes vocàlics, /a, i, u/, ab cantitat breu o llarga, pero conta, pel contrari, ab una dotzena de consonants inexistents en romànic. Ademés, carix de fonemes tan típics del romanç com ara els fonemes /p, tʃ, k, ɲ/ de pi, chic, lluna, llenya. Una cosa distinta es la realització fonètica, que permet una gama més variada. Per tant, a l'hora de representar ab l'alifāt una [e] del romanç valencià prejaumí, fora oberta o tancada, només podia servir-se d'una vocal fāḥa a-ā (breu o llarga) o d'una kasra i-ī (breu o llarga), puix, com és de supondre, sentiria la [e] a mig camí entre la [i] i la [a], és dir, entre una vocal anterior tancada i una vocal oberta central. Seguim suponent (no hi ha certitut completa) que més prop de la [a] sentiria una hipotètica [e] oberta de cel, mel. En concret, per a una forma “Valencia” pronunciada ab [e] tancada o [e] oberta tenia dos parcelles d'opcions: بَلَنْسِيَّة – بَلَنْسِيَّة front a بَلَنْسِيَّة – بَلَنْسِيَّة, açò es, Balānsiya – Balansiya (opció 1ª) i Balānsiya – Balansiya (opció 2ª). Fins a quin punt podia influir en l'elecció d'un escrivà de lletra àrap la percepció de l'accent d'intensitat de la sílaba [-lén-] de [Valénsja] és discutible. Pot provar-se que l'accent d'intensitat no pareix haver influït en l'opció vocal breu -vocal llarga, ni en l'opció timbre vocàlic “fāḥa a” o “kasra i”.

[Alguns principis generals]

4.2.2.

a. De manera pràcticament general, el topònim Valencia apareix escrit Balansiya en autors àraps o hispanoàraps, ab un بā' que pretén acostar-se a [v] labiodental fricativa, vocal fāḥa a en 1ª, 2ª i 4ª sílaba (parle de sílabes sentides per l'escrivent, qui a fi d'evitar un [-sja] que repugna a la seua ortografia o per la possible escansió tetrasílaba de la paraula, utilisa un يā' antihiàtic, provocant una seqüència si-ya tal volta no realitzada pel romanç); i ab una vocal kasra i en la 3ª sílaba. Com en àrap es ordinari prescindir de mocions vocàliques, esta forma ometia a sovint les quatre grafies a, a, i, a, quedant en بَلَنْسِيَّة, que és exactament lo mateix pero havent de restaurar, mentalment, les vocals el lector. No pareix contemplada la possibilitat de que la dicció que poguera estar acoplant eixe grafisme fora un [valensia] ab [í] tònica en posició de hiat, i no un [valénsja] ab [é] tònica. Hi ha arguments en pro de l'hipòtesis. En qualsevol cas, si eixe fenomen existia, constituiria un procés intern de l'àrap hispano-oriental, no del romanç natiu del territori. (Es pot presentar un catàlec de formes que la costum escriturària de l'àrap fosilisà en grafies alienes a la realitat fonètica de les

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

Id. Document: 8gmS MMYJ T5xL fVNF Fywf H7r8 3aQ=
Comprovar autenticitat en https://sede.valencia.es
Expedient: E-00400-2023-0000008-00

varietats romàniques respectives, com ara **Yurunda** per Gerona, **Rudmīr** per Ramir(o), **Yaqmu** per Jacme – Jaume, **Ramundu** per Ramon, etc.).

b. Pero el *quid* de la qüestió radica en saber si la tendència a representar la tònica [-lén-] de *València* usant vocal fatha breu **a** i no kasra **i** era producte d'una pronunciació nativa *València*, ab [ɛ] oberta, i no *València*, ab [e] tancada, ya que, a oïts d'un escrivà de llengua àrap vehicular, una [ɛ] oberta romanç devia de percebre's més pròxima a fatha **a** que a kasra **i**. Pero les proves documentals no corroboren esta hipòtesis. La representació general ab vocal **a** (fatha breu) de la [é] de València no justifica una pronunciació oberta de la vocal tònica. El meticolós Yāqūt el Romí, en el *Mu'āyam al-buldān* (I-490b), no completa, lamentablement, la descripció prosòdica del topònim, del que diu: “*Balansiya*. Al-sīn mahmala maksūra, wa-yā' jafifa: kūra wa-madīna mašhūra bi l-Andalus”, o siga, ‘València: ab *s* sense punts vocalisada *i*, seguida de *y* suau [light]’. Famosa regió i ciutat d'Al-Àndalus”.

c. Només s'aparta d'este **Balansiya** ab **a** breu un document toledà de 1214 on un cristià mossàrap d'ací (en documente prou en el regne de Toledo i atres àrees en *Cristianos bajo el islam*, 1993 i *Cristianismo valenciano*, 2007), don Martí(n) de València, i la seua dòna Maura, compren una casa en el barri de Zocodover de Toledo (González Palencia, *Mozàrabes de Toledo*, 410°), i que du fatha llarga **ā**: بالانسية . Als dos valencians se'ls ha d'explicar l'escriptura en romanç. No entenien l'àrap.

d. No aparenta existir en ninguna font una cita ***Balinsiya**, ab vocal kasra **i** representant la [e]: Ibn al-Abbār (*Takmila*, *Hulla*, *Muqtaḍab*), Ibn Sa'īd, Ibn Baškuwāl, Al-Dabbī, etc., geògrafs com Idrisī, Al-Ḥimyarī, Ibn Gālib, Al-Bakrī, etc.; i fonts històriques com ara Ibn 'Idārī, Ibn al-Şayrafī, Ibn 'Alqama o el gran Ibn Ḥayyān, qui en el segle X ya vocalisa اليئسى **al-Balansī** (*el Valenci*). Aludia a 'Abd Allāh, fill d'Abderramán I, establert en València cap a l'any 800, que tractà ab el mateix Carlemany i va eixercir (protegit pel seu nebot- emir al-Ḥakam) un govern personal que controlava de Barcelona, Huesca i Tortosa fins a Murcia (Ibn Ḥayyān, *Muqtabis* II, f. 88v).

e. En pura teoria, no pot descartar-se que alguna cita no vocalisada del topònim poguera tindre kasra **i** en la segona sílaba (**Balinsiya**), naturalment des del punt de vista *intencional* de l'escriba, gràficament Ø.

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

Leopoldo Peñarroja Torrejón

[La vocal |a| breu de la forma |Balansiya| no equival a [é] oberta]

4.2.3. Per a confirmar que la hipòtesis “fatha breu a de la forma **Balansiya** implica [é] oberta del romànic valencià prejaumí” és inverificable, aporte testimonis a partir de diverses fonts.

a. Casos en que ā llarga representa [é] tònica tancada del romanç, independentment de l’etimologia i del caràcter lliure o tratat de la sílaba: **Biqasān**, Picaçén (IAbb Tak 1790); **Raqqāna**, Requena (IAbb Tak 161^a); **Burrāl**, Borrel(I) (Tak 548^a, 673^a); **Untunyāna**, Ontinyén (Tak 646^a); **Bayrān**, Bairén (Tak 862^a); **B(u)y(a)ālla**, Boatella /-della (IAbb 871^a); **Dāniya**, Denia (Gālib 285); **Šariqa**, Xérica (Gālib 285); **Bāgu^h**, Pego; **Mūrālla^h**, Morella (Idrisī, *Uns* 163); **Murbāṭr(i)**, Morvedre (Idrisī, *Uns*, 159); **Bullānsa**, Pollensa (IAbb Tak-2, 2.244^a); **Mārida**, Mérida, (Gālib 290), etc. etc. La grafia **Mūrīl(l)a**, paralela a la citada, prova a més que l’us de de ī i de ā és indistint per a expressar una [é], cosa també derivada dels documents toledans.

b. Casos en que ī llarga representa [é] tònica tancada del romanç, ab independència de l’etimologia: **Murbīṭ(a)r**, Morvedre (Him 19 i moltes atres), **Šantari’n**, Santarén (Him 113); **(U)bi’ša**, Oropesa (IAbb Tak 850^a et passim); **[I]ni’ša**, Enesa-El Puig (Him 32); **Arni’ṭ(u)**, Arnedo (Gālib, 287); **Tuṭī’la**, Tudela (Gālib, 287), **Ṭalabi’ra** Talavera, **Muntī’ša** Montesa, **Uqli’š** Uclés, etc.

c. Eixemples on fatha llarga ā és la que representa una [é] oberta del romanç: [al]-**Ša’arra**, Serra, prop de Morvedre (IAbb Tak 978^a); **Šbārt**, Chivert (Idrisī, *Uns* 163 o tal volta **Šārt**, Chert (ibid.). O be on fatha breu a representa [é] oberta: **Batarna**, Paterna (IAbb Tak 51^a). Pero note’s be: la grafia es idèntica per ad atres *Paterna* del sur andalús on hi havia [é] tancada, no oberta.

d. Casos on kasa llarga ī reproduix [é] oberta tònica del romanç: **B.n.dīš**, Penedès (Idrisī *Uns* 163).

[L’informació dels documents mossàraps de Toledo]

4.2.4. Una extraordinària font informativa, puix el problema gràfic dels escrivans de lletra àrap es, *mutatis mutandis*, semblant en llocs i èpoques diversos, és la col·lecció de documents mossàraps toledans (Pons Boigues, Madrid, 1897 i González Palencia, Madrid, 1926-30), de la que és viable deduir tendències gràfiques molt indicatives (pose cursiva en vocals restitüdes, implícites, i dos variants quan hi ha dos lectures possibles):

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

Id. Document: 8gmsMMYJ T5xL fvNf Fywf H7r8 3aQ=
Comprovar autenticitat en https://sede.valencia.es
Expedient: E-00400-2023-0000008-00

a. Us de **ā** llarga reproduït [é] tancada tònica en sílaba travada: **kūnbānt**, convent (GPal 309°, 1202); Suero **Manāndīs**, Menéndez (GPal 64, 1160); **kūnbānt**, convent(o) (GPal 175°, 1185); Yuán ben **Bīsānt Mūru^h**, Yoán ben Viçent Moro (GPal 253°, 1194); **Bān Karānsīya** Benquerença [aldea de Toledo] (GPal 592, 1255 / 636, 1273 / 640, 1274); (iglesia de) **Šant Bīsānt**, Sant Viçent (704, 1290). En este mateix context és on detecte el **Balānsīya** ab **ā** llarga.

b. Us de **a** breu o be de grafia **Ø** (que podria implicar fatha breu **a** o kasra breu **i**) en representació de [é] tancada tònica romànica, tots en sílaba travada com es el nostre cas de “Valencia”: dūna **Balāzansīya**, donya Plasencia (Pons n° L, 1186); dūna **Aslīnsīya-Asalansīya** donya Excelencia (GPal 252, 1194); dūn **Bīsīnt-Bīsant** ben Pejigos don Viçent ben Pegigos (GPal 251, 1194); **Bīsīnt** – **Bīsant** ben ^cAbd al-^cAzīz, Viçent ben Abdelazīz (GPal 194, 1187); Domingo ben **Qlīmīnt-Qlāmānt** ben Yulyān, Domingo ben Clement ben Yulián (GPal 379, 1210); dūn **Mīlīndu^h** – **Malāndu^h** al Ḥalīl, don Melendo al-Ḥalīl (GPal 98, 1171); kanīsa **Šant Bīsīnt-Bīsant**, Sant Vicent (GPal 117, 1175); **Lūrīns-Lūrāns**, Lorenç (GPal 169, 1183); Bīṭru^h **Aškīrdu-Aškardu**, Pedro Esquerdo (GPal 73, 1164). Hi ha molts més casos, i varis dūna **Balānsīya-Balīnsīya**, donya *Valencia*, nom encomiàstic de la família Excelencia, Potenciana, Plasencia, corrents en àrea central toledana (ss. XI-XIII).

[Deduccions a partir dels materials àraps]

4.2.5. Estos testimonis permeten una sèrie de deduccions vàlides:

a. Com ocorre ab els topònims hispànics històrics, la forma *Valencia* s'estabilisa en la documentació semítica ab una **a** breu (rara volta llarga) en la 2^a sílaba (tònica travada) del *Valencia* romanç. El fenomen és similar ad atres formes estables de topònims prestigiatos que van dels **Saraqūṣṭa** – Saragossa, **Wašqa** – Huesca (sempre ab fatha breu en este cas, mai prolongada per álif), a **Ṭurtūša**- Tortosa, **Mayūrqa** - Mallorca, **Maḡrīt** - Madrid, **Qūriya** - Coria, **Banbalūna**-Pamplona, **Sammūra** - Samora, **Yīlliḡiya**-Galicia, etc.

b. No hi ha raó per a pensar que els escrivans de lletra àrap adaptaren la dicció romànica nativa a l'àrap de la Xarquia, de Valencia, com corregué en els casos de **Saraqūṣṭa**-Saragossa, **Ṭulayṭula**-Toledo, **Išbilya**-Sevilla; o que ans de 1238 convixqueren en oposició dos formes del topònim *València*, la pròpiament romànica i una espècie d'estàndart arabisat. Crec, a la vista de les evidències. Pero açò no impediex que la forma *València* poguera adoptar una modulació peculiar en virtut dels parlants (bilingües, diglòsics, arabisats, semi-

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

Leopoldo Peñarroja Torrejón

arabisats, etc.), en paral·lel a la dicció romànica. Ho confirma el *Vocabulista aràbiga en letra castellana* del Padre Alcalà, qui dona com a forma típica dels moros vençuts de Granada la forma **València**, no *Balansiya [“Valencia, cibdad de Aragón: *València*”, ed. de Juan de Varela, Salamanca, 1505, f. 260v].

c. El **Balansiya** de les fonts àraps no denota una pronunciació primitiva [valénsja] ab [é] oberta. Pel contrari, de l’anàlisi de les grafies es dedueix, compreses les de la colecció toledana, que eixa **a** breu de la sílaba **lan** reflectia un [valénsja] ab [é] tancada. No per l’impossibilitat de que la fatha llarga **ā** reproduïxca també una [é], sino perque és la llarga **ā** la que es perfila com a representació preferent de [é] oberta, i la **a** breu la que de manera preferent representa una [é] tancada.

d. Hi ha que desmentir la teoria (també defesa per García i I., *XXI CSO*, pp. 485-492) segons la qual el topònim *València* prové directament del *València* dels colonisadors catalans, i no del **Balansiya** constatat en les fonts àraps, el qual -segons assegura- haguera donat **Balancia*. L’hipòtesis partix d’una crasa confusió entre *pronunciació* i *adaptació gràfica* (i entre imāla àrap i vocal etimològica llatina, segona confusió que no mereix discutir-se). Els escrivans de lletra àrap reproduïen formes romàniques per mig de l’alifat (que no té signe gràfic per a la *é* o la *v* de València); açò es, no calcaven una forma, l’acoplaven al seu sistema. No escrivien **Balansiya** per pronunciar-ho, sino perque Balansiya era el grafisme més acostat, d’acort ab la seua *percepció*, al [valénsja] oral. Si esta teoria fora plausible, deuriem acceptar que en el segle XII els usuaris romànics de les respectives àrees pronunciaven coses tan extravagants com ara *Barxiluna, *Xaqawbiya, *Layún en lloc dels comuns León, Segovia, Barcelona. Cosa impensable.

4.3. Dos notes sobre algunes imprecisions informatives

4.3.1. València, ab é tancada, en autors catalans posteriors a les normes de l’IEC

La forma *València*, ab é tancada, circulà també, prou a sovint, entre autors catalans i balears posteriors a les normes de l’IEC. Ahí estan, entre atres, els casos de Pompeu Fabra o Marià Aguiló, que a fi de diferenciar la forma que senten com a pròpia de Valencia de la catalana, solen usar una grafia *València* ab accent agut sempre que es fa menció de materials històrics valencians. Consulten-se Pompeu Fabra, *Las coordinació i la subordinació en els documents de la cancelleria catalana del segle XV* (Barcelona, 1926) [“que vinga açi en València”, “iluminador de València”, “que dada fo en València”, etc., pp. 16, 20, 25, etc.];

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

Id. Document: 8gmS MMYJ T5xL fVnF Fywf H7r8 3aQ=
Comprovar autenticitat en https://sede.valencia.es
Expedient: E-00400-2023-0000008-00

Id. Document: 8gmS MMYJ T5xL fvNf Fywf H7r8 3aQ=
Comprovar autenticitat en https://sede.valencia.es
Expedient: E-00400-2023-0000008-00

Marià Aguiló, *Materials lexicogràfics* (Barcelona, 1929) [VII, *sub* parar, pariatge, partidó, perjuhí, pexarell, plat, poblat, postulació, proferir, propòsit, punir, etc., pp. 7, 39, 48, 54, 116, etc., cadascuna ab el text original, i grafia *València*; VIII, *sub* tantost, taronja, tort, trafegueria, i moltes atres]; Marçal Olivar, *Obra Completa*, Barcelona, 1991 (sobre documents biogràfics d’Ausiàs March, varies cites), etc. Hi ha més casos. Però el fet desmentix la pretensió d’un “València” general en els primers decennis del segle XX.

4.3.2. Atres topònims valencians ab [é] tancada i la disfunció “València”- “València”

En quant a casos simètrics, l’escrit municipal tracta de justificar la colisió València-València en un cas menor, el de de *l’Énova*, oficialisat ab *é* oberta contra la forma tradicional: *l’Énova* ab *é* tancada. Sospitosament, *CTV* no consigna pronunciació, però sí Coromines, que senyala *l’Énova* com a forma autèntica. I Sanchis Guarner en el *Nomenclàtor* de 1966 (p. 15: *Énova*, *l’Énova*). Ara be, contra el pes de les evidències, l’escrit de desestimació torna a preferir la raó impositiva: la llegitimació del cas no es basaria (si és que entenem be la redacció) en la tradició històrica i en la consciència dels usuaris, sino en els fets consumats, per més que estos atenten contra tradició i consciència. Aixina i tot, devem reiterar que l’immensa majoria dels topònims valencians portadors d’una *é* accentuada han quedat regularisats d’acort ab la pronunciació real: *Bétera*, *Beniarrés*, *el Genovés*, *Guadasséquies*, *Petrés*, *Vallés*, *Massalavés*, etc.

5. Conclusions finals

5.1. Decaigudes les ciutats ibèriques de Saguntum i Edeta en el segle III, la *Valentia* romana fundada en 138 a. J.C. devé en centre administratiu, cap de la diòcesis fundada en el s. IV i centre de gravetat de la governació visigoda. D’ahí que el topònim *Valentia* (de la base llatina VALÉNTIA, i esta de VALERE, ‘ser fort’), es convertixca ràpidament en referència d’aquell territori polític-administratiu i ulterior Província Eclesiàstica, denominada *Valentina*.

5.2. Al temps de l’anexió musulmana (any 713), alguns trets fonètics del topònim estaven ya consumats, o casi: pronunciació labiodental de la [v], [é] tancada resultant de la [ë] breu llatina i articulació dentoalveolar africada [š] del grup [-tj-] més tart feta [s] fricativa del *València* modern. Tot apunta, además, a que la confusió de labials en zona valenciana central, irradiada des de la capital, i que acabà neutralisant [v] -

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

Leopoldo Peñarroja Torrejón

[b] en la [b] *apichada* de Balència, es, al menys com a fet latent, sumament antiga. Ho demostra l'epigrafia.

5.3. Abunden les cites d'època primitiva, tant en font cristiano-llatina com en font semítica. Ordinàriament, la llatina transcriu un clàssic *Valentia* (i derivat *Valentinus*, -a); la romanç o semirromànica un *Valencia* o *Valençia* pròxims a la fonètica popular; i l'àrabiga estandarisa un بلنسية - **Balansiya** ya adés permenorisat. Note's que el س sīn (mai šīn) de les transcripcions àraps (desde la del *Muqtabis* de Ibn Ḥayyān, sigle X) prova una ràpida transició del grup [-tj-] a la consonant sibilant romanç. I plàsticament, una font històrica tan antiga o més que el *Muqtabis*, el denominat *Kitāb al-Anwā'* (o *Llibre de la divisió* o *Calendari de Còrdova*), escrita pel bisbe mossàrap Rabī' ibn Zayd l'any 962, al referir-se a la festa valenciana per excelència de Sant Vicent Màrtir, en data de 22 de giner, equipara dos expressions: l'àrap |bi-madīna Balansiya|, i la llatina "in civitate Valencia". Pero *Valencia*, ya no *Valentia* (edició de Charles Pellat, *Le calendrier de Cordove*, Leiden, Brill, 1961, p. 33). Com després en 1165, 1179, etc.

5.4. Per tant, eixe vell *València*, ab accent que pensem ya era tancat des dels inicis, no deixà de circular intensament entre la població de llengua romànica nativa. Ni entre la població arabisada i mig arabisada del territori (els "moros de la terra"), pero en paral·lel al *Valentia-Valencia* general de l'àmbit hispànic, i europeu inclús, dada la fama històrica de la ciutat a raïl del martiri de Sant Vicent (m. 304), pedra angular del cristianisme valencià i figura de renom universal.

5.5. És mera falàcia l'idea de que quan a la reconquesta de 1238 el *València* romànic d'ací, patrimonial, del territori, s'haguera evaporat, i reduït més o manco a una forma residual arabisada, de modo que només els usuaris de regnes limítrofs conservaren en una forma romanç pura (la pròpia de cadascuna de les seues varietats de llengua) un topònim *València* o València vàlit per a ser transplantat (paradoxalment), a sa terra d'orige.

5.6. A partir d'açò, explicar la difusió històrica de la forma *València* en domini valencià no és difícil. En este sentit, no es pot descartar que les coses hagueren ocorregut de fet com postula A. Saragossà. Les [ē] breus llatines travades per *m*, *n*, tancades en la llengua del sigle XI (TĒMPUS > tēmps > tēmps, VALĒNTEM > valēt > valént), experimentarien, ya en el sigle XV, si anaven seguides de *i*, *u* postòniques, un nou pro-

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

cés d'obertura (*pacència, dolència*). Pero esta reobertura no afectà ni al topònim *Valencia*, deslligat ya per diferents motius d'eixa família de noms; ni a les paraules acabades en *-ença (tinença, coneixença)*, consolidant-se a la fi la pronunciació tancada [XXI CSO 1995, pp. 1025-1039]. No obstant, mantenim reserves sobre algun aspecte del plantejament, i ademés, com en el cas de Colomina (cf. *supra*), es tracta d'una *hipòtesis*. El procés pogué haver segut distint. Vejam-ho.

Com hem senyalat, la forma romànica nativa *València* estava viva en 1238. És més, no havia deixat d'estar-ho en boca dels cristians, moros i jueus valencians. Este factor, la forma preexistent, és, al nostre juí, el determinant. Pero fon reforçat per atres concauses, una especialment: la nivellació d'estrats llingüístics copresents (que Alarcos postulà en 1960 com a factor explicatiu del vocalisme valencià). Esta faria triuflmar no per força la solució demogràficament majoritaria, sino la compartida per més grups de repobladors, en este cas la solució [é] tancada de *València*, comuna als aragonesos, navarresos, catalans occidentals, segurament occitans, i alguna minoria més, front a catalans orientals. L'evidència es clara en la capital del regne, centre de màxima irradiació de formes i costums, cosa que va contribuir (sense oblidar impac-tes ulteriors: castellà, aragonés de la Valencia occidental, desenroll del dialecte api-chat, i atres que ací no tinc ocasió de detallar) a l'acimatació definitiva del *València* general.

5.7. Per tant, no hi ha raó científica ninguna (hi haurà, a lo més, motius de planificació política, solapada baix dels eufemismes "normalitat, "ús", "oficialitat", "llengua de cultura", i argot similar) que refrende l'oficialisació d'una forma "València", marginal a la tradició i a la fonètica viva del domini valencià, de Morella a Guardamar, i especialment a la capital del territori. Atenent-se a l'ortografia oficial, únicament una forma escrita *València*, ab accent agut que representa la [é] tancada pròpia de la pronunciació valenciana, complix les condicions d'historicitat i adequació fonètica i normativa.

València, 25 d'octubre de 2016

LEOPOLDO PEÑARROJA TORREJÓN
Real Acadèmia de Cultura Valenciana

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

Id. Document: 8gmS MMYj T5xL fvNf Fywf H7r8 3aQ=
Comprovar autenticitat en <https://sede.valencia.es>
Expedient: E-00400-2023-0000008-00

AJUNTAMENT DE VALÈNCIA

ANNEX 2

INFORME SOBRE LA RESOLUCIÓ DE LES AL-LEGACIONS LINGÜÍSTIQUES

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

Al·legacions que presenten arguments normatius lingüístics

- La Llei 4/1983, d'Ús i Ensenyament del Valencià, estableix que els topònims de la Comunitat Valenciana tindran com a forma oficial la denominació en valencià; no es contempla cooficialitzar dos formes dins d'una mateixa llengua per motius dialectals o fonètics.
- L'AVL, com a autoritat normativa segons l'Estatut i la seua llei de creació, fixa que els topònims oficials han de tindre una forma única i normativament correcta, i que la forma del topònim ha de ser "València".
- "València" és la grafia normativa vigent; afirmen que estaria consolidada i que és la usada en institucions i topònims derivats; diuen que "València" no apareix en documents institucionals.
- Les regles ortogràfiques: les paraules en *-ència* porten accent obert per coherència amb la pronúncia majoritària; afirmen que el topònim seguiria eixa regularitat.
- La *Gramàtica normativa valenciana* i la *Gramàtica valenciana bàsica* afirmen que, encara que es pronuncie amb e tancada, el topònim *València* s'escriu amb accent obert, igual que altres casos excepcionals.
- L'Estatut, la Llei de creació de l'AVL i el Decret 69/2017 li atribueixen competència per a fixar les formes lingüísticament correctes de la toponímia; els seus dictàmens són preceptius i d'obligat compliment per les administracions.
- La cooficialització "Valencia/València" no té suport normatiu. No hi hauria base lingüística ni acadèmica en l'expedient per a una forma dual; l'AVL desaconsella el doblat i el marc legal exigiria respecte a la tradició lingüística i històrica, sense necessitat real de duplicació quan la diferència seria merament gràfica.
- L'informe no defendria ni argumentaria l'oficialització d'una forma bilingüe ni la inclusió de la forma castellana "Valencia" com a part del topònim oficial.

Al·legacions que presenten arguments històrics i lingüístics (tradició, evolució, ús)

- Afirmen que la tradició escrita i literària multiseccular seria "València". Des de l'Edat Mitjana, el topònim apareixeria rimant amb paraules en *-ència*; per tant, l'accent obert tindria tradició en obres literàries i en altres escrits.
- Evolució etimològica i fonètica. Afirmen que, des del llatí *Valentia* (amb *e* oberta en el llatí anomenat vulgar), i des de l'adaptació àrab *Balansiya*, vindria *València*; afirmen que la

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

Id. Document: 8gmS MMYJ T5xL fvNf Fywf H7r8 3aQ=
Comprovar autenticitat en https://sede.valencia.es
Expedient: E-00400-2023-000008-00

documentació de l'AVL explica l'evolució del sufix -ENTIA i el tractament vocàlic; i que *València* es mantindria com a grafia d'acord amb la tradició escrita consolidada.

- Coherència ortogràfica que tindria el valencià en la sèrie *-ència*. Mantindre “València” preservaria la regularitat de les paraules acabades en *-ència*; afirmen que la variant “València” introduiria una excepció innecessària que trencaria la coherència ortogràfica i dificultaria l'aprenentatge.
- Asseguren que la pronunciació variable no determinaria la grafia oficial. Afirmen que la diversitat en la pronunciació (*e* tancada en bona part de parlants, diuen); però que la normativa fixaria una forma unificada i que la unitat ortogràfica no es subordinaria a variacions fonètiques que (afirmen) serien locals.

Vistes les al·legacions referides, convé fer les observacions següents:

a) Des de la perspectiva legal, una part de les al·legacions no tenen en compte el conjunt de la legalitat vigent.

Els ajuntaments valencians tenen dret a disposar d'una forma secundària per al castellà (*{Alcoi i Alcoy}*, *{Borriana i Burriana}*). Per a eixa forma, no cal demanar cap estudi, és un dret de cada ajuntament valencià. En canvi, variar el nom oficial (de *València* a *València*) exigix incorporar a l'expedient «un estudi tècnic, subscrit per un expert en lingüística, que expose detalladament els fonaments històrics i lingüístics del canvi proposat en la denominació del municipi» (article 7.1 del Decret 69/2017). Després dels tràmits pertinents (exposició pública, contestar a les al·legacions, etc.), l'Ajuntament envia una proposta a la institució de la Generalitat encarregada de variar els noms de les poblacions valencianes, la qual, en el cas d'aprovar el canvi, demana un informe a l'Acadèmia Valenciana de la Llengua sobre l'adequació de la modificació.

b) Des de la perspectiva lingüística, l'al·legant hauria d'haver tingut en compte les raons que exposa l'estudi que fonamenta la petició de l'ajuntament per a canviar *València* per *València*. Eixe estudi està reproduït en la mateixa publicació oficial que obri el període d'al·legacions, feta el dia 11 d'agost del 2025. Està en les p. 405-616 (també en les 617-724). L'enllaç és este: <https://sede.valencia.es/sede/edictos/detalle/44779ce96d4f7fd5b67c4766d2807bc5a2cb2fb24567f6975824c1dfa45a5220?lang=2>.

c) L'estudi indicat desplega, entre altres, estos temes:

1. La necessitat de posar el tema particular de l'accent de *Valencia* dins del tema general de l'accentuació de la lletra *e* (*¿entés o entès?*, *¿conéixer o conèixer?*): §2 i §3.

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

Id. Document: 8gmS MMYJ T5xL fvNf Fywf H7r8 3aQ=
Comprovar autenticitat en <https://sede.valencia.es>
Expedient: E-00400-2023-0000008-00

- a. L'aportació de Sanchis Guarner (la diferència estructural entre el valencià i les altres llengües romàniques en la distribució de la *é* i de la *è*).
 - b. L'aportació de Gulsoy (que permet entendre tres qüestions: 1. la particularitat del valencià en el món romànic; 2. la diferència estructural amb el català oriental; 3. quin és el principi de l'evolució al llarg de la història).
2. Els criteris internacionals per a escriure topònims: §4.
 3. L'evolució històrica en valencià de: a) la *é* i la *è*; b) -ENTIA; c) *ValEncia*: §5.
 - a. A partir de 38 paraules, el creixement de *è* al llarg de la història valenciana des del segle xv a l'actualitat; en quin període de temps *-ència* passa a *-ència*; causa de no incidir sobre *València*.
 4. L'absència de fonament dels qui diuen que *València* seria un castellanisme: §5.4.
 5. L'actuació de gramàtiques (de Sanchis Guarner 1950 a la GNV 2006): §6.
 6. Les anomalies en l'actuació de l'Ajuntament en el 2016: §7.
 7. Les anomalies en l'actuació de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua: §6.4, §7.1, §8.
 - a. 2006: com actua la seua gramàtica en la descripció de l'ús de les vocals *é* i *è*, i com accentua la lletra *e*.
 - b. 2006: demana 18 informes per a estudiar l'accent de *ValEncia*, però no fa l'estudi ni fa públics els informes.
 - c. 2016: informe; anàlisi.
 8. Com sol tractar-se la representació gràfica de la vocal tònica de *ValEncia*; exemple: l'informe de l'AVL: §8.3.3.
 - a. Les Normes d'Ortografia de Castelló: gramàtica i model lingüístic.
 9. Com treballen els bons polítics; i com treballen els científics: §9.2.7.
 10. El nom *ValEntia* en la fractura social valenciana; efectes negatius de la fractura sobre l'ús del valencià, i sobre la cohesió de la societat valenciana: §9.3.2.
 11. Necessitat de consens (transversalitat, unanimitat): §9.3.3.
 12. Informació legal sobre els ajuntaments, i sobre una forma secundària per al castellà: §9.3.4.
- d) Una part alta de les al·legacions fan afirmacions que impliquen que els valencians parlaríem malament (en *València* i en molts cultismes, com ara «*cèsar*, *guèiser*, *madrèpora*», §9.1.2, §9.2.3-§9.2.6 i referències). La causa de l'error està en (1.b.2).
- e) El conjunt de les al·legacions no consideren ni contesten a estos tres factors: 1) les raons que impliquen que *València* és la pronunciació que va de Jaume I a l'actualitat en tot el valencià (de Vinaròs a Crevillent; tema exposat en §9.2.1 i referències); 2) *València* és la grafia que respon als

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

critèris internacionals (§9.2.2, i referències); 3) les anomalies de l'adaptació de *Valencia* a l'ortografia del valencià (2006 i 2016; aci, números 7b, 6 i 7c), les quals obligaven a anar pel camí de la ciència i de la dignitat del poble valencià

Per tot això, considere que les al·legacions referides no són vàlides i que caldria desestimar-les.

Id. Document: 8gmS MMYJ T5xL fvNf Fywf H7r8 3aQ=
Comprovar autenticitat en <https://sede.valencia.es>
Expedient: E-00400-2023-0000008-00

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

Id. Document: 8gmS MMYJ T5xL fVnF Fywf H7r8 3aQ=
Comprovar autenticitat en https://sede.valencia.es
Expedient: E-00400-2023-0000008-00

Un cas que sí que considera l'estudi fet: al·legació de Jordi J. A. (p. 15-21)

Anàlisi de l'al·legació.

Quan una persona analitza una investigació, ha de dir: 1) quin és l'objecte d'estudi de la investigació; 2) les causes i els objectius de fer-la; 3) el camí que recorre la investigació; 4) el resultat a que arriba; 5) si hi han anomalies, l'autor de l'anàlisi les ha de demostrar (qualificar no és analitzar); 6) en el cas que vullga elaborar una alternativa, ha de solucionar les anomalies.

Dels sis components dits, l'al·legació de Jordi J. A. no en desplega cap. A més, no tracta ningun dels 15 temes del meu estudi d'una manera ordenada i lligada.

1. La necessitat de posar l'accent de *ValEncia* dins de l'accentuació de la lletra *e*.
2. L'aportació de Sanchis Guarner (la diferència estructural entre el valencià i les altres llengües romàniques en la distribució de les vocals *é* i *è*).
3. L'aportació de Gulsoy (que permet entendre tres qüestions: 1. la particularitat del valencià; 2. la diferència estructural amb el català oriental; 3. el principi de l'evolució històrica del valencià).
4. A partir de 38 paraules, el creiximent de la vocal *è* al llarg de la història valenciana des del segle XV a l'actualitat; quan *-ència* passa a *-ència*.
5. L'actuació de Fabra en la distribució de la *é* i de la *è* en català; contrast amb Sanchis Guarner; com actua en l'adaptació dels cultismes.
6. Moltes gramàtiques valencianes mesclen el camí del valencià i el del català oriental; u dels efectes és assignar al valencià pronunciacions del català oriental (*cèsar*; *guèiser*; *clavicèmbal*). Anàlisi de: IIFV (2002), GNV (2006).
7. Particularitat dels topònims (*la Pòbla Llarga*, *Novetlè*); aplicació a *-ència* i *València* (per quines raons el canvi *-ència* > *-ència* no passa a *València*).
8. Els criteris internacionals per a escriure els topònims.
9. L'actuació de les gramàtiques en l'accentuació de *ValEncia*: Sanchis Guarner (1950), Valor (1977).
10. Els efectes de no considerar les aportacions de Gulsoy i no aplicar-les a l'accentuació de la lletra *e* i de *ValEncia*: IIFV (2002), GNV (2006), RACV (2015).

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

Id. Document: 8gmS MMYJ T5xL fvNf Fywf H7r8 3aQ=
Comprovar autenticitat en https://sede.valencia.es
Expedient: E-00400-2023-0000008-00

- 11. L'actuació de l'AVL en el 2006 (demana 18 informes per a estudiar l'accent de *ValEncia*, però no fa l'estudi ni fa públics els informes).
- 12. L'actuació de l'Ajuntament de ValEncia en el 2016.
- 13. L'informe de l'AVL (2016).
- 14. Com sol tractar-se la representació gràfica de la vocal tònica de *ValEncia*; exemple: l'informe de l'AVL.
- 15. Les Normes d'Ortografia de Castelló: gramàtica i model lingüístic.

En compte del camí descrit, el treball de Jordi J. A. consta de punts formalment independents. Primer, en posa quatre (precedits per un adjectiu ordinal); a continuació, posa el títol “fets”, i segueix exposant punts formalment independents (cada u precedit per un adjectiu numeral; els dos primers, amb el mateix número, 1). Per a fer-se una idea del contingut de l'al·legació, transcriuré i comentaré els quatre punts inicials, i els tres primers “fets”.

«**Primera.** Que la proposta de canvi de denominació municipal afecta de manera directa la identitat i el patrimoni lingüístic, històric i cultural, així com la cohesió social de la ciutat, de la província de València i de tota la Comunitat Valenciana i els seus habitants.»

El meu estudi diu repetidament que la grafia de *ValEncia* afecta la identitat dels valencians; i que els qui no consideren eixe factor són els qui defenen *València*. Comprovació: el contingut dels capítols 6-8.

«**Segona.** Que, conforme a la normativa vigent ja mencionada (Decret 69/2017, de 2 de juny, del Consell, i la resta de normativa aplicable), qualsevol alteració de la denominació ha de ser degudament justificada tècnicament i legal, i ha de comptar, segons ho estableix la legislació, amb l'informe preceptiu i vinculant de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua.»

El decret diu prou més que això; però l'autor no ho expressa, com si l'actuació que estigueren fent en l'Ajuntament de ValEncia en els anys 2024-2025 no fora legal.

«**Tercera.** Que, no havent-se presentat un informe tècnic procedent de la corresponent corporació, sinó un estudi de part elaborat per un particular, al marge de la seua relació acadèmica, l'anomenat *Estudi sobre la e de Valencia* manca de valor vinculant i preceptiu en el procediment descrit, d'acord amb el que mana la llei, no podent-se prendre com a referència fins que no s'haja sotmés a dictamen de l'AVL.»

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

Id. Document: 8gmS MMYj T5xL fvNf Fywf H7r8 3aQ=
Comprovar autenticitat en <https://sede.valencia.es>
Expedient: E-00400-2023-0000008-00

Similar a adés: la llei no diu això. Des del principi, Jordi J. A. no exposa els components de la legalitat amb la intenció de desqualificar l'equip de govern i l'autor de l'estudi.

«**Quarta.** Que l'esmentat estudi presenta defectes de forma i contingut, no podent-se demostrar la validesa de moltes de les afirmacions en ell contingudes, d'acord amb el que es detallarà en els següents FETS.»

En un treball científic, primer hi ha anàlisi, i la conclusió va al final. No obstant, Jordi J. A. posa la conclusió al principi. Quan u veu eixa anomalia i les que hem descrit en «primera», «segona» i «tercera», intuïx quina serà l'altura científica de l'al·legació.

FETS

«**1.** Si bé és cert que la legislació vigent deixa a elecció pròpia de cada ajuntament la decisió de sol·licitar la doble denominació bilingüe per als municipis, esta elecció només es sostindria tècnicament en casos en què la forma en ambdós llengües fora fonèticament i lèxicament diferent (p. ex., *Vitoria-Gasteiz*, *Pamplona-Iruña*, etc.), és a dir, quan cadascuna correspon a una arrel lingüística pròpia, identificable i diferenciada per cada grup de parlants. La dualitat reflectix no només l'existència de dos llengües, sinó de dos tradicions toponímiques completes i culturalment reconegudes. En casos com els de la doble denominació de *València/Valencia*, quan la diferència és mínima -a dures penes un accent gràfic, sense canvi d'arrel-, el consens acadèmic s'inclina per optar pel topònim de la llengua predominant o tradicional només, ja que no hi ha una raó històrica ni lingüística suficient per a la dualitat oficial en peu d'igualtat.»

Com a primer "fet", l'autor segueix sense analitzar el meu estudi, i fa afirmacions que xoquen amb la realitat legal actual: {*Alcoi* i *Alcoy*}, {*Borriana* i *Burriana*}, etc.

«Per tot això, en el cas de *València/Valencia*, la diferència és únicament gràfica (la vocal oberta/tancada en la pronunciació, segons els parlars i les llengües, i les consonants fricatives /s/~θ/ segons l'idioma), però la base lèxica i etimològica, així com la denominació fonamental coincideixen plenament en ambdós llengües. És a dir, no es tracta de dos arrels ni de dos noms que convisquen socialment com a formes autònomes, sinó d'una variació translingüística menor (ortogràfica i fonètica) entre les llengües oficials. Per aquesta raó, la majoria d'especialistes en onomàstica i normalització consideren que no existix la mateixa «doble identitat toponímica» (tan sols una única versió onomàstica traduïda a la llengua no predominant) que justificaria una cooficialitat amb guió o barra, com succeïx en territoris bilingües amb dos noms històricament distints.»

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

El comentari anterior també aprofita per a este paràgraf.

«1. Tanmateix, l'autor de l'estudi exclou estes preferències que acabem d'explicar, tot i que critica en varies ocasions que haver omés treballs seus en processos anteriors és «poc científic». Només emparant-se en l'ordenació jurídica i obviar per complet l'absència de necessitat per a la doble denominació, també fa notòria poca professionalitat (veja's, fins i tot, la proposta poc encertada que fa en § 9.3.4). En qualsevol cas, la duplicació del nom propi no hauria de fer cas omís de la llei, sempre respectant, en cas d'aprovar-se, que la forma en castellà hauria d'anar, per norma, en segon lloc i deixant la primera posició per a la forma en llengua autòctona, el valencià. No obstant, este sí que és un criteri que menciona l'autor, ja que apareix a l'aparell jurídic que cita, però el seu parer general en este tema demostra cert biaix i desídia no exempts de càrrega ideològica.»

En el punt «1» (en realitat, 2), comença una anomalia: sense mostrar què diu el meu estudi, en quines pàgines ho dic, i quin és el marc («crítica en varies ocasions haver omés treballs seus»), em desqualifica sense aportar proves («notòria poca professionalitat»). Sense haver descrit l'estructura de la investigació ni haver analitzat res, Jordi J. A. vol que els seus lectors creguen que jo seria incoherent.

«2. En nombroses ocasions, l'autor argumenta amb impressions pròpies no demostrades «científicament». El paréixer del lingüista és un bon indicatiu per a la investigació, però les intuïcions han de ser corroborades com cal, bé per (i) via bibliogràfica (amb citacions d'obres precedents degudament revisades, publicades i indexades, assegurant uns mínims indicis de qualitat), o bé (ii) per mitjà d'un treball de recerca que aporte resultats vàlids, interpretables i extrapolables a la població general. Fins i tot, quan acudix a referències bibliogràfiques, estes també estan basades en la impressió del gramàtic de torn, no mai en estudis empírics³. Només d'esta manera —amb un treball de camp degudament elaborat— es podrà donar per bones moltes de les asseveracions que es fan al llarg de tot l'estudi, algunes de les quals són, per esmentar-ne unes quantes, les següents:»

Sense cap demostració, Jordi J. A. afirma que, «en nombroses ocasions, l'autor argumenta amb impressions pròpies no demostrades “científicament”».

Pense que, amb les notes anteriors, n'hi ha prou per a mostrar que l'al·legació de Jordi J. A. no fa una anàlisi del meu estudi. El seu treball consistix en un conjunt de notes formalment soltes que contenen anomalies des del principi.

Les causes exposades comporten caldria desestimar l'al·legació de Jordi J. A.

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246

Id. Document: 8gmS MMYJ T5xL fVNF Fywf H7r8 3aQ=
Comprovar autenticitat en https://sede.valencia.es
Expedient: E-00400-2023-0000008-00

ABELARD
|
SARAGO
SSA|ALBA

Signat digitalment per
ABELARD|
SARAGOSSA|
ALBA
Data:
2025.12.09[®]
12:22:12 +01'00'

Signat electrònicament per:

Antefirma	Nom	Data	Emissor cert	Núm. sèrie cert
EL SECRETARI GENERAL I DEL PLE	HILARIO LLAVADOR CISTERNES	22/12/2025	ACCV RSA1 PROFESIONAL ES	71898506074943092229 89901720561356016792 83739246